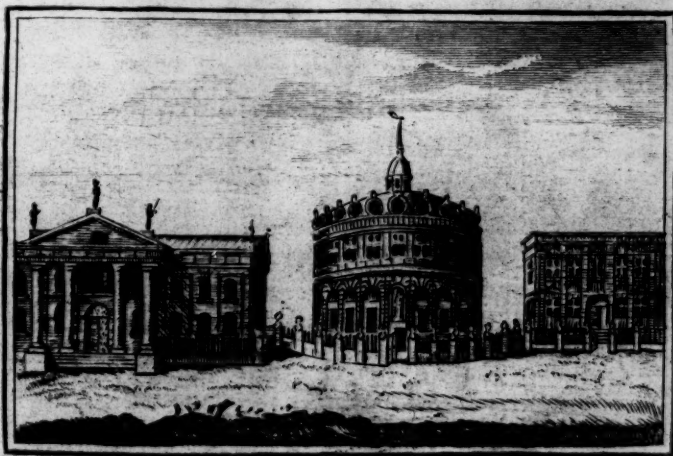

5294

ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI
ODYSSEA
GRÆCE.

EDITIO ALTERA.

OXONI,

E THEATRO SHELDONIANO, 1750.

Impensis R. Clements, J. Fletcher & S. Parker, Bibliop. Oxon.

Prostat apud W. Meadows & J. & J. Rivington, Bibliop. Lond.

Imprimatur,

GUIL. DELAUNE,

Vice-Can. Oxon.

Dec. 4. 1705.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΘΕΩΝ ἀρχὴ γίνεται πρὸς τὴν Οδυσσίαν ἐς Ἰθάκην πημφθῆναι διὰ τῆς Καλυψῆς νόστον. μετ' ἣν ἡ Ἀθηναῖς ἐς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μίντη βασιλεῖ Ταιφίων. Χροσδῶντος δ' ὁμιλίας, παρακαλεῖται ἡ Ἀθηναῖς Τηλέμαχον παραρρήϊαξαι διὰ τὴν τὴν τὴν πατρὸς ζήτησιν, ἐς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, ἐς Σπάρτην δ' πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἔμφρασι δῶσαι ὡς θεὸς εἴη· καὶ τὴν μνηστῆρων γίνεται εὐωχία.

Α Λ Λ Η.

Αλφα, θεῶν ἀρχὴ, Οδυσσίδι Παλλάδι γάρσος.

ΑΝΔΡΑ μοι ἔννεπε Μῆσσι πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πηλοῖέθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄεστα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόσον ἑταίρων. 5
Ἀλλ' ἐδ' ὡς ἐπάρχετο ἑρρυσάτο ἰέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν αἰατοδαλίῃσιν ὄλοντο,
Νήπιοι, οἱ κατὰ βῆς ὑπερίονος ἡελίοιο
Ἡδίων· αὐτὰρ ὁ πόσιν ἀφείλετο νόστιμον ἧμαρ.
Τῶν ἀμόθεν γε θεὰ, θύρατερ Διὸς, εἰπέ καὶ ἡμῖν. 10
Εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον αἶπυν ὀλεθρον,
Οἴκῃ ἔσαν, πόλεμόν τε πεφάσγότες ἠδὲ θάλασσαν.
Τὸν δ' οἷον νόστον κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς
Νύμφῃ πότνι ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
Εὐσέαςτι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε πειλομένηων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, ἐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν αἰέθλων,
Καὶ μὲν οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέειρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀπατερχεῖς μενέαινεν 20

Α

Αντιθέω

Αντιθέω Οδυσῆϊ, πάρος ἦν γαίαν ἰκέσασθαι.
 Αλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαζε τηλόθ' ἐόντας,
 (Αἰθίοπας, τοὶ διχθεὶς δεδαίαται, ἔχρατοι ἀνδρῶν,
 οἱ μὲν δυσμένεα ὑπερέκονος, οἱ δ' ἀνιόντ'·)

Ἀντίων παύρων τε καὶ δρυνείων ἐκατόμβης.

25

Εὐθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δ' ἄλλοι
 Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ολυμπίᾳ ἀθρόοι ἦσαν.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Μνήσαστο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγιάδοιο,

Τὸν ῥ' Ἀγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ορέσσης·

30

Τῷ ὅγ' Ὀππμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετμήδα.

Ὡ πόποιοι, οἷον δὴ νῦν θεῶς βροτοὶ αἰτιώωνται.

Εἰς ἡμέων γὰρ φασὶ κακ' ἔμμεναι· οἱ δ' ἔτι αὐτοὶ

Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

Ὡς καὶ νῦν Αἰγιάδος, ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο

35

Γῆμ' ἄλοχον μνηστῆρ, τὸ δ' ἔκτανε νοσήσαντα,

Εἰδὼς αἰπὸν ὀλέθρον· ἐπεὶ πρὸ οἱ ἔπομεν ἡμεῖς,

Ερμείαν πᾶμψαντες εὐσκοπὸν Ἀργεϊφόντην,

Μῆτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάσασθαι ἄκοιτιν·

40

Ἐκ γὰρ Ορέσσει τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδαο,

Ὀππότεν ἂν ἤδησῃ τε καὶ ἥς ἡμίρεται αἴης.

Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' ἔφρενας Αἰγιάδοιο

Παῖδ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

45

Ὡ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

Καὶ λίην κείνός γε εἰκῆτι κείται ὀλέθρου·

Ὡς δ' ὀπλοῖτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι.

Ἀλλά μοι ἀμφ' Οδυσσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἥτορ

Δυσμόρῳ, ὅς δὴ δητὰ φίλων ἀπο πῆματ' ἀπάσσει,

50

Νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης,

Νῆσος δένδρεα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει

Ἀτλαντὸς θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης

Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχθ' δέ τε κίονας αὐτὸς

Μακρὰς, αἱ γαῖάν τε ἔτι ἔρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι

Τῷ θυγάτῃ δύσηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·

55

Αἰεὶ

Αἰεὶ δὲ μαλακῶσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
Θέλῃ, ὅπως Ἰθάκης Πηλήσε'· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
Ἰέμενος καὶ καπνὸν δάπτει δρώσκοντα νοστήει

Ἦς γαίης, θανέειν ἰμέροισι. ἔδ' ἐν σὶ περ
Εὐτρεπέ'· Φίλον ἦτορ, Ολύμπιε. ἔ νύ τ' Οδυσσεὺς
Ἀργείων πρὸς νηυσὶ χαρίζετο ἱερά ρέζων
Τροίῃ ἐν εὐρέῃ; τί νύ οἱ τόσσον ὠδύσσο Ζεὺς;

60

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Πῶς ἂν ἔπειτ' Οδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαβοίμην,

65

Ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν

Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ ἔρανδον εὐρὺν ἔχουσιν;

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰὲν

Κύκλωπος κεχάλωται, ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν,

Ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κράτος ἐστὶ μέγιστον

70

Πᾶσι Κυκλώπας· θόωσαι δὲ μιν τέκε νύμφη,

φόρκυιός τε θυγάτηρ ἄλδος ἀτρυγέτοιο μέδοντ'·

Ἐν σπέρσῃ γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσῃ.

Ἐκ τῷ δὴ Οδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Οὔπ' κατακτείνει, πλάζῃ δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

75

Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περὶ φραζώμεθα πάντες

Νόστον, ὅπως ἐλθῇσι, Ποσειδάων δὲ μεθήσῃ

Ὀν χόλον, ἔ μὲν γάρ τι διμήσε' ἀντία πάντων

Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἷ'·

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

80

ὦ πατέρ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,

Εἰ μὲν δὴ νῦν τέ το Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,

Νοστήσει Οδυσῆα δαΐφρονα ἄνδρ' ὀμόνδε,

Ερμείαν μὲν ἔπειτα Διάκτορον Ἀργεϊφόντην

Νησον ἐς Ωλυγίην ὀτρυνόμεν, ὅφρα τάχιστα

85

Νύμφη εὐπλοκάμῳ ἔπη νημερτέα βεβλήν,

Νόστον Οδυσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.

Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δὴ ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν

Μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω,

Εἰς ἀγορὴν καλέσωντα καρηκομῶντας Ἀχαιῆς,

90

4 ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣ. Α.

Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπόμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζεσι, ἔ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς.
Πέμψω δ' ἔς Σπάρτην τε καὶ ἔς Πύλον ἡμαθόεσσα,
Νόστον παύσομενον πατὸς Φίλου, ἣν πᾶ ἀκώσῃ,
Ἡδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

95

ὣς εἰπὼς, ὑπὸ ποσσὶν ἐδόχετο καλὰ πᾶδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕψην,
Ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
Βριθῦ, μέγα, σίβαρον, τῷ δαμνησι εἵχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσιν τε κοπασεταὶ ὀδρμποπότερ'

100

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆναν αἶψασι·
Στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ὅππῃ προθύροις Οδυσῆος,
Οὐδ' ἐπ' αὐλῆς παλάμῃ δ' ἔχε χαλκεον ἔγχος,
Εἰδομένη ξένῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.

105

Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγλῶρας· οἳ μὲν ἔπειτα
Πεασοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτρεπον,
Ἡμενοὶ ἐν ρινοῖσι βοῶν, ἔς ἔκτανον αὐτοί.

Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνοὶ θεράποντες,
Οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρι καὶ ὕδωρ,
Οἳ δ' αὖτε ἀπόλοισι πολυτρητοῖσι τραπέζας
Νίζον, ἔ' προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δαπτύντο.

110

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἰδὲ Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἦτο γὰρ ἐν μνηστῆρι Φίλον τετιμημένος ἦτορ,
Οασόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ Φρεσὶν, εἰ ποθεν ἐλθὼν
Μνηστῆρων τ' μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θέσῃ,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.

115

Τὰ φρονέων, μνηστῆρι μεθήμενος εἰσὶδ' Ἀθλίῳν.
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσῆθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξένον δητὰ δύρησιν ἐφ' ἑτάμεν. ἐγγύθι δὲ εἰς
Χεῖρ' ἔλε δεξιτερην, καὶ ἐδέξατο χαλκεον ἔγχος·
Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

120

Χαῖρε ξένε· παρ' ἅμμι φιλήσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνῃ πασάμενος μυθήσεται ὅππῃ σε χεῖρ·

ὣς εἰπὼν ἤρειτο, ἡ δ' ἔαπετα Παλλὰς Ἀθλίῃ·

125

Οἶδ'

Οἶδ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσσαν δόμῃ ὑψηλοῖο,
 Εὐχος μὲν ῥ' ἔησε, Φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 Δερροδάκῃς ἔντοσθεν εὐχόμενός περ ἄλλα
 Εὐχέσθ' Οδυσσεὺς παλασίφρονος ἵκετο πολλά·
 Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον ἔεισεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσας 130
 Καλὸν, δαυδαλέον, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσσὶν ἦεν.
 Παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 Μνηστῆρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῶ,
 Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 Ἡ δ' ἵνα μιν παρὶ πατρὸς δαπνοχόμενοιό εἶροτο. 135
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχλυε φέροντα
 Καλῇ, χρυσῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψαδ'· παρὰ δὲ ξέστη ἐτάνασε τράπεζαν,
 Σῆτον δ' αἰδοίῃ παμνὴν παρέθηκε φέροντα,
 Εἶδατα πόλλ' ἴπιδ' ἔσσα, χαλκόμενη παρέοντων. 140
 Δαιτὸς δὲ κρεῶν πῖνακας παρέθηκεν ἀείρας
 Παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα·
 Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι δάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων·
 Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγένορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 Ἐξέστη ἔζοντο κατὰ κλισμῶν τε θρόνων τε· 145
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδαρ' ἴπιδ' ἔχοντας ἔχοντες,
 Σῆτον δὲ δμῶα παρὲν ἴκοντο ἐν κανεοῖσιν,
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150
 Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλη,
 Μολπή τ' ὀρχήσυν τε· (τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.)
 Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίῳ, ὅς ῥ' ἦεν παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·
 Ἦτοι δ' ὀφρμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεδεῖν 155
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Αὐχὸν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πᾶσιδοίᾳθ' οἱ ἄλλοι.
 Ζεῖνε Φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃς, ὅ, τίς κεν εἴπω;
 Τῷτοισι μὲν πᾶντα μέλη, κίθαρις ἔσ' αἰοιδῇ,
 Ἦν, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήπεινον ἔδουσιν 160

Ἄνερὸς, ὃ δὴ περ λεύκ' ὄσσεα πύθεται ὄμβρῳ,
 Κείμεν' ἐπ' ἡπείρου, ἢ εἰν ἀλὶ κῦμα κυλινδῆ.
 Εἰ κείνον γ' Ἰθάκην ᾗ ἰδοῖατο νοστήσεντα,
 Πάντες κ' δρῆσαιατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 Ἡ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τε ἐοδῆτός τε. 165
 Νῦν δ' ὁ μὲν ὥς δατοῶλε κακὸν μόνον, εἰ δέ τις ἡμῖν
 Θαλπάρῃ, εἴπερ τις Ὀπτιχθονίων ἀνθρώπων,
 Φησὶν ἐλεύσεσθαι τῷ δ' ἄλετο νόστιμον ἡμάρ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ' ἐταῖρες; 170
 Οπποίης δ' ὅππῃ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 Ἠγάγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἐμμεναὶ εὐχετόων;) ;
 Οὐ μὲν γάρ τι σε πᾶρον οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Καὶ μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον· ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 Ἡὲ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρῷός εἶσι 175
 Ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τοι γὰρ ἐγὼ σοι ταῦτα μάλα ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιόλοιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180
 Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι Φιληρέτμοισιν ἀνάσσειν.
 Νῦν δ' ὥδε ξύν νηὶ κατήλυθον, ἦδ' ἐταῖροισι,
 Πλείων οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοτρώεας ἀνθρώπων,
 Ἐς Τεμέσσην μὲν χαλκόν· ἄγω δ' αἶθ' ἄθ' ἀνὰ σῆδρον·
 Νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔσηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόλιν. 185
 Ἐν λιμένι Ρεΐθρῳ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλῆεντι.
 Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 Ἐξ δρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθὼν
 Λαέρτῳ ἦρωα, τὸ σέκετι φασὶ πόλινδε
 Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνδρην ἐπ' ἀγρῷ πῆματα πάσχειν 190
 Γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ αἰ βρῶσιν τε πόσιν τε
 Παρτιγεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γῆα λάβῃσι,
 Ἐρπύζοντ' ἀνὰ γένον ἀλῶης οἶνοπέδοιο.
 Νῦν δ' ἤλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμειον εἶναι
 Σὸν πατέρ· ἀλλὰ νῦν τὸν γε θεοὶ βλάβησι κελεύεσθαι 195
 Οὐ

Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλ' ἐπὶ πᾶ ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 Νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεπὸν δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 Ἀγροί, οἳ πᾶ κείνον ἐρυκάνουσ' ἀέκοντα.

Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200

Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 Οὔτε τι μάντις ἔων, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 Οὔτι ἐτι δηρόν γε Φίλης ἀπο πατερὸς αἵης
 Εἴσεται, ἔδ' εἰπέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
 Φράσσει) ὥς κε νεήτα, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆα·
 Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε ἔ' ὄμματα καλὰ ἔοικας
 Κεῖνα, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι
 Πρὶν γε τ' ἐς Τροίην ἀναβήμενα, ἐνθά περ ἄλλοι 210
 Ἀργείων οἱ ἀριστοὶ ἔβαν κοίλης ἐνὶ νηυσὶν·
 Ἐκ τῶδ' ἔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἶδον, ἔτ' ἐμὲ κείνος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ζῆνε μάλα ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 Μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τῶ ἔμμενα, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215
 Οὐκ οἶδ'· ἔ γάρ πω τις εὖν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 Ως δὴ ἐγὼν ὄφελον μάκαρος νύ τευ ἔμμενα ἦος
 Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν εἰς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
 Νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος χλῆτο θνητῶν ἀνθρώπων,
 Τῶ μ' ἐκ φασὶ χλῆσθ'· ἐπεὶ σύ με τῶτ' ἐρεῖνεις. 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Οὐ μέντοι γενεὴν γε θεοὶ νῶνυμον ὀπίσσω
 Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
 Τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ; 225
 Εἰλαπίν', ἥ γάμος; ἐπεὶ σὺκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·
 Ως τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφίαλως δοκέουσι
 Δαίνυσθ' ἀνὰ δῶμα, νεμεσῆσθαιτό κεν ἀνὴρ,
 Αἰχρεὰ πόλλ' ὀρόων, ὅσις πινυτός γε μετέλθῃ.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα. 230

Ξάν',

Ξεῖν, ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνέρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς,
 Μέλλεν μὲν πτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 Εμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδημῖος ἦεν·
 Νῦν δ' ἐτέρως ἐβάλλοντο θεοὶ, κακὰ μητιώωντες,
 Οἱ κείνον μὲν αἶσον ἐποίησαν πᾶσι πάντων 235
 Ἀνθρώπων· ἐπεὶ ἔκ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
 Εἰ μὲν οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 Ἡὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολυπύστε·
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 Ἡδὲ καὶ καὶ ὦ παῖδι μέγα κλέος ἤρατ' ὅπως 240
 Νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυγίαι ἀνηρεύφαντο·
 Οἴχετ' αἶσος, ἄπυσος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 Κάλλιπεν. ἔδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στυγαχίζω
 Οἶον, ἐπεὶ νῦν μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κηδὲ ἔταξαν·
 Ὅσοι γὰρ νητοῖσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δαλιχίῳ τε, Σαμῇ τε, ἔς ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 Ἡ δ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
 Τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 Ἡ δ' ἔτ' ἀρνέεται συγγερόν γάμον, ἔτε τελευτῶν
 Ποιῶται δύναται· τοὶ δὲ Φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 Οἶκον ἐμὸν, τάχα δὴ με Διερραίοισι καὶ αὐτόν.

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήδα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ω πόποι, ἣ δὴ πολλὸν ἀποικομένους Ὀδυσῆα
 Δεύη, ὃ καὶ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφέη.
 Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμος ἐν πρώτῃσι θυρήσι 255
 Σταίη, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα ἔς δύο δᾶρε,
 Τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ ταπρῶτ' ἐνόησα
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 Ἐξ Εὐρύης ἀνιόντα παρ' Ἰλῆς Μερμερίδαο,
 (Ὡχετο γὰρ κακῆϊσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς, 260
 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 Ἰὼς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν ἔτι οἱ
 Δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεὸς νεμεσίζετο αἶν ἐόντας·
 Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμὸς, Φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς)
 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς, 265

Πάντες κ' ἀκύμοροι τε γηροίατο, πικρόγαμοί τε
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κείτη,
 Ἡ κεν νοσήσας δαποίσεται, ἥε καὶ σὺ κί,
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ ᾗ φράζεσθαι ἄνωγα
 Ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. 170
 Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίῃ, καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων,
 Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιῆς,
 Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' Ἰπτιμάρτυροι ἔσων
 Μνηστῆρας μὲν ἴπτι σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
 Μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι, 175
 Ἀψ' ἴτω εἰς μέγαρον πατρός· μέγα δυναμένοιο·
 Οἱ δὲ γάμον τεύξασι, καὶ δῶτιώεσσιν ἔεδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε Φίλης ἴπτι παιδὸς ἔπειθ'.
 Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶκε πείθῃαι,
 Νῆ ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν ἥτις ἀρίστη, 180
 Ερχεο πῶδός μενος πατρός δ' αὖ οἰχομένοιο,
 Ἦν τις τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσων ἀκέσσης
 Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστ' ἀφέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 Πρῶτα μὲν εἰς Πύλον ἔλθε, ἔπειτα Νέστορα δῖον
 Κεῖθεν δὲ Σπάρτῃνδ' ὅρα· ξανθὸν Μενέλαον· 185
 Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Εἰ μὲν κεν πατρός βίοτον καὶ νόστον ἀκέσσης,
 Ἦτ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 Εἰ δὲ κε τεθνηῶτος ἀκέσσης, μηδὲ τ' ἐόντος,
 Νοσήσας δ' ἥπειτα Φίλῳ εἰς πατρίδα γαῖαν, 190
 Σῆμά τε οἱ χεύσῃ, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξῃ
 Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε· ἔπειτα ἀνέρι μητέρα δῆναί.
 Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελεσθήσῃς τε καὶ ἔρῃς,
 Φράζεσθαι δ' ἥπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 Ὅπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύξῃ· 195
 Κτείνης, ἥε δόλῳ, ἥ ἀμφοδόν· ἔδδ' τι σε χρεὶ
 Νηπιῆας ὀχέειν, ἐπεὶ σὺκ' ἔτι τηλίκος ἐσσί.
 Ἡ ἔκ αἰεὶς οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀδυσσεύς
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπων, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
 Αἰχμητὸν δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα· 300

Καὶ σὺ φίλος (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε)
 Αλκιμος ἕως, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θαλὴν κατελεύσομαι ἤδη,
 Ἥδ' ἐτάρες, οἳ περ με μάλ' ἀχαλαῶσι μένοντες.
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.

305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα.
 Ἔειπ', ἦτοι μὲν ταῦτα Φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὣς τε πατὴρ ὦ παιδί, ἔῃ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 Ὀφρα λοεσάμενός τε, τέταρτομένος τε Φίλον κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 Τιμῆν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 Ἐξ ἐμεῦ· οἶα Φίλοι ξῆνοι ξένοισι διδῶσι.

310

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Μὴ μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
 Δῶρον δ' ὅ, τί κε μοι δῶναί Φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
 Αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναί οἰκόνδε φέρεσθαι,
 Καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

315

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὀφρὶς δ' ὥς ἀνόπαια διέπλητο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὅπκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἐ πατρός
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας,
 Θάμνησεν κατὰ θυμόν, οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.

320

Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς·
 Τοῖσι δ' αἰοιδὸς αἰεὶ περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ
 Εἶατ' ἀκρόντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόσον αἰεὶ
 Λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τῷ δ' ὑπεραιῶθεν φρεσὶ σάωθετο θέσπιν αἰοιδὴν
 Κέρη Ἰκαρίοιο περὶ φρον Πηνελόπεια·

325

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
 Οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῇ ῥα παρὰ σταθμόν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 Ἀντα παρειαῶν χρομένη λιπαρὰ κρηδεμένα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·

330

335
Δακρύ-

Δακρύτατα δ' ἔπειτα προσήυδα θεῖον αἰδὼν.

Φημί, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας,
 Ἔργ' ἀνδρῶν τε, θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν αἰδοῖ,
 τῶν ἐν γέ σφιν αἰεὶ παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
 οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς

340

Λυγρῆς, ἥ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι Φίλον κῆρ
 Τέρπει· ἐπεὶ με μάλιστα κατ' ἵκετο πένθος ἄλαστον.
 Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
 Ἀνδρός, τῆς κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα.

345

Μῆτερ ἐμῇ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονεῖς ἐρίηρον αἰοιδῶν
 Τέρπειν ὅππῃ οἱ νοός ὄρνυται; καὶ νῦν τ' αἰοδοῖ
 Αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν ὅπως ἐθέλησιν ἐκάστω.

Τέτῳ δ' ἐνέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεΐειν

350

Τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνδρωποὶ
 Ἡ τις ἀκρόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.

Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραιδίη καὶ θυμὸς ἀκέειν.

Οὐ γὰρ Οδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόσιμον ἥμαρ

Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.

355

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,

Ἰσὸν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλαιε

Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεῶσι μελήσῃ

Πάσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῆ γὰρ κράτος ἔστιν ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκε'

360

Παῖδες γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ·

Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξί,

Κλαῖεν ἔπειτ' Οδυσῆα Φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνου

Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα,

365

Πάντες δ' ἤρῃσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων.

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,

Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς

Ἔσω· (ἐπεὶ τόγχε καλὸν ἀκχέμεν ἐστὶν αἰοιδῆ

370

B 2

Τοιᾶδ',

Τοιῶδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.)
 Ἡῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζόμεσθ' αἰὼν κίοντες
 Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 Εξίεναι μεγάρων. ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 Τμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἶκας. 375

Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον ἢ ἄμεινον
 Ἐμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντος νήποιον ὀλέσασθαι,
 Κεῖρετ', ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἰὲν εὐντάς,
 Αἰκέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὅλοιθε. 380

Ὡς ἔφατ'. οἷδ' ἄρα πάντες ὁδᾶς ἐν χεῖλεσι φύντες,
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός.
 Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 Τυφάγορην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν 385
 Μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 Ποιήσκειν· ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα.
 Ἀντίνο', εἴπέρ μοι ἢ ἀγάσσεαι ὃ, τί κεν εἴπω;
 Καὶ κεν τῶτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε δίδοντος ἀρέσθαι. 390
 Ἡ φῆς τῶτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετυχθῆναι;
 Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύμεν· αἰφά τ' οἱ δᾶ
 Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμῆς τερος αὐτός.

Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι καὶ παλαιοί, 395
 Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκοιο ἀναξ' ἔσομ' ἡμετέροιο,
 Καὶ δμῶων, ἔς μοι λήϊσ' αὖτις δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἀντίον ἤυδα.
 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται, 400
 Ὅσις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν
 Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, ἢ δάμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
 Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅσις ἀέκοντα βίῃφι
 Κτήματ' ἀπορραίσῃ, Ἰθάκης ἐτι ναιεταώσης.
 Ἀλλ' ἐθέλω σε φέριστε περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι, 405

Ὅππόθεν

Οππόθεν ἔτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἔξ εὐχεται εἶναι
Γαίης· πᾶς δὲ νῦ οἱ γενεὴ καὶ πατρίς ἄρσρα·
Ἡέ τοι ἀγγελίην πατρός φερεῖ ἐρχομένοιο,
Ἡ ἔον αὐτὲ ῥεῖος ἐελδόμενος τὸδ' ἰκάνει
Οἶον ἀναΐζας ἄφαρ οἴχεται, ἔδ' ὑπέμεινε
Γνώμενα· ἔ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἑώκει.

410

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόσος ἀπώλετο πατρός ἐμοῖο,
Οὐτ' ἔν' ἀγγελίης ἐτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ
Ες μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξείνος δ' ἔτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφῃ ἐστὶ,
Μέντης Αἰγυῖαο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
Τῖος, ἀτὰρ Ταφίοισι Φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

415

ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. 420

Οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἔλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθε.

Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·

Τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς

425

Τυφελὸς δέδμητο, περισκέπῃω ἐνὶ χώρῳ,

Ενθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.

Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε κεδν' εἰδῆα

Εὐρύκλει, ὦπρος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·

Τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν εἴοισιν

430

Πρωθήβην ἔτ' ἔασαν, ἑικοσάβοια δ' ἔδωκεν.

Ἰσα δὲ μιν κεδνὴν ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·

Εὐνὴ δ' ἔποτ' ἐμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·

Ἡ οἱ ἅμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἐμάλιστα

Δμωάων Φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα.

435

Ὀΐξεν δὲ θύρας θαλάμῃς πύκα ποιητοῖο·

Ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἐκδυνε χιτῶνα,

Καὶ τὸν μὲν γραῖης πυκιμῆδος ἐμβαλε χερσίν.

Ἡ μὲν τὸν πτυῖσασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,

Πασάλα ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,

440

Bῃ

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κοράνη
 Αργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.
 Ἐνθ' ὄγε παυνύχιος, κεκαλυμμένος οἶος αὐτῶ,
 Βάλευε φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΣΥΝΑΓΑΖΩΝ ἑκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τὴν οἰκίαν τῆς Οδυσσεύς. Λατῶν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτηδεύειν, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηναίας ἐταίρους ἔκαστον, εἰς πλεονεξία ἀνάγκη ἔλκει δυνάμει.

Α Λ Λ Η.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥια γρηὺς, πλεονεξία μετ' ἀθανάτας.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Οδυσσεύς φίλος υἱός,
 Εἴματα ἐσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὤμων.
 Πρὸς δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐναλίγκιος ἀντήν.
 Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφτόγγοισι κέλευσε
 Κηρύσσειν ἀγορὴνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυκτον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκτα.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἠγέρθη, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.
 Οὐκ οἶος, ἅμα τῶγε δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο·
 Θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο.
 Ἐξέτο δ' ἐν πατρὸς θώκῃ, εἴαν δὲ γέροντες.
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγυπλίος ἦρχ' ἀγορεύειν,

5

10

15

Ο5

Ος δὴ γῆραι κυφὸς ἦεν, καὶ μυρία ἤδη.
 Καὶ γὰρ τῷ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Οδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
 Ἀντιφὸς αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 Ἐν πῶγῃ γλαφυρῶ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον. 20
 Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς τῷ λήθεται ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω. 25
 Οὐδέ ποτ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ' ἔδδ' Ἰθάκας,
 Ἐξ ἧ' Οδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί·
 Νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεὼν τόσον ἵκει,
 Ἡὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 Ἡὲ τιν' ἀγγελίην στρατῷ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, 30
 Ἦν καὶ ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 Ἡὲ τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκειται ἢ δ' ἀγορεύει;
 Ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.
 Ως φάτο, χαῖρε δὲ Φῆμη Οδυσσῆος φίλος υἱός, 35
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦτο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
 Στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκηπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρι
 Κῆρυξ Πεισὶνήωρ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καταπτόμενος προσέειπε.
 Ω γέρον, ἔχ' ἐκάς ἕτος ἀνὴρ, (τάχα δ' εἴσεαυ αὐτὸς,) 40
 Ος λαὸν ἤγειρα· μάλιστ' αὖ μ' ἄλγος ἱκάνει.
 Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατῷ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 Ἦν καὶ ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πύθοίμην,
 Οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι ἢ δ' ἀγορεύω·
 Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῷ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκω, 45
 Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν·
 Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μᾶλλον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 Πάγχυ διαρραΐσει, βίστον δ' ἀπὸ πάντων ὀλέσσει·
 Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον ἐκ ἐφελέσῃ. 50

Τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
 Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
 Ἰκαρίῃ, ὥς κ' αὐτὸς ἐδνώσατο θυγάτρα,
 Δοίῃ δ' ὧ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα, 55
 Βῆς ἱερεύοντες, καὶ οἷς, Ἐπίονας αἶγας,
 Εἰλαπινάξῃσι, πίνεσσι τε αἶθοπα οἶνον
 Μαλψιδίῳ· τὰ δὲ πολλὰ κατάνετα· ἔ γάρ ἐπ' ἀνὴρ
 Οἷος Οδυσσεύς ἔσκεν, ἀτὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι.
 Ἡμεῖς δ' ἔ νύ τι τοιοῖο ἀμυνέμεν· ἥ καὶ ἔπειτα 60
 Λευγαλέοι τ' ἐσόμεθα, καὶ ἔδδαηκότες ἀλκὴν.
 Ἡτ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δυνάμεις γε παρέη.
 Οὐ γὰρ ἐτ' ἀναγὰρ ἔργα τετευχάλα, ἔδ' ἐτι καλῶς
 Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσθήθητε καὶ αὐτοί,
 Ἀλλ' ἔως τ' αἰδέεσθ' ἐπερικτίονας ἀνδράπης 65
 Οἱ περὶ ναιετάσσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 Μὴ τι μετασφρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 Λίσσομαι, ἥ μὲν Ζηνὸς Ολυμπίης, ἥδ' ἑ θεμιστος
 Ἡτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἥ μὲν λύει ἥδ' ἐκαθίζει,
 Σχεῖσθε φίλοι, καὶ μ' οἷον εἰσάσατε πένθει λυγρῷ 70
 Τέρεσθ'· εἰ μὴ πᾶσι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Οδυσσεύς
 Δυσμενέων κακ' ἔρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ρέζετε δυσμενέοντες,
 Τῶν δ' ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον ἔη
 Γμέας ἐσθόμενα κειμήλιά τε πρόβασίν τε· 75
 Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις ἔη.
 Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπλυσσοίμεθα μύθῳ,
 Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθῇ.
 Νῦν δὲ μοι ἀπρηκτὴς ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
 Ὡς φάτο χυόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαῖαν, 80
 Δάκρυ ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, ἔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν.
 Ἀντίνοος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 Τηλέμαχ', ὑφαγόρη, μένος ἄρχετε ποῖον εἰπές, 85
 Ἡμέας

Ημέας αἰχλύνων; ἐθέλεις δὲ κε μῶμον ἀνάψαι;
 Σοὶ δ' ἔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιοί εἰσιν,
 Ἀλλὰ Φίλη μήτηρ, ἣ τοι πῆρι κέρδεα οἶδεν.
 Ἡδὴ γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' ἔσι τέταρτον,
 90 Ἐξ ἧ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπάρχεται ἀνδρὶ ἐκάστῳ,
 Ἀγγελίας προίεσσα, νοός δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
 Στησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν, ὕφαινε
 95 Λεπτόν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
 Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε Φᾶρος
 Εκτελέσω (μὴ μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται)
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆιον, εἰς ὃ τε κέν μιν
 100 Μοῖρ' ὅλοη κατέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο·
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Αἰαΐάδων νεμεσῆση,
 Αἰκεν ἄτερ σπείρω κείται, πολλὰ κτεατίσας.
 Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἰσὺν,
 105 Νύκτας δ' ἀλλύσκεν, ἐπὴν δαΐδας παρὰ θεῖτο.
 Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιῆς·
 Ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν ἣ σάφα ἦδη,
 Καὶ τήν γ' ἀλλύεσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰσὺν.
 110 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσε καὶ ἔκ ἐθέλυσ' ὑπ' ἀνάγκης.
 Σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς
 Αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἀνωχθὶ δέ μιν γαμέεσθαι
 115 Τῷ ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 Εἰδ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον ἤας Ἀχαιῶν,
 Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἃ οἱ πῆρι δῶκεν Ἀθήνη,
 Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
 Κέρδεά θ' οἱ ἔπω τὶν ἀκρόμεν ἔδε παλαιῶν,
 Τάων αἱ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
 120 Τυρῶ τ' Ἀλκμήνη τε, εὐπλόκαμός τε Μυκῆνη·

Τάων ἔτις ὅμοια νοήματα Πηνελοπείη
 Ἦδη· ἀτὰρ μὲν τῷτό γ' ἐναΐσιμον ἐκ ἐνόησεν.
 Τόφρα γὰρ ἐν βίοτον τε τεὸν κ' κτήματ' ἔδονται,
 Οφρά κε κένη τῷτον ἔχη νόον ὄντινά οἱ νῦν
 Ἐν σήθεσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
 Ποιῇτ', αὐτὰρ σοί γε ποδὴν πολέος βιότοιο.
 Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν, ἔτε πη ἄλλη,
 Πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Αἰχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.

125

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 Ἀντίον, ἔπως ἐς δόμων ἀέκυσαν ἀπῶσαι
 Ἡ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
 Ζῶει ὅγ' ἡ τέθνηκε. κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἶκ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 Ἐκ γὰρ τῷ πατρός κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 Δώσει· ἐπεὶ μητὴρ συγεράς ἀρήσεται Ἐρινύς
 Οἶκός ἀπερχομένη, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 Ἐσέταται ὥς εἰ τῷτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
 Τμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νέμεσιζέται αὐτῶν,
 Ἐξίτε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 Τμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους·
 Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον ἔσμενον
 Ἐμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσσαι,
 Κεῖρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβόσομαι αἰὲν ἰόντας,
 Αἶκέ ποτε Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοιοθε.

130

135

140

145

ὣς Φάτο Τηλέμαχος. τῷ δ' αἰετῶ εὐρύσπτα Ζεὺς
 Τυφόμεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πῶτέσθαι.
 Τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 Πλησίῳ ἀλλήλοισι τιταινομένῳ πτερύγεσσιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
 Ἐνθ' ἐπιδιηθέντε τιναζάσθην πτερὰ πολλὰ,
 Ἐς δ' ἰδέσθην πάντων κεφαλὰς, ὅσοντο δ' ὀλεθρον·
 Δρυφάμενῳ δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφὶ τε δειρὰς,
 Δέξιῳ ἦϊζαν διὰ τ' οἰκία κ' πόλιν αὐτῶν.
 Θάμβησαν δ' ὄρνιδας ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

150

155

Ωρμηναν

Ωρμήναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἄπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων Ἡρῶς Ἀλιδέρσης,
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὀμηλικίην ἐκέκατο,
 Ὀρνιδας γυνῶνα, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι
 Ὀσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

169

Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθάκησιοι ὅ, τι κεν εἴπω.
 Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἶπω·
 Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλινδεται· ἔ γάρ Οδυσσεὺς
 Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσεται, ἀλλὰ περ ἤδη
 Ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσι Φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὰ ἔσται,
 Οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδέελλον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν, ἦδ' ἐ καὶ αὐτοὶ
 Πανεόθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
 Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημι τελευτηθῆναι ἅπαντα,
 Ὡς οἱ ἐμυθεόμην ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἐπὶ πάντας ἐταίρους,
 Ἀγνωστον πάντεσσιν εἰκοσῶν ἐνιαυτῷ
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

165

170

175

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβος παῖς ἀντίον ἦδα.
 Ὡ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσιν,
 Οἴκαδ' ἰὼν, μή περ τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 Ὀρνιδες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡλίοιο
 φοιτῶσ, ἔδ' ἐ τε πάντες ἐναΐσιμοι· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
 Ὡλετο τῇλ'· ὥς καὶ σύ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 Ὀφελές· ἔκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιέης,
 Σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος αἶκε πόρῃσιν.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἶκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,

180

185

190

C 2

Πρῆξαι

Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι δυνήσεαι ἐνέκα τῶνδε,
 Σοὶ δέ, γέρον, θῶν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
 Τίνων ἀχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσται αἶγλος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν παῶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
 Μητέρα ἦν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι,
 Οἱ δὲ γάμον τεύξῃσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσα εἴοικε Φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι οἶομαι ἡς Ἀχαιῶν
 Μνηστῶς ἀργαλῆς· ἐπεὶ ἔτινα δέιδιμεν ἔμπης,
 Οὐτ' ἔν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἔοντα·
 Οὔτε θεσπρόπιης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ γεραίη
 Μύθεαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 Χρήματα δ' αὐτὲ κακῶς βεβρώσεται, ἐδέποτ' ἴσα
 Εἴσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιῆς
 Ον γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδῆγμενοι ἡμᾶτα πάντα,
 Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, ἐδὲ μετ' ἄλλας
 Ερχόμεθ', ἅς ἐπιεικὲς ὀπυέμεν ἐστὶν ἐκάσῳ.

195

200

205

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 Εὐρύμαχ', ἡδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
 Ταῦτα μὲν ἔχ' ὑμέας ἔτι λίσσομαι, ἐδ' ἀγορεύω·
 Ἦδη γὰρ τὰ δ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί,
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ ἔκκοσ' ἐταῖρος,
 Οἱ κέ μοι ἐνθά καὶ ἐνθά διαπρήσσωσι κέλευθον·
 Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 Νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 Ἦν τις μοι εἴπησι βροτῶν, ἣ ὅσων ἀκῆσω
 Ἐκ Διός, ἣ τε μάλισα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκῆσω,
 Ἦτ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 Εἰ δέ κε τεθνεώτος ἀκῆσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 Νοσήσας δ' ἤπειτα Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Σῆμά τε οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω.
 Πολλὰ μάλ', ὅσα εἴοικε καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.

215

220

Ἡ τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος,

225

Καί

Καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Παίθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι ὅ, τί κεν εἴπω

Μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔσω 230

Σκηπτιῆχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,

Ἀλλ' αἰὲ χαλεπὸς τ' ἔσῃ, καὶ αἴσυλα ῥέζοι

Ὡς ἔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θεῖοιο

Λαῶν οἷσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

Ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγῆνορας ἔτι μεγαίρω 235

Ερδέν ἔργα βίαια, κακοῖρά φησι νόοιο

Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδρασι βιαίως

Οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' ἔκ ἔτι φασὶ νέεσθαι

Νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νημεσίζομαι οἷον ἅπαντες

Ἡδ' ἀνέω, ἀτὰρ ἔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν, 240

Παῦρος μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ εἶοντες.

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λεώκριτος ἀντίον ἦδα.

Μέντωρ ἀταρτηρὲ, φρένας ἡλέε, ποῖον εἰπές,

Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δέ

Ἀνδράσι καὶ πλεόνεοσι μαχῆσασθαι περὶ δαίτι. 245

Εἵπερ γὰρ καὶ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν

Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανὺς

Εἰξάσσει μεγάροιο μενοινήσει ἐνὶ θυμῷ,

Οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνή, μάλα περ χατέεσσα,

Ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτῷ αἰεκέα πότμον ἐπίσσοι, 250

Εἰ πλεόνεοσι μάχοιτο· σὺ δ' ἔκ κατα μοῖραν εἰπές.

Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδναδ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος

Τέττω ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἡδ' Ἀλκίθερσης,

Οἱ τέ οἱ ἔξ ἀρχῆς πατρώιοι εἰσιν ἐταῖροι

Ἀλλ' (οἶω) καὶ δητὰ καθήμενος, ἀγγελιάων 255

Πεύσεται ἐν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν ἔποτε ταύτην.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν ἀνφ' ἡγήν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἰς πρὸς δῶμα δ' ἕκαστος.

Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θεῷ Ὀδυσῆος.

Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ δῖναι θαλάσσης,

260

Χείρας

Χείρας νιψάμενος πολίης ἀλός, εὐχετ' Αἴηνη.

Κλυθί μοι ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,

Καί μ' ἐν νῆϊ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον

Νόσον πεισόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

Ερχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβειν Ἀχαιοί,

265

Μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς υπερηνορέοντες.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· χεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Αἴηνη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τηλέμαχ', ἔδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσεται, ἔδ' ἀνσήμεν'

270

Εἰ δὴ τοι σὺ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦν,

Οἷος ἐκείνος ἦν τελέσας ἔργον τε ἔπος τε,

Οὐ τι ἔπειθ' ἀλίη ὁδὸς ἔσεται, ἔδ' ἀτέλεστος·

Εἰ δ' ἔκ κέν τις γ' ἐστὶ γόνος καὶ Πηνελόπείης,

Οὐ σ' ἔτ' ἔπειτα εὐλοπα τελευτήσῃ αἰ μενοινᾷς.

275

Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·

Οἱ πλεόνες κακίης· παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρείης·

Ἀλλ' ἔπειθ' ἔδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσεται, ἔδ' ἀνσήμεν',

Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Οδυσῆος προλέλοιπεν,

Ελπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔργα.

280

Τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἕα βελὴν τε νόον τε

Ἀφραδέων, ἐπεὶ ἔτι νοήμονες, ἔδδ' δίκαιοι·

Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,

Ὅς δὴ σφιν χεῖρον ἐστὶν ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.

Σοὶ δ' ὁδὸς ἔκτετι δῆρον ἀπέσεται ἦν σὺ μενοινᾷς·

285

Τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,

Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἐφομαὶ αὐτός.

Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλῃ,

Ὀπλισόν τ' ἦϊα, καὶ ἀγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,

Οἶνον ἐν ἀμφοφρεύσει, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,

290

Δέρμασιν ἐν πυκινόισιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους

Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες

Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἡδὲ παλαιαί.

Τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαί ἥ τις ἀρίστη·

Ὡκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.

295

Ως

Ως Φάτ' Αθηναίη κέρη Διός· ἔδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεῶ ἔκλυεν αὐδὴν.

Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα Φίλον τετιμημένος ἦτορ·

Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγῆνορας ἐν μεγάροισιν

Αἴγας ἀνιμένους, σιάλβς θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ.

300

Αντίνοος δ' ἰδυς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο,

Εν τ' ἄρα οἱ Φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Τηλέμαχ' ὑφαγόρῃ, μένος ἄχετε, μήτι τοι ἄλλο

Εν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,

Ἀλλὰ μάλ' ἐδιέμεν κ' ὠνέμεν, ὥς τοπάρους περ·

305

Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,

Νῆα κ' ἐξαίτῃς ἐρέτας, ἵνα θᾶστον ἴκηαι

Ες Πύλον ἡγαθήην μετ' ἀγαυῶ πατρὸς ἀκχὴν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

Αντίνο', ἔπως ἐσὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν

310

Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, κ' εὐφραίνεσθαι ἔκλον.

Ἡ ἔχ' ἅλῃς ὥς τοπάρουθεν ἐκείρετε πολλὰ κ' ἐσθλὰ

Κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα·

Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, κ' ἄλλων μῦθον ἀκέων

Πυνθάνομαι, κ' δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμὸς,

315

Πειρήσω ὥς κ' ὑμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἵηλω,

Ἡὲ Πύλον δ' ἐλθῶν, ἥ αὐτὰ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.

Εἵμι μὲν, (ἔδ' ἀλὴν ὁδὸς εἴσεται ἦν ἀγορεύω)

Εμπορός· ἔ γάρ νηὸς ἐπήβολος ἔδ' ἐρετάων

Γίνομαι, ὥς νύ περ ὑμμιν εἴσατο κερδίον εἶναι.

320

Ἡ ρὰ, κ' ἐκ χειρὸς χεῖρα πάσας Ἀντινόοιο

Γεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο·

Οἱ δ' ἐπελώδευον κ' κερτόμεον ἐπέεσσιν,

Ὡδὲ δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.

Ἡ μάλα Τηλέμαχος Φόνον ἡμῖν μερμηρίζει

325

Ἡ τινὰς ἐκ Πύλῃς ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,

Ἡ ὅγε κ' Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ περ ἵεται αἰνῶς

Ἡὲ καὶ εἰς Εὐρύην ἐθέλει πώϊεραν ἄρβραν

Ελθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνέικῃ,

Εν δὲ βάλλῃ κρητῆρι, κ' ἡμέας πάντας ὀλέσῃ.

330

Ἄλλος

Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.
 Τίς δ' οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
 Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος ὥππερ Ὀδυσσεύς;
 Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλεεν πόνον ἄμμι·
 Κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε 335
 Τέττε μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅστις ὀπῆοι.

Ως φάν' ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατὴρ
 Εὐρύν, ὅθι νηὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
 Εὐθὺς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλῃς τ' εὐῶδες ἔλαιον.
 Ἐν δὲ πείθοι οἴνοιο παλαιᾷ ἡδυπότοιο 340
 Ἔσασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 Ἐξέης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἶποτ' Ὀδυσσεύς
 Οἰκαδὲ νοσήσετε, καὶ ἀλγεα πολλὰ μογήσας.
 Κληῖσαι δ' ἔπεσαν στανίδες πυκινῶς ἀραρήαι,
 Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμάρ 345
 Ἔσκη, ἥ πάντ' ἐφύλασσε νόσ' πολυὺδρέησιν,
 Εὐρύκλει, Ωπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.

Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδ' ἐκαλέσας.

Μαῖ, ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορέυσιν ἄφυσον
 Ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις, 350
 Κεῖνον οἰομένη τὸν κάμμορον, ἔποθεν ἔλθοι
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 Δώδεκα δ' ἐμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἀπαλίας.
 Ἐν δὲ μοι ἄλφιτα χεῦν ἑὺραφέεσσι δοροῖσιν·
 Εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτῃ ἀλφίτῃ ἀκτῆς. 355
 Αὐτὴ δ' οἷ' ἴδι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
 Εσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Μήτηρ εἰς ὑπερῶ ἀναβῇ, κοίτῃ τε μέδεται.
 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 Νόσον πειυσόμενος πατὴρ φίλῃ, ἣν πᾶ ἀκέσσω. 360

Ως φάτο, κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 Μῆνος ἐὼν ἀγαπητὸς; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365

Διογενὴς

Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δῆμῳ·
 Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράζονται ὅπωςω,
 ὣς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
 Ἀλλὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· εἰδὲ τι σε χρὴ
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, εἰδ' ἀλάληδαι.

370

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Θάρσει, μά'· ἐπεὶ ἔτι ἀνευ θεῶν ἥδε γε βελή·
 Ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ Φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
 Πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται,
 Ἡ αὐτὴν ποθέσσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι

375

ὣς ἂν μὴ κλαῖσσαι κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπῃ.

ὣς ἄρ' ἔφη. γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπαμύνυ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Αὐτίκ' ἔπειτα οἱ οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφυσεν,
 Ἐν δὲ οἱ ἄλφιστα χεῖν ἐϋρραφέεσσιν ὁδοῖσιν·

380

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 Ἐνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκῆα κατὰ πόλιν ὥχετο πάντῃ,
 Καὶ ῥα ἐκάσῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 Εσπερίῃς δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνάγῃ.

385

Ἡ δ' αὖτε φρονόιο Νόημονα Φαίδιμον υἱὸν
 Ἡ, τέε νῆα θοὴν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἵρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 Ὅπλ' ἐτίθει τά τε νῆες εὐστέλμοι φορέεσιν.

390

Στῆσε δ' ἐπ' ἐγκατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 Αθρόοι ἠγέρεθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο.

Ἐνθα μνηστῆρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,

395

Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.

Οἱ δ' εὐθεὶν ὥρουντο κατὰ πόλιν· εἰδ' ἄρ' ἐτι δὴν
 Εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπλεν.

Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἐκπροκαλεσθεμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,

400

D

Μέντορι

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.

Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἐταῖροι
Εἶατ' ἐπὴρέμιοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν,
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δὴθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθία βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὐρον ἐπεὶ ἐπὶ θινὶ κερηκομόωντας ἐταῖρους·

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο.
Δεῦτε φίλοι, ἥια φερώμεθα, πάντα γὰρ ἤδη
Ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ, μήτηρ δ' ἐμὴ ἔτι πέπυσαι,
Οὐδ' ἄλλαί δμωαί· μία δ' οἷη μῦθον ἄκυσεν.

Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
Οἶδ' ἅμα πάντα φέροντες, εὐσέλμῳ ἐπὶ νῆϊ
Κάτθεσαν ὡς ἐκέλευσεν Οδυσῆος φίλος υἱός·
Ἀν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἤρχε δ' Ἀθήνη.
Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν,

Ἀν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθισον·

Τοῖσιν δ' ἵκμενον ἔρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκράῃ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὀπλῶν ἀπλεῖσθαι, τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκυσαν·
Ἰσὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,

Ελκον δ' ἰστία λευκὰ εὐσρέπλοισι βοεῦσιν.
Επεῖσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰσίων· ἀμφὶ δὲ κύμα

Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰσῆς·

Ἦδ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπέσασσα κέλευθον.
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

στῆσαντο κρητῆρας ὀπίσσεφείας οἶνοιο,

Λεῖθον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰαγενέτησιν·

Εκ πάντων δὲ μάλισα Διὸς γλαυκῶπιδι κέρη.

Παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἧώ πώερε κέλευθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθλῶϊ ξινίζει Νέστωρ, καὶ διηγείται αὐτῷ περὶ συμπεριήχεται τοῖς Ἑλλήσι, καὶ τὸ ἐν Τροίᾳ δόσιπλον. πυθόμενος δὲ περὶ τὰς μηχανάς, καὶ γνωρίσας πῶς Ἀθηναῖον ἀπίσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαθὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἔρχεται σὺν Πεισιδάτῃ Νέστωρος υἱῷ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγνομήνης ξινίζονται παρὰ Διοκλῆα ἐν Φηγαῖς.

Α Λ Λ Η.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, στυῶρτο δ' ὅς ᾤϊ· θεὰ δ' ἔπειν.

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνη,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἴππ' ἰεῖδωρον ἄρῃαν.
οἱ δὲ Πύλον Νηληῖος εὐκτίμενον πτολίεθρον
ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, 5
ταύρας παμμέλανας ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκάσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἶατο, καὶ προῦχοντο ἑκάσταθι ἐννέα ταύρες.
ἐνθ' οἱ σπλάγχχ' ἐπάσαντο, θεῶν δ' ἐπὶ μηρία καῖον,
οἱ δ' ἰδυς κατάγοντο, ἰδ' ἰσία νηὸς εἴσης 10
στεῖλαν ἀέραντες, τ' δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρα προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τηλέμαχ', εἰ μὲν σε χρὴ ἐτ' αἰδῆς· εἰ δ' ἡβαιόν·
τῆνεκα γὰρ καὶ πάντων ἐπέπλωσ' ὄφρα πύθῃαι 15
πατρός, ὅπῃ κύθε γαῖα, καὶ ὄντινα πτότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰδυς κίε Νέστωρος ἱπποδάμοιο·
εἶδομεν ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
λίσκεσθαι δέ μιν αὐτὸν ὅπως νημερτέα εἴπῃ.
ψεύδος δ' ἐκ ἐρέφ' μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐσί. 20

D 2

Την

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι αὐτόν;
 Οὐδέ τι πῶ μύθοισι πεπείρημα πυκινόισιν
 Αἰδώς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 Ἀλλὰ δὲ ἔδαιμων ἰσθῆσεται· ἔγὰρ οἶω
 Οὐ σε θεῶν ἀέκῃτι χυμέσθαι τε τραφέμεν τε.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἶχνια βαίνει θεοῖο.
 Ἴξον δ' ἔς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἑδρας·
 Ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦτο σὺν ἡάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα ὤπων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
 Οἱ δ' ὥς ἔν ξείνους ἶδον, ἀθροοὶ ἦλθον ἅπαντες,
 Χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.
 Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἑλθὼν
 Ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαίτι
 Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ φαρμάθοις ἀλίσσι,
 Πᾶρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδῃ καὶ πατέρϊ ᾧ.
 Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
 Χρυσέῳ ἐν δέπαι· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην κέρην Διὸς αἰγιόχοιο.

Εὐχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἀνακτι·
 Τῷ γὰρ ἔδαιτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀπέσις τε καὶ εὐχέαι ἦ θέμις ἐστὶ,
 Δὸς καὶ τῷ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἶνῳ
 Σπείσας· ἐπεὶ καὶ τῷτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 Εὐχέσθαι. πάντες δὲ θεῶν χατέεσ' ἀνδρωποῖ.
 Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλικὴ δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 Τῆνεκά τοι προτέρῳ δάσω χρύσειον ἄλεισον.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἶνῳ.
 Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 Οὐνεκά οἱ προτέρῳ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
 Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι.

Κλῦθι Ποσειδάων γαῖόχε, μηδὲ μεγάρης

25

30

35

40

45

50

55

Ἡμῖν

Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τὰδ' ἔργα.

Νέστορι μὲν πρῶτις αὖ καὶ ἡσίο κῦδος ὀπαζε,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδω χαρίεσσαν ἀμοιβήν
 Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειῆς Ἐκατόμβης·
 Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρῆξαντα νέεσθαι,
 Οὐνεκα δεῦρ' ἰκομένοισι θεῶν σὺν νηὶ μελαίνῃ.

60

Ὡς ἂρ' ἔπειτ' ἤρατο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
 Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον
 Ὡς δ' αὐτῶς ἤρατο Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός.

Οἱ δ' ἔπειτ' ὤπησαν κρέϊν' ὑπερτέρῃ καὶ ἐρύσαντο,
 Μοίρας δαδασάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ὡσίοις καὶ ἐδητύοις ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερηνίος ἱππότης Νέστωρ.

65

Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 Ξεῖνας, οἵτινες εἰσιν, ἔπειτ' ἀρπῆσαν ἐδωδῆς.

70

Ὡς ξεῖνοι, τίνες ἐσέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 Ἡ τί κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάληθε
 Οἷά τε λήϊσῃρες ὑπεὶρ ἄλα; τοί γ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα,
 Θαρσύνσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρός δῶποιχομένοιο ἔροιτο,
 Ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐδδλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.

75

Ὡς Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Εἶρεαί ὅππόθεν εἰμὲν· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηΐδ' εἰλήλασθμεν,
 Πρῆξις δ' ἡδ' ἰδίῃ, καὶ δημῖος, ἦν ἀγορεύσω.

80

Πατρός ἐμῶς κλέος εὐρυ μετέρχομαι ἦνπ' ἀκῶσω,
 Δίς Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος· ὃν ποτὲ Φάσιν
 Σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάτξαι.

85

Ἀλλ' οὐ μὲν γὰρ πάντας ὅσοι Τρωσὶν πολέμῳ ζον,
 Πευθόμεθ' ἤχι· ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
 Κεῖνος δ' αὖ καὶ ὀλέθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὅππῃθ' ὀλώλεν,
 Εἶθ' ὅγ' ἐπ' ἡτέρεα δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,

90

εἴτε

Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν ἀμφιτρίτης.
 Τένεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνομαι, αἶκε δέληοθα
 Κέως λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπείν, εἴπῃς ὅπως
 Οφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλῃ μῦθον ἀκυσας
 Πλαζόμενος, πῶρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τι μ' αἰδομένος μειλίσσας, μήδ' ἐλεάειων,
 Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦνθ' ὅπως ὅπως.

95

Λίσσομαι, εἴποτέ τοι τε πατὴρ ἐμὸς ἐοδλὸς Ὀδυσσεύς
 Ἡ ἔπος ἢ τι ἔργον ἵππας ἐξέτελεσσε
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοὶ,
 Τῶν νῦν μοι μῆνσαι, καὶ μοι νημερτές ἐνισπεί.

100

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

ὦ Φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζυρος ἦν ἐν ἐκείνῳ
 Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι ἦες Ἀχαιῶν,
 Ἡ μὲν ὅσα ζῶν νηυσὶν ἐπ' ἠεροσδέα πόντον
 Πλαζόμενοι κατὰ λῆϊδ' ὅπῃ ἀρξέμεν Ἀχιλλεύς,
 Ἡ δ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Μαρνάμεθ', ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι

105

Ενθα μὲν Αἴας κείταρ ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 Ενθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 Ενθα δ' ἐμὸς φίλος ἦος ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων
 Αντίλοχος, περὶ μὲν θείῃσι ταχὺς, ἠδὲ μαχητὴς
 Ἀλλὰ τε πόλλ' ὅπῃ τοῖς πᾶσι ποιοῦμεν κακά. τίς κεν ἐκείνα

110

Πάντα γε μυθήσασθαι κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων;
 Οὐδ' εἰ πένταέτερες γε καὶ ἐξάετες παραμίνων
 Εἰς ἐρέοις ὅσα κείθι πάσθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί
 Πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.

115

Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ράπτομεν ἀμφιέποντες
 Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.

Ενθ' ἔτις ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
 Ἡ θελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκῃ δῖος Ὀδυσσεύς

120

Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτέον γε
 Κείνῃς ἐκγονός ἐστι· σέβας μ' ἔχει εἰσαρόωντα·

Ἡ τοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, εἰδὲ κε φαίης
 Ἄνδρα νεώτερον ὧδ' εἰκότα μυθήσασθαι.

125
Ενθ'

ΕΝΘ' ἦτοι εἰώσ μὲν ἐγὼ καὶ Δῖος Ὀδυσσεύς
 Οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, ἅτ' ἐνὶ βελῇ,
 Ἀλλ' ἓνα θυμὸν ἔχοντε, νόον κ' ἐπίφρονι βελῇ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι θεὸς δ' ἐκέλευσεν Ἀχαιῆς.
 Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ ἔτι νοήμονες ἔδδ' ἐδίκαιοι
 Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 Μήνιος ἔξ ὅλοης Γλαυκῶπιδος Ὀφειμοπάτρης,
 Ἡ γ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 Τῷ δὲ καλεσασμένῳ ἀγορῇ ἐς πάντας Ἀχαιῆς
 Μᾶψ, ἀτὰρ ἔκαστ' ἀπὸ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα
 (Οἱ δ' ἦλθον οἶνω βεβαρηότες ἦες Ἀχαιῶν)
 Μῦθον μυθεΐσθην, τὲ εἰνεκα λαὸν ἀγειραν.
 ΕΝΘ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιῆς
 Νόσ' μινμήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῆα θαλάσσης.
 Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἤνδανε βέλετο γάρ ῥα
 Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαν δ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 ὣς τὸν Ἀθηναίης δαδὸν χόλον ἔταχέσσετο·
 Νήπιος, ἔδδ' τὸ ἦδη ὃ ἔπαύσεσθαι ἐμελλεν.
 Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεσθαι νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὣς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμαρτομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔσασαν· οἱ δ' ἀνόρεσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἥχῃ θεασεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βελή·
 Νύκτα μὲν αἶεσamen χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 Ἀλλήλοισ· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῶμα κακοῖο)
 Ἡῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἰλκομεν εἰς ἅλα διάν,
 Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι, βαθυζῶνες τε γυναικάς.
 Ἡμίσεις δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 Αὔθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 Ἡμίσεις δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν. αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον· ἐσόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 Ἐς Τένεδον δ' ἔλθοντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 Οἴκαδ' ἰέμενοι· Ζεὺς δ' ἔπω μῆδετο νόστον

130

135

140

145

150

155

160

Σχέτιος,

Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν Ἰπιδεύτερον αὐτῖς.
 Οἱ μὲν δ' ὅπως ῥέφαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
 Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἀνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 Αὐτῖς ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν αἱ μοι ἔποντο
 Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 Φεῦγε δὲ Τυδεὺς υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἐταίρους.
 Οὔτε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθοὺς Μενέλαος,
 Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκειχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
 Ἡ καδ' ὑπέρθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 Νῆσθ' Ἰπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
 Ἡ ὑπέρθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 Ἡτέομεν δὲ θεὸν Φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
 Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πῶελαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 Τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
 Ὄρτο δ' ἐπὶ λιγυρὸς ἕρος ἀήμενα· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραῖσιν
 Ἐννύχια κατὰγοντο. Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 Πολλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πῶελαγος μέγα μετρήσαντες.
 Τέτρατον ἡμᾶρ ἦν ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἰσας
 Τυδείδῃω ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 Ἔσασαν· αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλονδ' ἔχον· ἔδῃ περ' ἔσθη
 Οὔρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς πρόεηκεν αἴηνα.
 Ὡς ἤλθον, Φίλε τέκνον, ἀπευθής· ἔδῃ τι οἶδα
 Κείνων οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπλόοντο.
 Οὔσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 Πεύθομαι, ἥ θεμὶς ἐστὶ, δαήσεαί, ἔδῃ σε κεύσω.
 Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
 Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱός·
 Εὖ δὲ Φιλοκτήτην Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
 Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσῆγαγ' ἐταίρους
 Οἱ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἳ ἔτιν' ἀπήυρα·
 Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκέετε νόσφιν ἑόντες,
 Ὡς τ' ἤλθ', ὥς τ' Αἰγιάδος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ἥτοι κείνος μὲν ἐπὶ σφυγερῶς ἀπέτισεν·

165

170

175

180

185

190

195

Ως

ὣς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἄνδρῳ, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἰγίοχον δολομήτιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Καὶ σὺ φίλος (μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε)
 Ἀλκιμος ἔας, ἵνα τίς σε καὶ ὀφιογόνων εὖ εἴπῃ.

200

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα.

Ω Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσῃσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσομένοισιν αἰοιδῆν.
 Αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσηνδὲ θεοὶ δύναμιν παραστῆεν
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

205

Ἀλλ' ἔμοι τοιῶτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
 Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμψης.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

210

Ω φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ εἶπες,
 φασὶ μνηστῆρας, σῆς μητέρος εἵνεκα, πολλὰς
 ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι
 εἰπέ μοι ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασθαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἐχθαίρῃσ' ἀνὰ δῆμον, ἴππατόμενοι θεῶ ὀμφῇ.
 τίς δ' οἷδ' εἴκε ποτὲ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθῶν
 ἢ ὅγε μῆνος ἔαν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὣς τότε Ὀδυσῆος περικιήδετο κυδαλίμοιο
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
 οὐ γὰρ πῶ ἶδον ὦδὲ θεῶς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
 ὣς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίσατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 εἴ σ' ἔτιωσ γ' ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
 τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθοιτο γάμοιο.

215

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα.

225

Ω γέρον, ἔπω τῷτο ἔπος τελέεσθαι οἶω.
 λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχῃ· ἔκ ἂν ἐμοιγε
 ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', ἔδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

230

ῥεῖα

Ρέα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σώσσει.
 Βηλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 Οἴκαδ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμῶν ἰδέσθαι.
 Ἡ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέςιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 Ωλεθ' ὑπὸ Αἰγιάδοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
 Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον εἶδ' ἑοῖο περ
 Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅπῃ ποτε κεν δῆ
 Μοῖρ' ὅλοῃ κατέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο.

235

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ.
 Κεῖν' ὅτ' ἐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 Νέστωρ, ἐπεὶ περὶοιδὲ δίκας ἦδ' ἐφρόνιν ἄλλων.
 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν
 Ὡς τέ μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλεται εἰσοράσασθαι.
 Ω Νέστωρ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπεε,
 Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 Πῶς Μενέλαος ἦν; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
 Αἰγιάδος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείῳ.
 Ἡ ἔκ Ἀργεὸς ἦεν Ἀχαιϊκῆ, ἀλλὰ πῇ ἄλλῃ
 Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνσας κατέπεφνε;

240

245

250

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 Ἡ τοὶ μὲν τάδε καὶ αὐτὸς οἶεα ὥς κεν ἐτύχθη
 Εἰ ζῶντ' Αἰγιάδον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνθεν ἰὼν ξανθὸς Μενέλαος,
 Τῷ κέ οἱ εἰ δὲ θανόντι χυτὴν ὅππῃ γαῖαν ἔχευεν,
 Ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος· εἶδ' ἐκεῖ τις μιν
 Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ κείῳ πολέας τελέοντες ἀέθλας
 Ἡμεῖς· ὃ δ' εὐκηλὸς μυκῶ Ἀργεὸς ἱπποπόδοιο
 Πόλλ' Ἀγαμέμνονένῃ ἀλοχὸν θέλγισκ' ἐπέεσσιν.
 Ἡ δ' ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀνάνετο ἔργον ἀεικέες

255

260

265

Δίω

Δία Κλυταμνήστη (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι·
 Παρ γὰρ ἦν καὶ αἰδοῖς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρείδης Τροίηνδ' ἐκὼν εἰρύσσειν ἄκοιτιν)
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπιδόσσε δαμῆναι,
 275 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰδὼν ἄγων εἰς νῆσον ἐρήμην,
 Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
 Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλωσαν ἀνήγαγεν ὄνδ' ὁδοῖον.
 Πολλὰ δὲ μῆρ' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βαμοῖς,
 Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματα τε, χρυσόν τε,
 275 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἔπτε ἔλπετο θυμῷ.
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηνθεν ἰόντες
 Ἀτρείδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ὅτε Σένιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθηνῶν,
 280 Ἐνθα κυβερνήτην Μενελάω φοῖβος Ἀπόλλων
 Οἷς ἀγανοῖσι βέλεσθιν ἐπιχόμενος κατέπεφνε,
 Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεῶσθε νῆος ἔχοντα,
 Φρόντιν Οἰητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο Φῦλ' ἀνθρώπων
 Νῆα κυβερνήσσειν ὅππῃ σπέρχωσιν ἄελλαι.
 285 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχευετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖον,
 Οφρ' ἔταρον θάπῃ, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειῶν ὄρος αἰπὺ
 290 Ἰξε θεῶν, τότε δὴ συγερὴν ὁδὸν εὐρύσπεα Ζεὺς
 Εφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
 Κύματα τε τροφόντα, πειλῶρια, ἴσα ὄρεσιν.
 Ἐνθα Διαιτμήζας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασεν,
 Ἡχι Κύδωνες ἐναίον, Ἰαρδάνη ἀμφὶ ῥέεθρα.
 295 Ἐσὶ δὲ τις λισσὴ αἰπὴν τε εἰς ἅλα πᾶν τρη
 Ερατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 Ἐνθα Νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαῖον ῥίον ὤθει
 300 Ἐς φαιζόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμῳ ἀπέργει.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπικδὴ δ' ἦλυζαν ὀλεθρον
 Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπυλάδεσσιν ἔαζαν
 Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανόπρωρες
 Αἰγυπῶν ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 305

36 Ο ΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣ. Γ.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 Ἠλᾶτο ἔνν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοτρώας ἀνθρώπων.
 Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγιάδος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
 Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 Ἐπ' αἵετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης· 305
 Τῷ δὲ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ορέσης
 ἈΨ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα
 Αἰγιάδον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Ἥτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 Μητρός τε συγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγιάδοιο. 310
 Αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 Καὶ σὺ φίλος μὴ δητὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάληστο,
 Κτήματά τε προλιπὼν, ἀνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
 Οὕτω ὑπερφιάλης, μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι 315
 Κτήματα δασάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλεμαι καὶ ἄνωγα
 Ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλασθαι
 Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν ἐκ ἐλπιτό γε θυμῷ
 Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφῆλωσιν ἄελλα 320
 Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ ἐδ' οἰωνοὶ
 Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πᾶρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 Παρ δὲ τοι ἦες ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 Λίσσασθαι δὲ μιν αὐτὸν ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
 Ψεῦδος δ' ἐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυ, καὶ ἔπει κνέφας ἤλθε·
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 330
 Ω γέρον, ἥτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 Ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράαδε δὲ οἶνον,
 Οφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Σπείσαντες, κοῖτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 Ἥδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὲρ ζόφον· ἐδὲ ἔοικε 335
 Διὶ θεῷ

Δηθὰ θεῶν ἐν δαίτι θασασμένον, ἀλλὰ νέεσθαι.

Ἡ γὰρ Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἐκλυον αὐδῆσάσης.

Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπέσεψαντο ποτοῖο.

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπείεσσι.

340

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνισάμενοι δ' ἐπέλεεον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πωεῖσάν τ' ἐπὶ πόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,

Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς

Ἀμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε κατὰ πτόμενος ἐπείεσσι.

345

Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεται, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἴππῃ νῆα κίοιτε,

Ὡς ἐτεῦ ἢ παρὰ πᾶμπαν ἀέμονος ἢ ἐπενιχρῶ,

Ὡ, ἔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πολλὰ ἐνὶ οἴκῳ,

Οὐτ' αὐτῷ μαλακῶς ἔτε ξένῳσιν ἐνεύδειν.

350

Αὐτὰρ ἐμοὶ παρὰ μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλὰ,

Οὐ θῆν δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Οδυσσῆος φίλος υἱὸς

Νῆος ἐπ' ἱκρίοφιν καταλέχεται, ὅφρ' ἂν ἐγωγε

Ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,

Ξένης ξενίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.

355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ εἴοικε

Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔτω.

Ἀλλ' ἔστος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔφεται, ὅφρα κεν εὖδῃ

Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν

Εἴμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρες, εἴπω τε ἕκαστα.

360

Οἷός γάρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,

Οἱ δ' ἄλλοι Φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἐπνται

Πάντες ὀμηλικὴν μεγαθύμῃ Τηλεμάχοιο.

Ἐνθά κε λεξάμεν κοίλῃ παρὰ νῆϊ μελαίνῃ

365

Νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους

Εἴμ', ἐνθά χρεῖός μοι ὀφέλλεται, ἔτι νέον γε

Οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τῷτον (ἐπεὶ τέον ἵκετο δῶμα)

Πέμπων σὺν Δίφρῳ τε καὶ ὑεῖ· δὲς δὲ οἱ ἵππους,

Οἱ τοὶ ἐλαφρότατοι θεῶν, καὶ κάρτος ἄριστοι.

370

Ὡς

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 φήνη εἰδομένη· δάμχος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς ὅπως ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Τηλεμαχῶς δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ, ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

ὦ φίλος, ὅ σέ εὐλοπα κακὸν ἔ' ἀναλκιν ἔσειδάμ, 375
 εἰ δὴ τοι νέω ὥδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται.

οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελείη Τριτογένεια,
 ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐδλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἔπιμα.

ἀλλὰ ἀνασ' ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐδλὸν, 380

αὐτῷ καὶ παῖδός τε καὶ αἰδοίη παρακοίτη·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βέν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἡγάγεν ἀνὴρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασι περικεῦας.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῇ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 385

τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 γίᾱσι κ' γαμβροῖσιν ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκητο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἀνακλῖος,
 ἐξέης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε.

τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθέσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν 390

οἶνῳ ἡδυπότοιο, τὸν ἐν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ

ὠῖζε ταμίη, καὶ ἀπὸ κρηδέμνον ἔλυσε·

τῷ δ' ὁ γέρων κρητῆρα κέρασατο· πολλὰ δ' Ἀθήνη

εὐχετ' ἀπασπενδῶν κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπὶ ὅσον ἤθελε θυμὸς, 395

οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἶκονδ' ἕκαστος.

τὸν δ' αὐτῷ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

Τηλέμαχον φίλον ἦν Οδυσσεὺς θεόιο,

τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδύπῳ·

παρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίσρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400

ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παῖδων ἦν ἐν μεγάροισιν.

αὐτὸς δ' αὐτὲ καθεῦθε μυχῶ δόμῳ ὑψηλοῖο·

τῷ δ' ἄλοχος θέσπινα λέχος πόρσυνε κ' εὐνήν.

ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

στᾶντ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

405

ΕΚ

Εκ δ' ἔλθων, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξυστοῖσι λάδοισιν,
 Οἱ οἱ ἔσαν προπάραιδε θυράων ὑψηλάων,
 Λευκοὶ, ἀποσίλοντες ἀλείφατος, ~~ὅς~~ ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μῆσ' αὐτὰλ' ἀντοσ
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη κηρὶ δαμνὶς αἰδὸςδε βεβήκει·
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἔφικε Γερήνιος, ἕρος Αἰχμαῖων,
 Σκηπτέρον ἔχων· περὶ δ' ἦες ἀλλήεες ἠγέρεθ' αὐτό,
 Εκ θαλάμων ἔλθόντες, Εἰσέφρων τε, Στράτιός τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πρωτοφύλακος ἤλυθεν ἥρως·
 Παρ' δ' ἄρα Τηλεμάχον θεοεικέλον εἶσαν ἀγόντες.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

410

415

Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρήνηατ' ἐέλδωρ.
 Οφρ' ἦτοι πρῶτις θεῶν ἰλάσσοι' Ἀθήνην,
 Ἡ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεῶν ἐς δαῖτα θάλασσαν.
 Ἀλλὰ γ' ὁ μὲν προδιδόνδ' ἐπὶ βῆν' ἴτω, ὅφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβηκόλος ἀνὴρ·
 Εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ νῆα μέλαιναν
 Πάντας ἰὼν ἐτάρες ἀγέτω, λιπέτω δὲ δῦ' οἴκῳ·
 Εἰς δ' αὖ χρυσοχόον λαέρκεια δέωρο κελέσσω
 ἔλθεῖν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχέυῃ·
 Οἱ δ' ἄλλοι μὲν ἐν αὐτῇ ἀλλήεες, εἶπατε δ' εἰσὶν
 Δμῶσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 Ἐδρας τε ζύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

420

425

Ως ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ πύον· ἦλθε μὲν ἄρ' βῆς
 Εκ προδίδε· ἦλθον δὲ θεῶν παρὰ νῆος εἰσὶν
 Τηλεμάχῳ ἑταροὶ μεγαλήτορες· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
 Οπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πᾶσι τεχνῆς,
 Αἰμονά τε, σφύραν τ', εὐπίπτον τε πυράγρην,
 Οἷσιν τε χρυσὸν ἐργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 Ἰρῶν ἀντιόωσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχέυσεν
 Ἀσκήσας, ἵν' ἀγάλμαθ' αὖ κεχαίροιτο ἰδῶσα.
 Βῆν' δ' ἀγέτην κέραν Στράτιος καὶ δῖος Εἰσέφρων·
 Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνδρῶσιν ἰδῶσα.

435

440

ἤλυθεν

Ηλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν ἑλὰς
 Ἐν κανέῳ. πῆλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Ὄζυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίσατο, βῆν Ἰπικόφων.
 Περσεύς δ' ἄμνιον εἶχε· γέρων δ' ἰππηλάτα Νέστωρ
 Χερνιβὰ τ' ἑλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
 Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐχάντο, καὶ ἑλοχύτας προσάλοντο,
 Αὐτίκα Νέστωρ υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης
 Ηλασεν ἄγχις ἑλὰς· πῆλεκυσ δ' ἀπέκοψε τένοντας
 Αὐχενίς, λῦσεν δὲ βοὸς μένος. αἱ δ' ὀλόλυσαν 450
 Θυγατέρες τε, νυοὶ τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστωρ Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔχον· ἀτὰρ σφάζειν Πεισίσρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ρύη, λίπε δ' ὅσέα θυμὸς, 455
 Αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 Πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Διπλῆχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτεσαν·
 Καίε δ' ἐπὶ κρίξης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον
 Λαῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάσολα χερσίν. 460
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, ἔ' ἀμφ' ὄσελοῖσιν ἔπειραν,
 Ωπῶν δ' ἀκροπόρως ὄβελγες ἐπὶ χερσὶν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λῆσεν καλὴ Πολυκάση,
 Νέστωρ ὀπλοτάτῃ θυγάτῃς Νηληιάδαο. 465
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λῆσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δὲ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθῃ βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὅμοιος·
 Παρ' δ' ἄρα Νέστωρ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο ποιμένι λαῶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπλησαν κρῆ ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο, 470
 Δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσεῖς δεπάεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Παιδὲς ἐμοὶ, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἱππῶες 475
 Ζεύξασθ'

Ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρῆσθῃσιν ὁδοῖο.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
 Καρπαλίμως δ' ἐξεύξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 Ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
 Ὅψα τε οἷα ἔδωσι διотреφέες βασιλῆες. 480
 Ἀν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσατο δίφρον·
 Παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίσρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν
 Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν τῶ δ' ἐκ ἅκοντε πετέαδην
 Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλῃ αἰπὺ πτολίεθρον. 485
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
 Τίεος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Αλφειὸς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πᾶρ ξένια θῆκεν. 490
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Ἰππῶς τ' ἐξεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέσης ἐριδῆπα·
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν τῶ δ' ἐκ ἅκοντε πετέαδην.
 Ἴζον δ' εἰς πεδίον πυρρηφόρον ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπεκφέρων ὠκέες ἵπποι.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Παρά Μενελάω ξεινοφίς σὺν Πεισιφρότῃ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ καὶ πῶς Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων προσηύδα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος πρὸς τὴν νόσον τῶν Εἰκλίων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Αἰακίμενον θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἶη· βεβλή δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων πρὸς τὸν Τηλέμαχον ἀνελίει· παρεμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι' οὐεῖρας πῶς Πηνελόπειν, ἐπὶ τῇ τῷ Πάριδι ἀσπιδιᾷ δυσχεραίνουσαν, ἀλλ' εἰδὼς ὁμοιωθέντος Ἰφιδίμῃ τῇ τῇ Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Α Λ Λ Η.

Δείλτα, μάθ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδα λοχώμενος υἱός.

Οἱ δ' ἔζον κοίλῃν λακεδαίμονα κητώεσσαν.
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάω κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν,
Τίεος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξηνορος υἱεὶ πέμπεν
(Ὡς Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέαχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξέτελειον.
Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐνδ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἀνασθεν.)
Τίει δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κέρην,
Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δόλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον ἔκ' ἐτ' ἔφαινον,
Ἐξ ἧς δὴ τὸ πρῶτον ἐγένετο παῖδ' ἑρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσεῆς Ἀφροδίτης.
Ὡς οἱ μὲν δαινύντο κατ' ὑψερεφές μέγα δῶμα,
Τέττονες ἠδὲ ἔταυ Μενελάω κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδός,
Φορμίζων· δοῖά δὲ κυδιστήνῃ κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσαν.
Τὼ δ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶ τε καὶ ἵππῳ,

Τηλέμα-

Τηλέμαχος δ' ἦρως καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς υἱὸς
 Στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἰδετο κρείων Εἰρωνεύς,
 Οὔρηος θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 Βῆ δ' ἱμὲν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν
 Ἀγχι δ' ἰσάμενος ἔπαια πηρόεντα προσηύδα.

25

Ξένω δὴ τινε τὰδε, Διοτρεφὲς ὦ Μενελάε,
 Ἄνδρ' εὖω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο εἶκτον·
 Ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶιν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
 Ἡ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν ὅς γε Φιλήση.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

30

Οὐ μὲν ἡπίος ἦτα Βοηθοῖδ' Εἰρωνεύ
 Τοπρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὥς νήπια βάζεις.
 Ἡ μὲν δὴ κῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
 Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 Ἐξοπίσω περ πάντῃ οἰζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους
 Ξάνων, ἐς δ' αὐτὰς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

35

ὣς φάτο· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους

Οὔρηος θεράποντας ἅμ' ἐπαύεσθαι ἐοῖ αὐτῶ·
 Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῶ ἰδρώντας·
 Καὶ τὲς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππότησι κἀπήσι,
 Παρ δ' ἔβαλον ζείας, ἀνὰ δὲ κρή λευκὸν ἐμίξαν·
 Ἀρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὰς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 Θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.

40

Ὡς γὰρ ἡελίος αἴγλην πέλεν ἢ σελήνης
 Δῶμα κατ' ὑψερέφες Μενελάου κυδαλίμοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἐς ῥ' ἀσαμίνθας βάντες εὐξέσας λῆσαντο,
 Τὰς δ' ἐπεὶ ἐν δμῳαὶ λῆσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἑλκας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
 Ἐς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσσι
 Καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι παρὰ δὲ ξυστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσσι,

45

50

55

Ηλώμην, τέως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,

Λάτρην, ἀναΐτι· δόλῳ ἐλομένης ἀλόχοιο.

Ὡς ἔτοι χαίρων ταῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.

Καὶ πατέρων τάδε μέλλειτ' ἀκῆμεν, οἵτινες ὑμῖν

Εἰσὶν· ἐπεὶ κακὰ πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,

Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδόμενα πολλὰ καὶ ἑδλά.

Ὡν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἱ τότε ὄλοντο

Τροίην ἐν εὐρέῃ, ἐκὰς Ἀργεὸς ἱπποδότοιο.

Ἀλλ' ἐμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων,

Πολλὰκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,

Ἀλλοτε μὲν τέ γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Παύομαι· αἰψήρως δὲ κόρος κρυεοῖο γόοιο.

Τῶν πάντων καὶ τόσον ὀδυρομαι, ἀχνύμενός περ,

Ὡς ἐνός, ὅς μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἑδωδὴν

Μνωομένῳ· ἐπεὶ ἔτις Ἀχαιῶν τόσ' ἐμόγησεν

Ὅσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν

Αὐτῷ κηδὲ ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον

Κεῖναι, ὅπως δὴ δῆρὸν ἀποίχεται· εἰδὲ τι ἴδμεν

Ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ περ αὐτὸν

Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,

Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νεὸν γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο.

Δάκρυ δ' ὀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατὴρ ἀκῆσας,

Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχὼν

Ἀμφοτέρησι χερσίν· νόησε δὲ μιν Μενέλαος·

Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἡέ μιν αὐτὸν πατὴρ εἰσέει μνηστῆναι,

Ἡ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἑκάσά τε μυθήσασθαι.

Ἔως δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἐκ δ' ἑλὴν θάλαμοιο θυώδεος ὑφόροφιο

Ἠλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκῆ·

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήσῃ κλισίην εὐτυχτον ἔθηκεν·

Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρε μαλακὰ ἐρίοιο·

Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε

Ἀλκάν-

Αλκάνδρῃ Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι ἐνὶ Θήβης
 Αἰγυπτῆς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κῆται.
 Ος Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθες,
 Δοιῶς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
 Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
 Χρυσὴν τ' ἡλακάτην, τάλάρον δ' ὑπόκυκλον ὅπασεν,
 Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἵπτι χεῖλεα κεκράαντο·
 Τὸν γὰρ οἱ ἀμφίπολος φυλῶ παρέθηκε φέρουσα,
 Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Ἠλακάτῃ τετάνυστο, ἰδνεφές ἔπος ἔχουσα.
 Ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνους πόσιν ἦεν·
 Αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσιν ἐρέεινεν ἕκαστα.

130

135

Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, οἵτινες οἶδε
 Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δὲ με θυμός·
 Οὐ γάρ πω τίνα φημι εἰκότα ὧδε ἰδέσθαι,
 Οὐτ' ἀνδρ', ἔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσπορώσαν)
 Ὡς ὃδ' Ὀδυσῆος μεγαλήτορος ἢ εἰοικε
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 Κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμῆο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 Ἠλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.

140

145

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
 Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 Κέως γὰρ τοιοῖδὲ πόδες, τοιαῖδὲ τε χεῖρες,
 Ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλῇ τ', ἐφύπερθε τε χαῖται.
 Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
 Μυθεόμην ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶδε,
 Χλαῖναν πορφυρεὴν ἀντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.

150

155

Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Πεισίσρατος ἀντίον ἦδα.
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Κέως μὲν τοι ὃδ' ἤδ' ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σαόφρων ἐσὶ, νεμεσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὡδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσολίας ἀναφαίνεν
 Ἄγλα σέθεν, τῷ νῶϊ θεῷ ὥς τερπόμεθ' αὖθι.

160

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμὲ προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεισας ἔειπες γάρ σε ἰδέσθαι,
 Ὄφρα οἱ ἦτι ἔπος ὑποθήσῃαι, ἥ τι ἔργον.
 Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ πάϊς οἰχομένοιο,
 Ἐν μεγάροισι, ὧ μὴ ἄλλοι ἀσπληγῆρες ἔωσιν
 Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, εἰ δὲ οἱ ἄλλοι
 Εἴς, οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλοικεν κακότητα.

165

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
 ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ φίλῃς ἀνὴρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 Ἰκεθ', ὃς εἶνεκ' ἐμεῖο πολῆς ἐμόγησεν ἀέθλης.
 Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔσχατον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νοστον ἔδωκε
 Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύσπα Ζεὺς·
 Καί κεν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,
 Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὦ,
 Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 Αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
 Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· εἰ δὲ κεν ἡμέας
 Ἄλλο διέκρινε φιλέοντες τε τερπομένῳ τε,
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περ μέλλεν ἀγιάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
 Ὃς κείνον δύστηνον ἀνόςιμον οἶον ἔθηκεν.

170

175

180

Ὡς φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο.
 Κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κλαῖε δὲ Τηλεμάχος τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
 Οὐδ' ἄρα Νέστωρ υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὅσπερ
 Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Τὸν ῥ' ἦες ἔκτεινε Φαιῆης ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ ὅγ' ἐπιμνηθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.

185

190

Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε θροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέστωρ φάσκει ὁ γέρον, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείο
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
 Καὶ νῦν εἴτι πάρος ἐσσι, τίθροιο μοι. εἰ γὰρ ἔγωγε
 Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδύρπιος· ἀλλὰ καὶ ἡὺς
 Ἐσσεταί ἡριγένεια· νεμεσώμαί γε μὲν εἶδεν

195

Κλαίειν

Κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσῃ.
 Τῷτο νυ καὶ γέρας οἶον οἰζυροῖσι βροτοῖσι,
 Κεῖρασθαι τέ κόμην, βαλέειν τ' ὀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, ἔτι κάκιστος
 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναί, καὶ γὰρ ἔγωγε
 Ἡντησ', εἰδὲ ἰδὼν περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θέειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.

209

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Ω φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 Εἴποι καὶ ρέξαιε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη·

205

(Τοῖς γὰρ καὶ πατὴρ ὁ δὲ πεπνυμένα βάζεις·

Ρεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ὧς τε Κρονίων

Ολβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε·

Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἥματα πάντα,

Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκόμενον ἐν μεγάροισιν,

210

Τίεας αὖ πινυτὲς τε καὶ ἔγχυσιν εἶναι ἀρίστους)

Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν εἴσομεν, ὅς περ ἐτύχθη.

Δόρπῃ δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα· χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ

Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθεν περ ἔσονται

Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

215

Ὡς ἔφατ'. Ασφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν

Οτρηρὸς θεράπων Μενελάῳ κυδαλίμοιο.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Εὐθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖμα.

Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἐνθεν ἔπινον,

220

Νηπενθες τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

Ὅς τὸ καταβρόχθειεν ἐπὶν κρητῆρι μιζείη,

Οὐκ' ἂν ἐφημερίος γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,

Οὐδ' εἰ οἱ κατὰ τεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,

Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον ἦν

225

Χαλκῶ δηϊόων, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο.

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα

Ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παρὰ κοιτίτις

Αἰγυπλίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρεα

φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' ἰλυστά.

230

ἱητρός

Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ὀπίσσεσθαι περὶ πάντων
 Ἀνθρώπων· ἥ γὰρ Παιήνοός ἐστι γενέθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 Ἐξ αὐτῆς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν.

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέες, ἡδὲ καὶ οἶδὲ
 Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (ἀτὰρ θεὸς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλω
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε δίδοι· δύναται γὰρ ἅπαντα)

Ἥτοι νῦν δαίνυσθε κατ' ἡμένοι ἐν μεγάροισι,
 Καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.

Πάντα μὲν ἔκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνῃ
 Οἶσσι Οδυσῆος ταλασίφρονός ἐστιν ἄεθλοι·

Ἀλλ' οἷον τό δ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 Αὐτόν μιν πλῆγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας

Σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ ἑοικώς,

Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγχαν·

Ἀλλὰ δ' αὐτὸν Φωτὶ κατακρύπτῃν ἤϊσκε

Δέκτη, ὃς ἔδεν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

Τῷ ἱκέλος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀδάκησαν

Πάντες, ἐγὼ δὲ μιν οἷᾳ ἀνέγγνων τοῖον ἔοντα

Καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνην ἀλέεινεν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼν ἐλόευν καὶ χρεῖον ἐλαίῳ,

Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔοσα, καὶ ὤμοισι καρτερόν ὄρκον,

Μὴ μὲν πρὶν Οδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι

Πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφίκεσθαι

Καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.

Πολλὰς δὲ Τρώων κτεῖνας ταναηκίῃ χαλκῷ,

Ἠλθε μετ' Ἀργείας· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

Ἐνθ' ἄλλα Τρωάδ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νεεσθαι

Ἀψ' οἰκόνδ'· αἶψα δὲ μετέσενον ἦν Ἀφροδίτῃ

Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσσε φίλης ἀπο πατρίδος αἶψας,

Παῖδα τ' ἐμὴν νοσφισαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε,

Οὐ τεύδ' δευόμενον, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι εἶδος.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γυναῖ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βυλὴν τε νόον τε
Ἀνδρῶν ἠρώων, πολλὰν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν

Ἀλλ' ἔπω ταιῶτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Οἷον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,

270

Οἷον καὶ τό δ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ,

Ἰππῶ ἐνὶ ξέσῳ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι

Ἀργείων, Τρώεσσι Φόνον καὶ κῆρα φέροντες.

Ἠλθες ἔπειτα σὺ κεῖσθε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε

Δαίμων, ὃς Τρώεσιν ἐβάλετο κύδης ὀρέζαι·

275

Καὶ τοι Δηϊφόβος θεοεικελὸς ἔαπετ' ἰσθί.

Τρίς δὲ περὶσεῖχας κοῖλον λόχον ἀμφαφώωσα,

Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἄριστες,

Πάντων Ἀργείων Φαίην ἴσχεσθ' ἀλόχοισιν·

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς

280

Ἡμενοὶ ἐν μέσοισιν, ἀκῆσθαι μὲν ὡς ἐβόησας·

Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενέηναι μὲν ὀρμηθέντε

Ἡ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακῆσαι·

Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔαχθεν ἱεμένω πτερ·

Εἰθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἦες Ἀχαιῶν

285

Ἀντικλὸς δὲ σέ γ' οἷος ἀμέψαδαι ἐπέεσσιν

Ἡθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ὅππ' ἴσμεν μάσκα χερσὶ πῖεζε

Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσέ δὲ πάντας Ἀχαιῶν·

Τόφρα δ' ἔχ', ὅφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

290

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διотреφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,

Ἀλγίον· ἔ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρὴ ἐνδοθεν ἦεν.

Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὅφρα κεν ἦδη

Ἰππῶ ἱππῶ γλυκερῶ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.

295

ὣς ἔφατ'. Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶϊσι κέλευσε

Δέμνι ἱππῶ αἰδέσθῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλά

Πορφύρε' ἐμβαλέειν, φορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἔλας καθύπερθε ἑσάδαι.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δαός μετὰ χερσὶν ἔχεσθαι

300

Δέμνια

Δέμνεια δὲ σόρεσαν· ἐκ δὲ ξάνους ἄγε κῆρυξ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῳ αὐτόφει κοιμήσαντο

Τηλέμαχος δ' ἥρωσ, ἔ Νέστωρος ἀγλαὸς υἱός.

Ατρείδης δὲ κάτ' εὐδὲ μυχῶ δόμῳ ὑψηλοῖο,

Παρ' δ' Ελένη τανύπτεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.

305

Ἥμος δ' ἠριγένεια Φαίη ροδάκτυλος ἥως,

Ωρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

Εἵματα ἐσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄζυ θέτ' ὤμων,

Ποσσὶ δ' ὑπὲρ λιπαροῖσιν ἐθήσατο καλὰ πέδιλα.

Βῆ δ' ἰμεν ἐκ θαλαμοιο θῆῳ ἐναλιγκίῳ ἄντην,

310

Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Τίπτε δέ σε χρεῖω διῦρ' ἦγαγε, Τηλέμαχ' ἥρωσ,

Ες Λακεδαιμόνα δῖαν, ἐπ' εὐρεά νῶτα θαλάσσης,

Δήμιον, ἢ ἴδιον; τό δέ μοι νημερτές ἐνίασε.

Τόν δ' αὖ Τηλέμαχος ἀπεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

315

Ατρείδῃ Μενέλαε διατρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

Ἥλυθον εἵτινά μοι κληθδὼνα πατὴρ ἐνίασας.

Εσθιέταί μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ τίονα ἔργα·

Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τε μοι αἰεὶ

Μῆλ' ἀδινὰ σφάζεσι καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,

320

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.

Τῆνεκα νῦν τὰ σα γέναθ' ἰκάνομαι, αἶκ' ἐτέλεσσα

Κεῖν' αὖ λυγρὸν ὀλεθρὸν ἐνίασῃν, εἴπῃ ὅπωπας

Οφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλῃ μῦθον ἄκυσας

Πλαζομένον· περὶ γάρ μιν αἰζυρὸν τέκε μήτηρ.

325

Μηδὲ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσει μηδ' ἐλεαίρων,

Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὅπωπῃς·

Λίσσομαι, εἰ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς

Ἡ ἔπος ἢ τι ἔργον ἱσπασὰς ἐξετέλεσσε

Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅφει πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί,

330

Τῶν νῦν μοι μνήσασθαι, καὶ μοι νημερτές ἐνίασε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

Ἡθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ εἶντες.

ὣς δ' ὁπότεν ἐν θυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος

335

Νεβρὲς κοιμήσασα νεηγένεας, γαλαθηνῆς,
 Κνημὲς ἐξερῆσι καὶ ἄγκυα ποιήεντα
 Βοσκομένη, ὃδ' ἔπειτα ἦν εἰσῆλυθεν εὐνῇ,
 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πτότμον ἐφῆκεν·
 Ὡς Οδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πτότμον ἐφῆσει. 340
 Αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίῃ, καὶ Ἀπολλῶνι,
 Τοῖος εὖν οἶός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ,
 Ἐξ ἑριδὸς Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνασῆς,
 Κάδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 Τοῖος εὖν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Οδυσσεύς, 345
 Πάντες καὶ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεαι, ἔκ' ἂν ἐγῶ γε
 Ἀλλὰ παρὲς εἵποιμι παρακλιδὸν, ἐδ' ἀπατήσω·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτὲς,
 Τῶν ἐδὲν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ἐδ' ὀπιπτεύσω. 350
 Αἰγυπῖω μ' ἐτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔχον, ἐπεὶ ἔσφιν ἐρέξα τέλῃεσας ἐκατόμβας·
 Οἷδ' αἰεὶ βέλοντο θεοὶ μεμνηῶσαι ἐφετμέων.
 Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύς τε ἐνὶ πόντῳ,
 Αἰγυπῖα προπαύροιτε (Φάραν δὲ ἐκικλήσκουσι) 355
 Τόσον ἀνευθ' ὅσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νῆς
 ἤνευσεν, ἣ λιγυρὸς ἄρος ὀπιπνέουσιν ὅπιδεν·
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἵσας
 Ες πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 Ἐνθά μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοί· ἐδέποτ' ἄροι 360
 Πνέοντες φαίνονθ' ἁλιαῖες, οἱ ρά τε νηῶν
 Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Καὶ νῦν κεν ἦια πάντα κατέφθιτό ἔ μ' ἐσάωσεν,
 Εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐσάωσεν,
 Πρωτέος ἱφθίμης θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος, 365
 Εἰδοθέν· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 Ἡ μ' οἶω ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἐταίρων.
 Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσσκον.
 Ἰναμπλοῖς ἀγκίστροισιν ἑταίρε δὲ γαστέρα λιμός.
 Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι σταῖσα ἔπος φάτο, Φώνησέν τε, 370

Νήπιος εἷς ὧς ξεῖνε λίην τόσον, ἢ χαλίφρων,
 Ἡὲ ἐκῶν μεθήης, καὶ τέρπειαι ἄλγεα πάχων,
 ὣς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, εἰδὲ τι τέκμων
 Εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δὲ τοι ἦτορ ἑταίρων.

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Εκ μὲν τοι ἐρέω, ἥτις σύ περ ἐσσι θεάων,
 ὣς ἐγὼ εἴτι ἐκῶν κατερύκομαι, ἀλλὰ νῦ μέλλω
 Ἀθανάτης ἀλιτέεσθαι οἱ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν
 Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπέ (θεοὶ δὲ τε πάντα ἴσασιν)
 ὅς τις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθῃ,
 Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὣς ἔφάμην. ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.

Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

Πωλεῖται τις δέυρο γέρον ἄλιος νημερτής,
 Ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγυπῆιος, ὅτε θαλάσσης
 Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς.
 Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέεσθαι
 Τόν γ' εἰπὼς σύ δύναιο λοχησαμένος λελαθέεσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθῃ,
 Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
 Καὶ δὲ κέ τοι εἴπησι διοτρεφές, αἶκ' ἐτέλῃσθαι,
 Ὅ, τί τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
 Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόχον θεοῖο γέροντος,
 Μήπως με προΐδων ἢ προδαεὶς ἀλήτῃ.
 Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶν ἀνδρὶ δαμῆναι.
 ὣς ἔφάμην. ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω
 Ἥμος δ' ἥελιος μέσον ἔρανον ἀμφιβεβήκει,
 Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἰσι γέρον ἄλιος νημερτής,
 Πνοιῇ ὑπὸ Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεὶς,
 Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμάται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
 Ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης
 Ἀθρόαι εὐδῶσιν, πελοῖς ἁλὸς ἐξαναδύσαι,

Πικρὸν δ' ὀλοπνέεσθαι ἄλλος πολυβενθέος ἰομένην.
 Ἐνθά σ' ἐγὼν ἀγαγέσθαι ἄμ' ἡοὶ Φαινομένηφι,
 Εὐνάσω ἐξέης· σύ δ' εὖ κρινάσθαι ἐταίρος
 Τρεῖς, οἱ τοι παρὰ νηυσὶν εὐοστέλμοισιν ἄριστοι.

Πάντα δέ τοι ἔρεω ἁλοφάϊα τοῖο γέροντος

410

Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν

Αὐτὰρ ἐπὶν πᾶσας πεμπάσσειαι, ἥδ' ἰδηταί,

Λέξεταί ἐν μέσοισι, νομεὺς ὥς πάσι μῆλων

Τὸν μὲν ἐπὶν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἰδηθεῖ,

Καὶ τότε ἔπειτ' ὕμνῳ μελέτω κάρτος τε βίη τε,

415

Αὔθι δ' ἔχεν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.

Πάντα δὲ γινόμενος περρησέταί ὅας ἐπὶ γαῖαν

Ερπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θρασυδαῖες πύρ

Υμῶς δ' ἀσεμφείως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πείξεσθαι.

Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,

420

Τοῖος εὖν οἷόν κε κατευνηθέντα ἰδηθεῖ,

Καὶ τότε δὴ χέεσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,

Ἡρώς· ἔρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπῃ,

Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόοντα.

Ὡς εἰπῶς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

425

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔβασαν ἐν φαρμάθοισιν,

Ἡῖα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυτον εἶδε θάλασσαν,

Δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,

Δὴ τότε κοιμήθημεν ὅτι ῥηγμῖνι θαλάσσης.

430

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο

Ἡῖα, πολλὰ θεὸς γενόμενος αὐτὰρ ἐταίρος

Τρεῖς ἄγον, αἷσι μάλισα πεπνίχθαι πᾶσαν ἐπ' ἰθύν

Τόφρα δ' ἄρ' ἢ γ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρεῖα κόλπον,

435

Τέσσερα φωκῶν ἐκ πόντος δέρματ' ἔνευκε·

Πάντα δ' ἔσαν κεύδαρτα. ὅλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·

Εὐνὰς δ' ἐν φαρμάθοισι λησγλάφας ἀλίησιν,

Ἡσο μένεσθ'· ἡμῶς δὲ μάλα χεῖρ' ἤλθομεν αὐτῆς·

Ἐξέης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω.

440

Κεῖθι

Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τῆρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἀλιотρεφέων ὀλωτάτος ὄδρην.

Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ παρὰ κητὶ κοιμηθεῖν;

Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, ἔ'εφράσατο μέγ' ὄνειαρ·

Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἱκασὼ θῆκε φέρεσσι,

445

Ἡδὺ μάλα πνεύσαν' ὄλισσε δὲ κήτεος ὄδρην.

Πᾶσαν δ' ἡοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·

Φῶκα δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

Ἐξῆς ἠναζόντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Εὐάδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὖρε δὲ Φώκας

450

Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν·

Ἐν δ' ἡμέας πρῶτας λέγε κήτεσιν, ἔδδ' τι θυμῷ

Ὡίδαθ' ὁδὸν εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας

βάλλομεν· ἔδ' ὁ γέρων δολὴς ἐπελήθετο τέχνης,

455

Ἀλλ' ἦτοι πρῶτιςτα λέων γενεὴ ἠυγένεος,

Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἡδὲ μέγας σῦς·

Γίνετο δ' ὕγρον ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·

Ἡμεῖς δ' ἀσεμφῶς ἔχομεν τετληότι θυμῷ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' αἰνᾶς ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς,

460

Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνείρόμενος προσέειπεν.

Τίς νύ τοι, Ἀτρεὺς υἱέ, θεῶν συμφράσασατο βελαῖς,

Ὅφρα μ' ἑλοῖς ἀέκοντα λοχισάμενος; τέο σε χρή;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Ὡίδαθ' ἄγερον τί με ταῦτα παρὰτροπέων ἐρεσίνεις;

465

Ὡς δὴ δὴθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, ἔδδ' τι τέκμων

Εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἐνδοθεν ἦτορ.

Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι)

Ὅς τις μ' ἀθανάτων πιδάα καὶ ἔδδ' κελεύει,

Νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

470

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν.

Ἀλλὰ μάλ' ὥφελλες Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν

Ρέζας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὅφρα τάχιστα

Σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πάλαν δ' ἔπι οἶνοπα πόντον.

Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι

475

Οἶκον

Οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγυπτοῖο διίπτετος ποταμοῖο
 Αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς Ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχῃσι·
 Καὶ τότε τοὶ δώσωσιν ὁδὸν θεοὶ ἣν σὺ μενοινᾷς.

480

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 Οὐνεκά μ' αὐτὶς ἄκωγεν ἐπ' ἥροειδέα πόντον
 Αἰγυπτοῖον δ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.

Ταῦτα μὲν ἔτω δὴ τελέσω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις·
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ
 Οὐς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἡέ τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἥς ἐπὶ νηὸς,
 Ἡέ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

485

490

Ὡς ἐφάμην. ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διεύρεαι; ἔδδ' τι σε χρεὶ
 Ἰδμεναί, ἔδδ' δαῖναι ἐμὸν νόον· ἔδδ' σε φημι
 Δὴν ἀκλαυτὸν ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύσθῃαι.
 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο.
 Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μένοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐν νόσῳ δ' ἄπονοντο· μάχη δέ τι καὶ σὺ παρῆσθαι·
 Εἰς δ' ἐτι πᾶς ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.

495

Αἴας μὲν κατὰ νηυσὶ δαμῇ δολιχηρέμοισι·
 Γυρῆσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 Πέτρῃσι μεγαλήσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης·
 Καὶ νῦν κεν ἐκφυγὲ κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθῃ·
 Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
 Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἐκλυεν αὐδήσαντος.

500

505

Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαῖναν ἐλὼν, χερσὶ σιβαρῆσιν,
 Ἠλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔρριπεν αὐτήν·
 Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μένει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ.
 Τῷ Αἴας τὸ πρῶτον ἐφ' ἔζόμενος μέγ' ἀάσθῃ,
 Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.

510

515

Ως ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Σὸς δὲ πᾶς ἐκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν,
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πτόνια Ἥρῃ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε Μαλαιῶν ὄρος αἰπὺ
 Ἰξοῖσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα σενάχοντα,
 Ἀγρᾷ ἐπ' ἐχατιήν· ὅθι δώματα ναῖε Θυέσης
 Τοπρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναε Θυεσιάδης Αἰγίοδος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κτείνεν ἐφαίνετο νόσος ἀπήμων,
 Ἀψ δὲ θεοὶ ἔρπον σρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο. 520
 Ἥτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσατο πατρίδος αἴης,
 Καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῷ
 Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθέσσειν
 Αἰγίοδος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔρχετο μιοδὸν 525
 Χρυσῷ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' οὐχ εἰς ἐνιαυτὸν,
 Μῆ ἔλαιοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 Βῆ δ' ἵμεν ἀγχελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν·
 Αὐτίκα δ' Αἰγίοδος δολίην ἐφράσατο τέχνην·
 Κριναίμενος κατὰ δῆμον εἴκοσι φῶτας ἀρίστους, 530
 Εἰσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνάγει δαῖτα πένεσθαι·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Ἰπποισιν καὶ ὄχεσφιν, αἰεκέα μερμηρίζων·
 Τὸν δ' ἔκ' εἰδὼτ' ὀλεθρον ἀνήγαγε, ἔ κατέπεφνε
 Δειπνίσας, ὥς τις τε κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτνῃ. 535
 Οὐδέ τις Ἀτρεΐδην ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 Οὐδέ τις Αἰγίοδον· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν·

Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι γε κατεκλασθὲ φίλον ἦτορ.
 Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· ἔδὲ νύ μοι κῆρ
 Ἥθελ' ἐτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡλίοιο. 540
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
 Δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
 Μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ἔτω
 Κλαῖ, ἐπεὶ ἔκ' ἀνυσὶν τινα δοίμεν· ἀλλὰ τάχιστα
 Πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι·

H

H γάρ

Ἡ γάρ μιν ζῶόν γε κινήσεται, ἥ κεν Ορέσῃς
Κτείnen ὑποφθάμενος· σὺ δὲ κεν τάφῳ ἀντιβλήσῃς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
Αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ πτερ, ἰάνθη,
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τάτῃς μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἀνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρεὶ πόντῳ,
Ἡ δὲ θανάων· ἐθέλω δέ, καὶ ἀχνυμένός περ, ἀκῆσαι.

550

Ὡς ἔφαμην. ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τῖός Λαέρτῳ Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·

555

Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα
Νύμφῃς ἐν μεγάροισι καλυψῆς, ἥ μιν ἀνάγκη
ἶχει· ὁ δ' ἔδυναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ παρὰ νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἐταῖροι,
Οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

560

Σοὶ δ' ἔδ' ἔσφατόν ἐστι, διотреφὲς ᾧ Μενέλαε,
Ἀργεὶ ἐν ἱπποδότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπαυεῖν·
Ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιον πῶδ' ἰὼν καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς·
Τῇ περ ῥήϊσι βιοτὴ πᾶσι ἀνθρώποισιν,
Οὐ νιφετὸς, ἔτ' ἄρ' χειμῶν πολλὺς, ἔτε ποτ' ὄμβρος·
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνέοντασ' αἴτας
Ωκεανὸς ἀνίσχιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους)
Οὐνεκ' ἔχεις Ελένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.

565

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

570

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
Ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θαλάσσαν,
Δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἡμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πᾶμπρῶτον ἐρύσαμεν εἰς ἅλα διάν,
Ἐν δ' ἰσῆς τιθέμεσθαι καὶ ἰσῖα νηυσὶν εἰσῆς·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιστον,
Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἅλα τύπον ἐρετμοῖς.

575

580

ΑΨ

ΑΨ δ' εἰς Αἰγυπλίῳ διίπετέος ποταμοῖο
 Στήσα νίᾱς, καὶ ἔρξα τεληέσας ἑκατόμβας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἔοντων,
 Χεῦ Ἀγαμέμνωνι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 Ταῦτα τελευτήσας νέομην· ἔδσαν δέ μοι ἔρον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐπέμψαν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπήμενον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 Οφρά κεν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται
 Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖζον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δώσω καλὸν ἄλειπον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισι, ἐμέθεν μεμνημένος ἡμᾶτα πάντα.

585

599

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρκε·
 Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
 Ἥμενος, εἴδῃ κε μ' οἴκῳ ἔλοι πόθος, εἴδῃ τοκῆων·
 (Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσι τε σοῖσιν ἀκῶων
 Τέρπμα) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι
 Ἐν Πύλῳ ἡγαθή, σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 Δῶρον δ' ὅ, τί μοι δόῃς, κειμήλιον ἔσω·
 Ἰππῶς δ' εἰς Ἰθάκην ἔκ ἄρμα, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 Εὐρέος, ὃ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολλὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
 Πυροὶ τε, ζεαὶ τε, ἡδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν·
 Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες, ἔτε τι λειμῶν
 Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποδόχοιο·
 Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, εἴδ' εὐλείμων,
 Αἶθ' ἀλλ' κεκλίεται Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.

595

600

605

Ως φάτο. μείδῃσεν δὲ βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἳ ἀγορεύεις·
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασῆσω· δύναμαι γάρ.
 Δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 Δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμήςεσσι τόν ἐστιν·
 Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δέ

610

615

Ε51V

Εσιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται
 Ἔργον δ' Ἡφαισίο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἥρως
 Σιδονίαν βασιλεὺς, ὅθ' εὖς δῶμος ἀμφεκάλυψεν
 Κεῖσέ με νοσήσαντα· τείν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείη βασιλῆος·
 Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον
 Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.

620

Ὡς οἱ μὲν περὶ δειπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο
 Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 Ἀντίνοος δὲ κατῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
 Τοῖς δ' ὕος Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν.

625

Ἀντίνο', ἥ γὰρ τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν ἡ ἐ κ' ἐκί,
 Ὅπως Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλῃ ἡμαρθόντος;
 Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεῖά γίνετ' αὐτῆς
 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι· ἐνθά μοι ἵπποι
 Δώδεκα θήλεια, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί,
 Ἀδμήτεις, τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.

630

635

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμειον· ἔ γάρ ἑφάντο
 Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ πᾶς αὐτᾶ
 Ἀγρῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι, ἢ σὺβώτῃ.

640

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος ὕος.
 Νημερτές μοι ἐνίσπε· πῶτ' ὥχετο, καὶ τίνες αὐτῶ
 Κῆροι ἔποντ'· Ἰθάκης ἑταίρετοι; ἢ εἰοὶ αὐτᾶ
 Θῆτές τε δμῶές τε; δύνατό γε καὶ τὸ τελέεσσαι;
 Καί μοι τᾶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Ἡ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
 Ἡ ἐκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσωλύξατο μύθῳ.

645

Τὸν δ' ὕος Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ἤνδα.
 Αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξῃ καὶ ἄλλος,
 Ὅπως ἄνθρωποι τοῖσδε ἔχων μελεδήματα θυμῷ

650

Αἰτίη;

Αἰτίῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι ὅσιν ἔσθ.
 Κῆροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
 οἳ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἥε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἑώκει.
 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω ἴδον ἐνθάδ' ἐ Μέντορα δῖον
 Χθίζον ὑπ' ἡοῖον, τότε δ' ἔμβη νῆϊ Πύλονδε.

655

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσαστο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Μνηστῆρες δ' ἀμυδίς κάθισαν, καὶ παύσαν ἀέθλων
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐκλείδης υἱός,
 Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιнай
 Πίμπλαντ', ὅσος δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.

660

Ὡς πῶπι, ἣ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέεσθαι,
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ οἳ ἔτελέεσθαι.

Ἐκ τόσων δ' ἀέκῃτι νέος πᾶις οἴχεται αὐτως
 Νῆα ἐρυσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστες.

665

Ἀρξεί καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.

Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα Ἰοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους,
 Ὀφρά μιν αὐτὸν ἰόντα λοχίσσομαι ἠδὲ φυλάξω

670

Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παυπαλοέσσης·
 Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀναστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 Μύθων, ἔς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσοδόμευον.

675

Κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βεβλᾶς,
 Αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἳ δ' ἐνόηθι μῆτιν ὕφαινον.

Βῆ δ' ἵμεν ἀγχιέων διὰ δώματα Πηνελόπειν·
 Τὸν δὲ κατ' ἐδᾷ βάντα προσήυδα Πηνελόπεια.

680

Κήρυξ, τίπτε δὲ σε προέσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
 Ἡ εἰπεμέναι δμαῖσιν Ὀδυσῆος θείοιο

Ἐργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 Μὴ μνηστῆσαντες, μὴδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,

Τσατα καὶ πύματα γυν ἐνθάδ' δειπνήσειαν.

685

Οἱ

Οἱ θὰ μ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,
 Κτῆσιν Τηλεμαχίῳ δαΐφρονος· ἔδ' ἐτι πατρῶν
 ἡμετέρων τὸ πρόαθεν ἀκρίτε παῖδες ἔοντες
 Οἷος Οδυσσεύς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν·
 Οὔτε τινα ρέξας ἔχαισιον, ἔτε τι ἐπῶν
 Ἐν δῆμῳ· ἦτ' ἐς δίκην θείων βασιλῆων,
 Ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε Φιλοῖν.
 Κεῖνος δ' ἔπτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἑώργη.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ αἰεκέα ἔργα
 φαίνεται, ἔδ' ἐτις ἐς χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

690

695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μένων πεπνυμένα εἰδώς.
 Αἶ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε παλεῖστον κακὸν εἶη·
 Ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων
 Τηλεμαχὸν μεμάασι κατακτάμεν ὄρεϊ χαλκῷ,
 Οἴκαδ' ἐνισόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πάτρος ἀκρίην
 Ἐς Πύλον ἠγαθήν, ἥδ' ἐς Λακεδαίμονα διᾶν.

700

Ὡς φάτο. τῆς δ' αὖτ' αὖτο γένατα καὶ Φίλον ἦτορ·
 Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῶ δέ οἱ ὅσπερ
 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔαχετο φωνή·
 Ὄψε δέ δὴ μιν ἔπεισαν ἀμειβομένη προσέειπε.

705

Κήρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; ἔδ' ἐτι μιν χρεῶ
 Νηῶν ἀκυπερῶν ἐπιβαινέμεν, αἰδ' ἄλως ἵπποι
 Ἀνδράσι γίνονται, πειρώσι δέ πᾶλιν ἐφ' ὑγρῇ,
 Ἥ ἵνα μὴδ' ὄνομ' αὐτῶν ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;

710

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μένων πεπνυμένα εἰδώς.
 Οὐκ οἶδ' εἰ τις μιν θεὸς ὥρορεν, ἦε ἔα αὐτῶ
 Θυμὸς ἐφωρμήθη ἡμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθηται
 Πατὴρ ἐς ἣ νόσον, ἣ ὄντινα πόντον ἐπείσσει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Οδυσῆος·
 Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, ἔδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἔοντων·
 Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' ἔδ' ἔζε πολυμήτης θαλάμοιο,
 Οἴκτ' ὀλοφυρομένη· περὶ δέ δμῶα μινύριζον
 Πᾶσαι ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.

715

720

725

Τῆς ἀδινὸν γούωσα μετῆύδα Πηνελόπεια.

Κλύτε Φίλα· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Εκ πασέων ὅσα μοι ὁμῆ τράφειν ἠδ' ἐγένοντο·

Ἡ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 735

Εσθλὸν, τὲ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργός·

Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀηρέεσαντο Δυελλαι
Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· ἔδ' ὀρμηθέντος ἄκυσται.

Σχέτλια, ἔδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θεῶδε ἐκίστη
Εκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730

Ὅπως τ' ἐκείνος ἔξῃ κείλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.

Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτῃ οὐδὸν ὀρμαίνοντα,

Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ οὐδοῖο,

Ἡ κέ με τεθνηκῆαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλεπεν.

Ἀλλὰ τις ὀτρυνὸς Δολιὸν καλέσσει γέροντα, 735

Δμῷ ἐμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κίεσθαι,

Καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὅφρα τάχιστα

Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,

Εἰ δὴ πᾶς τινὰ κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίηται,

Ἐξελεθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἱ μεμνάσιν 740

Ὀν καὶ Ὀδυσῆος φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.

Νύμφα Φίλη, σὺ μὲν ἄρ' με κατὰκτανε νηλεὶ χαλκῷ,

Ἡ εἴ ἐν μεγάρῳ μῦθον δέ τι ἐκ Ἰπικεύσω·

Ἡ δὲ ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ ὅσ' ἐκέλευσε, 745

Σίτον καὶ μέθυ ἠδὲ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,

Μὴ πρὶν σοι ἑρέειν πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,

Ἡ σ' αὐτὴν ποθέσθαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι·

Ὡς ἂν μὴ κλαῖωσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπῃης·

Ἀλλ' ὑδρηνάμενη, καθαρά χρόϊ εἴμαθ' ἐλῶσα, 750

Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα πῶ ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,

Εὐχε' Ἀθηναίη κέρη Διὸς αἰγιόχοιο·

Ἡ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σῶσθαι.

Μηδὲ γέροντα κάκῃ κεκακωμένον· ἔγὰρ οἶώ

Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρχεσιγιάδαο.

Εχθεῖ· ἀλλ' ἔτι πῶς τις ἐπέσεται ὅς κεν ἔχῃσι
Δωματαί· ὃς ὑπερφέα καὶ ἀπόπροθι πύονας ἀγρές.

Ὡς φάτο. τ' δ' εὖησε γόον, ἔχεθε δ' ὅσπε γόοιο.

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χρὸι ἑμαθ' ἐλῶσα,
εἰς ὑπερῶν ἀνέβαινε πῶ ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.

760

Εν δ' ἔφετ' ἐλοχύτας κανέω· ἥρατο δ' Ἀθήνη.

Κλυθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυγάνη·

εἵπότε τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Οδυσσεύς

Ἡ βοὸς ἢ οἶος κατὰ πύονα μηρί' ἔκῃε,

τῶν νῦν μοι μνησai, καὶ μοι φίλον ἦα σώωσον,

765

Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερμυορέοντας.

Ὡς εἰπῶς ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἐκλυεν ἀρῆς.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνα μέγαρον σκυόοντα·

ὦδὲ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερμυορέοντων.

Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμήνη βασιλεία

770

Ἀρτύνει· ἔδὲ τι οἶδεν ὃ οἱ φόνος ἦι τέτυκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' ἔκ' ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο·

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλεις ἀλέαοθε

πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἀπαρξείλῃσι καὶ εἴσω.

775

Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀνασάντες τελέωμεν

μῦθον, ὃ δὴ ἔ' πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.

Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐέκοσι φῶτας ἀρίστους·

βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·

νῆα μὲν ἄρ' ἀμύπεστον ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·

780

ἐν δ' ἰσόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσία νῆι μελαίνῃ,

ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,

πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰσία λευκ' ἐπέτασαν.

τεύχεα δέ σφιν ἐνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

ἔφ' ἔ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·

785

ἐνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἐλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερῶν ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια

κέειτ' ἄρ' ἄσιτος, ἅπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,

ορμαίνουσα· εἰ οἱ θάνατον φύγοι ἦος ἀμύμων,

Ἡ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμμένη.

790

Οδυσ.

Τοίη γάρ οἱ πομπὴς ἄμ' ἔρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλοι
 Ἄνδρες ἠρήσαντο παρεστάντων, (δύναται γάρ)
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἑλεαίρει
 Ἡ νῦν με προσέειπε τῆν τῆδε μνηστῆρα.

Τίω δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐστὶ, θεοῖό τε ἐκλυες αὐδῆς,
 Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κῆνον οἷζυρον κατέλεξον,
 Εἵπῃς ἐπὶ ζῶει, καὶ ὅρα Φάος ἡλείοιο,
 Ἡ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἴν Αἴδαο δόμοισι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη ἑδῶλον Ἀμαυρόν.
 Οὐ μὲν τοι κῆνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 Ζῶει ὅγ' ἡ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάzzειν.

Ὡς εἰπὼν, σταθμοῖο πρὸ κληῖδα λιάσθη
 Ες πνοῖας ἀνέμων· ἡ δ' ἔξ ὕπνῃς ἀνόρεσε
 Κῆρην Ἰκαρίοιο· Φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 Ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέστυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.
 Μνηστῆρες δ' ἀναδάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλῳτα
 Τηλεμάχῳ Φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 Εἴσι δὲ πῖς νῆσος μέσση ἀλλ' ὠρετῆεσσα,
 Μεσσηγυρὸς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε πᾶσιπαλῶεσσης,
 Ἀστεῖς, ἔ' μεγάλη· λιμὴρές δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 Ἀμφίδυμοι· τῇ τὸν γε μῆδ' ὀν λοχῶοντες Ἀχαιοί.

830

835

840

845

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΕΚκλησίαν τ' θεῶν δούτερον ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ερμῆν πέμπει ἐπὶ Κελυφῶν, κελύφων δ' ἀποπέμπειν τ' Οδυσσεύα· ἡ δ' τὸ κελύφθην ποιεῖ· τῇ δ' ἐκλινκαυδεχόμενη ἡμέρῃ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν χεῖδ' αὐαν. Ἰνὰ δ' αὐτῷ δίδωσι κρηδεῖμον, ἐντεταλμένη ἐπιστάντι τ' γῆς ἀπορίψαι αὐτόν· ἔπειτα παῖδ' αὐτῷ τ' Φαιάκων χεῖρας ἔρχεται ἀφ' ἑσπερίης.

Α Λ Λ Η

Ε. Πλεῖ ὅππ' ὀδύνης Οδυσσεὺς πόντῳ κεαθείσης.

ΗΩΣ δ' ἐν λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
 Ωρυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φέροι Φάος ἡδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δ' θεοὶ θῶκενδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Οδυσῆος
 Μνησιμύχῃ μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι Νύμφης.
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 Μή τις ἐτι πρὸ φρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔσω
 Σκηπτοχὸς βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν ἄσπμα εἰδῶς,
 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' ἐστὶ καὶ αἰσὺλα ῥέζοι·
 ὣς ἔτις μέμνηται Οδυσῆος θείοιο
 Λαῶν οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατὲρ ἄλγεα πάσχων,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψίδας, ἥ μιν ἀνάγκη
 Ἰαχεῖ, ὃ δ' ἐδύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκεαδ·
 Οὐ γάρ οἱ πέρα νῆες ἐπὶ ῥετμοι, καὶ ἐταῖροι,
 Οἳ κεν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Νῦν αὖ παῖδ' ἀραπητὸν δόκτεῖναι μεμνάσι,
 Οἴκαδ' ἐπιστάντων· ὃ δ' ἔβη μετ' πατρός ἀκκην
 Εἰς Πύλον ἡραθῆν, ἡδ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 Οὐ γὰρ δὴ τέτον μὲν ἐβέβλυσας νόον αὐτῇ,
 ὣς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς δατοπόσεται ἐλθών;
 Τηλέμαχον δ' οὐ πέμψον ὀπίσσω μύθως, (δύνασαι γάρ)
 ὣς κε μάλ' ἀσκητὴς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκῆται,
 Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετεῖς δαπονέωνται.

25

Ἡ γὰρ, καὶ Ἑρμείαν φίλον υἱὸν ἀντίον ἦδα.
 Ἑρμεία (σὺ γὰρ αὐτὲ πᾶσι τ' ἄλλα περ ἀγγέλός ἐσσι)
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἰπὲν νημερτεῖα βελήν,
 Νόστον Ὀδυσσῆος παλασίφρονος, ὥς κε νένηται,
 Οὔτε θεῶν πομπῇ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 Ἀλλ' οὐ γὰρ ὅτι σχεδὴς πολυδέσμευ πάγχων
 Ἡμαδί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἱκίτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγγίξουσιν γεγάασιν,
 Οἱ κέν μιν παρὶ κῆρυ θεὸν ὥς τιμήσασιν
 Πέμψουσι δ' ἐν νηὶ Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἅλῃς ἐδῆτ' αἰετὶ δόντες,
 Πολλ' ὅς ἂν ἐδέποιτο ἔκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν δαπνὴ λήϊδος αἰσῶν.
 ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλος τ' ἰδέσθαι, ἔκ κε ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐν ἐς πατρίδα γαῖαν.

30

35

40

ὣς ἔφατ'· ἐδ' ἀπήησε Διάκτορος Ἀργειφόντης.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσαστο καλά πέδιλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια· τὰ μιν φέρον ἡμῖν ἐφ' ὕψην,
 Ἡ δ' ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν, ἅμα ποιεῖς ἀνέμοιο.
 Εἴλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγῃ,
 ὣν ἐθέλει, σὺν δ' αὐτὲ καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
 Πιερίην δ' ὀπίσθας, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω.
 Σευατ' ἔπειτ' ὀπί κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι εἰκῶς,
 Ὅσπερ κατὰ δεινὸς κάλπης ἁλὸς ἀτρυγέτιο
 Ἰχθὺς ἀγρώσων, πυκινὰ πτερὰ δάκ' ἄλμῃ
 Τῷ ἱκέλος πλέεσσιν ὀχρήσαστο κύμασιν Ἑρμῆς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τῶν νῆσων ἀφίκετο τηλόθ' ἐβόων,

45

50

55

Εἴθ'

Ενθ' ἐκ πάντων βάς ἰοειδὲς, ἥπειρόνδε
 Ηἷεν· ὄφρα μέγα σπένος ἵκετο, τῷ ἐνὶ Νύμφῃ
 Ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἔσσων.
 Πῦρ μὲν ἐπ' ἐχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμὴ
 Κέδρε τ' εὐκαταίο, θυε τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει,
 Δαιομύρων. ἡ δ' ἔνδον αἰοιδιάσθ' ὀπὶ καλῇ,
 Ἰσὸν ἐπιχορμή, χρυσέῃ κερκίδ' ὕφαινε.
 Ὑλῃ δὲ σπένος ἀμφιπεφύκει τηλεθώσων,
 Κλήθρη τ' αἰγείρος τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος·
 Ενθα δὲ τ' ὄρνιθες παννυσίπτεροι εὐνάζοντο,
 Σκῶπές τ' ἱρήκες τε, πανύγλωσσοί τε χοῶναι
 Εἰνάλια, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
 Ἡ δ' αὐτὰ τετάνυστο περὶ παῖδας γλαφυροῖο
 Ημερὶς ἡβῶσων, τετλήκει δὲ σκεφυλῆσι·
 Κρήναι δ' ἐξέης πίσεις ῥέον ὕδατι λείκῳ,
 Πλησίαι ἀλλήλων τετραμύχαι ἀλλυδὶς ἀλλῇ·
 Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἱεὶς ἡδὲ σελίνες
 Θήλεον· ἐνθα καὶ ἔπειτα καὶ ἀθάνατος περ ἐπελθὼν
 Θηήσαστο ἰδὼν, καὶ τερφθεῖσι φρεσὶν ἦσιν·
 Ενθα σῆς θηῖτο Διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα εἴω θηήσαστο θυμῷ,
 Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπένος ἤλυθεν· εἰδὲ μιν ἄντιον
 Ηγνοίησεν ἰδῶσα Καλυψὼ δῖα θεάων.
 (Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 Ἀθάνατοι, εἰδ' ἔτις δότοπρῳθι δάματ' αὖ ναιεῖ)
 Οὐ δ' ἄρ' Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κατ' ἡμῶν· ἐνθα πάρος περ
 Δάκρυσι καὶ σοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείδων.
 Ερμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δῖα θεάων,
 Εν θρόνῳ ἰδρύσασσι φαεινῷ, σιγαλέοντι.

Τίπτε μοι Ερμεία χρυσόρραπι εἰλήλαθαι,
 Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν ἔπι θαμίζεις.
 Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσσω δὲ με θυμὸς ἀνώγει,
 Εἰ δύναμαι τελέσσω γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

Ἀλλ' ἔπεο προτέρω ἵνα τοι παρ' ξένια θένω.

Ὡς ἄρα Φωνήσας θεὰ παρέθηκε τραπέζαν,
 Ἀμβροσίης πλῆσσαι· κέρασε δ' ἠνέκταρ ἐρυθρόν.
 Αὐτὰρ ὃ πίνει καὶ ἦθε Διάκτορος Ἀργειφόντης.
 Αὐτὰρ ἔπει δέιπνεσε, καὶ ἤσαρε θυμὸν ἐδώδῃ,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβομένης προσέειπεν.

95

Εἰρώτας μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
 Νημερτέως τ' μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
 Ζεὺς ἐμὴ ἠνώγα διϋρ' ἐλθμεν σὺν ἐθέλοντα·

Τίς δ' ἂν ἐκὼν ποσσὶνδε Δαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ,
 Ἀσπετον; εἰς τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἱ τε θεοῖσιν
 Ἱερά τε ρέζουσι καὶ ἑκαίτας ἑκατόμβας.

100

Ἀλλὰ μάλ' ἔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιάχοιο
 Οὔτε παρὲς ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, εἴθ' ἀλιῶσαι.

Φησὶ τοι ἄνδρα παρῆναι οἰζυρώτατον ἄλλων
 Τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἄστυ παρὲς Πελαμοῖο μάχοντο

105

Εἰνάετες, δεκάτῳ δ' ἠὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 Οἰκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόσῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,

Ἡ σφιν ἐπ' ὥρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθηγον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,

110

Τὸν δ' ἄρα δειρ' ἀνεμός τε φέρων ἐκ κύμα πέλασσεν
 Τὸν νῦν σ' ἠνώγα δόποτεμπέμεν ὅ, τί τιχισαί·

Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἴσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ὀλέσσει,
 Ἀλλ' ἐπὶ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλος τ' ἰδεῖν, καὶ ἰκέσθαι

Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ εἶναι πατρίδα γαῖαν.

115

Ὡς φάτο. ῥίγησεν δ' Ἀκαυφῶ δῖα θεάων,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Σχέτλιοι ἐστέ θεοί, ζηλήμονες ἔχοντες ἄλλων,
 Οἱ τε θεαῖς ἀγῶαθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθε

120

Ἀμφαδίην, ἥ τις τε φίλον ποιήσεται ἀκρίτῳ.

Ὡς μὲν ὅτ' Ωρίων ἔλετο ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Τόφρα οἱ ἠγάαθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,

Ἐως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσοῦθρονος Ἀρτεμις ἀγῇ
 Οἷς ἀθαναῖς βελέεσθαι ἐπιχομῆν κατέπεφνε·

125

Ὡς δ' ὅπῳ Ἰασίῳ ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,

Ω.

Ω, θυμῷ εἴλασαι, μή μιν φλόστη καὶ εὐνῇ
 Νειῶ ἐνὶ τριπύλῳ· ἐδὲ δὴν ἦεν ἄπυτος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν δαρήτηι κεραυνῷ.
 Ως δ' αὖ νῦν μοι ἄραοτε θεοὶ βροτῶν ἀνδρα παρῆναι,
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐοιάωσι πῶς τρώπιος βεβαῶντα
 Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα ἴσῃν δαρήτηι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσσις ἐκέλευσε μέσσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιγον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνέμῳ τε φέρον καὶ κύμα πύλασσε·
 Τὸν μὲν ἐγὼ Φίλεόν τε ἔετρεψον, ἡδὲ ἑφαισκον
 Θῆσιν ἀθάνατον καὶ ἀσκήσειον ἡμᾶτε πάντα.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔπος ἐστὶ Διὸς νόον Αἰζαέχοιο
 Οὔτε παρέξ' ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, ἐδ' ἀλιώσῃ,
 Ἐρρέτω, εἰ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν ἔπει ἐγὼ γε·
 Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, ἔ' ἐταῖροι
 Οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θελάσσης.
 Αὐτὰρ οἱ πρόσφρων ἱποθήσσομαι, ἐδ' Ἰππεύσω,
 Ως κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκῆται.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Διόικτορος Ἀργεῖφόντης.
 Οὕτω νῦν δ' ἀπέπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 Μήπως τοι μετόπισθε κτεσάμενός χαλεπήνη.
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφόντης·
 Ἡ δ' ἐπ' Οδυσῆα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
 Ἥϊ, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· ἐδὲ ποτ' ὅσπερ
 Δακρυόφιν τέροντο, κατέχευτο δὲ γλυκεὺς αἰὼν
 Νόστον ὀδυρεμένο, ἐπεὶ ἐκέτι ἦνδανε Νύμφη.
 Ἀλλ' ἥτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' ὥκ' ἐθέλων ἐθέλῃσιν·
 Ἡμᾶτα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσιν ἀνδίζων,
 Δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείων.
 Ἀγχεῖ δ' ἱεμὴν περσεφώνεε δῖα θεάων.
 Κάμμορ, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδυρεο, μηδὲ τοι αἰὼν
 φθινέτω·

Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρὸ Φρασ' ἀποπέμψω.
 Ἀλλ' ἄγε, δέξατα μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζω χαλκῷ
 Εὐρέην σχεδὴν, αἰτάρ ἱκεῖα πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 Ὑψ', ὡς σε Φέρησιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.

Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον ἔς ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν

165

Εὐρήσω μυροεικέ', ἃ κεν τοι λιμὸν ἐρύκοι.

Εἴματα τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ἔρον ὅππῃδεν,

Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκεῖα,

Αἶκε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν,

Οἱ μιν Φέρτεροί εἰσι νοῆσά τε κελαινὰ τε.

170

Ὡς Φάτο· ῥίγησεν ἣ πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἀλλό τι δὴ σὺ θεὰ τόδῃ μῆδεαι, εἰδὲ τι πομπήν,

Ἡ με κέλεαι σχεδὴν περὶ ἄν μὲγα λαῖτμα θαλάσσης,

Δεινὸν τ', ἀργαλέον τε· τὸ δ' εἰδ' ὅππῃ νῆες εἴσται

175

Ὠκύπροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Δῖος ἔρω.

Οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδὴς ὀππιδάην,

Εἰ μὴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὄρκον ὀμόσας,

Μη τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσμένον ἄλλο.

Ὡς Φάτο· μέειδσεν ἣ Καλυψὼ δῖα θεάων,

180

Χεῖρι τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.

Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·

Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράδης ἀγορεύουσα·

Ἴσω νῦν τόδῃ γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν,

Καὶ τὸ κατεβόμῃμον Στυγὸς ὕδωρ (ὅς τε μέγιστος

185

Ὀρχος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσιν θεοῖσι)

Μη τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσμένον ἄλλο·

Ἀλλὰ πὰρ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσ' ἂν ἐμοί περ

Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖν ὅσον ἴκοι·

Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, εἰδὲ μοι αὐτῇ

190

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.

Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγόρευε δῖα θεάων

Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο·

Ἴξον δὲ σπείος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ·

Καί ῥ' ὃ μὲν ἐνθα κάθηζεν ὅππῃ θρόνον ἐνθεν ἀνέστη

195

Ερμείως·

Ερμείας· Νύμφη δ' ἐπὶ πᾶσα παῖσαν ἐδώδην,
 ἔδσιν κ' πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδσιν·
 Αὐτὴ δ' ἀντίον ἵξεν Ὀδυσῆος θεῖοιο,
 Τῇ δ' παρ' ἀμβροσίῃν δμῳαὶ ἔνεκταρ ἔθηκαν.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔτιμα προσκείμενα χεῖρας ἱάλλον·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτος,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων.

200

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵεναι; σὺ δ' ἤ χαῖρε κ' ἔμπης·
 Εἴγε μὲν εἰδέης σῆσι φρεσὶν ὅσα τά τι αἶσα
 Κηδὲ ἀναπλήσται πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 Ενθάδε αὖθι μύρων σὺ ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσῃς,
 Ἀθάνατός τ' εἴης· ἰμερόμυθος περ ἰδέσθαι
 Σλὴν ἄλοχον, τ' αἶν ἐέλδομαι ἡμάτε πάντα.
 Οὐ μὲν θῆν κείης γε χερσίων εὐχομαι εἶναι,
 Οὐδέμας, ἔδδ' Φυὴν· ἐπεὶ ἔπως ἔδδ' ἔοικεν
 Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίξεν.

205

210

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα ἔαυτὸς
 Πάντα μάλ', ἔνεκα σέο παῖδ' Ὀφρων Πηνελόπεια
 Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγας τ' εἰς ἅντα ἰδέσθαι
 (Ἡ μὲν γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος κ' ἀγήρω)
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἡμάτε πάντα
 Οἴκαδ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι.
 Εἰ δ' αὖ τις ράϊσσι θεῶν ἐνὶ αἰνοπὶ πόντῳ,
 Τλήσσομαι, ἐν σήθεσσι ἔχων τελαπενθήα θυμόν.
 Ἡδὴ γὰρ μάλα πολλὰ ἔπαθον καὶ πολλὰ ἐμόγησα·
 Κύμασι δ' ἐπὶ πολέμῳ μὲν κ' ἐπὶ τοῖσι χυρόσθω.

215

220

Ὡς ἔφατ'· ἥελιός δ' ἄρ' ἔδω κ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
 Ἐλθόντες δ' ἄρα τῷγε μυχῶ σπείας γλαφυροῖο,
 Τερπέεσθιν φιλότῃ παρ' ἀλλήλοισι μύροντε.
 Ἡμος δ' ἡρηγνεία φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Αὐτὶς δ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἐννυτ' Ὀδυσσεύς,
 Αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἐννυτὸ Νύμφη,

225

230

Κ

Λεπτόν

Λεπτόν καὶ χαρίεν, πρὲν δὲ ζώνην βάλετ' ἱνὴν
 Καλὴν, χρυσέην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτειν.
 Καὶ τότε Οδυσσεὺς μεγαλήτορα μῆδεσσι παπῶν.
 Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγα, ἄρμυρον ἐν παλάμῃσι,
 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχιμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 231
 Στελεῖον περικαλλές, ἐλαῖνον, εὖ διακροῖς.
 Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρον εὖροον· ἦρχε δ' ὀδοῖα
 Νῆσθ' ἐπ' ἑχαπτῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 Κλήθρη τ', αἰγείρος τ', ἐλάτῃ τ' ἦν θραυομήκης, 240
 Αὔα πάλας, περικηλα, τὰ οἱ παλαιοὶ ἐλαφρῶς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δειξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ δῖα θεάων.
 Αὐτὰρ ὁ τὰ μιν ἐτα δόξα· θεῶς δὲ οἱ ἦν ἔργον.
 Εἵκοσι δ' ἔκβαλε πάντα· πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῶν,
 Ξέσσε δ' Ἰππικεμένης, καὶ Ἰπὶ σάθμῃ ἵηνε. 245
 Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ δῖα θεάων,
 Τέτρηθεν δ' ἄρα πάντες, καὶ ἤρμασεν ἀλλήλοισιν·
 Γόμφοισι δ' ἄρα τινὺ γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἄσκηεν.
 Οὅσον τίς τ' ἔδαφος νῆος παρῶσται ἀνὴρ
 Φορτίδος εὐρέης, εὖ εἰδὼς τεκτοσινάων, 250
 Τόσον ἐπ' εὐρέῃν σχεδὴν ποιήσιν Οδυσσεύς.
 Ἰκεῖα ἣ σήσας, ἀραρῶν θαμέσι σαρμίνεος,
 Ποίει, ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγχεῖν ὅσσι τελεύται.
 Ἐν δ' ἰσὺν ποίει, ἥ Ἰπικεμον ἄρμυρον αὐτῷ.
 Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσιν, ὅφρ' ἵγνοι. 255
 Φράζε δὲ μιν ῥίπεσι Διαμπερὲς οἰσύνῃσι,
 Κύματος ἑλάρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 Τόφρα ἣ Φάρε ἔνεικε Καλυψῶ δῖα θεάων,
 Ἰστία ποιήσιν· ὅδ' εὖ τεχνήσιν καὶ τὰ.
 Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ 260
 Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τινὺ γε κατέφυσεν εἰς ἄλλα δῖαν.
 Τέτρετον ἡμάρ ἦν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 Τῶδ' ἄρα πέμπῳ πέμπ' ἀπὸ νῆσθ' ἔβη Καλυψῶ,
 Εἵματα τ' ἀμφιέσσειε θυώδεα, καὶ λίσσισα.
 Ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 Τὸν

Τὸν ἕτερον, ἕτερον δὲ ὕδατος μέγαν· ἐν ᾧ καὶ ἦν
Κωρύκω, ἐν δὲ οἱ ὄψα πύη μερμερία πολλά.
Οὐρον δὲ προσέηκεν ἀπήμονά τε λιγρὸν τε.

Γηθόστωος δ' ἔρω πέπτο' ἰσὶα δῖος Ὀδυσσεύς·

Αἰτάρ ὃ πηδαλίῳ ἱγνέτο τεχνηέντως

170

Ἥλκρος· ἔδὲ οἱ ὕπρος ὅππῃ βλεφάροισιν ἔππῃ

Πληιάδας τ' ἐσπρῶντι καὶ ἔφε δύνοντα βοώτῃν,

Ἀρκτον δ', ἣν καὶ Ἀμαζαν Ὀπικλήσιν καλέεσιν,

Ἡ τ' αὐτὰ σφέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει·

Οἷη δὲ ἄμμορος ἐστὶ λοστρέων Ωκεανοῖο.

175

Τὼν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Κάλυψ' ὁδὸν ἰατρῶν

Ποντοποδόμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.

Ἐπιδεκαδίκῃ μὲν πλέεν ἡμάτι ποντοπορεύων,

Οκτωκαιδεκάτῃ δὲ ἑφάνῃ ὄρεα σκίοεντα

Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιζον πέλεν αὐτὰ·

180

Εἴσατο δὲ ὥς ὅτε ρινὸν ἐν ἡροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθίοπων ἀνιῶν κρείων Ἐνοσίχθων,

Τηλόθεν ἔκ Σολύμων ὄρεων ἰδὲν· εἴσατο γάρ οἱ

Πόντον ὀππλέων ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·

Κινήσας ᾗ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν.

185

Ὡ πόπι, ἥ μάλα δὴ μετεβέβλυσαν θεοὶ ἄλλως

Ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθίοπεσσιν ἐόντῳ·

Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης ἀχέδον, ἐνθα οἱ αἴσαι

Ἐκφυγεῖν μέγα πῶϊρας οἰζύος ἢ μιν ἰκάνῃ.

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν μιν Φημι ἄδην ἐλαῖαν κακότητος.

190

Ὡς εἰπὼν, συναγὼν νεφέλας, ἐτάραξε ᾗ πόντον,

Χερσὶ τρεῖαιναι ἐλών· πάσις δ' ὀρόθηνεν ἀέλλαις

Παντοίων ἀνέμων· σὺν ᾗ νεφέεσσι κάλυψε

Γαῖαν ὅμῃ καὶ πόντον· ὁρώρει δὲ ἔρανόθεν νύξ.

Σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεισε, Ζέφυρός τε δυσσεύς,

195

Καὶ βορέης αἰθρηγρέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

Καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτὸ γένετο καὶ φίλον ἦτορ·

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἴπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ὡ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκισται χῆρ' ἢ;

Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπεν,

300

Η μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 Ἀλλ' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντῃ τελέεται,
 Οἷοισι νεφέεσσιν ὥς ἰστέφει ἄραν ἑὺρυν
 Ζεὺς, ἐπέραζε ἣ πόντον, ὅππῃ ἔρχοι δ' ἄελλαι
 Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σὼς αἰπὺς ὀλεθρὸς.
 Τεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρέῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 Ὡς δὴ ἔγῳ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ὅππῃ εἶν
 Ἡματι τῷ, ὅτε μοι παῖσι χαλκήρεα δόρα
 Τρῶες ἐπέριψαν ὡς Πηλεΐωνι θανόντι.
 Τῷ καὶ ἔλαχον κτερέων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 Νῦν δὲ με λούραλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 Δεινὸν ἐπεσύνδρον, ὡς δὲ καὶ χερίῃ ἐλέλιξεν.
 Τῇ δὲ δὴ δὲ χερίῃ αὐτὸς πέσσε, πηδάλιον δὲ
 Ἐκ χειρῶν παρέθηκε· μέσον δὲ οἱ ἴσον ἔαζε
 Δεινὴ μισρομύων ἀνέμων ἐλθούσῃ θυέλλῃ.
 Τηλὲ καὶ σπῆρον ἔ' ἐπὶ κερὸν ἔμπεσε πόντου.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ρυχα θῆκε πάλιν χεῖρον, ὅδ' ἐδυνάσθη
 Αἴψα μάλ' ἀναχέειν μεγάλα πρὸ κύματος ὀρμῆς·
 Εἴματι γάρ ῥ' ἐβάρυνε· τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
 Ὅψ' ἣ δὴ ῥ' ἀνέδυν, σώματος δ' ἐξέπλησεν ἄλμην
 Πικρῶν, ἣ οἱ πολλὴ δὲ κράτος κελεύρυσεν.
 Ἀλλ' ὅδ' ὡς χερίῃ ἐπελήθητο, τειρόμενός περ,
 Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλάβετ' αὐτῆς·
 Ἐν μέσῃ καὶ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλευέων·
 Τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόσιν ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
 Ἀνὰ πεδίον, πυκινὰ καὶ ὡς ἀλλήλησιν ἔχοντα
 Ὡς πλὴν ἀνὰ πλάγος ἀνέμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἀλλοτε μὲν τε Νότος βορέῃ παρβάλεσκε φέρεσθαι,
 Ἀλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ ἔχασκε διώκειν.
 Τὸν καὶ ἴδεν Κάδμω θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ
 Λόχουθ' ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς ἀνδρῆσσι,
 Νῦν γ' ἄλως ἐν πελάγεσσιν ἰδὼν ἐξέμμορε τιμῆς·

305

310

315

320

325

330

335

H ρ

Ἡ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
 Αἰθιή δ' εἰκύα ποτὴ' ἀνεδύσατο λίμνης,
 ἰζέ δ' ἔπει' ἡδυίης παλυδέσμευ, εἶπε τε μῦθον.

Κάμμορε, τίπτε τοι ὥδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὀδύσσει' ἐκπαύλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
 Οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει μάλα περ μινυαίων.
 Ἀλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι σὺν ἀπινύσσειν)
 Εἵματα παῦτ' ἀποδυῖς, ἡδυίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
 Κάλλιπ' ἀπὲρ χείρεσσιν νέων, ἔπιμαίεο νόσφι
 Γαῖης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.

Τῇ ᾗ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσαι
 Ἀμύροτον· ἔθεν τοι παθεῖν δέος, ἔδ' ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶ χείρεσσιν ἐφάψεαι ἡπείροιο,
 Ἀψ' ἀποδυομένους βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,
 Πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέεσσι.

Ὡς ἄρα φωνήσας τεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν
 Αὐτὴ δ' ἀψ' εἰς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
 Αἰθιή εἰκύα· μέλαν δέ εἰς κύμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ὡ μοι ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίνοσι δόλον ἄλλον
 Ἀθανάτων, ὅτε με ἡδυίης ἀποδύωαι ἀνώγῃ·
 Ἀλλὰ μάλ' ἔγω πεισομ'· ἐπεὶ ἕκασ' ὀφθαλμοῖσι
 Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμεν ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι·
 Ἀλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
 Οφρ' ἂν μὲν κεν δέρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
 Τόφρ' αὐτὰρ μινύω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάχων·
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δὴ μοι ἡδυίην ἀπὸ κύμα πινάξῃ,
 Νήσοι· ἐπεὶ ἔμην τι πάρα πρηνόησιν ἄμεινον.

Ἔως δ' οὐ παῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα κατὰ θυμόν,
 ὤρσε δ' ἔπει' μέγα κύμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἥϊων θυμῶνα πινάξῃ
 Καρφαλέων, τοὶ μὲν ἄρ' τε διεσκέδασ' ἀλλυσις ἄλλη·
 Ὡς τ' ἔδρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

340

345

350

355

360

365

370

Ἀμφ'

Αμφ' ἐνὶ δῶρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων
 Εἴματα δ' ἔξαπέδυνε πᾶσι τοῖσι δῖα Καλυψά.
 Αὐτίκα ἣ κρηδεμόνοι ὑπὸ στέροιο πένυσεν
 Αὐτὸς ἣ πέλυνε ἀλλ' αἰσπύσσε χεῖρε πιπύσας,
 Νηχέμεναι μέμαώς· ἴδε ἣ κρέων Ενοσίχθων,
 Κινήσας ἣ κάρη ποτὶ ὄν μυθήσαστο θυμόν.

375

Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 Εἰσόκεν ἀνθρώποισι Διοτρεφέεσσι μιγείης·
 Ἀλλ' ἔσθ' ὥς σε ἔολπε ὀνόσασθαι κακότητος.

380

Ὡς ἄρα Φωνήσας, ἵμασιν καλλιτέχρας ἵππας,
 Ἰκετο δ' εἰς Αἰγᾶς ὅθι οἱ κλυτὰ δῶματ' ἔασιν.
 Αὐτὰρ Ἀθλιωαὶ κέρη Διὸς ἀλλ' ἐνόησεν
 Ἡ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδρασε κελεύθεσ,
 Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 Ὡρσε δ' ἐπὶ κραππὸν βορέην, πρὸς ἣ κύματ' ἔαζεν,

385

Ἔως ὅγε Φαίηκεσσι Φιληρέτμοισι μιγείη
 Διογλήης Οδυσσεύς, θάνατον κ' κήρας ἀλύξας.
 Ἐνθα δύο νύκτας δύο δ' ἡμάτων κύματι πηγῷ
 Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κράδη προπόσσει ὀλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμάρ εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,

390

Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνέμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ θαλήνη
 Ἐπλετο νημεμία· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν ἐπιδὲ γαῖαν,
 Οἷον μάλα προΐδων, μεγάλα ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
 Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίος βίοτος παύεσσι Φανείη
 Πατρὸς, ὃς ἐν νῆσῳ κείται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

395

Δηρὸν τηκόμηνος, συζεῖρ δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 Ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 Ὡς Οδυσῆ' ἀσπασὸν εἴσαστο γαῖα καὶ ὕλη·
 Νῆχ' ἐπευγόμενος ποτὶν ἠπείρεσσι Πηλεΐδῃαι.
 Ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπὴν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ δὴ δῶπον ἄκασε ποτὶ ἀπιδάδεσσι θαλάσσης·
 Ρόχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 Δεινὸν ἐρδύγόμενον· εἴλυτο ἣ πάνθ' ἄλως ἄχνη·
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, ἔδ' Ἰππωγαί,
 Ἀλλ' ἀκτὰὶ προσβλήτες ἔσαν, ἀπιδάδες τε πάροι τε.

400

405

Καὶ

Καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτὴ γυναικὶ καὶ φίλον ἦτορ
Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς οὐ μὲνέλητρα θυμόν.

ὦ μοι· ἐπεὶ δὴ γαῖαν αἰλῶσα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεὺς, καὶ δὴ τόδ' ἐλαῖμα λαβμῆρας ἐπέρησε,
Εὐχάσας ἔπη φαίνεθ' ἀλὸς παλαιοῦ θυράε·
Εκποθεν μὲν γὰρ πάροιθ' ἔσθες, ἀμφὶ δὲ κύμα
Βέβρυχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδεδρομεὶ πύρρη,
Αγχιβάθης ἢ θαλάσσης· καὶ ἔπως ἐστὶ πᾶσι
Στήλημα ἀμφοτέρωσι, καὶ ὅκφυγέειν κακότητι,
Μήπως μὲν ὀκθαίνοντα βάλλῃ λίθουσι ποτὶ πύρρη
Κύμα μέγ' ἀρπάζαν, μελέν δέ μοι ἔσεται ὄρμη·
Εἰ δέ κ' ἐπὶ προτέρω πᾶσι πῶμα, ἣν περ ἐφύρα
Ἥϊονας τε πᾶσι πῶμα λιμνῆας τε θαλάσσης,
Δείδω μή μ' ἐξαίτις ἀναρπάζασα θυέλλῃ
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα σενάχοντα,
Ἡ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἔπιπτεν μέγα δαίμων
Ἐξ ἀλός, οἷά τε πολλὰ πρὸς κλυτὰς ἀμφιτρίτη.
Οἶδα γὰρ ὥς μοι ὁδῶδυσσευ κλυτὸς ἐνκοσίγαιος.

410

415

420

Ἔως δ' αὖ τὰυτ' ὥρμαινε κατὰ φρένα ἔκαστα θυμόν,
Τέφρα δέ μιν μέγα κύμα φέρει τρηχέϊαν ἐπ' ἀκτὴν.
Εὐθ' ὁππότε ρινὸς τε δρύφῃ, σὺν τ' ἐστὶ ἀσάχθῃ,
Εἰ μὴ ἔπι φρεσὶ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀμφοτέρωσι ἢ χερσὶν ἐπεσσύμηνος λάβει πύρρης,
Τῆς ἔχετο σενάχων, εἰς μέγα κύμα πρὸς ἡλθε.
Καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπέλυθε παλὶ ῥόδιον δὲ μιν αὖτις
Πλήξεν ἐπεσσύμηνον, τῆλ' δὲ μιν ἔμβαλε πόντος.

425

430

Ὡς δ' ὅτε Πελύποδος θαλάμῃς ἐξελησμένοιο
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκνὰ λαίρῃες ἔχοντα·
Ὡς τ' ἐπὶ πύρρησι φρασσιάν δὲ χερσὶν
Ῥυαὶ ἀπέδρυφθεν, τ' ἢ μέγα κύμα κάλυψεν.
Εὐθὰ κε δὴ δύσῃνος ὑπὲρ μόραν ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἔπι φρασσιῇ δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κύματος ἐξαναδὺς πᾶσι τ' ἐρέευσται ἠπειρόνδῃ,
Νῆχε παρέξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, ὅππῃ ἐφείροι
Ἥϊονας τε πᾶσι πῶμα λιμνῆας τε θαλάσσης.

435

440

Αλλ'

Αλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ σῶμα καλλιρόοιο

Ἰξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴετοτο χῶρος ἄριστος,

Λείος πετρῶων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·

Εἶρω δὲ προρέοντα, καὶ εὖζατο ὃν κατὰ θυμόν.

Κλυθὶ ἀναξ' ὅς τ' ἐστὶ πολύλλιστος δὲ σ' ἱκάνω,

445

Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπῆς.

Αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἀνδρῶν ὅστις ἱκνέται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν

Σόν τε ῥόον, σὴ τε γένατ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας·

Αλλ' ἐλέαιρε ἀναξ', ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.

450

Ὡς φάτο· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔχε δ' κῦμα.

Πρόσθε δὲ οἱ πῖπσε χαλκήνῃ· τὸν δ' ἐστίωσεν

Ες ποταμῷ προσχόας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γένατ' ἑκάμφε,

Χεῖρας τε σθεράς· ἀλλ' ἦ δέδυκτο Φίλον κῆρ.

Ὡδὲ δὲ χροά πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλή

455

Ἀν σῶμα τε ῥινάς τε· ὁ δ' ἀπνέυσας ἔσθ' ἀναυδος

Κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δὲ μιν αἰνὸς ἱκάνεν.

Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον δαπὶ ἑο λῦσε θεοῖο,

Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήντα μετῆκεν·

460

Ἀψ' δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· ἀψα δ' ἄρ' ἰνὰ

Δέξατο χερσὶ Φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιαδεῖς

Σχοίνω ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρβραν·

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστε γένη);

465

Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,

Μὴ μ' ἀμυδὶς εἴβῃ τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση

Εξ ὀλιγηπελὶς δαμάσῃ κεκαφῆότῃ θυμόν·

Αὖρη δ' ἐκ ποταμῷ ψυχρὴ πνέει ἥϊοι πρὸ·

Εἰ δὲ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβῶς καὶ δάσκιον ὕλην,

470

Θάμνοισι ἐν πυκινοῖσι καταδρατῶ, εἴ με μεδέτῃ

Ῥῖγος ἔσθ' κάματος, γλυκερὸς δὲ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,

Δαίδω μὴ θήρεσσιν ἐλαῶ καὶ κύρμα γένωμαι.

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δαάσατο κέρδιον εἶναι·

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς ὕλην· τίω δὲ σχεδὸν ὕδατος εὕρεν

475

Εν

ΕΝ ΠΕΡΙΦΑΙΝΟΜΕΝΩ· ΔΟΙΞΕΣ Δ' ἌΡ' ὙΠΗΛΥΘΕ ΘΑΪΜΕΝΕΣ
 ΕΞΟΜΟΘΕΝ ΠΕΦΥΩΤΕΣ· Ο ΜΕΝ ΦΥΛΙΗΣ, Ο Δ' ΕΛΑΪΗΣ·
 ΤΗΣ ΜΕΝ ἌΡ' ἜΤ' ΑΝΕΜΩΝ ΔΙΔΩ ΜΗΡΟΣ ὙΧΡΟΝ ΑΕΝΤΑΝ,
 ΟΥΔΕ ΠΟΤ' ἩΕΛΙΟΣ ΦΑΕΘΩΝ ΑΚΤΙΣΙΝ ἘΒΑΛΛΕΝ,
 ΟΥΤ' ὈΜΒΡΟΣ ΠΕΡΧΑΣΚΕ ΔΙΣΜΠΕΡΕΣ· ὩΣ ἌΡΑ ΠΥΚΝΟΙ
 ΑΛΛΗΛΟΙΣΙΝ ἘΦΥΝ ΕΠΑΜΟΙΒΑΔΙΣ· ἜΣ ὙΠ' ΟΔΥΣΣΕΥΣ
 ΔΥΣΕΤ'. ἌΦΑΡ Δ' ΕΥΝΗΝ ΕΠΑΜΗΣΑΤΟ ΧΕΡΣΙ ΦΙΛΗΣΙΝ
 ΕΥΡΕΙΑΝ· ΦΥΛΛΩΝ ΓΑΡ ἔΗΝ ΧΥΣΙΣ ἩΛΙΘΑ ΠΟΛΛῇ,
 ΟΑΣΤΟΝ Τ' ἩΕ ΔΥΩ ἩΕ ΤΡΕΙΣ ἌΝΔΡΑΣ ἘΡΥΘΑΙ
 ΩΡΗ ΧΕΙΜΕΡΙῆ, Εἰ ΚΑΙ ΜΑΛΑ ΠΕΡ ΧΑΛΕΠΑΪΝΟΙ.
 ΤῆΝ ΜΕΝ ἸΔΩΝ ΓΗΘΗΣΕ ΠΟΛΥΤΛΑΙΣ ΔΙΟΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ·
 ΕΝ Δ' ἌΡΑ ΜΕΩΣΗ ΛΕΚΤΟ, ΧΥΣΙΝ Δ' ΕΠΕΧΕΥΑΤΟ ΦΥΛΛΩΝ.
 ΩΣ Δ' ὍΤΕ ΠΙΣ ΔΑΛΟΝ ΣΠΟΔῆ ἘΝΕΚΡΥΨΕ ΜΕΛΑΪΝΗ,
 ΑΓΧῺ ΕΠ' ΕΓΧΑΤῆΣ, ὧ ΜΗ ΠΑΡΑ ΓΕΪΤΟΝΕΣ ἌΛΛΟΙ,
 ΣΠΕΡΜΑ ΠΥΡΟΣ ΣΩΖΩΝ, ἵΝΑ ΜΗ ΠΩΘΕΝ ἌΛΛΟΘΕΝ ΑΥΟΙ·
 ΩΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΦΥΛΛΟΙΣΙ ΚΑΛΥΨΑΤΟ. Τῷ Δ' ἌΡ' ΑΘῆΝΗ
 ΥΠΝΟΝ ΕΠ' ὈΜΜΑΣΙ ΧΕῦ, ἵΝΑ ΜΙΝ ΠΑΥΣΕΙ ΤΑΧΙΣΤΙ
 ΔΥΣΠΟΝΕΟΣ ΚΑΡΑΤΟΙΟ, ΦΙΛΑ ΒΛΕΦΑΡ' ἈΜΦΙΚΑΛΥΨΑΣ.

480

485

490

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΑΘηνᾶ ἐπίστασθαι ὄναρ Ναυσικλῆα τῇ Ἀλκινόω θυγατρὶ, κελόει αὐτῇ τὴν ἰδὴται ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγέσθαι πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἴηαι τὸ γάμον· ἢ δὲ κελόειν ποιεῖ. ἔπειτα παύζει μετὰ τῇ θεοπαύων ἀκούσας δὲ αὐτῶν ὁ Οδυσσεὺς ἐξυπνίζεται, καὶ διηγεῖς Ναυσικλῆας, ἰδὴται καὶ τρεφὴν παρὰ αὐτῆς λαβὼν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Α Λ Λ Η.

Ζῆτα δὲ Ναυσικλῆα κόμισθαι ἐν Σχερίῃ Οδυσεῖα.

ΩΣ ὁ μὲν ἔνθα κάθ' ὁδὸν πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς,
 ὕπνω καὶ καμάτῳ δρημύρος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Βῆ ῥ' ἐς Φαιακῶν ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
 οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερέῃ,
 Ἀγχεὺς Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερλίνορεόντων,
 οἱ σφῆας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἴσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφεισάων·
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλιν, ἥ ἐδείματο οἶκας,
 καὶ νῆας ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀέρας.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς αἰδόςδε βεβήκει·
 Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε θεῶν ἀπὸ μήδεα εἰδώς.
 τῷ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόσον Οδυσεῖι μεγάλην μεμνῆσθαι μητιόωσα·
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ὃ ἐνὶ κέρῃ
 κοιμᾶτ', ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικλῆα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ δὲ δύο ἀμφίπολοι Χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσι
 σταθμοῖν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί·
 ἡ δ' ἀνέμῃ ὡς πνοιῇ ἐπέσσυτο δέμνια κέρης·

20
ΣΤΗ

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Εἰδομένη κέρη ναυσικλειτοῖο δύμαντ' ὄ,
 Ἡ οἱ ὀμιλικὴ μὲν ἦν, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 Τῇ μιν εἰσαυμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ναυτικάα, τί νυ σ' ὦδ' ἐμὲ θέμονα γένετο μήτηρ; 25

Εἴματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα·
 Σοὶ ᾧ γάμος χεδὸν ἐστίν, ἵνα ἤρῃ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔννυσθαι, τὰ ᾧ τοῖσι πρῶτα εἶναι οἱ κε σ' ἀγῶναι.

Εκ γάρ τοι τέτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει
 ἑοδλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 30

Ἀλλ' ἴομεν πτωχέεσσαι ἅμ' ἡοὶ Φαινομένηφι,
 Καὶ τοι ἐγὼ σπυγέριος ἅμ' ἐφομαι, ὅφρα τάχιστα
 ἔντυναι· ἐπεὶ ἔτι ἐτι δὴν παρθένος ἔοικας·

Ἡδὲ γάρ σε μνῶνται ἀριεῖς κατὰ δῆμον
 πάντων φαίηκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ. 35

Ἀλλ' ἄγ' ἐπὶ τρωῶν πατέρα κλυτὸν ἦῳδ' ἔτι
 ἡμιόνες καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσας, ἥ κεν ἄγῃσι
 Ζῶσρά τε, καὶ πτόλιν, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
 Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πτόλιν
 ἔρχειν· πολλὸν γὰρ ἅπο πτωχοῖ ἐστὶ πτόλιν.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

οὐλομένην, ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· ἔτ' ἀνέμοισι τινάσσει, ἔτ' ἐπὶ ὄμβρῳ
 δαίει, ἔτ' ἐπὶ χερσὶν ἐπιπίλιναι· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' Ἰπιδέδρομεν αἴγλην 45

τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.

Ἐνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ δὴ πτόλιν κέρη.

αὐτίκα δ' ἦν ἐπὶ εὐθρόνος, ἥ μιν ἐγειρε·

ναυτικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ἔνερρον·

βῆ δ' ἵνα διὰ δῶμαθ', ἵν' ἀγείλειε ποικύσι, 50

πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κίχουτο δ' ἔνδον ἑόντας·

Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,

ἡλέκατα τρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε

ἐρχομένων ζυμῆλτο μετὰ κλειτὰς βασιλῆας

εἰς βελὴν, ἵνα μιν κάλειον φαίηκες ἀγαυοί. 55

Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι σταῖσι φίλον πατέρα προσέειπε.

Πάπῳα Φίλ', σὺκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσῃας ἀπήνην
Υψηλὴν, εὐκυκλον; ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι

Ἐς ποταμὸν πλυνέσῃς, τὰ μοι βερυπωμένα κείται;

Καὶ δέ σοι αὐτῷ εἴοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντι

Βυλᾶς βελεύειν καθάρᾳ χρὸς εἴματ' ἔχοντι.

Πέντε δέ τοι φίλοι ἦς ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,

Οἱ δὲ ὀπύοντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες.

Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλῃσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες

Ἐς χρόνον ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνηεν.

Ὡς ἔφατ'· αἰδέτο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι

Πατρὶ Φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόψ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκες, ἔτε τευ ἄλλῃ.

Ἐρχε· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην

Υψηλὴν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἀμαζαν εὐτροχὸν ἡμιονέην

Ὀπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον, ζευγὰν θ' ὑπ' ἀπήνῃ.

Κέρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐδῆτα φαινήν,

Καὶ τῶν μὲν κατέθηκεν εὐχέσθω ἐπ' ἀπήνῃ.

Μήτηρ δ' ἐν κίσῃ ἐτίθει μῦσεσκε ἐδωδὴν

Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν

Ἀσκάω ἐν αἰγέῳ· (κέρη δ' ἐπέδῃσατ' ἀπήνης)

Δῶκε δὲ χρυσεὴν ἐν ληκύθῳ ὕδρον ἔλαιον,

Εἴως χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν.

Ἡδ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,

Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιονοῖιν·

Αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐδῆτα καὶ αὐτὴν,

Οὐκ οἶν' ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαί.

Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥοὴν περκαλλεῖ ἴκοντο,

Ἐνθ' ἦτοι πλωτοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

Καλὸν ὑπεκπεροεῖ, μάλα περ ῥυπόωντα καθήραι,

Ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπεσελυσαν ἀπήνης,

Καὶ σὺν μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινῆντα,

Τρώγειν ἀρῶσιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης

Εἴματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
 Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἐρδα προφέρουσαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυῖάν τε κάθηράν τε ρύπα πάντα,
 ἔξέης πῶτασιν ὥρᾳ θιν' ἁλὸς, ἥχι μάλιστα
 Λαίηςας ποτὶ χέρσιν δόππλυνέσκε θάλασσα.

Αἱ δέ, λοεσσάμεναι, καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
 Δείπνον ἔπειθ' ἔλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμῶϊο·

Εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ οὔτε τάρφθεν δμῳαί τε καὶ αὐτῇ,
 Σφαῖρην τῇ τ' ἄρ' ἐπαίζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλῶσαι.

Τῇσι δὲ Ναυσικάα λακώλενος ἤρχετο μολπῆς.

Οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' ἔρεος ἰοχέαιρα,

Ἡ κατὰ Τηύχετον περιμήκετον, ἥ Ερύμανθον,

Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκέης ἐλάφοισι,

Τῇ δὲ θ' ἅμα Νύμφαι κῆραι Διὸς Αἰγυόχαιο

Ἀχρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε Φρένα Λητώ·

Πασάων δ' ὕπερ ἦγε κάρη ἔχθ' ἠδὲ μέτωπα,

Ρεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·

Ὡς ἣν ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πάλιν οἶκονδε νέεσθαι,

Ζεῦ' αὖτ' ἡμιόνες, πύχασά τε εἴματα καλά,

Εἰθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ὡς Οδυσσεὺς ἔχρειτο, ἴδοι τ' εὐώπδα κέρλυ,

Ἡ οἱ φαήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.

Σφαῖραν ἔπειτ' ἔριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεια·

Ἀμφιπόλῃ μὲν ἁμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δῆνη·

Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν, ὃ δ' ἔχρειτο δῖος Οδυσσεύς·

Εξόμμος δ' ὥρμαινε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτὲ βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;

Ἡ ῥ' οἶγ' ὕβρισταί τε καὶ ἀχρειοί, ἔδδ' δίκαιοι;

Ἡὲ φιλόξενοι, καὶ σφί νός ἐστὶ θεοδής;

Ὡς τέ με κερᾶων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ

Νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πέισα ποιήεντα·

Ἡ νύ περ ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδήεντων;

Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἥδ' ἰδωμαι.

Ὡς εἰπὼν, θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πύρρῳ κλάσῃ χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὥς ῥύσαιτο πρὸς χροὶ μῆδεα Φωτός·

Βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκί πεπιθώς,

130

Ὅς τ' εἶσ' ὕμῃος καὶ ἀήμῃος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε

δαίεται· αὐτὰρ ὁ βυστὴν ἐπέρχεται ἢ οἴεσθιν,

Ἡ μετ' ἀχρεότατος ἐλάφης· κέλεται δὲ ἐρασῆρ

Μηλῶν πειρήσονται καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·

Ὡς Ὀδυσσεὺς κέρησιν εὐπλοκάμοισιν ἐμελλε

135

μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἐὼν· χρεῖω γὰρ ἵκανε.

Σμερδαλέως δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμῃ

τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλῃ ἐπ' ἠϊόνας πρῆχέσας·

Οἷη δ' Ἀλκινόω θυράτῃρ μένε, τῇ γὰρ Ἀθήνῃ

Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γύων·

140

Στῆ δ' ἀνταχόμενῃ· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς

Ἡ γένων λίσσεται λαβὼν εὐάπιστα κέρην,

Ἡ αὐτῷ ἐπέεσσιν ὀπτοσαδὰ μελιχίοισι

λίσσεται, εἰ δέξειε πῶλιν, καὶ εἵματα δοίῃ.

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δόασσά το κέρδιον εἶναι,

145

λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ὀπτοσαδὰ μελιχίοισι,

Μὴ οἱ γὰρ λαβόντι χαλῶσά το φρένα κέρη.

Αὐτίκα μελίχρον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον.

Γενέμαί σε ἀνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτὸς ἐστὶ

εἰ μὲν τις θεὸς ἐστὶ τὰ ἔρανον εὐρυὸν ἔχουσιν,

150

Ἀρτέμιδι σε ἔγωγε, Διὸς κέρη μεγάλοιο,

Εἰδὸς τε, μέγας τε, Φυὴν τ', ἀγχιστὶ εἴσκω·

εἰ δὲ τις ἐστὶ βροτῶν τοῖ ἔπ' ἔχθονι νακετάσσι,

Τρισμάκαρες μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

Τρισμάκαρες δὲ κασιγῆτοι· μάλα περ σφίσι θυμὸς

155

αἶεν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται ἐνέκα σέο,

Λύσσάντων τοῖόνδε θάλος χορὸν εἰσιχνεύουσιν.

Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρ μακάρτατος ἔρχον ἄλλων,

Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βερίσσι οἰκόνδ' ἀγάγηται.

οὐ γάρ πω τοῖσιν ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,

160

οὐτ'

Οὐτ' ἄνδρ', ἔτε γυναιῖκα· σέβας μ' ἔχῃ εἰσπρόωνται.

Δήλω δὴ ποτε τοῖον Απόλλωνος ὤρῃ βαρμῶ

φοίνικος νέαν ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησε·

(ἦλθον γὰρ κακῆϊσε, πολὺς δέ μοι ἔαυτετο λαὸς

Τῶν ὁδόν, ἣ δὴ ἐμελλεν ἐμοὶ κακὰ κηδὲ ἔσεσθαι)

165

Ὡς δ' αὐτως καὶ κῆνο ἰδὼν, ἐπεθήπτα θυμῷ

Διὶ· ἐπεὶ ἔπω τοῖον ἀνῆλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·

Ὡς σέ, γυναι, ἄραμαί τε τέτηπά τε, δειδία τ' αἰνῶς

Γένων ἀφαστα· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνῃ.

Χθρὸς εἰκαστῷ φύζον ἡματι οἶνοπα πόντον,

170

Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρῃ κραιπνῇ τε θύελλῃ

Νήσῃ ἀπ' Ὠρυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάθθαλε δαίμων,

Ὀφρ' ἐτι πᾶ καὶ τῇδε πάθω κακόν· ἔ γὰρ οἶον

Παύσεσθ', ἀλλ' ἐτι πολλὰ θεοὶ τελέεσι πάροισιν.

Ἀλλὰ ἄνασ' ἐλέαυρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας

175

Ες πρῶτῳ ἰκέλευ· τῷ δ' ἄλλων ἔτινα οἶδα

Ἀνθρώπων, οἳ τῶνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·

Ἄστυ δέ μοι δέξον, δὸς δὲ ῥάκας ἀμφιβαλέσθαι,

Εἴτι πᾶ εἴλυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἰσταί·

Σοὶ δὲ θεοὶ πόσι δοῖεν, ὅσοι φρεσὶ σῆσι μυμοίνῃς,

180

Ἀνδρά τε, καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνῃν ὀπάσειαν·

Εὐθλύν· ἔ μιν γὰρ τῷ γε κρείσσον καὶ ἄρειον

Ἡ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον·

Ἀνὴρ ἡδὲ γυνή· πόλιν ἄλγεα δυσμυθέεσσι,

Χάρματα δ' εὐμυθέησι· μάλιστ' αὖ τ' ἐκλυον αὐτοί.

185

Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα Λοκιάλενος ἀντίον ἦυδα.

Ξέν', ἐπεὶ ἔτε κακῷ ἔτ' ἄφρονι Φωτὶ ἔοικας,

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμῃ ὄλβον Ολύμπιος ἀνθρώποισιν

Εὐθλοῖς ἡδὲ κακῶσιν, ὅπως ἐθέλησεν ἐκάστω·

Καὶ πᾶσι τὰδ' ἔδωκε, σέ δὲ χρὴ τετλάμεν ἐμπης.

190

Νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρῳ τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,

Οὐτ' ἔν' εὐθῆτος δόλῃσεαι, ἔτε τευ ἄλλα

Ὡν ἐπέοιχ' ἰκέτῳ παλαπείριον ἀντιάσαντα.

Ἄστυ δέ τοι δέξω, ἐρέει δέ τοι ἔνομα λαῶν.

Φάηκες μὲν τῶνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·

195

Εἰμὶ

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Αλκινόοιο,
τὰ δ' ἔκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφίπολοιςιν εὐπλοκάμοισι κέλδουσι·
στῆτε μοι ἀμφίπολοι· ποτε φάσγ' ἐμὴν ἰδῆσαι;
Ἡ μὲν πρὶν τινα δυσμύμων φάσθ' ἐμὴν ἀνδρῶν;
οὐκ ἔδ' ἔτος ἀνὴρ διερὸς βροτῶν, ἔδ' ἔλθεται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν·
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ
ἔχοντες, ἔδ' ἐτις ἄμμι βροτῶν ὀπιμίσσεται ἄλλῃ.
Ἀλλ' ὅδε τις δύσηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνη.
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε πῶχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δὴ δότ' ἀμφίπολοι· ξένῳ βρωσὶν τε πόσιν τε·
λέουσι δ' ἐν ποταμῷ ὃν ἐπὶ σκέπας ἔς' ἀνέμοιο.

ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλοισι κέλευσαν·
κάδδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔσαν ἐπὶ σκέπας, ὥς ἔκλευσεν
Ναυσικαὰ θυγάτηρ μεγαλήτορος Αλκινόοιο.
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φῆρος τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν·
δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὕχρον ἐλαϊον·
ἠνώχον δ' ἄρα μὴν λαῶν ποταμοῖο ῥῶσι·
Δὴ ῥα πρὶν ἀμφίπολοιςι μετῆδα δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἀμφίπολοι, σῆθ' ἔτω δῶπορόθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἀλμύνω ἅμοιῖν δῶπολίσσεται, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χερίσσομαι· ἢ γὰρ θηρὸν δῶπο χροὸς ἐστὶν ἀλοιφή.
ἀντίῳ δ' ὅκ' ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνῶσαι κέρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθῶν.

ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κέρη.
αὐτὰρ ὁ ἔκ ποταμοῦ χροῖα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
ἀλμύνῳ, ἢ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλως χνόον ἀτρογέτιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσαιθ' ἃ οἱ πρὶν παρθένος ἀδμῆς,
τὸν μὲν Αἰθιωάη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαῖα
Μέκονά τ' ἐσπιδέειν καὶ πάσσονα· κάδδ' δὲ κάρητος

Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνω ἀνθ' ὁμοίας.

Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περικλύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἰδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδωκε καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνῳ παντοίῃν, χαρίεντα δὲ ἔργα τελέει·
Ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

235

Ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Κάλλι καὶ χάρισι φίλων· θηέτο δὲ κέρη·
Δὴ ῥα τίτ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετῆυδα.

Κλυτέ μοι ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι ἔπω·

Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν οἱ Ολύμπῳ ἔχουσιν,

240

φαιήκεας· ὃ δ' ἀνὴρ ὀπιμίσσεται ἀντιθέοισι·

Πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι αἰκέλιος δοῦναι ἔσται,

Νῦν δὲ θεοῖσιν εἰκε τοῖ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν.

Αἱ γὰρ ἐμοὶ τοῖσδε πόσις κεκλημηδύς ἐστι

Εὐθαδὲ ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνουν.

245

Ἀλλὰ δὸτ' ἀμφίπολοι ξένῳ βρώσῃν τε πόσιν τε.

Ὡς ἔφαθ'· αἰδ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἡδὲ πύθοντο

Πὰρ δ' ἄρ' Οδυσσῇ θέσαν βρώσῃν τε πόσιν τε.

Ἡ τι ὁ πῶινε καὶ ἦδε πολυτλας δῖος Οδυσσεύς

Ἀρπαλέως· θηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπας·

250

Αὐτὰρ Ναυσικαὰ λυκάλενος ἄλλ' ἐνόησεν·

Εἴματ' ἄρα πύσσασι τίη καλῆς ἐπ' ἀπήνης,

Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·

Ὡτρυνεν δ' Οδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Ὅρσεο δὴ νῦν ξεῖνε πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω

255

Πατρὸς ἐμῆς πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθά σε φημί

Πάντων φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.

Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν (δοκέεις δέ μοι ἐκ ἀπινύσσειν)

Ὅφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρὰς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἁμάξων

260

Καρπαλίμῳς ἔρχεσθον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·

Αὐτὰρ ἐπὶ πῶλιος ὀπιθήσομεν, ἣν περὶ αὐρῆς

Τύφλῳς, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλη·

Λεπτή δ' εἰσιθμῇ νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι

Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίτιόν ἐστιν ἐκάσῳ·

265

M

Εὐθα

Ενθα δὲ τε σφ' ἀγορῇ, καλὸν Ποσειδῆιον ἀμφίς,
 Ρυτῖσιν λάεσσι κατωρυχέας ἀραρήα·
 Ενθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγχοι,
 Πείσματα ἔσπεύρα, καὶ δόποζώσων ἐρετμά·
 Οὐ γὰρ φαίηκεσσι μέλη βιός, ἔδδ' Φαρέτρη,
 Αλλ' ἴσσι καὶ ἐρετμά νεῶν, καὶ νῆες εἴσαι,
 Ἡσιν ἀγαλλόμηναι πολὴν περόωσι θάλασσαν·
 Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδωκέα, μήτις ὅπως
 Μωμεύη· (μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον)
 Καὶ νῦ τις ὥδ' εἴησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 Τίς δ' ὅδ' Ναυσικλῆα ἐπετα καλὸς τε μέγας τε
 Ξεῖνος; πῶς δέ μιν εὔρε; πῶς τις νῦν τοι ἔσεται αὐτῇ;
 Ἡ τίνα περ πωλαγχθέντα κομίσσαιο ἥς δόπο νηὸς
 Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ἔτινες ἐγγύθεν εἰσὶν·
 Ἡ τις οἱ εὐχαμνὴ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
 Οὐρανόθεν καταβάς· ἔξθ' δέ μιν ἡματα πάντα·
 Βέλτερον εἰ κ' αὐτῇ περ ἐποιομνὴ πῶς νῦν εὔρεν
 Ἄλλοθεν· ἥ γ' ὅδ' ἔσθ' ἄτιμάςθ' κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοῖ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐδδοί.
 Ως ἐρέεσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα πάντα γήροισι.
 Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
 Ἡ τ' ἀέκητι Φίλων πατὴρ καὶ μητὴρ εὐόντων
 Ἀνδράσι μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 Ξεῖνε, σὺ δ' ὥδ' ἐμέθεν ζυγίφ' ἔπος, ὅφρα τάχιστα
 Πομπῆς καὶ νόσοιο τύχης ὡς πατὴρ ἐμῆο.
 Δῆομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηνῆς ἀγχι κελεύθε
 Αἰγέων· ἐν δὲ κρήνῃ νάφ, ἀμφὶ δὲ λειμών.
 Ενθαδὲ πατὴρ ἐμῶ τέμνος τεθαλῆα τ' ἀλῶν,
 Τόσσην δόπο πτόλιος, ὅσσην τε γέγωνε βοήσας·
 Ενθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσέκεν ἡμεῖς
 Ἀσπιδὲ ἔλθωμεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 Καὶ τότε Φαίηκων ἵμεν ἐς πόλιν, ἥδ' ἐρέεσθαι
 Δώματα πατρός ἐμῶ μεγάλῃτερος Ἀλκινόοιο·
 Ῥῆα δ' ἀερίνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιο

270

275

280

285

290

295

300

Νήπιος

Νήπος· ὃ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Αλκινόοιο
 Ἡρώος. ἀλλ' ὅππ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῇ,
 ὧκα μάλ' ἐκ μεγάρου διελθέμεν, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 Μητὴρ ἐμήν· ἢ δ' ἦσαι ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ, 305
 Ηλιάκατα σπώφωσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κίονι κεκλιμένη, δμῶαί δέ οἱ εἴατ' ὅποθεν.
 Εἵδα δὲ πατὴρ ἐμῷ θρόνῳ ποτικέκλιθαι αὐτῇ,
 Τῷ ὅγε οἶνοπαρσέει ἐφήμερος, ἀθάνατος ὥς
 Τὸν παραμεφάμενος, μητρὸς ποτὶ γένασι χεῖρας 310
 Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμᾶρ ἴδῃαι
 Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 Εἰ κέν τοι κένη γέ φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ελπωρή τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. 315
 ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν μάστιγι Φαιήνῃ
 Ἡμίονος, αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ρέεθρα·
 Αἱ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πωλίσσεντο πόδεσσιν.
 Ἡ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐπίατο περὶ
 Ἀμφίπολοί τ' Οδυσσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάθλιν. 320
 Δύσετό τ' ἥλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 Ἴρον Ἀθηνᾶν, ἣν ἄρ' ἔζετο Δῖος Οδυσσεύς·
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾱτο Διὸς κέρεν μεγάλοιο.
 Κλυθί μοι Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
 Νῦν δὴ περ μευ ἄκυσσον, ἐπεὶ πάρος ἔποτ' ἄκυσσας 325
 Ραιομήν, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Εἰνοσίγαιος·
 Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· ὃ δ' ἐκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Αὐτῷ δ' ἔπω φαίνεται ἐναντίον· αἶδετο γάρ ῥα
 Πατορκασίγνητον. ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μῆναιενεν 330
 Ἀντιθέω Οδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΝΑυσικήα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἐκτελεί τὴν
 Ἀθήτην Ἀλκινόω ὃ βασιλείωσιν γυνεῖκα. Ἐ μὲν τὸ δαῖπρον πυρομομῆς ὁπο-
 ρεῖ τὴν ἐσθῆτα ἔχον, (ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν) τὰ συμδάντα αὐτῇ καὶ τὸν πλῆ-
 ρος τ' Ὀδυσσεὺς μέχρι τῆς τ' Φαιάκων γῆς διηγέεται.

Α Λ Λ Η.

Ἦτα δ' εὖ φρονέουσ' Ὀδυσσεὺς Σχεῖνης βασιλῆες.

ΩΣ ὁ μὲν ἐνθ' ἡρώτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Κέρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μῆρος ἡμιονοῖιν.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ ἔπαυτο ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε,
 Στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγητοι δὲ μιν ἀμφί
 Ἰσαντ' ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπῆνης
 Ἠμίονους ἔλυσον, ἐσθῆτά τε ἔσφερων εἴσω.
 Αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον εὐνὴν ἦεν· δαΐε δὲ οἱ πῶρ
 Τρῆος Ἀπειραιῆ θάλαμη πόλος Εὐρυμέδασσα,
 Τὴν ποτ' Ἀπέωσθεν νέες ἡγαγον ἀμφιέλισσας·
 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔχελον, ἕνεκα πᾶσι
 Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεῶν δ' ὡς δῆμος ἄκκεν·
 Ἦ τρέφε Νηυσικάαν λυκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 Ἦ οἱ πῶρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δορπον ἐκόσμη.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὤρτο πλινθ' ἵμεν, ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 Πολλὴν ἥερα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 Μὴ τις Φαιάκων μεγαθύμων ἀντιβόλησας
 Κερτομέοι τ' ἐπέεσσιν, καὶ ἔξερσοιθ' ὅτις ἐστὶ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πόλιν δύσεσθαι ἑραιννῇ,
 Ἐνθα οἱ ἀντιβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Παρθενικῇ εἰκῆα νεήϊδι κάλπιν ἐχέσθαι·

Στῆ

Στῇ δὲ παρὰ αὐτὰ ὁ δ' ἀνείρετο διὸς Οδυσσεύς.

Ω τέκος, σὺκ' ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Αἰκινόε, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξένος πελαπεριὸς ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Τηλόθεν ἐξ ἀπῆς γαίης· τῷ ἔτινα οἶδα
 Ἀνθρώπων, οἱ τήνδ' πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.

25

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις
 Δεῖξω· ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
 Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τῶν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
 Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μήδ' ἐρέεινε.
 Οὐ γὰρ ξένος οἶδε μάλ' ἀνθρώπος ἀνεχόληαι,
 Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείησιν,
 Λαῖτμα μέγ' ἐκπερώουσιν, ἐπεὶ σφισὶ δῶκ' Εὐροστήθων·
 Τῶν νέες ὠκείαι ὥσεί τιττον ἢ νόημα.

30

35

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.
 Τὸν δ' ἄρα φαίηκες ναυσικλυτοὶ σὺκ' ἐνόησαν
 Ερχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· εἰ γὰρ Ἀθήνη
 Εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
 Θεασσέμεν κατέχουε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Θαύμαζεν δ' Οδυσσεὺς λιμῆας καὶ νῆας εἰσας,
 Αὐτῶν δ' Ἡρώων ἀγορὰς καὶ τέχια μακρὰ,
 Τψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀνέστη, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

40

45

Οὕτως δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος ὃν με κελεύεις
 Πειφραδέμεν, δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
 Δαίτῃν δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδὲ τι θυμῷ
 Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 Ἔργοισι τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Δεσποῖναι μὲν πρῶτα κηχῆσαι ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὀνομ' ἔστιν ἐπώνυμον· σὺ δὲ τακῶν
 Τῶν αὐτῶν, οἱ περ τέχην Ἀλκίνοον βασιλῆα.

50

55

Ναυσί-

Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοστήθων
 Γένετο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 Οπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτερος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερδύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλεύει·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.

60

Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένετο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὅς ἐν φαίῃσιν ἀναστει.

Ναυσίθοος δ' ἔτεκε ρηζυμόρα τ' Ἀλκινόον τε·

Τὸν μὲν ἄκρον εἶναι βάλ' ἀργυρότερος Ἀπόλλων

Νημφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶν παῖδα λιπόντα

65

Ἀρήτιν· τίω δ' Ἀλκίνοος πηῖσαι ἄκραι,

Καί μιν ἔτις ὥς ἔτις ὅππ' ἔχονι τίεται ἄλλη,

Ὅσων νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν

Ὡς κείνη περὶ κῆρ τετμήται τε καὶ ἐστίν,

Ἐκ τε φίλων παίδων ἕκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,

70

Καὶ λαῶν, οἳ μιν ῥά θεὸν ὥς οἰσορόωντες,

Δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε εἴχησ' ἀνὰ ἄστυ.

Οὐ μὲν γάρ τι νόξ γε καὶ αὐτὴ δύνεται ἐσθλοῦ,

Οἷσιν τ' εὖ φρονέσῃ καὶ ἀνδράσι νέεσθαι λυγρῇ.

Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέσῃ ἐνὶ θυμῷ,

75

Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδέσθαι, καὶ ἱκέσθαι

Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον· λίπε δὲ Σχερίην ἑρατεινήν.

80

Ἰκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγχεα Ἀθήνην,

Διῶε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν ὄμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἔειπε κλυτὰ· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ

Ὠρμαιν' ἰσαμύνω, πρὶν χάλκεον ἔδον ἱκέσθαι.

Ὡς τε γὰρ ἡελίξ ἀνγλή πέλεν, ἥε σελήνης,

Δῶμα καθ' ὑψέρεφες μεγαλήτερος Ἀλκινόοιο.

85

Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐπαρέδαι ἔνθα καὶ ἔνθα,

Ἐς μυχὸν ἔξ ἔδω· περὶ δὲ θρυγκὸς κυάνοιο·

Χρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν ὄμον ἐντὸς ἔργον

Ἀργύρεοι δὲ θάλαμοι ἐν χαλκῷ ἔσασαν ἔδω,

Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερδύμον, χρυσεὴ δὲ κοράνη

90

Χρῦσται

Χρῦσται δ' ἐκάτερθε καὶ δ' ἄγυροι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἡφαίστος ἐτάξεν ἰδῆσι παραπίδεσθαι,
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγάλητορος Ἀλκινόοιο,
 Ἀθανάτης ὄντας καὶ ἀγέρας ἡματα πάντα.
 Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τείχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 Ἐς μυχὸν ἔξ' ἑοῖο Διαιπερές· ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
 Λεπτὸν εὖνῃται βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν·
 Ἐνθα δὲ φαίηκων ἡγήτορες ἐδριόωντο,
 Πίνοντες καὶ ἐδόντες· ἐπητανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 Χρῦσται δ' ἄρα κῆροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν 100
 Ἐσασιν, αἰδομένης δαΐδας μὲν χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας μετὰ δάματα δαιτυμόνεσσι.
 Πεντήκοντα δὲ οἱ δμῶαὶ κατὰ δῶμα γυναικες·
 Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μῆλοπα καρπὸν,
 Αἱ δ' ἰσθὺς ὑφώουσι καὶ ἡλάκατα σρωφῶσιν 105
 Ἡμῶν, οἷά τε Φύλλα μακεδνῆς αἰγέροιο·
 Καιροσέων δ' ὀφονέων δαπαλέεσται ὑγρὸν ἔλαιον.
 Τόσπον φαίηκες περὶ πάντων ἰδρὶες ἀνδρῶν
 Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναικες
 Ἰσθὺν τεχνήσαι· περὶ γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐοδλάς.
 Ἐκποδὲν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 Τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθώοντα, 115
 Οὔχνη καὶ ροῖαι, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 Συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι·
 Τάων ἔσπετο καρπὸς δαπάλυται, ἔδ' ἐπιλέπει.
 Χέματος, ἔδδ' ἐρόβος, ἐπετήσιος, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίῃ πνέουσα τὰ μὲν φύει, ἀλλὰ δὲ πνέουσα.
 Οὔχνη ἐπ' οὔχνην γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ, 120
 Αὐτὰρ ἐπὶ σαφυλῇ σαφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 Ἐνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἄλωι ἐρρίζωται·
 Τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λάρῳ ἐνὶ χώρῳ
 Τέρσεται ἡελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυφάσιν,
 Ἀλλὰς δὲ τραπέεσσι· παροῖθε δὲ τ' ὀμφακές εἰσιν, 125
 Ἀνθός

Ἀνθος ἀφιῖσσαι, ἕτεραί δ' ἰσοπερκάζουσι.
 Ἐνθα δὲ κρομηταὶ πρᾶσαι παρὰ νέκτοιν ὄρχον
 Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γαινῶσσαι
 Ἐν δὲ δύνω κρήναι, ἥ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἀπαντα
 Σκιδναται, ἥ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ἔδον ἴησι
 Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖ ἄρ' ἐν Αλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἐνθα εἰς θεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα εἰώθησατο θυμῷ,
 Καρπαλίμως ὑπὲρ ἔδον ἐθήσατο δώματος εἴσω.
 Εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 Σπένδοντας δεπᾶεσιν εὐσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,
 Ω, πυμάτῳ ἀπένδεσκον ὅτε μνησαίαιτο κοῖτις.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πολλὴν ἥρ' ἔχων ἣν οἱ περὶ χεῖρας Ἀθήνη,
 Οφρ' ἴκετ' Ἀρήτῳ τε καὶ Αλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γένασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 Καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θεσφατος αἷρ.
 Οἱ δ' ἄνεω ἐγρόντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
 Θαύμαζον δ' ὀρώωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς.
 Ἀρήτη, θυγάτηρ Γηζήνορος ἀντιθέοιο,
 Σόν τε πόσιν, σά τε γέναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
 Τὸς δὲ τε δακτυμόνας· τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 Ζωέμεναι, καὶ παυσὶν ἴππῳ τρέφειν ἕκαστον
 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας δ' ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 Θάσσον· ἐπεὶ δὴ δηρὰ φίλων ἀποπήματα πάχω.
 Ως εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἐζέτ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
 Παρ πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγρόντο σιωπῇ.
 Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἥρως Εχένητος,
 Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγυμέστροφος ἦεν,
 Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 Αλκίνο, εἰ μὲν τοι τόδε κάλλιον, ἔδδ' ἔοικε,
 Ζεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν,

Οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰχθυόωνται.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ ξῆνον μὲν ἐπὶ θρόνῳ δρυροήλῃ
 εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσιν κελύσων
 οἶνον ὀπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
 σπέεσμεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Δόρπον δὲ ξένῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἑόντων.

165

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκυσ' ἱερὸν μῦθος Ἀλκινόοιο,
 χεῖρὸς ἐλὼν Οδυσῆα δαΐφρονα πικιλομήτιν,
 ὤρσεν ἀπ' ἐχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνῳ εἶσε Φαεινῷ,
 τίον ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 ὅς οἱ πλεσίον ἴξε, μάλιστα δὲ μιν φιλέεσκε.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπαλος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσσι
 καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέεττι,
 Νίσσαδαι· ὧρ' αὖ δὲ ξέσθιν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσσι,
 εἶδαι πολλὰ ὀπιθῆισα, χαριζομένη παρεόντων.
 Αὐτὰρ ὁ πῶινε καὶ ἦδε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μῦθος Ἀλκινόοιο.

170

175

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νῆμον
 Πᾶσιν ἀνὰ μεγάρων, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
 σπέεσμεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

180

Ὡς φάτο. Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπίον θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

185

Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὦφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακέετ' οἴκαδ' ἰόντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλεόνας καλέσαντες,
 ξῆνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
 ρέζομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ πῶϊ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξένος ἀνευθεὶ πῖνῃ καὶ ἀνίῃ
 Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
 χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐς·
 μὴδὲ τι μεσσηγὺς γε κακὸν καὶ πῶμα πάθῃσι.

190

195

N

Πρίν

Πρίν γε τ' ἤς γαίης ἤπιδ' ἔμμεναι ἔνθα δ' ἔπειτα
 Πείσεται ἄσσοι οἱ ἅσα κατακλῶδες τε βαρεῖαι
 Γεινομῶν νήσαντο λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ἔρανος εἰλήλαθεν,
 Ἀλλό τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ πῶς ἔμμεχανόωνται·
 Αἰεὶ γὰρ τοπαίρος γε θεοὶ φαίνονται ἐκαργεῖς
 Ἡμῖν, εὖθ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας
 Δαίνωται τε περ' ἅμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μένος ἰὼν ζυμώληται ὀδίτης,
 Οὔτι κατακρύψειν ἐπέσφισιν ἐγγύθεν ἐμὲν,
 Ὡς περ Κύκλωπες τε καὶ ἄγρια Φύλα Γιγάντων.

200

205

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Ἀλκίνο', ἄλλο τι τοι μελέτω φρεσὶν· ἐγὼ γὰρ ἔγωγε
 Ἀθανάτοισιν ὅικα, τοὶ ἔρανον εὖρον ἔχουσιν,
 Οὐδέ μιν εἶδ' ἐφύη, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Οὓς τινες ὑμεῖς ἴτε μάλις ὀχέοντες οἴζωι
 Ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἀλγεσὶν ἰσώσάμην
 Καὶ δ' ἔτι κεν ἔπλεον ἐγὼ κακὰ μνησαίμην,
 Ὅσοι γε δὴ ζυμώπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εἰάσατε κηδόμενον περ.
 Οὐ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 Ἐπλετο, ἧτ' ἐκέλευσεν εὖ μνησασθαι ἀνάγκη,
 Καὶ μάλα τερόμενον, ἔνι φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
 Ἐσδόμεναί κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δὲ με πάντων
 Ληθάνει ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγῃ.
 Ὑμεῖς δ' ὀτρυνέαδε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 Ὡς κέ με τὸν δύσλυνον ἐμῆς ἐπιθήσετε πάτρης,
 Καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίπμι αἰῶν
 Κτῆσιν ἐμῇν, δμῶάς τε, καὶ ὑπερφῆς μέγα δῶμα.

210

215

220

225

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἧδ' ἐκέλευον
 Περμπέμεναι τὸν ζείνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπίον θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακχέοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,

230

Παρ

Παρ δὲ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος Θεοειδῆς
 Ἡδ' ἰὼν ἀμφίπολοι δ' ἀπέκασμεον ἔντεα δαιτὸς.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μῦθων,
 Ἐγνω γὰρ Φᾶρος τε χιτῶνά τε, εἴματ' ἰδῶσα
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὴ τεύχε' σὺν ἀμφίπολοισι γυναιξί.
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

235

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι ταδὲ εἴματ' ἔδωκεν;
 Οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πάντων ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέοδαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

240

Ἀργαλέον, βασίλεια, δίνεκέως ἀγορεύσασθαι
 Κῆδ'· ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἑραινῶνες·
 Τῷτο δὲ τοι ἔρεω ὅ μ' ἀνέρεαι ἠδὲ μεταλλάς.
 Ωρυγίη τις νησος ἀπὸπρόθεν εἰν ἀλὶ κείται,
 Ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα Καλυψώ
 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἔδδ' τις αὐτῇ
 Μίσγεται ἔτε θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύσλυνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν δρυγῆτι κεραιῶν
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

250

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὶ φθισον ἐοδτοὶ ἐταῖροι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκᾶς ἐλὼν νῆος ἀμφιελίσσης,
 Ἐννῆμαρ φερόμεν· δικάτη δὲ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Νῆσον εἰς Ωρυγίην πέλασθαι θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβῶσα
 Ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
 Θῆσεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 Ἀλλ' ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.

255

Ἐνθα μὲν ἐπ' αἵετες μύρον ἔμπηδον, εἴματα δ' αἰεὶ
 Δάκρυσι δένεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδρόν μοι ἐπιπλόμηνον ἔτος ἦλθε,
 Καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐπ' ἱερῶν νεῶν
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἥ καὶ νοεὶ ἐτράπετ' αὐτῆς·
 Πέμπε δ' ἐπὶ χρεῖης πολυδέσμι'· πολλὰ δ' ἔδωκε,
 Σίτον καὶ μέθυ ἠδ' ἄμβροτα εἴματα ἔσθεν.

260

265

Οὔρον δὲ προσέηκεν ἀπήμονά τε λιάρόν τε.
 Ἐπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 Οκτωκαίδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιάοντα
 Γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι Φίλον ἦτορ
 Δυσμύρῳ· ἡ γὰρ ἐμελλον ἐτι ζυγέσσεσθαι οἰζυῖ
 Πολλῇ, πῶ μοι ἐπῴρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Ὃς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
 Ωρηνεν δὲ θάλασσαν ἀΐεσφατον· ἔδ᾽ ἐτι κύμα
 Εἶα ἐπὶ αἰθέρι δινὰ σπένοντα φέρεσθαι.
 Τὴν μὲν εἵπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
 Νηχόμυρος τόδ᾽ ἐλαῖμα διέτμαγον, ὅφρα με γαίῃ
 Τρυμνέτῃ ἐπέλασσε φερῶν ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ.
 Ἐνθά κε μὲ ἐκβάλλοντα βιήσατο κύμ' ἐπὶ χερσὲς,
 Πέτρης πρὸς μεγάληςσι βαλὼν καὶ ἀτερπεί χάρῳ·
 Ἀλλ' ἀναχασσάμυρος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
 Ἐς ποταμόν, τῇ δὲ μοι εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 Λεῖος ποταμῶν, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 Ἐκ δ' ἔπεσον θυμυγερῶν ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 Ἥλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπᾶνδ' εἰς διίπετος ποταμοῖο
 Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον ἀμφὶ δὲ φύλλα
 Ἥφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῖνεν·
 Ἐνθά μὲν ἐν φύλλοισι Φίλον τετιμυμένος ἦτορ,
 Εὐδὼν παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσον ἡμάρ.
 Δύσετό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀμφιπόλεις δ' ἐπὶ θινὶ τῆς ἐνόησα θυγατρὸς
 Παιζέσας, ἐν δὲ αὐτῇ ἦν εἰκὼ θεοῖσιν·
 Τὴν ἰκέτ' εἶπ'· ἡ δ' ἔτι νοήματος ἡμῆροτεν ἐοτλῆ,
 Ὡς σὺκ' ἂν ἐλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 Ερξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέεσσιν·
 Ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἢ δ' αἰῶπα οἶνον,
 Καὶ λῶσ' ἐν πῶμα, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν.
 Ταῦτά τοι ἀχνυμένος περ ἀληθέην κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
 Ἔειν, ἦτοι μὲν τὸτό γ' ἐναΐσιμον σὺκ' ἐνόησε
 Παιὺς ἐμῇ, ὅνεκά σ' ἔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυμναίξιν

270

275

280

285

290

295

300

Hgh

Ἡδ' ἔς ἡμέτερον, σὺ δ' ἄρα πρῶτ' ἰκέτευσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ἥρας, μή τοι τένεκ' ἀμύμονα νείκεε κέρ' ῥω·

Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε πῶν ἀμφιπόλοισιν ἔπειθαι,

ἀλλ' ἐγὼ σὸκ' ἔτελον, δέϊσας, αἰχμηόμενός τε,

μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιο ἰδόντι.

Δύσζηλοι γάρ τ' ἐμὲν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.

Ξεῖν, ὅ μοι τοιῆτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,

Μαλιδίως κεχολῶαζ' ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

Αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπὸλλον,

τοῖσιν εὖν οἷος ἐσσι, τὰ τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,

παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλεεᾶσθαι,

αὐτὶ μύθων οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίλω,

αἶψ' ἐθέλων γε μύθοις· ἀέκοντα δὲ σ' ἄτις ἐρύξει

φαιήκων· μὴ τῆτο φίλον Διὶ πατρὶ χροίτο.

Πομπὴν δ' ἔς τ' ἐγὼ τεκμαίρομαι (ὅφρ' εὖ εἰδῆς)

Ἀνδρον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ

λέξῃαι· οἱ δ' ἐλώσιν γαλήνῃ, ὅφρ' ἂν ἵκηαι

πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴπῃ τοι φίλον ἔσιν.

Εἵπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρῳ ἔς· Εὐβοίῃς.

τὴν γὰρ τηλοτάτῳ φάσ' ἐμμεναι οἱ μιν ἰδόντο

λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν ραδάμανθυν

ἦγον ἐποφόμενον Τιτυὸν γαίηϊον υἱόν·

καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτῳ τέλεισσαν

ἡματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.

Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσπον ἄρισται

Νῆες ἐμαὶ καὶ κῆροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.

ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Εὐχάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Ζεῦ πάτερ, αἶψ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα

Ἀλκίνοος· τὰ μὲν κεν ἐπὶ λειδῶρον ἄρ' ἔβραν

Ἀσβεσον κλέος ἐπὶ, ἐγὼ δὲ κε πατρίδ' ἰκοίμην.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν

Δέμνι' ὕπ' αἰθέσῃ θέμνμαι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέεσσι, στέρεται δ' ἐφ' ὕπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐν θέμνμαι ἔλας, καθ' ὕπερθε νῆταδ'.
 Αἱ δ' ἴσαν ὅκ' μεγάρῳ δάος κτ' χερσὶν ἔχουσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σόρεσαν παυκινὸν λέχος ἐγκονέεσσαι,
 Ὡτρυνον Οδυσῆα παριζάμεναι ἐπέεσσιν,
 Οἶστο κέων ὧ ἕϊνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.

340

Ὡς φάν. τῷ δ' ἀπασσὸν ἐστάτο κοιμηθῆναι.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κάθευθε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς
 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδέπῳ.
 Αλκινόος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμῳ ὑψηλοῖο.
 Παρ δὲ γυνὴ δαίψαινα λέχος πρόσωι καὶ εὐνήν.

345

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΕΚκλησία γίνεται τῷ Φαιάκῳ πρὸς τὸν ἕϊνε, καὶ ταῦς κατέλειπται πρὸς ἐκ-
 πομπὴν τῷ Οδυσσεύς· ἐπιπνιγὴ παρὰ τῷ Αλκινόῳ τῷ Φαιάκῳ οἱ ἄλλοι·
 καὶ κτ' ταῦτα διὰ τὴν ἀγωνίζονται Φαίαικες ἐν Οδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος
 αἶδει, πρὸς τὸ μὴ πᾶσι τῷ μοιχεύειν Λαίῳς ἐν Αφροδίτης, ἔπειτα δὲ τὰ πρὸς
 τῷ ἀσπιουργῇ τῷ δουρεῖν ἵππῳ· ἐν τῷ Οδυσσεύς κλαίοντες, ὁ Αλκίνοος πυνθάνει-
 ται, τίς τὴν κλαίει; καὶ τίς ἐπὶ πόθεν εἶη;

Α Λ Λ Η.

Θῆτα δ' ἄλλοις Φαίηκες Οδυσσεύς πείρηθεν.

ΗΜΟΣ δὲ ἡμιχόρῳ φαίνεται ῥοδόδακτυλος ἡὺς,
 Ὄρυντ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Αλκινόοιο.
 Ἀν δ' ἄρα Διογενὴς ὦρτο πολίπορος Οδυσσεύς.
 Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Αλκινόοιο
 Φαίηκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν πρὸς νηυσὶ τέτυκτο.
 Ἐλθόντες δὲ κάθιστον ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοισι
 Πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετ' ἄρχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 Εἰδομένη κήρυκι θαΐφρονος Αλκινόοιο,
 Νόσον Οδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
 Καί ῥα ἐκάσῳ φῶτι παριζαμένη φάτο μεῦζον.

5

10
Δεῦτ'

Δεῦτ' ἄγε Φαιήκων ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες
 Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὅφρα ξένοιο πύθησθε,
 Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα,
 Πόντον ἐπιπλαγχεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὅμοιος.

Ὡς εἰπὼς, ὠτρυνε μῆκος καὶ θυμὸν ἐκάσσυ.
 Καρπαλίμως δ' ἐμπλήντο βροτῶν ἀγοραί τε ἔ' ἔδραι
 Ἀχαιοῦν πολλοὶ γὰρ ἐθήσαντο ἰδόντες
 Τῖον Λαέρταο δαΐφρονος· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Θεωπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
 Καί μιν μακρότερον καὶ πένοντα θῆκεν ἰδέσθαι,
 Ὡς κεν Φαιήκεσσιν φίλος πάντεσσι γῆρας,
 Δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἔκτελέσειεν αἰθέλης
 Πολλὰς, ἧς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγέρθεν ὁμηγερέες τ' ἐγλῶντο,
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετῴπει.

Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες,
 Ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ξένος ὃδ' ὅσ' αἰδ' ὅστις ἀλώμενος ἔχει ἔμῳ δῶ,
 Ἡὲ πρὸς Ἠοίων ἢ Εσπερίων ἀνθρώπων
 Πομπὴν δ' ὀτρυνῆ, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 Ἡμεῖς δ' ὡς παῖρος περ ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 Οὐδὲ γὰρ εἴ τις ἄλλος ὅλως κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἔκχηαι,
 Ενθάδ' ὀδυρόμενος θρῶν μῦθε εἵνεκα πομπῆς.
 Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα διὰν
 Πρωτόπλοον· κέρως δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
 Κρινάσων κατὰ δῆμον ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 Δημοῖμοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κλισίῃσιν ἐρετμὰ
 ἔκβητ'. αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
 Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 Κέροισι μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σκηπτήεσσι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλά
 ἔρχεσθ', ὅφρα ξένον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.
 Μηδὲ τις ἀγνείδω· καλέσασθε δὲ θεῖον αἰοῖδον
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς παίδωκεν αἰοῖδην
 Τερπινῆν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρυνῆσιν αἰεῖδεν.

15

20

25

30

35

40

45

Ως

Ως ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἔπντο
 Σκηπτοῖχοι· κήρυξ δὲ μετώχετο θεῖον αἰδῶν.
 Κέρω δὲ κριθέντε δῶα καὶ πεντήκοντα
 Βήτην ὡς ἐκέλευσ' ἐπὶ θῖν' αἰλὸς ἀτρυγέτιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50
 Νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν αἰλὸς βένθοσδε ἔρυσαν,
 Ἐν δ' ἰσὼν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσία νῆϊ μελαίνῃ.
 Ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροπῶς ἐν δερματίνοισι
 Πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνὰ δ' ἰσία λευκὰ πέτασσαν·
 Ὑψὲ δ' ἐν νοτίῳ τῶν γ' ἄρμισαν. αὐτὰρ ἔπειτα 55
 Βαν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 Πλήντο δ' ἄρ' αἰθυσσά τε καὶ ἔρκαε Ἐόμοι ἀνδρῶν
 Ἀγρομήδων, πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
 Οκτὼ δ' ἀργιοδόντας ὕας, δύο δ' εἰλίπδας βῆς· 60
 Τὼς δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐραβεινήν.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἤλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰδῶν,
 Τὸν περὶ Μῆσ' ἐφίλησε, δίδε δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε·
 Οφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδε δ' ἠδέϊαν αἰοδῆν.
 Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65
 Μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 Καδ δ' ἐκ πρῶταλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγέϊαν
 Αὐτὴ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 Κήρυξ· παρ δ' ἐτίθη κάνεον καλὴν τε τράπεζαν,
 Παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πωτὴν ὅτε θυρὸς ἀνώγοι. 70
 Οἶδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔτοιμα προκέμνη χεῖρας ἱαλλόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μῆσ' ἄρ' αἰδῶν ἀνῆκεν αἰδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 Οἴμης τ' ἐπὶ ἄρα κλέος ἔρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
 Νεικος Οδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, 75
 Ως ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαίτῃ θαλάῃ
 Ἐκπύλοισι ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Χαῖρε νόῳ ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
 Ως γὰρ οἱ χρεῶν μυθήσατο φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθοῖ ἐν ἡγάθει, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον ἔδον 80

Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος δ' ἔρχη
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλα δ' ἄβλαας.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰδὸς αἶδε περικλυτός· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
 Πορφύρεον μέγα Φᾶρος ἐλὼν χερσὶ σιβαρῆσι,
 Κακκεφαλῆς ἔρυσσε, κάλυψε δ' καλὰ πρόσωπα·
 Αἶδετο γὰρ φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.

85

Ἦτοι ἔτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος αἰδὸς,
 Δάκρυ' ὁμορῥάμδος, κεφαλῆς δ' ἀπὸ Φᾶρος ἔλεσσε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν, πείσασκε θεοῖσιν·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖειν
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν)
 Ἄψ Οδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμδος γάασκεν.
 Ἐνθ' ἄλλης μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπεφράσσετ' ἠδὲ νόησεν,
 Ἥμδος ἄγχ' αὐτὰ· βαρὺ δὲ σενάχοντος ἄκασεν·
 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι Φιληρέμοισι μετῆυδα.

90

95

Κεκλυτὲ Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορημέθ' αὖτις ἐίσῃς,
 Φόρμιγγός θ', ἢ δαιτὶ σιωήρός ἐσι θαλέῃ·
 Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων περὶ θῶμεν
 Πάντων ὥς χ' ὁ ξένος ἐνίσσῃ οἷσι φίλοισιν,
 Οἴκαδ' ἐνοστήσας, ὅσον περιγινόμεθ' ἄλλων·
 Πῦξ τε, παλαισμοσυνή τε, καὶ ἄλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.

100

Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο·
 Καὶ δ' ἐκ πιασαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγυῖαν·
 Δημοδόκῃ δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔχαθεν ἐκ μεγάροιο
 Κηρυτῶ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῷ ὁδὸν ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες·
 Βάν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν ἅμα δ' ἔσπετο πέλους ὄμιλος,
 Μυριοὶ ἂν δ' ἴσαντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ.

105

110

Ὡρτο μὲν Ἀκρόνεός τε, καὶ Ωκύαλος, ἔ' Ελατρεὺς,
 Ναυτοῖός τε, Πρυμνεὺς τε, καὶ Ἀγχίαλος, ἔ' Ερετμεὺς,
 Ποντεὺς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησώνεός τε,
 Ἀμφιάλός θ' ἠὲ Πολυμήα Τεκτονίδαο·
 Ἀν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολογῶ ἴσος Ἀρηί,

115

Ναυτο-

Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
 Πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 Ἀν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Αλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ', Ἀλῖός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
 Οἱ δὴ τοι παῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεςσιν
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, οἱ δ' ἅμα πάντες
 Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Τῶν δὲ θῆεν ὄχ' ἄριστος ἦν Κλυτόνηος ἀμύμων
 Οσσον τ' ἐν νειῶν ἔρον πέλει ἡμιόοϊν,
 Τόσσον ὑπεκπρωθέων λαὸς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίπντο.
 Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς περήσαντο·
 Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
 Ἀλμαῖ δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστερος ἦεν
 Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστερος ἦεν Ελατρεὺς
 Πυξὶ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Αλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν Φρὲν Ἀέθλοισι,
 Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Αλκινόοιο.

Δευτε φίλοι, τ' ξεινὸν ἐρώμεθα εἰ πὺν Ἀέθλων
 Οἷδ' ἐ τε καὶ δεδάηκε· Φυλὺ γε μὲν ἐ κακὸς ἐστὶ,
 Μηρὸς τε κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν,
 Αὐχένα τε στήθεον, μέγα τε θένος· ἐδὲ τι ἥσθης
 Δόξεται, ἀλλὰ κακοῖσι σπεύρομηται πολέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τι οἶδα κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 Ἀνδρά τε συγχέυαι, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
 Λαοδάμα, μάλα τέττο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Αὐτὸς νῦν προκαλέσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοῦ ἄκυσ' ἀγαθὸς παῖς Αλκινόοιο,
 Στῇ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Οδυσσεῖα προσέειπεν.

Δεῦρ ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι Ἀέθλων,
 Εἴ τινα περ δεδάηκας· εἴοικε δὲ σ' ἰδμεν Ἀέθλους·
 Οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
 Ἡ ὅτι ποσσὶν τε ῥέζει καὶ χερσὶν ἔησιν.

Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ.
 Σοὶ δ' ὁδὸς ὅση ἐπὶ δὴρὸν ἀπέσσειαι, ἀλλὰ τοι ἤδη

120

125

130

135

140

145

150
Νηῦς

Νῆυσ τε κατέρυσσε, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελύετε κερταμέοντες;

Κηδείά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ ἄεθλοι,

ὅς περ μὲν μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ πολλ' ἐμόγησά.

155

Νῆα δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόσοιο χατίζων

ἡμα, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμιν.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νέεσέ τ' ἀντίω.

Οὐ γάρ σ' εἶδε, ξεῖνε, δαήμονι Φωτὶ εἴσκω

Ἀθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλοντ'.

160

Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νῆϊ πολυκλήιδι θεμίζων

Ἀρχος ναυτῶων, οἵτε πρηκτῆρες εἰσιν,

φάρτε τε μνήμων, καὶ ἐπισκοπὸς ἦσιν ὁδαίων,

Κερδαίων θ' ἀρπαλέων· εἰδ' ἀθλητῆρι εἰκας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

165

Ξεῖν, καλὸν ἔειπες· ἀπατάλαω ἀνδρὶ εἰκας.

Οὕτως καὶ πάντεσσι θεὸς χαρμέντα δίδωσιν

Ἀνδράσιν, ἔτε Φυῖν, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτ' ἀγορητύν.

Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνοτερος πέλει ἀνὴρ,

Ἀλλὰ θεὸς μορφῇν ἔπεισι γέφ'· οἱ δὲ τ' εἰς αὐτὸν

170

Τερπόμενοι λούσασιν, ὃ δ' ἀσφαλές ἀγορεύει

Αἰδοῖ μελιχίῃ, μὲν δὲ πρέπει ἀχρομήνοισιν·

Ερχόμενον δ' ἀνά αἶψα, θεὸν ὥς εἰσορόωσιν.

Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·

Ἀλλ' ἔοι χάρις ἀμφιπεριζέφεται ἐπέεσσιν.

175

Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπέες, εἶδε κεν ἄλλως

Οὐδὲ θεὸς τλάσσει· νοὸν δ' ἀποφώλιος ἐστί.

Ωρναίς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

Εἰπὼν καὶ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' εἰς νῆϊς ἀέθλων,

Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώταισιν οἷά

180

ἔμμεναι, ὅφρ' ἦτορ τε πεπνυμένα χερσὶ τ' ἐμῇσι.

Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,

Ἀνδρῶν τε πολέμευς ἀλεγεινά τε κύματα πέτρων.

Ἀλλὰ σὺ ὥς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομαι ἀέθλων·

Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δὲ με εἰπών.

185

Ἡ ρὰ, καὶ αὐτὰ Φάρεϊ ἀναΐζας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πᾶχετον, σιβαρώτερον ἔκ ὀλίγον περ
Ἡ οἷα φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.

Τὸν ρὰ πεισρέψας ἦκε σιβαρῆς δὲ χεῖρός·
Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἐπὶ ἤζαν ποτὶ γαίῃ
φαίηκες δολιχόρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λαῖος ὑπὸ ρίπῃς· ὁ δ' ὑπὲρ πηλοῦ σήματα πάντων,
Ῥίμφα θένων δὲ χεῖρός· ἔθηκε δὲ πέσματ' Ἀθήνη
Ἀνδρὶ δέμας εἰκῆ· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.

Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνεις τὸ σῆμα
Ἀμφαφύων· ἐπεὶ ἔπι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ γ' ἴδρσθ' ὅπως γ' αἶθλον
Οὕτως φαίηκων τόν γ' ἵζεται, ἔδ' ὑπερήσει.

Ὡς φάτο· γήθησεν γ' πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἔνεχ' ἐταῖρον ἐνθάδε λεῦσθ' ἐν ἀγωνίῳ.

Καὶ τότε κατ' ὀφότερον μετεφώνεε φαίηκεσσιν.

Τῶτον νῦν ἀφίκεσθε νεοὶ· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἡσείν ἢ πρῶτον οἶομαι, ἢ ἔτι μάσσον.

Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελδίη,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἡ πῶς, ἢ ἐπ' ἀλῇ, ἢ καὶ ποσὶν, ἔπι μεγάλας
Πάντων φαίηκων, πλὴν γ' αὐτὰς Λαοδάμαντας·
Ξεῖνος γάρ μοι ὄδ' ἐστὶ· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;

Ἀφρων δὲ κενός γε καὶ ἐπιθανὸς πᾶσι ἀνὴρ
Ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προσφέρειται ἀέθλων
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῶν· ὅς τ' αὐτὰς πάντα κολάει.
Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τιν' ἀναίνομαι, ἔδ' ἀθερίζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθῆμεν ἅντιν.

Πάντα γὰρ ἐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν ὅσοι αἶθλοιοι.

Εὖ μὲν τόξον οἶδα εὖξοον ἀμφαφάσασθαι
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι οἰσδύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμυρέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι

Ἀγχι παρσάειν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.

Οἷος δὲ με φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί·

190

195

200

205

210

215

220

Τῶν

Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἔπ' ἢ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 Ἀνδράσι δὲ προτέρουσιν ἐρίζεμεν σὸκ' ἐθέλῃσω,
 οὐδ' Ἡρακλῆϊ, ἔτ' Εὐρύτω Οἰχαλίῃ,
 Οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον παρὶ τῶν.
 Τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρύλος, ἔδ' ἐπὶ γῆρας
 ἵκετ' ἔπ' ἢ μεγάροισι· χολωσάμενος γάρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, ἕνεκά μιν προκαλίζετο τῶν ἄλγεα.
 Δαρι δ' ἀκοντίζω ὅσον σὸκ' ἄλλος τις οἷσ' ὦ.
 Οἴοισιν δέιδοικα ποσὶν μήτις με περὶ ἔλθῃ
 Φαιήκων· λῆν γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάδην
 Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ δ' κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηγεγνός· τῷ μοι φίλα γῆα λέλυνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγχεύοντο σιωπῇ·
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἀμεδόμενος προσέειπε·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἔκ ἀχάριται μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετῇ σὴν φαινέμεν ἢ τοι ὀπηδεῖ,
 Χωόμενος ὅτι σ' ἔπος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παρὰ σῶας
 Νέεσκεν, ὥς ἂν σὴν ἀρετῇ βροτὸς ἔτις ὀνοίτο,
 ὅς τις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάλλειν·
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίε' ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλω
 Εἵπης ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
 Δαινύη παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν
 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίησι Δαμπερὲς ἔχ' ἐτι πατρῶν.
 Οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες ἔδ' ἐ παλαιαί,
 Ἀλλὰ ποσὶ κραπνῶς θεομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι.
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροὶ τε,
 Εἵματα τ' ἐξημοῖα, λοετρά τε θερμά, καὶ εὐναί.
 Ἀλλ' ἄγε Φαιήκων βητάρμονες ὅσοι ἄριστοι,
 Παῖσαυτε· ὥς καὶ ὁ ξείνος ἐνίσσῃ οἷσι φίλοισιν,
 Οἶκαδ' ἐνοστήσας, ὅσον περιγινόμεθ' ἄλλων
 Ναυτιλίῃ, καὶ ποσὶ, καὶ ὄρχησ' ὕϊ, καὶ αἰοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δὲ τις αἶψα κίων φόρμιγγα λίγχιαν
 Οἰσέτω, ἢ πῶς κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

225

230

235

240

245

250

255

25

Ως ἔφαθ' Αλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κήρυξ,
 οἷσιν φόρμιγ' αὖτις λιγυρὴν δόμῳ ἐκ βασιλῆος.
 Αἰσυνμῆται δὲ κερτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστην
 δῆμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρόσθετον ἑκάστα·
 Λαίηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρύηναν ἀγῶνα. 260
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγ' αὖτις
 Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσσην ἀμφὶ ἧ κῆροι
 Πρωτῆβαι ἴσαντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο.
 Πέπληρον δὲ χορὸν θείον ποσὶν αὐτὰρ Οδυσσεὺς
 Μαρμαρυγὰς θηέτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ. 265
 Αὐτὰρ ὃ Φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖν
 ἀμφ' Ἀρεῶς Φιλότητος, εὐσεφάνε τ' Αφροδίτης,
 Ως τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστιο δόμοισι
 Λάτρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤαυνε ἔκ εὐνῇ
 Ἡφαίστιο ἀνακτός· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγάδων Φιλότητι.
 Ἡφαίστος δ' ὡς ἐν θυμῷ μῦθον ἄκιστε,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσοδομοῦν
 Ἐν δ' ἔφετ' ἀκμοθέτω μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμῶς
 Ἀρήκτες, ἀλύκτες, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτὶ μύθοισιν. 275
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύχε' ὅλον κεχολωμένος Ἀρεῖ,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ Φίλα δέμνι' ἔκειτο·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμίσιν χεῖ δέσματα κύκλῳ ἀπάντη
 Πολλὰ ἧ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἔξεκέχυντο
 Ἡὗτ' ἀράχνια λεπτά, τὰ κ' ἐκεί τις εἰδὲ ἰδοίτο 280
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τίτυκτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ὅλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 Εἴσσι' ἵμεν ἐς Λῆμνον εὐκτίμῳ πηλιδέτρῳ,
 Ἡ οἱ γαῖαν πολὺ Φιλότητι ἐστὶν ἀπασιάν.
 Οὐδ' ἀλασκοπίῃ εἶχε χρυσέϊος Ἀρης, 285
 Ως ἰδὼν Ἡφαίστος κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
 Βῆ δ' ἵμῃρα πρὸς δῶμα περικλυτὸν Ἡφαίστιο,
 Ἰαχναῶν Φιλότητος εὐσεφάνε Κυθερείης·
 Ἡ δὲ νέον πατρὸς ἐρατενέος Κρονίωνος
 Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεδ'· ὃ δ' ἔστω δώματος ἥει, 290
 Ἐν

Εν τ' ἄρα οἱ Φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Δεῦρο Φίλη, λέκτρονδ' ἐτραπέομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ' ἩΦαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ πᾶ ἤδη
οἴχεται ἐς Λῆμνον μὲν Σίνπας ἀγριοφώνες.

Ὡς Φάτο. τῇ δ' ἀσπασὸν εἰσίοιτο κοιμηθῆναι.

295

Τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δ' ἔδεσμοι
τεχνήεντες ἔχυντο παλύφρονος Ἡφαίστιο·

οὐδὲ τι κινήσῃ μελέων ἦν, ἔδ' ἀναΐσσαι·

καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅτ' οἷα ἔτι Φυκτὰ πέλοισι.

Αγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε περικλυτός Ἀμφιγυήεις,

300

αὐτὸς ὑποσρέψας πρὶν Λῆμνος γαῖαν ἰκέσθαι·

ἥλιος γάρ οἱ σκοπίῳ ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον.

Ἢ δ' ἱμῶναι πρὸς δῶμα, φίλον τελευτήμενος ἦτορ·

ἔσθ' ἐν προθύροισι· χόλος δὲ μιν ἀγριος ἦρει,

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.

305

Ζεὺς πατήρ, ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἰόντες,

Δεῦθ' ἵνα ἔρξαι γελασῇ καὶ οἷα ἴππειά τε ἴδῃσθε·

Ὡς ἐμὲ χαλὸν εἶναι Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

αἰὲν ἀπιμάζει, φιλέει δ' αἰδήλον Ἀρηά,

οὐνεχ' ὁ μὲν, καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε

310

ἠπιδανὸς γῆρόμιν· ἀτὰρ ἔτι μοι αἴτιος ἄλλος,

ἀλλὰ τοκῆς δύω· τῷ μὴ γένεσθαι ὄφελον.

Ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τῷ γε καθεύδῃσιν ἐν φιλότῃ,

εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρώων ἀκάχημαι.

οὐ μὲν σφας ἔτ' ἐόλπει μίνυντά γε κείμεν ἔτω,

315

καὶ μάλα περ φιλέοντες· τίχ' ἐκ ἐτελήσετον ἄμφω

εὐδέν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,

εἰσὼκε μοι μάλα πάντα πατὴρ δαπνῶσθ' ἔδνα

οσοῖα οἱ ἐγγυάλιζα κυνώπιος εἵνεκα κέρους·

οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οἷα ἐχέθυμ'.

320

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.

Ἦλθε Ποσειδάων γαίηχος, ἦλθ' ἐρμῆνης

Ερμείας, ἦλθεν δὲ ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων.

Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μύρον αἰδοῖ οἴκει ἐκάσθῃ.

Ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων·

325

Ἀσβέστες

Ἀσβέστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
 Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστιο.
 Ωδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πᾶλσιον ἄλλον.

Οὐκ ἀρετὰ κακὰ ἔργα· κιχάνη τι βραδὺς ὤκυν·
 ὣς καὶ νῦν Ἡφαίστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἀρηά,
 Ὡκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' Ὀφέλλῃ.

330

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἀναξὺς Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ἑρμεία Διὸς υἱέ, Ἀγκυρε, δῶτ' ἐάων,
 Ἡ γὰρ κεν ἐν δεσμοῖσι θέλοις κρατεροῖσι πιεθεῖς
 εὐδεν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;

335

Τὸν δ' ἡμέτε' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
 Αἱ γὰρ τῷτο γῆροιο ἀναξὺς ἐκατηβόλ' Ἀπύλλον·
 Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουεν,
 ὧμεις δ' εἰσορόωτε θεοὶ, πῶσά τε θεάιναι,
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

340

ὣς ἔφαθ'· ἐν ᾗ γέλως ὥρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 Ἡφαίστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἀρηά·

345

Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Λῦσον· ἐγὼ δέ τι αὐτὸν ὑπάρχομαι (ὡς σὺ κελύβεις)
 Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
 Μὴ με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλδω·

350

Δειλὰ τι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαυ ἐγγυάαδαι.
 Πῶς ἂν ἐγὼ σε δεοίμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Εἶκεν Ἀρης οἴχοιτο χρεὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Ἡφαίσ', εἴπερ γάρ κεν Ἀρης χρεῖος ὑπαλύξας
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τι ἐγὼ τάγε τίσω.

355

Τὸν δ' ἡμέτε' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
 Οὐκ ἔς' ἔδδ' εἴοικε τὸν ἔπος δαγνέμεναι.

ὣς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μῆρος Ἡφαίστιο.

Τὼ δ' ἔπει' ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατερὲ περ ἐόντος,

360

Αὐτίκ'

Αὐτὶκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρήκλυδὲ βεβήκει,
 Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομμείδης Ἀφροδίτη,
 Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμνους βωμός τε θύεαι·
 Ἐνθα δέ μιν Χάριτες λῶσαν, καὶ χεῖρσιν ἐλαίῳ
 Ἀμβρότιω, οἷα θεὸς ἐπένλυθεν αἰὲν ἔοντας· 365
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσαν ἐπήρατα, θάῤῥμα ἰδέσθ.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδ' αἰεὶ παλαιότῃσιν αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἥσιν ἀκῶων, ἥδ' καὶ ἄλλοι
 Φαιήκες δολιχόηρετοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 Ἀλκίνοος δ' Ἀλίων καὶ Λαοδάμαντα κέλυσεν 370
 Μενάχ' ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν ἔτις ἔριζεν·
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σφαῖραν καλλιῷ μῦτ' χερσὶν ἔλοντο
 Πορφυρέην, τῷ σφιν Πόλυβος πόησε δαΐφρων,
 Τῷ ἕτερος ῥίπισκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
 Ἰδῶνθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερεθεῖς, 375
 Ρηϊδίῳ μετέλεσκε, πάρος ποσὶν ἔδας ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖρην ἂν ἵψην πειρήσαντο,
 Ὀρχισάδην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πελυδοτέρῃ
 Ταρφέ ἀμειβομένη· κῆροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 Ἐσώτερες κατ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ κόμπῳ ὀρώρε· 380
 Δὴ τὸτ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδέκετε λαῶν,
 Ἡ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 Ἡ δ' ἄρ' ἔτοιμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχ' εἰσορόωντα.

Ὡς φάτο. γῆθησεν δ' ἱερὸν μῦθος Ἀλκινόοιο· 385
 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι Φιληρέτμοισι μετηύδα.

Κέλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἥδ' ἐμὲ δόντες,
 Ὁ ξένος μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι·
 Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον ὥς Ἰππικέες· 390
 Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 Ἀρχοὶ κραινέσι, τρισκαιδεκάτος δ' ἐγὼ αὐτός·
 Τῶν οἱ ἕκαστος Φᾶρος εὐπλυνές, ἥδ' ἐλπίων,
 Καὶ χρυσοῖο πάλαντον ἐνέκατε τιμῆντ'·
 Αἶψα δ' ὅς περ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 Ξένος ἔχων, ὅππῃ δόρπον ἢ χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395

Εὐρύαλος δὲ καὶ αὐτὸν δρεσσιάζω ἐπέεσσι
καὶ δῶρω, ἐπεὶ ἔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

ὣς εἶφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρῶτον κήρυκα ἕκαστον.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φωνήσεν τε.

Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀρεδαίκετε λαῶν,
τοὶ γὰρ ἐγὼ τ' ἔξινον ἀρέστον μιν ὥς σὺ κελεύεις,
δώσω οἱ τὸδ' ἄορ πυχχάλκεον, ὃ ἐπὶ κώπῃ
ἀργυρῇ, κελὸν δὲ νεοπρίστ' ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται.

ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίη' ἕϊφος δρυρόηλον,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πηρόεντα προσηύδα.

Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, ἔπος δ' εἴπῃ τι βέβακχα
δεινόν, ἅφαρ τὸ φέροιν ἀναρπάξασθαι ἄελλα·
σοὶ δὲ θεοὶ ἀλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι
δοῖεν· ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἀπὸ πῆματος πάχνης.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοὶ ὅλβια δοῖεν
μηδὲ τι τοὶ ἕϊφός γε ποτὴ μετόπισθε χροῖτο
τάττε, ὃ δὴ μοι δῶκας δρεσάμενος ἐπέεσσιν.

Ἡ γὰρ, ἔ' ἀμφ' ὤμοισι ἴετο ἕϊφος ἀργυρόηλον.
δυσετό τ' ἥελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
καὶ πᾶν ἔς Αλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγανοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Αλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνδ' ἱερὸν μῦθος Αλκινόοιο·
ἐλθόντες δὲ κάθιστον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δὴ γὰρ τότε Ἀρήτιν προσέφη μῦθος Αλκινόοιο.

Δεῦρο γύναι, φέρε χηλὸν δρεπρεπὲ ἥτις ἀρίστη
ἐν δ' αὐτῇ θες φάρος εὐπλυνῆς, ἠδὲ χιτῶνα·
ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἱῆνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσάμενός τε, ἰδῶν τ' εὖ κειμήλια πάντα
δώρα, τὰ οἱ φαίης ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε πέπηται καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκῶν.
καὶ οἱ ἐγὼ τὸδ' ἄλειπον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπίσσω,

κρύσσειν,

Χρύστον, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἡμάτων πάντα
Σπένδῃ ἐν μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.

ὣς ἔφατ'. Ἀρήτη δὲ μὲν δμῶῃσιν ἔειπεν
Ἀμφὶ πυρὶ σῆται τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα·
Αἱ δὲ λοετροχόρον τρίποδ' ἐτίθει ἐν πυρὶ κηλέω· 435
Ὡς δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχουσαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλάσσει·
Γάστρῳ μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξένῳ παρικαλλέα χηλὸν
ἔξεφερὲν θαλάμοιο, τίη δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἑοδῆται, χρυσὸν τε, τὰ οἱ φαίηκες ἔδωκαν· 440
Ὡς δ' αὐτῇ Φᾶρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσας ἔπειτα πειρόντα προσκύδα.

Αὐτὸς νῦν ἰδὲ πῶμα, θοῶς δ' ἔπειτα δεσμὸν ἦλον,
μή τις τοι κατ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅπως ταν αὐτὴ
εὐδῆδα γλυκυῖ ὕπνῳ ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ. 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκχεσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα· θοῶς δ' ἔπειτα δεσμὸν ἦλε
Ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδαε Φρεσὶ Πότνια Κίρκη.

Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν περὶ λίσσασθαι ἄνωγεν
ἐς ῥ' ἀσπίμινθον βάνθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἰδὲ θυμῷ 450
θερμὰ λούετ'· ἐπεὶ ἔτι κομιζόμενός γ' ἐτάμιζεν,
ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψίδος ἠὲ κέμοιο·
τόφρα δὲ οἱ κομιδὴ γε θεῶν ὥς ἐμπεδὸς ἦεν.

Τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμῶα λούσας, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δὲ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα· 455

ἐκ ῥ' ἀσπίμινθ' βαῖς ἄνδρας μὲν οἰνοπότηρας
ἦε. ναυσικάα δὲ θεῶν ἀπὸ κάλλος ἔχουσι
στῆ ῥὰ τῶρα σαθρὸν τέρας πύκα ποιητοῖο·
θαυμάζειν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσας,
καί μιν φωνήσας ἔπειτα πειρόντα προσκύδα. 460

Χαῖρε ξέν', ἵνα καὶ ποτ' εἶν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρῶτη ζωάγρι' ὀφέλλεις.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
ναυσικάα θύγατερ μεγαλήτερος Ἀλκινόοιο,
οὕτω νῦν Ζεὺς δέσῃ ἐρίγδωπος πόσις Ἡρῆς, 465

Οἴκαδ' ἔλθ' ἐμὲναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
 Τῷ κέν τοι κακῆϊθι θεῶ ὥς εὐχέτο μύθῳ
 Αἰεὶ ἡματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐδιώσας, κέρη.

Ἡ ρὰ, καὶ ἐς θρόνον ἵξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα,
 Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἐνεμον, κερύωντό τε οἶνον.

470

Κήρυξ δ' ἐγλυφεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον αἰοῖδον
 Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμῆνον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 Μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρέσας.
 Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Νῶτα λυποπρεταμῶν· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο

475

Ἀργεῖοντος υἱός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφῇ·
 Κήρυξ, τῇ δὴ τὰτο πορὲ κρέας ὄφρα φάγησι,
 Δημόδοκω, καὶ μιν προσπύζομαι ἀχνυμένοσ περ.
 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν Ὀπτιχθονίοισιν αἰοῖδοι
 Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδῆς, ἐνεκ' ἄρα σφέας

480

Οἴμας μῆσ' ἐδίδαξε, Φίλησε δὲ Φύλον αἰοῖδων.
 ὣς ἄρ' ἔφη. κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Ἡρώϊ Δημόδοκω. ὁ δ' ἐδέξατο χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἔτοιμα προκειμένα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,

485

Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Δημόδοκ', ἔρχομαι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων,
 Ἡ σέ γε μῆσ' ἐδίδαξε Διὸς παῖς, ἥ σε γ' Ἀπόλλων.
 Λίλυ γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖεις,
 Ὅσ' ἔρξαν τ' ἔπαθον τε, καὶ ὅσ' ἐμόγησιν Ἀχαιοί·

490

ὣς τε πρὶν ἢ αὐτὸς παρεῶν, ἢ ἄλλ' ἀκέσας.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ μετέβηθι, καὶ ἵππευ κόσμον ἄεισον
 Δεσρατέα, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθηνῇ,
 Ὀν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤρασε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 Ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.

495

Αἶκεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὣς ἄρα τοι πρὸ φρον θεὸς ὥπασε θέσπιν αἰοῖδην.

ὣς φάθ'. ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεῶ ἤρχετο, φαῖνε δ' αἰοῖδην,
 Ἐνθεν ἐλὼν, ὥς οἱ μὲν εὐοσέλμων Ὀπτιγῶν

500

Βάντες

Βάντες ἀπέπλειον, πῶρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες
 Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀρακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 Εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
 Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 Ως ὁ μὲν εἰσήκε· τοὶ δ' ἄκριτα πολλὰ ἀγόρευον 505
 Ἡλῆδοι ἀμφ' αὐτὸν· τρεῖχα ἣ σφίσις ἦνδανε βελλή,
 Ἡε Διαιτμῆσαι κῆϊλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ἡ κατὰ πετράων βαλεῖν ἐρύσαντας ἐπ' ἀκρας,
 Ἡ εἰσὼν μέγ' ἀραλμα θεῶν θελυτῆλον εἶναι,
 Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἐμελλεν. 510
 Αἴσαι γδ' ἦν ἀπολέεσθ', ἐπὶν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 Δραστέον μέγαν ἵππον, ὃθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 Ἡεῖδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον ἦες Ἀχαιῶν
 Ἰππόθεν ἐκχύμῃοι, κῆϊλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515
 Ἄλλον δ' ἄλλῃ αἶεθε πάλιν κεραϊζέμεν αἰπλῷ
 Αὐτὰρ Ὀδυσῆα προτὶ δώματα Διὸς Ἰφίοιο
 Βήμῃσιν ἥν' Ἀρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 Κεῖθε δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο πολμήσαιντα,
 Νικῆσαι καὶ ἔπειτα Διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἶεθε παρικλυτὸς αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Τήκετο, δάκρυ δ' ἔδδυν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 Ως δὲ γυνὴ κλάσῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπέσσει,
 Ὅσπερ εἴς ποθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
 Ἀεὶ καὶ τεκέεσσιν ἀμυῶν νηλεὲς ἦμαρ· 525
 Ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσθλῶσαι,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμῇ λίγα κωκίῃ· οἱ δὲ τ' ὅππῃθεν
 Κόπῃοντες δόρῃσι μετὰ φρενον ἦδ' καὶ ὤμους,
 Εἴρερον εἰσινάγχοι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν·
 Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχρῃ φθινύθῃσι παρειαί· 530
 Ως Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπὸ ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 Ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δακρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσαιτ' ἠδ' ἐνόησεν,
 Ἡμῶς ἄγχι αὐτῶ, βαρὺ δὲ ξενάχοντος ἄκχσεν·
 Αἶψα δὲ φασίκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα. 535

Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήταρες ἥδ' ἐ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἥδη σχεθέτω φόρμιγμα λίγυιαν
 Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαρίζομενος τὰδ' αἰδέσθῃ.
 Ἐξ ὧ δ' οὐρπόμεν τε καὶ ὥρορε δῖος αἰοιδός,
 Ἐκ τῶδ' ἔπω πῶσαιτ' οἱ ζυροῖο γόσιο 540
 Ο ξείνος μάλα πᾶ μιν ἄχος Φρένας ἀπφιδέθηκεν.
 Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
 Ξεινοδοχεῖ καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔτω.
 Εἵνεκα γὰρ ξεινοῖο τὰδ' αἰδοῖοιο πέτυκται,
 Πομπὴ καὶ Φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν Φιλείοντες. 545
 Ἀντὶ κασιγνήτη ξείνος θ' ἱκέτης τε πέτυκται
 Ἀνέρι ὅς' ὀλίγον περ ἴππφάυφ' πρεσβύεσσι.
 Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεύθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 Ο, τί κε σ' ἐρώμα· Φάδξ δέ σε κάλλιον ἐστιν.
 Εἵπ' ὄνομ' ὅ, τί σε κεύθε κάλειον μήτηρ τε πατὴρ τε, 550
 Ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄσφ, καὶ οἱ πῶνοιετᾶσσι
 Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἐς' ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸς, ἔδ' ἐ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γήνηται·
 Ἀλλ' ἴπφ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆς.
 Εἰπέ δέ μοι γαῖαν τε τέλει, δῆμόν τε, πόλιν τε 555
 Οφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμωμαι Φρεσὶ νῆες.
 Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 Οὐδὲ τι πηδάλι· ἐστὶ τὰ τ' ἄλλα νῆες ἔχουσιν·
 Ἀλλ' αὐτὰ ἴσοσι νοήματα καὶ Φρένας ἀνδρῶν, 560
 Καὶ πάντων ἴσοσι πόλιας καὶ πόνας ἀγρῶς
 Ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχιθ' ἄλός σ' ἀπερώσσι,
 Ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένα· ἔδ' ἐ πότε σφιν
 Οὔτε τι πημανθίωται ἐπὶ δέος, ἔδ' ἐ ποτὲ λείδοται.
 Ἀλλὰ τὰδ' ὡς ποτὲ πατὴρ ἐγὼ εἰπόντος ἄκροισι
 Ναυσίφους, ὅς' ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσσομαι 565
 Ἡμῖν, ἔνεκα πομπῇ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων
 Φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνιῆσαν ἐν ἡρωιδεῖ πόντῳ
 Ραισόμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὅρος πόλφ ἀμφικαλύψεν.
 Ως ἀγόρευ' ὁ γέρον. τὰ δέ κεν θεὸς ἦ τελέσσειεν 570
 Η κα'

Η κ' ἀτέλεις' ἦν, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ὀππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄς τινος ἴκειο χώρας
 Ἀνθρώπων· αὐτῆς τε, πόλεις τ' εὖ ναιετάουσας;
 Η μὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι, ἔδδ' δίκαιοι· 575
 Οἳ τε Φιλοχέριοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής;
 Εἰπέ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἴτον ἀκῆων;
 Τὸν γ' θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσωντο δ' ὄλεθρον
 Ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἑστομύροισιν αἰοιδῇ. 580
 Η τίς τοι καὶ πῶς ἀπώλετο Ἰλίοθι πρὸς,
 Εὐθλὸς ἐὼν γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οἳ τε μάλιστα
 Κήδιστοι τελέθρασι μεθ' αἶμά τε καὶ ἥρος αὐτῶν;
 Η τίς περ καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
 Εὐθλός; ἐπεὶ ἔ μὲν τι κασιγνήτιο χερσέων 585
 Γίνεται ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ἀρχὴ τῶν Οδυσσείας διηγημάτων· ἐν οἷς φησὶ πεπολιμηκίαν τοῖς Κίχρσι,
 καὶ πρὸς τὴν Λατοφάγαν παρερχομένην, καὶ πρὸς τὴν Κύκλωπι Πολύφη-
 μῳ προσέειπεν· ὅς τῷ, φασγόντα ἐξ ἡδὴ ἑταίρους, σκτυφλώσῃ.

Α Λ Λ Η.

Ἰῶτα, Λατοφάγων, Κικλόνων σὺν Κύκλωψ' ἐστίν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.

Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

Ἡ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκχέμεν ἐστὶν αἰοιδού

Τοιῶν δ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῶ.

Οὐ γὰρ ἄγῳγέ τι φημι τέλος χαλεπέστερον εἶναι,

5
 Ἡ ὅταν

Η ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκμάζοντα ἀοιδῶ,
 Ἡμῖνοι ἐξέης· παρὰ δὲ πλῆθωσι τράπεζαι
 Σίτῃς καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσων
 Οἰνοχοοὺς φορέησι καὶ ἐγχέειν δεπαίεσιν·
 Τῷτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν ἔδεται εἶναι.
 Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο σπνόνετα
 Εἶρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμηνος σοναχίζω.
 Τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα; τί δ' ὑστέριον καταλέξω;
 Κῆδ' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσιν θεοὶ ἐρανίωνες.
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 Εἶδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγῶν ἱπὸ νηλεὲς ἦμαρ.
 Τμῖν ξένος ἔω, καὶ δότοπρῳ δώματα ναίων.
 Εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισι
 Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος ἐρανὸν ἴκη.
 Ναετᾶώ δ' Ἰθάκῃ εὐδέειλον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
 Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, δριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 Πολλὰ ναετᾶσσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
 Δελίχιον τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλλ' ἑσται
 Πρὸς ζόφον· (αἱ δὲ τ' ἀνδύθε πρὸς ἧώ τ' ἡελίον τε)
 Τρηχεῖ, ἀλλ' ἀραγὴ κροτρόφος· ἔτι ἐγώ γε
 Ἡς γαίης διύαμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ἡ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι λιλαιομυκή πόσιν εἶναι·
 Ὡς δ' αὐτὼς Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰάη, δολόεσσα, λιλαιομυκή πόσιν εἶναι·
 Ἀλλ' ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθον.
 Ὡς ἔδ' ἐν γλύκιον ἧς πατρίδος ἔδ' ἐτοκῆων
 Γίνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπρῳδ' αἰόονα οἶκον
 Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνδρ' ἐτοκῆων.
 Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόσον ἐμὸν πολυκηδὲ ἐνίσσω,
 Ὅν μοι Ζεὺς ἐφείκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.
 Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν,
 Ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼν πόλιν ἔπρᾳθον, ὅλεσσι δ' αὐτῶς·

10

15

20

25

30

35

40

Εκ

Εκ

Δα

Ενθ

Ηνώ

Ενθ

Εσφ

Τ

Οἱ σ

Ηπε

Ανδ

Ηλθ

Ηερί

Ημί

Στη

Βάλ

Οφρ

Τόφ

Ημο

Καί

Εξ

Ωλο

Ενθ

Ασμ

Οὐδ'

Πρίν

Οἱ Σ

Νηυσ

Λαί

Γαῖα

Αἱ μ

Τριχ

Καί

Αὐτὰ

Ενθ

Κέμ

Εκ πόλιος δ' ἀλόχως ἔκ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 Δαοσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμῃος κίοι ἴσῃς.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχώ ποδὶ φάργεμεν ἡμέας
 Ἡνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι σὸν ἐπίθοντο.

Ἐνθα ἢ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 Εσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίπδας ἑλικας βῆς.

Τόφρα δ' ἄρ' οἱ χόμῃοι Κίχονες Κιχόνεσσι γεγώνευν,
 Οἱ σφισι γέιτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ δρεῖες,
 Ἡπειρον ναίοντες· Ὀπτιάμῃοι μὲν ἀφ' ἵππων
 Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χερὴ πίζον ἑόντα.
 Ἥλθον ἔπειθ' ὅσαι φύλλα καὶ ἀνθεα γίνεταί ὥρη,
 Ἡέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσκι παρέστη
 Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.

Σηπιάμῃοι δ' ἐμάχοντο μάχῃ παρὰ νηυσὶ θῆσι·
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεῖσιν. 55

Ὀφρα μὲν ἦώς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 Τόφρα δ' ἀλεξάμῃοι μύθομεν πλεονάας περ ἑόντας·
 Ἡμὸς δ' ἥελιος μετενίσσεται βέλυστόνδε,

Καὶ τότε δὴ Κίχονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιῆς.
 Ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νῆος εὐκνήμιδες ἐταῖροι 60

Ὡλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θανάτον τε μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμῃοι ἦτορ,
 Ἀσμενοὶ ἐν θανάτῳ, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους·

Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσας,
 Πρὶν πῖνα τ' δειλῶν ἐπάρων τρεῖς ἕκασον αὔσαι, 65

Οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δῆϊαθέντες.

Νηυσὶ δ' ἐπ' ὧρσ' ἀνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς

Λαίλαπι θεασσέσθῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

Γαῖαν ὅμῃ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' ἐρανόθεν νύξ.

Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' Ὀπικάρσας, ἰστὰ δὲ σφιν 70

Τριχτά τε καὶ τετραχτά διεσχισεν ἱς ἀνέμοιο.

Καὶ τὰ μὲν εἰς νῆας κάτθεμεν δέσαντες ὀλεθρον,

Αὐτὰς δ' ἐοσυμνίῳις προερύσσαμεν ἠπειρόνδε.

Ἐνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέρας σιωχεῖς αἰεὶ

Κέμεθ', ὅμῃ καμάρῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες· 75

Ἀλλ'

Q

Αλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦώς,
 Ἰσῆς σιοτάμῃοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
 Ἡμεῖα· τὰς δ' ἀνέμους τε κυβερνήτῃ τ' ἴθῳον.
 Καὶ νῦν κεν ἀσκηθῆς ἰκομένῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Αλλὰ με κῆμα ῥόος τε πειννάμπλοντα μάλειαν
 Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγγεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δὲ ἐννῆμαρ φερόμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 Γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἀνθινον εἶδαρ' ἔδασιν.
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρῃ βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
 Αἶψα δ' εἰπὼν ἔλοντο θοῆς ὥρᾳ νηυσὶν ἐταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ οἵ τοιότ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτὴν
 Δὴ πῶτ' ἐγὼν ἐτάρῃς παροίῃσι πείθεσθαι ἰόντας,
 (Ἀνδρὲ δύω κείνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσεις)
 Οἵ τινες ἀνέρες εἴην ὅππῃ χθονὶ σῖτον ἐδόντες.

Οἱ δ' αἶψ' οἰχώμενοι μίγνεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὀλεθρον
 Ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πίσιοντα.
 Τῶν δ' ὅσῃς λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγέλλαι πάλιν ἤθελεν, εἰδὲ νέεσθαι·
 Αλλ' αὐτὸ βέλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόσῃ τε λαθρόντα.
 Τῆς μὲν ἐγὼν ὅππῃ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσαι ἐρύσαις.
 Αὐτὰρ σὺν ἄλλῃς κελόμεν ἐρήρας ἐταῖρας
 Σπερχομήνῃς νῆων ὅππῃ βαινέμεν ὠκειάων,
 Μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόστιον λάθῃται.

Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιστον
 Εἰς τὴν δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπλον ἐρετμοῖς.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
 Ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεπιθότες ἀθανάτοισιν
 Οὔτε φυτῶσιν χερσὶ φυτὸν, ἔτ' ἀρώωσιν
 Αλλὰ τά γ' ἀσπάρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 Πυροὶ καὶ κριθαί, καὶ ἄμπελοι, αἵ τε φέρονται

Οἶνον ἐριζέφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξῃ.
 Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγοραί βεβληφόροι ἔτε θεμίσις·
 Ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναῖσσι κάρηνα
 Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 Παίδων ἢ δ' ἀλόχων· ἔδ' ἀλλήλων ἀλέγῃσι. 115
 Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρέκ λιμῆρος τετάνυσται
 Γαῖης Κυκλώπων, ἔτε χεδόν, ἔτ' ἀποτηλῆ,
 Τλήεας· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 Ἀγριαί· ἔ μιν γὰρ πάρος ἀνθρώπων ἀπερύκη·
 Οὐδέ μιν εἰσιχιγνεῦσι κυηγέται, οἷτε κατ' ὕλῃν 120
 Ἀλγέα πάσασιν, κερυφᾶς ὀρέων ἐφέποντες·
 Οὐτ' ἀρα ποιμνήσιν καταίχεται, ἔτ' ἀρότοισιν,
 Ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνηροτος ἥματα πάντα
 Ἀνδρῶν χηρᾶι, βόσκη δὲ τε μηκάδας αἶγας.
 Οὐ γὰρ Κυκλώπεσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι, 125
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κέ κάμοιεν
 Νῆας εὐστέλμας, αἳ κεν τελείοιεν ἕκασται,
 Ἀεὶ ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνύμεναι· οἳά τε πολλὰ
 Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
 Οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμύλῃν ἐκάμοντο 130
 Οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὥρια πάντα.
 Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλως πολιόιο παρ' ὄχθας
 Ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα τ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 Ἐν δ' ἄροσις λῆη, μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 Εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πᾶσι τῷ ἔδαος. 135
 Ἐν γ' λιμνῇ εὐόρμος, ἣν ἔχρεον πέσματος ἐστίν,
 Οὐτ' εὐνάς βαλέειν, ἔτε πρυμνήσι ἀνάψαι,
 Ἀλλ' ἐπικέλευστας μέναι χρόνον, εἰσέκε ναυτέων
 Θυμὸς ἐποτρυνῇ, καὶ ἔπιπνύσασιν αἴηται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμῆρος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 Κρήνη ὑπὸ σπέεας· περὶ δ' αἰγέροι πεφύασιν.
 Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνδ' οὐ
 Νύκτα δι' ὀφθαλμῶν· ἔδδ' ὡρᾶ φάνετ' ἰδέσθαι·
 Ἀλλ' ὅτ' ἐπεὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, ἔδδ' ἐσέλην
 Οὐρανόθεν ὡρᾶ φανε· κατέχετο γὰρ νεφέεσσιν. 145

Ενθ' ἔτις τινὲς νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οὐτ' ἐν κύματα μακρὰ κυλινδόμυρα ποτὶ χέρον
 Εἰσίδομεν πρὶν νῆας εὖοςέλμυες Ὀπικέλας.
 Κελοῖσθσι δὲ νηυσὶ, καθεύομεν ἰστὰ πάντα·
 Εξ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 150
 Ενθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμένεαμεν ἥῳ διαν.
 Ἥμος δ' ἠριγχεῖα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νησον θαυμάζοντες, ἐδινεόμεθα κατ' αὐτῷ.
 Ωρσαν δὲ Νύμφαι κῆραι Διὸς αἰγίοχοιο
 Αἴγας ὀρεσκάων, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι.
 155
 Αὐτίκα καμπύλα τῶα καὶ αἰγανέας δολιχαύχες
 Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν διὰ δὲ τρίχα κωσμηθέντες
 Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυχουκέα θήρην.
 Νῆες μὲν μοι ἔποντο δώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστῳ
 160
 Εννέα λάγχανον αἴγας· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶον.
 Ως τότε μὲν περὶπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ημεῖς δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 Οὐ γάρ πω νηῶν ἔξεφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 Αλλ' ἐνέλω πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 165
 Ηφύσμεν, Κικόνων ἱερὸν πολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλάπων δ' ἐς γαῖαν ἐλδύσομεν ἐγγυὺς ἐόντων,
 Καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἶων τε καὶ αἰγῶν.
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κωμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 170
 Ἥμος δ' ἠριγχεῖα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μὲν πᾶσιν ἔειπον.
 Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεντ' ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 Ελθῶν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι οἵτινες εἰσιν,
 175
 Ἡ ῥ' οἱ γ' ὑβρισταὶ τε καὶ ἀρχεῖοι, ἔδδ' δίκαιοι·
 Ἡὲ φιλοξῆνοι, καὶ σφι νόος ἐστὶ θεοδής.
 Ως εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταῖρους,
 Αὐτὰς τ' ἀμβάλλειν, ἀνά τε περὶ νηῖα λῦσαι.
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιστον·
 180
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς,

150

155

160

165

170

175

180

Αλλ'

Αλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγυὲς ἑόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐξατιῇ σπῆος εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης,
 Τηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 Μῆλ' οἶές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· πρὶ δ' αὐλὴ
 Τηλὴν δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,

185

Μακρῆσιν τε πίτυσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· εἰδὲ μετ' ἄλλας
 Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνειθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.

Καὶ γὰρ θαῦμά ἐπέτυχτο πελώριον· εἰδὲ ἐώκη
 Ἀνδρὶ γε σποφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
 Τηλῶν ὁρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

190

Δὴ τότε στυγρὰ ἄλλας κελόμην ἐρίφους ἐταίρους
 Αὐτῶ παρ νῆϊ τε μέλειν καὶ νῆα ἐρυδαί·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κρένας ἐταῶν δυσκαίδεα δρίστῃς
 Βῆν' ἀπαρ αἶγρον ἀσκὸν ἔχων μέλανος οἴνοιο
 Ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων Εὐάνθεος υἱός,

195

Ἰρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμαρον ἀμφιβεβήκει·
 Οὐνεκά μιν σὺν πασι πεισρόμεθ' ἠδὲ γυναικί
 Ἀζόμενοι· ὥκει γάρ ἐν ἄλσσι δειδρῆεντι
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα.

200

Χρυσὲ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ τάλαντα·
 Δῶκε δὲ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύστας,
 Ἠδυὶ, ἀκηράσιον, θεῖον πτόν· εἰδὲ τις αὐτὸν

205

Ἡεῖδει δμῶων εἰδ' ἀμφιπύλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτὸς τ' ἄλοχός τε Φίλη, ταμὴν τε μὶ οἴῃ.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιθεῖα οἶνον ἐρυθρόν,

Ἐν δέ πους ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 Κεῦ· ὁδμὴ δ' ἠδέϊα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει,
 Θεασέσθῃ· τίτ' ἂν εἴποι ἀποχέεσσι φίλον ἦεν.

210

Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν ᾧ καὶ ἦϊα
 Καρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
 Ἀνδρ' ἐπελδύσεσθ' ἐμεγάλῳ Ὀππιδρόν ἀλκίῳ,
 Ἀρσιον, ἔτε δίκας εὖ εἰδότες ἔτε θεμιστας.

215

Καρπα-

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', ἔδῃ μιν ἔνδον
 Εὖρομεν, ἀλλ' ἐνόμυε νομὸν κατὰ πύονα μῆλα.
 Ελθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηύμεθα ἕκασται·
 Ταροῖ μὲν τυρῶν βρίθον, σείνοντο ἣ σῆκεῖ
 Ἀργῶν ἢ δ' ἐρίφων, Δαίκεκερμύμα ἣ ἕκασται
 Ερχατο· χωρὶς μὲν πτόγονοι, χωρὶς ἣ μετὰσσαι,
 Χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· νῆον δ' ὄρῳ ἄγχεα πάντα,
 Γαυλοὶ τε σκαφίδες τε τετυγμύα, τοῖς ἐνάμελzen.
 Εὐθ' ἐμὲ μὲν πρῶτοθ' ἔπαροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
 Τυρῶν αἰνυμύκας ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Καρπαλίμως ἵπτι νῆα θολὴν ἐρίφας τε καὶ ἄρνας
 Σηκῶν ἐξελάσσοντας ἵπτιπλῆν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 Ἀλλ' ἐγὼ ἔπιθόμην, (ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν)
 Οφρ' αὐτὸν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξένια δοίῃ·
 Οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἑτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 Εὐθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μέρομεν τέ μιν ἔνδον,
 Ημενοί· ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβερον ἄχθος
 Τλῆς ἀζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδόρπον εἴῃ·
 Εκποθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρυμαγδὸν ἐθήκεν.
 Ημεῖς δὲ δέσποντες ἀπεσόμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρα.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πύονα μῆλα
 Πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελze· τὰ δ' ἄρσενά λεῖπε θυρήφει,
 Ἀρνείας τε, τραγάς τε, βαθείης εκποθεν αὐλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρῶν μέγαν ὑψόσ' ἀέρας,
 Ὀβερον· σὺν ἂν τὸν γε δύω ἔεικός ἄμαζαι
 Εὐλαὶ τετρακύκλοι ἀπ' ἑδῆος ὀχλίσσειαν·
 Τόσσῃν ἠλίβατον πέτρῳ ἐπέθηκε θυρήσιν.
 Εζόμενος δ' ἤμελzen οἷς καὶ μηκάδας αἶρας,
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ἔτι ἔμβρυον ἦκεν ἐκάσῃ.
 Αὐτίκα δ' ἡμῖσι μὲν θρέψας λούκοιο γάλακτος,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησόμενος κατέθηκε·
 Ημῖσι δ' αὖτ' ἐσησεν ἐν ἀγέσιν, ὄφρα οἱ εἴῃ
 Πίνειν δαινυμύω, καὶ οἱ ποτιδόρπον εἴῃ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἂ ἐργα,

219

225

230

235

240

245

250

Καὶ

Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαψε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας.

Ὡ ζεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν παλεῖσ' ὕψα κέλαια;

Ἡ τι κατὰ πρῆξιν; ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,

οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἄλα, τοί τ' ἀλόνωνται.

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαπίσι φέροντες; 255

Ὡς ἔφαθ'. ἡμῖν αὐτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,

δειπνῶντων Φθόγον τε βαρυὺν, αὐτὸν τε πέλωρον

ἀλλὰ ἔως μιν ἐπεσιν ἀμείβομενος προσέειπεν.

Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλανηθέντες Ἀχαιοὶ

παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260

οἰκαδὲ ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλαια

ἠλθόμεν· ἔτω πρὸς Ζεὺς ἡθέλε μῆτιάασθαι.

Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονος εὐχόμεσθ' εἶναι,

τῷ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπερβάνιον κλέος ἐστί.

Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαὸς 265

πολλὰς· ἡμεῖς δ' αὐτε κιχανόμενοι παρὸς γῆνα

ἰκόμεσθ', εἴτι πόροις ξεινήιον, ἢ καὶ ἄλλως

δάμης δωτίνην, ἢ τε ξείνων θέμις ἐσίν.

Ἀλλ' αἰδοῖο, φέρμετε, θεῶν· ἰκέται δέ τοι εἰμὲν.

Ζεὺς δ' Ἰππιμήτωρ· ἰκετάων τε ξείνων τε 270

Ξένιος, ὃς ξείνοισιν ἀμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ὡς ἔφαμην. ὁ δέ μ' αὐτὶς ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ.

Νήπιος εἰς ὃ ζεῖν, ἢ τηλόθεν εἰλήλυσθαι,

ὅς με θεῶν κέλευαι ἢ δεῖδόμεν ἢ ἀλέασθ'.

οὐ γὰρ κύκλωπες Διὸς αἰγίοχος ἀλέγχοι, 275

οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φερτέροι εἰμὲν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλδύαμενος πεφιδόμην,

οὔτε σέο, ἔθ' ἐπάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύῃ.

ἀλλά μοι εἴφ', ὅπῃ ἔαχες ἰὼν εὐεργέα νῆα;

Ἡ πρὸς ἐπ' ἐρατιῆς, ἢ καὶ σχεδὸν; ὄφρα δαείω. 280

Ὡς φάτο παειράζων· ἐμὲ δ' ἔλαινεν εἰδότα πολλὰ,

ἀλλὰ μιν ἀψορρόν προσέφην δολίοις ἐπέεσσι.

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

πρὸς πώτερησι βαλὼν ὑμῆς Ἰππὶ πείρασι γαίης,

Ἀκρῇ προσωπελάσας· ἀνέμος δ' ἔκ πόντος ἐνεικεν 285

αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπὸ κρυφύον αἰπὺν ὀλεθρον.

ὣς ἐφάμην. ὁ δὲ μ' ἔδεν ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ·
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἀναΐζας ἐτάροις ὅππ' χεῖρας ἱάλλε·
 σὺν δὲ δύω μάρφας, ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 κόπῃ· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δ' ἔγ' γαῖαν.

290

Τὸς δὲ Δία μελεΐει ταμῶν ὠπλίσσατο δόρυ πεν.

Ἡδ' ὣς τε λέων ὀρεσίτερος, ἔδ' ἀπέλειπεν

ἐγκατὰ τε, σάρκας τε, καὶ ὅσα μυελόεντα.

Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνερχόμεν δι' ἡμετέρας,

σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμνηχανὴ δ' ἔχε θυμόν.

295

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσαστο νηδύν,

Ἀνδρομέα κρὲ ἔδων, ἔπ' ἀκρητον γάλα πίνων,

κεῖτ' ἐντοδ' ἀντροῖο πεινυοσάμενος Δία μῆλων·

τὸν μὲν ἐγὼ βέβλῃσαι κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,

ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὅζυ ἐρυσσάμενος παρὰ μῆρσιν,

300

οὐτάμεναί περ σῆτος ὅθι φρένες ἥπαρ ἐχουσιν,

χεῖρ' ὀπιμασάμενος· ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκεν.

Αὐτὰρ γὰρ καὶ ἡμῖς ἀπαλώμεθ' αἰπὺν ὀλεθρον·

οὐ γὰρ κεν διωάμεσθα θυράων ὑψηλάων

χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον ὃν προσέθηκεν.

305

ὣς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡὼ δΐαν.

Ἡμὸς δ' ἡμετέρας φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

καὶ τότε πῦρ ἀνέκαίε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

πάντα κατὰ μοῖραν, ἔπ' ἐμδρυον ἦκεν ἐκάστη.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,

310

σὺν δ' ὅγε αὐτὲ δύω μάρφας ὠπλίσσατο δειπνον.

Δειπνήσας δ' ἄντρες ἐξήλασε πύονα μῆλα,

ρήϊδιως ἀφελὼν θυρὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα

ἄψ' ἐπέστηχ', ὥς εἴτε φαρέτῃ παῖς ὀπιθέη.

Πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὅρος τρέπε πύονα μῆλα

315

Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπὴμην κακὰ βουσοδομῶν,

εἵπας τισαίμην, δῶν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.

Ἡδὲ δέ μοι κατὰ θυμόν ἀρίστη φάνετο βελή·

Κύκλωπος γὰρ ἐκεῖτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶν,

χλωρὸν ἐλαΐνεον, τὸ μὲν ἐκταμειν ὄφρα φοροίη

320

Αὐανθίν'

Αἶανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσπρόωντες
 ὅσπον θ' ἴσον νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρέης, ἣτ' ἔκπεράα μέγα λαῖτμα·
 Τόσπον ἔην μῆκος, τόσπον πάχος εἰσοράαδ'.
 Τῷ μὲν ὅσον τ' ὄργυαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστῆς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, διποῦναι δ' ἐκέλευσα.
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθάωσα παραστῆς
 Ἀκρον, ἄφαρ ᾗ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω·
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἥ ῥα κατὰ σπείας κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα πολλή. 330
 αὐτὰρ στυῖ ἄλλης κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
 ὅς τις ταλμῆσειεν ἐμοὶ στυῖ, μοχλὸν αἰείρας,
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον στυῖ ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθ'·
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μὲν ποῖον ἐλέγμην. 335
 Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτέριχα μῆλα νομβίων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπείας ἤλασε πόσινα μῆλα
 πάντα μάλ'· ἔδ' εἰ τι λείπε βαθείης ἐκτοθεν αὐλῆς,
 ἥ τι οἰσσιμένους, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφ' ὅσ' αἰείρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἰῆας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπὸ ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα,
 σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δὴ μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον·
 καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπα προσήυδων ἄγχι παραστῆς, 345
 Κισύβιον μὲν χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.
 κύκλωψ τῇ, ποῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
 ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκλήθη
 ἡμετέρῃ· σὺ δ' αὖ λοιπὴν φέρον, εἰ μὲν ἐλήσας 350
 οἰκαδὲ πέμψεις· σὺ δ' ἢ μαίνεαι σὺν ἔτ' ἀνεκτῶς.
 Σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκητο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ ἔκ κατα μοῖραν ἔρξας.
 ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἐκπεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἠδὲ ποτὸν πίνων· καὶ μὲν ἦτεε δεύτερον αὐτῆς·
 Δός μοι ἐτι πρόσφρων, καί μοι τεὸν ἔνομα εἰπέ 355

Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξένιον, ὦ κε σὺ χαίροις.
 Καὶ ᾗδ' Κυκλώπεσσι φέρεϊ ζείδωρος ἄρσρα
 Οἶνον ἐρισάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος αἰεξέη.
 Ἀλλὰ τὸδ' ἀμβροσῆς καὶ νέκπερός ἐστιν ἀπορρώξ.

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον ἀΐσπα οἶνον· 360
 Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπεν ἀφραδίησιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπι πρὸς φρένας ἤλυθεν ὄνθ',
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι παροσφύδων μελιχίοισι.
 Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Εἰξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξένιον, ὥσπερ ὑπέρσης· 365
 Οὐτίς ἔμοι γ' ὄνομ' ἔς· οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 Μήτηρ ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.

Ὡς ἐφάμην. ὃ ᾗ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ.
 Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομα μὲν οἷς ἐτάροισι· 370
 Τὲς δ' ἄλλες πόρσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.

Ἡ, καὶ ἀνακλινθεὶς πᾶσεν ὑπῖος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδ δέ μιν ὕπνος
 Ἡρεῖ πανδαμάτωρ· φάρυγες δ' ἐξέσουτο οἶνθ',
 Ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐράβγετο οἶνοβαρέων.
 Καὶ τότε γὰρ τ' μοχλὸν ὑπὸ ποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375
 Εἰώς θερμαίνοιτο· ἐπεσσί τε πάντας ἐταίρους
 Θάρασσων, μή τις μοι ὑποδδέσας ἀναδύη.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαίνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 Ἀφασθ', χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δὴ αἰνῶς,
 Καὶ τότε γὰρ ἄσπον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι 380
 Ἰσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνυσεν μέγα δαίμων.

Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον ὄζυν' ἐπ' αἶκρῳ,
 Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν αἰετθεὶς
 Δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνῆρ

Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσέεισιν ἱμάντι 385
 Ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ ᾗ τρέχῃ ἐμμενὲς αἰεὶ
 Ὡς τὰ ἐν ὀφθαλμῷ παρεκκα μοχλὸν ἐλόντες
 Δινέομεν· τὸν δ' αἶμα περιέρρεε θερμὸν ἔοντα.

Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφθαλμοὺς εὖσεν αὐτμῇ,
 Γλήνης καιομένης σφαραγεύντο δέ οἱ πυρὶ ρίζαι. 390

360

365

370

375

380

385

390

395

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκὺς πέλεκυν μέγαν ἢ σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
 φαρμάσων, (τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρεα τε κράτος ἐστίν·)

Ὡς τὰ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ παῖ μοχλῷ.
 Σμερδαλέον γ' ἐμὲ γ' ὤμωζε· παῖ δ' ἴαχε πατέρα·
 Ἡμεῖς γ' ὀδύσαντες ἀπασύμεθα· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἔξερυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν δότ' εἰς χερσὶν ἀλύων.

395

Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλῃ ἤπυνεν, οἳ ῥά μιν ἀμφίς
 ὤκλειον ἐν ἀσπίσσι δι' ἀκραιᾶς ἡνέμοσσαν.

400

Οἳ δέ, βοῆς αἰόντες, ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλῃ·
 Ἰσάμενοι δ' ἔειποντο παῖ ἀσπίος ὅ, τι εἰ κήδοι·
 τίπτε τῶσιν, Πολύφημ', ἀνημένοιο ὥδ' ἐδόησας
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὐπνῆς ἅμμε τίθησθα;
 Ἡ μή τις σέο μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
 Ἡ μή τις σ' αὐτὸν κτενὴ δόλ' ἢ ἢ βίηφι;
 Τὰς δ' αὐτ' ἐξ ἄνδρες προσέφη κρατερὸς Πολύφημος.

405

ὦ φίλοι, οὐτὶς με κτενὴ δόλω, ἔδε βίηφι.

Οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται οἷον ἐόντα,
 Νῆσόν γ' ἔπας ἐπὶ Διὸς μεγάλης ἀλέασθαι·
 Ἀλλὰ σὺ δ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἀνακτι.

410

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ

Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μή τις ἀμύμων.

Κύκλωψ γ' ὅ σενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνησι,

415

Χερσὶ ψηλαφῶν, δότ' ἐμὸν λίθον εἴλε θυράων·

Αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρῇσι καθέζετο χεῖρε πετασσας·

Εἵτινά πε μετ' ὅεσσι λάβοι σείχοντα θύραζε·

Οὕτω γάρ πε μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νῆπιον εἶναι.

Αὐτὰρ ἐγὼ βελάον ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,

420

Εἵτιν' ἐταίροισιν θανάτῳ λύσιν ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ

Εὐροίμην· πάντας δὲ δόλῳ καὶ μῆτιν ὕφαινον,

Ὡς περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

Ἡ δὲ δὲ μοι κατὰ θυμὸν δέξιθ' φαίνετο βελή.

Ἀρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,

425

Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες
 Τῆς ἀκέων συνέεργον εὐσπείφεισσι λύκοισι,
 Τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδὲ πῶελωρ, ἀθεμίσιαι εἰδώς·
 Σὺν τρεῖς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 Τῶ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἵπῳ σώζοντες ἐταίρους.
 Τρεῖς ἧ ἑκάστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε
 (Ἀρνεῖος γὰρ ἦν μῆλων ὅχ' ἀριστος ἀπάντων)
 Τ' κατὰ νῶτα λαβὼν, λασπὴν ὑπὸ γαστέρ' ἐλυαθεῖς
 Κέμην· αὐτὰρ χερσὶν αὐτῷ θεσπεσίῳ
 Νωλεμέως σπείφθεῖς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ.
 Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμέναμεν ἧῷ δῖαν.

Ἥμος δ' ἤρπυιέεσσι φανη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενά μῆλα.
 Θήλειαι δ' ἐμέμνηκον ἀνήμελκτοι πῶε σκηῆς·
 Οὐδατα γὰρ σφαραγεῖντο. ἀναξ δ' ὀδυνῆσι κακῆσι
 Τειρόμεναι, πάντων οἷων ἐπεμάετο νῶτα
 Ὀρθῶν ἐκρότων· τὸ δὲ νῆπιος ὄκη ἐνόησεν
 Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἷων ἐρνοῖσι δέδεντο.
 Ἰστέος ἀρνεῖος μῆλων ἔσχευε θυράζε,
 Λαχμῷ σενόμεναι, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.

Τὸν δ' Ἰππιδασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 Κεῖ ἐπέπον, τί μοι ὦδ' ἀπ' αἰέος ἔσσο μῆλων
 Ἰστέου; ἔτι πάρος γε λελεμμένος ἔρχεαι οἷων,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι πρὸν ἄνδρα πωίης,
 Μακρὰ βιβάς· πρῶτος ἧ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
 Πρῶτος δὲ σπιδμόνδ' ἐλὶλαίῃ δ' ὀπνέεσθαι
 Εὐσπείριος· νῦν αὖτε παύεσθαι. ἦ σὺ γ' ἀνακτ'
 Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξάλαωσε,
 Σὺν λυγροῖς ἐταροῖσι δαμασσάμενος φρένας οἶνω,
 Οὐτίς, ὃν ἔπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὀλεθρον.
 Εἰ δὴ ὁμοφρονέεις, ποτιφωήεις τε γένοιο
 Εἰπεῖν ὅππῃ κῆνος ἐμὸν μένος ἡλασκάξει·
 Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλος γε ἀπ' αἰέος ἄλλυθις ἄλλη
 Θενομένην ῥαίοιτο πρὸς ἑδρῇ· καὶ δὲ ἐμὸν κῆρ
 Λαφῆσει κακῶν τά μοι ἐτιδανὸς πῶδρεν οὐτίς.

Ως εἰπὼν, τὸν κελὸν δ' ὁπ' εὖ πέμπε θύραζε.
 Ελθόντες δ' ἤβαιον δ' ὁπ' ἀπείρας τε καὶ αὐλῆς,
 Πρῶτος ὑπ' ἀρνεῖα λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταῖρος.
 Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα τανύποδα, πόσινα δημῶ,
 Πολλὰ πετροπέοντες ἐλαύνομεν, ὅφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'. ἀσάσσοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 Οἱ φύγομεν θάνατον· σὺν δ' ἤ σενάχοντο γαῶντες.
 Ἀλλ' ἐγὼ σὺν ἑῶν, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάσσω,
 Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλκίτριχα μῆλα
 Πόλλ' ἐν νῆϊ βαλόντας Πηπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδαρ. 470
 Οἱ δ' αἰψ' ἑσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον
 ἔχης δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσων ἀπῆν ὅσων τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ τότε γὰρ Κύκλωπα προσσφύδων κερτομίοισι.
 Κύκλωψ, σὺν ἄρ' ἐμείλεις ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταῖρος 475
 Εἰδμεναί ἐν αἰθῇ· γλαφυρῶ κρατερῇφι βίηφι·
 Καὶ λίην σέ γε μέλλε κινήσεται κακὰ ἔργα,
 Σχέτλι· ἐπεὶ ζῶντας ἔχ' ἄζοο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 Εἰδόμεναί· τῷ σε Ζῷς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Ως ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόφι μᾶλλον. 480
 Ηκε δ' ἀπορρέζας κορυφῇν ὄρεος μεγάλοιο·
 Καὶ δ' ἔβαλε προσπαροῖδε νεὼς κυανοπρώροιο,
 Τυτθὸν ἐδόλυσεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι·
 Εκλύσθη δ' ἡ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
 Τὴν δ' αἰψ' ἡπειρόνδε παλιρρόδιον φέρε κῦμα 485
 Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσέ δ' ἡ χέρσιν ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περικέα κοντὸν
 Ὡσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 Εμβαλεῖν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
 Κρατὶ κατανώων· οἱ δὲ προσπεσόντες ἔρεσσον. 490
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δῖς τόσων ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
 Καὶ τότε γὰρ Κύκλωπα προσσφύδων, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλῃ.

Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄχρειον ἄνδρα,
 Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλῃ, ἤραγε νῆα

Αὐτίς ἐς ἥπειρον· καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθ'.
 Εἰ δὲ φθεγγαμένε τέυ ἢ αὐδήσαντος ἄκασε,
 Σύν κεν ἄρα' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δῶρα,
 Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν πόσων γδ' ἴησιν.

Ὡς φάσαν. ἀλλ' ἔπειθ' ἔμῳν μεγαλύτερα θυμὸν,
 Ἀλλὰ μιν ἀφ' ὅρρον προσέφη κεκοητότι θυμῷ.

Κύκλωψ, αἶκεν τις σε κατὰ θνητῶν ἀνδράπων
 Ὀφθαλμοῖς εἶρηται ἀεικελίην ἀλαωτῶν,
 Φάσθαι Ὀδυσσεῖα πολυπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
 Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμην. ὁ δὲ μ' οἰμῶντας ἡμέθετο μύθῳ.
 Ὡ πόποι, ἢ μάλα δὴ με παλαίφατ' ἀέσφαθ' ἱκάνη.

Εσκέ τις ἐνθάδ' ἐμάντις ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε,
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐσκεπασθ',
 Καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα Κυκλώπεισιν·

Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθ' ὅπως ἴω,
 Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὅπως ἴω.

Ἀλλ' αἰεὶ τίνα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 Ενθάδ' ἐλδύσεσθαι, μεγάλην ὀππαιμῆρον αἰκλήν·

Νῦν δὲ μ', εὖν ὀλίγος τε καὶ ἐτιδανὸς καὶ ἄκιμος,
 Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἐδαμάσατο οἶνω.

Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῖ, ἵνα τοι παρ' ἑσθία θέω,
 Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Εὐνοσίγαιον·

Τὸ γδ' ἐγὼ πᾶσις εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
 Αὐτὸς δ' αἶκ' ἐθέλησιν ἰήσεται, εἰ δέ τις ἄλλ' ἔσθ'.

Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνδράπων.

Ὡς ἐφάτ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμεττόμενος προσέειπον.

Αἰ γδ' δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμεν
 Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Αἰδὸς εἶσω,

Ὡς οἷα ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται εἰδ' Εὐνοσίχθων.

Ὡς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 Εὐχέτο χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἑρᾶνον ἀστερόεντα.

Κλῦθι Ποσειδάον γαῖοσχε κυανοχαῖτα,
 Εἰ ἐτέον γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,

Δὸς μὴ Ὀδυσσεῖα πολυπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι.

500

505

510

515

520

525

530

Υἱὸν

Τῶν Λαέρτεια, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ἔχοντα.

Αλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ Φίλῃς τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
Οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐκ ἐκ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας δ' ὅπο πάντας ἐταίρους,
Νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.

535

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. ὃ δ' ἔκλυε Κυανοχαΐτης.

Αὐτὰρ ὅγ' ἔξαυτις πολὺ μέγιστα λαῶν ἀείρας,
ἥκ' Ὀπιδινήσας ἐπέεισε δὲ ἰν' ἀπέλεθρον
καὶ δ' ἔβαλεν μετάπιπτε νεῶς κυανοπρώροιο,
τυτθὸν ἐδόκησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι

540

ἐκλύσθαι ἢ θαλάσσοι κατέρχομένης ὑπὸ πύργῳ.
τὴν ἢ πρόσω φέρι κύμα, θέμῳσιν ἢ χέρσιν ἰκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ πῶ νῆσον ἀφικόμεθ' ἐνθά περ ἄλλα
νῆες εὐσελμοὶ μῆρον ἀθρόα, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πόλιδ' ἐγμένοι αἰεὶ,

545

νῆα μὲν ἐνδ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισι,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα ἢ κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίος ἴσῃς.
ἀρνείον δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἐταῖροι
μῆλων δαιμονίων ὄδσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαϊνέφει Κρονίδῃ ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ρέξας, μῆρ' ἔκχον· ὃ δ' ὅσῳ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως δόπολοιό το πάσαι
νῆες εὐσελμοὶ, καὶ ἐμοὶ ἐρήριες ἐταῖροι.

550

555

ὣς τότε μὲν πρόπαι ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμέτεα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἀπὸ τῶν ἐγὼν ἐταίροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτὰς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε περὶ νῆσιν ἰσθμῶν
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθηζον

560

ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

ἐνθεν δὲ περὶ τῶν πλεόνων ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἀσμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλῃς ὀλέσαντες ἐταίρους.

565

ΤΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΤΑ πρὸ τῷ Αἰόλῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἔνι μὲν φύλακα· ὡς ἴδωκεν Ὀδυσσεὺς οὐλοῦν Ζεφύρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκοιμῆρας ἐν ἀσκάῳ· ὃν οἱ ἱταῖροι λύσαντες κρημνίσας Ὀδυσσεύῳ, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπνοθετοῖσι πρὸς Αἰόλον. ἔπειτα σπειρῶν τῷ Αἰόλῳ τὸν Ὀδυσσεύα, ἐκείνῳ δὲ πλείων, ἢς Λαιρρυγίας ἀφικνέεται· παρ' οἷς ἔδιδχε τῷ νηῶν δαπλίσας, μία ἢς Αἰαίαν τὴν νῆσον παρεχέμεται. καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τὰς ἡμίσεις τῶν ἱταίων κληρομαχίτας ἐκπέμπει, πόσει μὲν τις οἱ κρητικόντες. μετὰ μὲν φησὶν ὅτι ἐκείνων ἢς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πάλιν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λαῶν παρὰ τοῦ Ερμού φάρμακον, τὸ μᾶλιν, οὐδὲν βλάπτειται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἱταίων τὴν δαχναίαν φύσιν λαοόντων, ἐν αὐτῇ παρεμύνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, ἢς αἶδου κρητέρεται.

Α Λ Λ Η

Κάππα δ' ἔχ' Αἰόλῳ, Λαιρρυγίων, ἐ Κίρκης ἔργα.

ΑΙολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναϊεν
 Αἰόλος Ἰπποδάμης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσιν δέ τέ μιν πέρι τείχεος
 Χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
 Τῷ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν
 Ἐξ μὲν, θυγατέρες, ἔξ δ' ἄρ' υἱέες ἡρώοντες.
 Ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πορὲν ἡσίν εἶναι ἀχόϊτας.
 Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρῃ κεδνῇ
 Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείαται μυρία κῆται.
 Κνίσσῃεν δέ τε δῶμα πρὸς ἐναχίζεταὶ αὐλῇ
 Ἡματα, νύκτας δ' αὐτὲ παρ' αἰδοίης ἀλόχοισι
 Εὐδᾶσ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν·
 Καὶ μὲν τῷ ἰκόμεθα πάλιν ἐ δώματι καλά.
 Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἔξερεινεν ἕκαστα,
 Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν.

15
Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντε κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἡδ' ἐκέλευον
 Περυπέμεν, εἰδέ τι κῆνος ἀνήγατο, τεύχε' ἢ πεμπήν·
 Δῶκε δέ μοι δέρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·

Εὐστα δὲ βυκταίων ἀνέμων κατέδησε κέλαια.

20

Κῆνον γὰρ ταμίῳ ἀνέμων ποίησε Κρονίων,

Ἡ μὲν πανέμφοι, ἡδ' ὀρνύμεν ὃν κ' ἐθέλησι.

Νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μερμηδι Φαιειῇ,

Ἀργυρῇ, ἵνα μή τι πῶρα πινύσῃ ὀλίγον περ.

Αὐτὰρ ἐμοὶ ποίῳ Ζεφύρῳ προέηκεν ἄηται,

25

Ὀφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτὰς· εἰδ' ἄρ' ἐμελλεν

ἐκτελέειν αὐτῶν γὰρ ἀπώλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.

Εὐνήμαρ μὲν ὁμῶς πολέομεν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ·

Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρῃα·

Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλόισομεν ἐγγὺς εὐότας.

30

Εὐθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·

Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· εἰδὲ τῷ ἄλλῳ

Δῶχ' ἐπάρων, ἵνα θᾶστον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.

Οἱ δ' ἑταροὶ ἐπέεσσιν ἀλλήλους ἀγόρευον,

Καὶ μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἰκαδ' ἄγεσθαι,

35

Δῶρα παρ' Αἰόλῃ μεγαλήτορος Ἰπποτάδαο.

Ὡδὲ δὲ τις ἔπεισκεν ἰδὼν ἐς πλεῖστον ἄλλον.

Ὡ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν

Ἀνθρώποις, ὅτέων τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.

Πολλὰ μὲν ἔκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλά

40

Ληϊδὸς· ἡμεῖς δ' αὐτὲ ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσοιμες,

Οἰκαδὲ νιοσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.

Καὶ νῦν οἱ τά γ' ἔδωκε χαριζόμενος Φιλότιμος

Αἰόλος· ἄλλ' ἄγε θᾶστον ἰδόμεθα ὅ, τί τὰδ' ἐστίν,

Ὅσους τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἀσκήν ἔνεστιν.

45

Ὡς ἔφασαν. βεβλή δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων.

Ἀσκον μὲν λῦσαι, ἀνέμοι δ' ἐκ πάντες ὄρυσιν.

Τὰς δ' αἰεὶ ἄρπάζασα φέρεν πόντονδε θύελλα

Κλαίοντας, γαῖας ἅπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ

Εὐχόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρεύσας

50

Hē

Ηὖτε πεσὼν ἐκ νηὸς δ' ὀπφίμην ἐνὶ πόντῳ,
 Ἡ ἀκέων τλαίην, καὶ ἐτι ζωῶσι μετέην.
 Ἀλλ' ἔτλην, καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
 Κέμην· αἳ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 Αὐτὶς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· σενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 51
 Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρᾳ βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδαρ'
 Αἶψα ᾗ δέκνον ἔλοντο θοῆς πρὸς νηυσὶν ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ οἴπιό τε πισσάμεθ' ἠδὲ πιτῆτο,
 Δὴ τότε γὰρ κήρυκά τ' ὀπισσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 Βῆν εἰς Αἰόλῃ κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 60
 Δαινύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα, παρὰ στυγμοῖσιν ἐπ' ἑδρᾷ
 Ἔζομεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμνεον, ἕκ τ' ἐρέοντο.

Πῶς ἦλθες Οδυσσεύ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 Ἡ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπωμεν, ὅφρ' ἀφίκοιο
 65
 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, ἃ εἶπες τοὶ φίλον ἐσίν.

Ὡς φάσιν. αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀσάν μ' ἑταροὶ τε κακοὶ, πρὸς τοῖσι τε ὕπνῳ
 70
 Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσαδε φίλοι, δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

Ὡς ἐφάμην, μαλακῶσι καταπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμέετο μύθῳ.
 Ἐρρ' ἐκ νηὸς θάσσον, ἐλέγχιστε ζώντων·
 Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν ἑδ' ὀπποτέμπειν
 75
 Ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπεχθῆται μακάρεσσιν·
 Ἐρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα σενάχοντα.
 Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἥτορ.
 Τέφρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
 80
 Ἡμετέρῃ ματίν· ἐπεὶ σῶκέτι φαίνεται πομπή.
 Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμάρ·
 Ἐξδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμῃ αἰπὴν πολίεθρον,
 Τηλεπυλον Λαιρρυγονίην, ὅθι πιμένα πιμῆν
 85
 Ἡπύει εἰσελάων, ὃ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακῆει.
 Ἐνθά καὶ αὐπνός ἀνὴρ δοιὲς ἐξήρατο μισθὸς,
 Τὸν μὲν, Βαχολέων, τὸ δ', ἄρτυφα μῆλα νομάων.

Εγγὺς γὰρ νυκτὸς τε καὶ ἡματὸς εἴσι κέλευθοι.

Εὐθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πῦρ πέτρῃ

Ἠλίουτος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν

Ἀκτῇ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν

Εν σώματι πρᾶχθουσιν· ὥραι δ' εἰσοδὸς ἐστίν·

Εὐθ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.

Αἱ μὲν ἄρ' ἐντοδὲν λιμένος κοίλοιο δέδυντο

Πλησίαι· ἔ μὲν γὰρ ποτ' αἰέετο κύμα γ' ἐν αὐταῖς,

οὔτε μέγ', ἔτ' ὀλίγον· λείκη δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.

Αὐτὰρ ἐγὼν οἷος χέρον ἔζω νῆα μέλαιναν,

αὐτὰ ἐπ' ἐχατὴν πέτρῃς σκῆπτρα δήσας.

Ἔσθην δὲ σκοπὴν ἐς παμπυλόμεσθαι ἀνελθὼν·

Εὐθα μὲν ἔτε βοῶν ἔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,

καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν διστὸ χθονὸς αἰέοντα.

Δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρας προΐεν πάριθεσσι ἰόντας

οἵτινες ἀνέρες εἴην ὅππῃ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·

Ἄνδρες δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἀμ' ὀπίστας.

οἱ δ' ἴσαν σκῆβάντες λέσθην ὁδόν, ἥ περ ἄμαζαι

Ἄσθ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.

Κῆρυξ δὲ ζυμβλήντο πρὸ ἄσπεος ὑδρόβου,

Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Παισυργόνος Ἀντιφάτῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον

Ἀρτακίην· ἐνθεν γὰρ ὕδωρ ποτὶ ἄστυ φέρεσκον.

οἱ δὲ παρεστώμενοι προσεφώνεον, ἐκ τ' ἐρέοντο

ὅστις τῶν ἐστὶ βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσει.

Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑφ' ἐρεφὲς δῶ.

οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τίη γ' ἡ γυναῖκα

εὖρον ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφῇ, κατὰ δ' ἔεζον αὐτῇ.

Ἡ δ' αὖτ' ἐξ ἀγορῆς σκῆβαν κλυτὸν Ἀντιφάτῃ,

ὅν ποσσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὀλεθρον.

αὐτίχ' ἓνα μάρφας ἐτάρων, ὠπλίσσατο δόρπον·

τῷ δὲ δὴ αἰῶντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.

αὐτὰρ ὁ τεύχε βοήν· Ἄγε ἄσπεος οἱ δ' αἰόντες

φοίτων ἰφθίμοι Παισυργόνες ἄλλοθεν ἄλλῃ,

Μυρταίοι, σὺν ἀνδρεσὶν εἰσικότες, ἀλλὰ Γίγασι·

Οἳ ῥ' ἀπὸ πετρεῶν ἀνδραχθεῖσι χερμαδίοισι
 Βάλλον' ἄφαρ, ᾗ κακὸς κῆναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 Ἀνδρῶν ὀλυμψῶν, τῶν θ' ἅμα ἀγνυμψῶν
 Ἰχθύς δ' ὥς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 Οφρ' οἱ σὺν ὄλεκον λιμνὸς πολυβενθέος ἐντὸς, 125
 Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅζυ ἐρυσάμνρος πῶρ' ἀμυρῶ,
 Τῷ δ' ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπερώοιο
 Αἴψα δ' ἐμοῖς ἐπάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσαι
 Εμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητος φύγοιμεν.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέριψαν, δέοντες ὀλέθρον. 130
 Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πείρας
 Νῆς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολιέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμυροι ἦτορ,
 Ἀστυροὶ ἐκ θανάτῳ, Φίλκς ὀλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαίην δ' ἐς νῆσιν ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε 135
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
 Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήτας.
 Ἀμφω δ' ἐκγεγάτω Φαεσιμβρότε ἡελίοιο,
 Μητρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τινὲς Ωκεανὸς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νῆι κατηγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 Ναύλοχον ἐς λιμνα· καί τις θεὸς ἡγεμόνδ' ἐν.
 Ἐνθα τὸτ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
 Κέμεθ', ὅμῃ καμάτω τε ἔ' ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦεν,
 Καὶ τὸτ' ἐγὼν ἐμὸν ἐγγχος ἐλὼν καὶ Φάσγανον ὅζυ, 145
 Καρπαλίμως παρὰ νῆος ἀνήϊον ἐς πείωπλιν,
 Εἵπων ἔργα ἰδοίμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθόμην.
 Ἔσθην δὲ, σκοπὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 Καί μοι εἴεσσιτο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 150
 Κίρκης ἐν μετάρῳισι, ἀγὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 Μερμήριζα δ' ἐπεῖτα κατὰ φρένα ἔ' κατὰ θυμὸν
 Ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἶδον αἴθρη καπνόν.
 Ὡδὲ δὲ μοι φρονέοντι δάσασατο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτ' ἐλθόντ' ἵππ' ἡνὰ θολὴν καὶ θίνα θαλάσσης,
 Δῖπνον ἐταίροισι δόμῳ, προέμεν τε πυθέσθαι. 155

Αλλ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῆνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψικερῶν ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτῷ
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδ' ἐκατήϊεν ἐκ νομῆς ὕλης,
 Πιόμβρος· (δὴ γάρ μιν ἔχεν μῆνος ἡλίοιο) 160
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνήστιν μέσση νῶτα
 πλῆξ'· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
 καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, λυτὸ δ' ἔπιπτο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ αἰτελῆς
 εἰρυσσάμην· τὸ μὲν αὖτις κατακλίνας ἔπι γαίῃ 165
 εἵασα· αὐτὰρ ἐγὼ πασασάμην ῥώπης τε λύγης τε·
 πέισμα δ' ὅσσην τ' ὄργην ἐύσπερες ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμεν, συνεδήσα πόδας δεινοῖο πελάρεα.
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 εὐχῇ ἐρειδόμενος, ἐπεὶ ἔπας ἦεν ἐπ' ὤμῳ 170
 χερεὶ φέρειν ἐτέρῃ, μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
 καδ' δ' ἔβαλον τροπάροι τε νεῶς· ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσιν, ὡς ἔατο δὸν ἄνδρα ἕκαστον.

Ω φίλοι, ἔ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 εἰς αἶδαο δόμους, πρὶν μὲν ὅστιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ. 175
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηὶ τοῇ βρωσίσ τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βράμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.

ὣς ἐφάμην. οἱ δ' ὅκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ὠρίοντο
 ἐκ δὲ καλυφάμενοι παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο
 θῆσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀράμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 κῆρας νιφάμενοι τείχοντ' ἐρυκνῶα δαῖτα.
 ὣς τότε μὲν ὥροντο ἡμᾶρ εἰς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεῖς δαίνυμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἡμὸς δ' ἡλίοιο κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 185
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμὸς δ' ἡρυγέμενα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε γὰρ ἀγορὴν θέμενος μὲν πᾶσιν ἔειπεν.

Κεκλυτὲ μέν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 Ω φίλοι, ἔ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, ἔδ' ὅπῃ ἠώς, 190
 οὐδ'

Οὐδ' ὅπῃ ἥελιος Φαισίμβροτος εἰς ἑσπέρην γαῖαν,
 Οὐδ' ὅπῃ ἀννέται· ἀλλὰ Φραζόμεθα θάσσον
 Εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οἶμαι εἶναι.
 Εἶδον γάρ, σκοπὴν ἐς παμπειλόεσσαν ἀνελθὼν,
 Νῆσον, τὴν πᾶσι πόντος ἀπείριτος ἐσφάνωνται·
 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κείται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσῃ
 Ἐδραχον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

195

Ὡς ἐφάμην. τοῖσιν ᾗ κατεκλάσθη Φίλον ἦτορ,
 Μνησαμένοισι ἔργων Λαιερυγένης Ἀντιφάτω,
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο·
 Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἀλλ' ἔγάρ τις πῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἐταίρους
 Ἠελόμεον, ἄρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασα
 Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τὸ δ' Εὐρύλοχος Θεοειδής.
 Κλήρης δ' ἐν κινυῇ χαλκῇρεϊ πάλλομεν ὥκα·
 Ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλοχοιο.
 Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ ἑκοσ' ἐταῖροι
 Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γόωντας ὅπῃθεν.
 Εὐρον δ' ἐν βῆσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 Ξεστοῖσι λάεσσι, περικεπῶ ἐνὶ χώρῃ.
 Ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέεροι, ἡδὲ λέοντες,
 Τὰς αὐτὴ κατέτελλεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 Οὐδ' οἷγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τίγχε
 Οὐρήσι μακρῇσι περὶσσεύοντες ἀνέστην.
 Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαΐτηθεν ἰόντα
 Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρεται μελίγμματα θυμῷ·
 Ὡς οὖν ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἡδὲ λέοντες
 Σαίνον· τοὶ δ' ἔδδισαν, ἐπεὶ ἶδον αἰνὰ πέλῳρα.
 Ἔσαν δ' ἐνὶ θύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 Κίρκης δ' ἐνδον ἄκρον αἰεδοῦσης ὅπῃ καλῇ,
 Ἰσὺν ἐπιχομῆς μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεῶων
 Λεπλά τε καὶ χαρίεντα ἔ' ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ὅς μοι κήδιστος ἐτέρων ἦν, κεδνότατος τε.

200

205

210

215

220

225

Ω φί-

Ω φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐπιχαρμὴ μέλαιν ἰδὼν,
καλὸν αἰοιδάει, (δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν)
Ἡ θεὸς, ἢ γυνή· ἀλλὰ φθγγώμεθα ἴαστον.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

Ἡ δὲ αἰψ' ἐξελθῶσα θυρᾶς ὤϊζε φαεινὰς, 230

καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρήσιν ἔποντο·

εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσα μῆκος δόλον εἶναι.

εἶσεν δ' εἰσπαραγῶσα κατὰ κλισμᾶς τε θρόνους τε·

ἐν δὲ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρόν

οἶνον περμνεῶν ἐκύνει· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235

φάρμακα λυγρὰ, ἵνα πύγχυ λαοϊότα πατρίδος αἴης.

αὐτὰρ ἔπει δῶκεν τε καὶ ἐκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα

ράβδῳ πεπληγῶα, κατὰ σφροῖσιν ἔεργον.

οἱ δ' ὅσων μὲν ἔχον κεφαλᾶς φωνήν τε δέματος τε,

καὶ τρίχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἐμπέδας, ὡς τοπᾶρος περ. 240

Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη

πάρ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπὸν τε κρανέης,

ἐδμήκει, οἷα σύες χαμαειωνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοῶς ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

ἀγχιλίῳ ἐπάρων ἐρέων καὶ ἀδδύκεα πτότμον· 245

οὐδὲ τι ἐκφάσσει διώατο ἔπος, ἰεμῆος περ,

κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημῆος· ἐν δὲ αἱ ὅσπερ

δακρυόφιν πῶμπλυντο, γόον δ' αἶετο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀραιοσάμεθ' ἐξερέοντες,

καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐπάρων κατέλεξεν ὀλεθρον. 250

Ὡρμεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

εὐρόμεν ἐν βήσῃσι τετυγμῆα δώματα καλὰ

ἔσθῃσιν λάεσι, πεισκέτῃα ἐνὶ χώρῳ.

ἐνθα δὲ τις μέλαιν ἰδὼν ἐπιχαρμὴ λίγ' αἰεδεν,

Ἡ θεὸς, ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες· 255

Ἡ δὲ αἰψ' ἐξελθῶσα θυρᾶς ὤϊζε φαεινὰς,

καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρήσιν ἔποντο·

αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσα μῆκος δόλον εἶναι.

οἱ δ' ἅμ' αἰσώθησαν ἀολλέες, εἰδὲ τις αὐτῶν

ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ κατήμενος ἐσκοπιάζον. 260

Ὡς

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ παῖ μὲν ξίφος δαρυρόηλον
 Ὡμοῖν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
 Τὸν δ' αἰψ' ἠνώγεα αὐτῷ ὁδὸν ἠγήσαοθαι.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσεται γένων,
 Καί μ' ὀλοφυρόμηνος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

265

Μή μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα, διοτρεφεῖς, ἀλλὰ λίπ' αὐτῶ.
 Οἶδα γὰρ ὡς ἔτ' αὐτὸς ἐλδύσεαι, ἔτε πιν' ἄλλον
 Ἀξίεις σῶν ἐπάρων· ἀλλὰ ζῶ τοῖσδεσι θάσσον
 Φύγωμεν· ἐπὶ γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτῶ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
 Ἐδῶν καὶ πίνων κείλη παρὰ νηὶ μελαίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι, κρατερὴν δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

270

Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλον, ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσας,
 Κίρκης ἵζεσθαι πολυφαρμάκῃς ἐς μέγα δῶμα,
 Ἐνθά μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντιβόλησεν
 Ἐρχομῆν πρὸς δῶμα, νηνίη ἀνδρὶ εἰοικῶς
 Πρῶτον ἱππολήτη, τῷ περ χαρμενέῳ τῇ ἦδη.
 Ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

275

280

Πῇ δ' αὐτῶς, δύσλινε, δι' ἀκρίας ἔρχεαι οἴῳ,
 Χῶρς αἰδρίς ἐών; ἔπαροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 Ἐρχαται, ὥς τε σῦες πυκινὰς κόθυμῶνας ἔχοντες.
 Ἡ σὺ λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; ἔδδ' σε φημὶ
 Αὐτὸν νοσήσειν, μινέεις δέ σὺ ἐνθά περ ἄλλοι.
 Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσσω ἠδὲ σῶσω·
 Τῇ τόδ' ἐφάρμακον ἑσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δῶματ' αὖ Κίρκης
 Ἐρχεῖ, ὃ κεν τοι κρατὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἡμᾶρ.
 Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δινέα Κίρκης·
 Τόλξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτω·
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς θέλξαι σε διώησεται· ἔ γὰρ ἐάσῃ
 Φάρμακον ἑσθλὸν ὃ τοι δώσω· ἐρέω δέ ἐκαστα.
 Ὅπῳ τέ κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ παρήμεναι ῥάεσθαι,
 Δὴ τότε σὺ ξίφος ὅξυ ἐρυσάμενος παρὰ μηρῶ,
 Κίρκῃ ἐπαύξαι, ὥς τε κτάμεναι μινεαίνων.

285

290

295

H δε

Ἡ δὲ σ' ἱπποδδείοισι κελήσεται εὐνηθῶναι
 Εἴπα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεῶ εὐνῷ,
 Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐπάρῃς αὐτόν τε χαρίσῃ·
 Ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Μή τι τοι αὐτῷ τῷμα κακὸν βεβλυσμένον ἄλλο,
 Μή σ' ἀπογυμνωθῆντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θεῇ.

300

Ὡς ἄρα φωνήσας πάρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
 Ἐκ γὰρ ἑρυσσας, καὶ μοι φύσιν αὐτῷ ἔδειξεν.
 Ρίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γαῖλακτι δ' εἴκελον ἀνθ' ὅ·
 Μῶλυ δέ μιν καλέεσσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

305

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Νῆσσαν ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 Ἦια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.

310

Ἔσθην δ' εἰνὶ θυρήσιν θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 Εἴπα γὰρ ἐβόησας, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.

Ἡ δ' αἰψ' ἐξεληθεῖσα θυράς ᾧζε φαεινὰς,
 Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀκαχήμημος ἦτορ.
 Εἶπε δέ μ' εἰσαγαγῶσα Ἥπιδι θρόνον δρυγροήλας,
 Καλῶ, δαυδαλέω· ἱπὸ δὲ θρήνους ποσὶν ἦεν.

315

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέω δέπαι ὄφρα πίοιμι·
 Ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε, καὶ ἔκπινον, ἔδδ' μ' ἔθελξεν,
 Γάδω πεπληγῶμα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξον ἐταίρων.

320

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὅζῳ ἐρυσσάμηνος πῶρ' ἀμῖν',
 Κίρκῃ ἐπήϊζα, ὥς τε κτάμεναι μῆναιάνων.

Ἡ δ' ἔμεγα ἰάχῃσιν ὑπέδραμε, ἔλαβε γένων,
 Καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ' ἐτοκήεις;
 Θαῦμά μ' ἔχει ὥς ἔτι πῶν τῆδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
 Οὐδὲ γὰρ ἔδδ' τις ἄλλος ἀνὴρ τῆδε φάρμακ' ἀνέτλη
 Ὅς κε πῆν, καὶ πρῶτον ἀμεσφεται ἔρκος ὀδόντων·
 Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι κακήλητος νόος ἐστίν.

325

Ἡ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τέ μοι αἰεὶ

330

Τ

φάσκεν

Φάσκειν ελδύσεσθαι χρυσόρραπισ Αργειφόντης,
 Εκ Τροίης ανιόντω Ἰση σὺ νῆϊ μελαίνῃ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Εὐνῆς ἡμετέρης Ἰπτιθήσμεν, ὅφρα μιγνύτε
 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι πεπνίσομεν ἀλλήλοισιν.

335

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 Ω Κίρκη, πῶς γάρ με κέλη σοὶ ἥπον εἶναι;
 Ἡ μοι σὺς μὲν εἴηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρος·
 Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσι δολοφρονέουσι κελύφεις
 Ες θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς Ἰπτιθήμηναι εὐνῆς,
 Οφραῖ με γυμνώξεντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θεῆς;
 Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τῆς Ἰπτιθήμηναι εὐνῆς,
 Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Μῆτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσμένον ἄλλο.

340

Ὡς ἔφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀπαύνησεν ὥς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 Καὶ τότε γὰρ Κίρκης ἐπέβλεψεν περικαλλέος εὐνῆς.
 Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πᾶννοντο
 Τέσσερες, αἳ οἱ δῶμα καταδρήσειραι ἔασι.
 Γίνοντο δ' ἄρα τά γ' ἐκ τε κρηνέων, δ' ὅτ' ἄλσεων,
 Εκ τ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἅλαδ' ἐπέρεσσιν.
 Τάων, ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 Πορφύρεα κατ' ὑπερθεῖ, ὑπένερθε δ' ἰλὶθ' ὑπέβαλλεν·
 Ἡ δ' ἐτέρη, προπαροῖθε θρόνων ἐτίτανε τραπέζας
 Ἀργυρέας, ὅππ' ἐδ' ἐσφι πύθη χρύσεια κάνειαι·
 Ἡ δὲ τρίτη, κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 Ἡδὺν ἐν δόρυρ' ἔνεμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῶρ ἀνέκαιε
 Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνεται δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 Ες ῥ' ἀσπίμινθον ἔοισα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 Θυμῆρες κεράσονται κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 Οφραῖ μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γύων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λᾷσεν τε, καὶ ἔχευεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·

355

360

365
Εἰς

Εἶσε δὲ μὲν εἰσαγαγῶσα ἔπειθ' ἱφθίμους δρυμοήλας,
 Καλῆ, δαιδαλέα· ὑπὸ δ' ἱφθίμους ποτὶν ἦεν.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχωρῶ ἐπέχθαι φέρεσσα
 Καλῆ, χρυσείη, ὑπὲρ δρυμοῖο λέβητι,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξέστην ἐπάνυσσε τράπεζαν·
 Σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρεσσα,
 Εἶδατα πολλὰ ἱπιδεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 Εὐθέμεναι δ' ἐκέλευεν ἐμῶ δ' ἔχ' ἦνδανε θυμῶ·
 Ἀλλ' ἤμιν ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσπετο θυμός.
 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἤμυρον, ἔδ' ἱπὶ σίτω
 Χείρας ἰάλλοντα, συζυγὸν δὲ με πένθος ἔχοντα,
 Ἀγχι περιτριμμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

370

375

Τίφθ' ἔτως, Οδυσσεύ, κατ' ἄρ' ἔξεαι ἴσος ἀναύδω,
 Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' ἔχ' ἀπείαυ ἔδδ' ποτῆτι;
 Ἡ πινά περ δόλον ἄλλον οἶεαι; ἔδδ' τι σε χρὴ
 Δειδόμεν' ἦδη γάρ τοι ἀπάμοσσα καρτερόν ὄρκιον.

380

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένης προσέειπον.
 ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 Περὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτι;
 Περὶν λύσιωδ' ἐτάρες καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 Ἀλλ' εἰ δὴ πρὸ φρασσα πένιν φαγέμεν τε κελδείας,
 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ ἐρήρας ἐταίρας.

385

Ὡς ἔφάμην. Κίρκη δ' ἐκ μεγάρου βεβήκει
 Ράβδον ἔχουσα ἐν χειρὶ, θυράς δ' ἀνέωρε συφεῖ·
 Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εὐκλείας ἐννεώροισιν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν

390

Ερχομένη προσάλειφεν ἐκάσῳ φάρμακον ἄλλο.
 Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, αἷς περὶν ἔφυσσε
 Φάρμακον ἐλόμνον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 Ἄνδρες δ' αἰψ' ἐχλόντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν,
 Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μέζονες εἰσορᾶσθαι.
 Ἐγνώσαν δὲ με κῆνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος·
 Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδου γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
 Ἡ δὲ μεν ἄγχι σταῖσι προσηύδα δῖα θεάων.

395

400

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
 Ἐρχεο νῦν ἔπι νῆα θολὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἡπειρόνδε,
 Κτήματά δ' ἐν σωγέσσι πελάσσαιε, ὅπλα τε πάντα·
 Αὐτὸς δ' αἰψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίφρας ἐταίρους.

409

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπέθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νῆϊ θοῇ ἐρίφρας ἐταίρους
 Οἰκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσας.
 ὣς δ' ὅταν ἀγραιβοὶ πόρτιες πρὶ βῆς ἀγλαίας
 Ελθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 Πᾶσιν ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία, ἐδέτι σῆκοι
 Ἰαχσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέσσι
 Μητέρας· ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Δακρυόεντες ἔχυντο. δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 ὣς ἐμὲν, ὥς ἐῖ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πλὴν αὐτῶν
 Τρηχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐχθύνοντο
 Καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.

410

415

Σοὶ μὲν νοσήσαντι, Διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,
 ὣς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτέρων καταλέξον ὀλεθρον.

420

ὣς ἔφην. αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν.
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσομεν ἡπειρόνδε,
 Κτήματά τ' ἐν σωγέσσι πελάσομεν, ὅπλα τε πάντα·
 Αὐτοὶ δ' ὅτρεμέεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἐπείδαί,
 Οφρα ἴδῃσθε ἐταίρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 Πίνοντας καὶ ἐδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.

425

ὣς ἐφάμην. οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ὤκνηοντο.
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους,
 Καὶ σφείας Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

430

Α δειλοὶ, πόσ' ἵμεν; τί κακῶν ἱμέρετε τέτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
 Ἡ σὺς ἢ λύκας ποιήσεται, ἢ λέοντας,
 Οἳ κεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσοιμεν καὶ ἀνάγκη
 Ὡσπερ Κύκλωψ ἔρξῃ, ὅτε οἱ μέσσωλον ἵκοντο

435

Ἡμέτεροι

Ἡμέτεροι ἑταῖροι, σὺ δ' ὁ Θρασύς ἐπετ' Ὀδυσσεύς·
Τῆτ' ἔγ' καὶ κείνοι ἀπαυδαλίησιν ὄλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μὲν Φρεσὶ μερμήριζα,
Σπασσάμηνος πανήκτες ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,
τῷ οἱ δ' ὀπτιμῆζας κεφαλῶν ἑδάσδε πελάσσαι,
καὶ πῶ πρὸς ἔοντι μάλα χερδὸν ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλῃ.

440

Διοχρῆς, τῶτον μὲν εἴσομεν, εἰ σὺ κελώεις,
αὐτὰρ παρ' ἡμῖν τε μῦθε, καὶ ἡῶν ἔρυδα·
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνδ' ἱερὰ πρὸς δῶματα Κίρκης.

445

Ὡς Φάμηνος, παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.

οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λείλειπτο,
ἀλλ' ἐπετ'· ἐδδείσεν γὰρ ἐμὴν ἐκπαγλὸν ἐνιπῆν.

τόφρα γ' οὖν ἄλλας ἐπάρεις ἐν δώμασι Κίρκῃ
ἐνδυκέως λῆσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·

450

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἕλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας.

δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφάρμομεν ἐν μεγάροισι.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φεάσαντό τε πάντα,

κλαῖον ὀδυρόμενοι, πῶς γ' ἔσναχίζετο δῶμα.

Ἡ δέ μιν ἀγχι εἶσσι προσήδα δῖα θεάων.

455

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,

Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόνον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ

Ἡ μὲν ὅς ἐν πόντῳ πάθεται ἄλγεα ἰχθυοῦντι,

Ἡ δ' ὅς ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ·

ἀλλ' ἄγετ' ἐοδίετε βρώμεν, καὶ πίνετε οἶνον,

460

εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβετε

οἷον ὅτε πρῶτισον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν·

τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι

αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἔδδ' ἐπὶ ὑμῖν

θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποθε.

465

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ἐνθα μὲν ἡμάτα πάντα, τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,

ἡμεῖθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔλιν, πῶς δ' ἔτρεπον ὥρα,

Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα μακρὰ τελέεσθαι,

470

καὶ

Καὶ τότε μ' ἔγκαλέοντες ἔφην ἐρήρες ἐταῖροι.

Δαιμόνι, ἥδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἰῆς,
Εἴ ποι θεσφατόν ἐστι σιωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἔφην. αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ἐπεπαύετο θυμὸς ἀγῆνωρ. 475

Ὡς τότε μὲν πρόπαιν ἡμάρ, ἐς ἥλιον καταδυῖτα,
Ἡμεῖς δα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ,
Ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης Ἰπιδᾶς παῖκαλλεὸς εὐνῆς,
Γένων ἑλπιτάνδουσι· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς· 480

Καὶ μιν Φωνήσας ἔπειτ' ἠερόεντα προσήειπεν.

Ὡ Κίρκη, τέλοςν μοι ὑποχέσιν ἦν περ ὑπέστις,
Οἴκαδ' ἐπεμψέμεναι. θυμὸς δέ μοι ἔσονται ἤδη,
Ἡ δ' ἄλλων ἐτέρων, οἱ μευ φθινύθῃσι φίλον κῆρ, 485

Ἀμφ' ἐμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε πᾶς σύ γε νόσφι γῆμαι.

Ὡς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶν.

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶν ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·

Ἀλλ' ἄλλῃ χρὴ πᾶσιν ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἰκέσθαι 490

Εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφόνειας,

Ψυχῇ χρησμεύουσας Θηβαίᾳς Τειρεσίαιο,

Μάντιος ἀλαῶ, τῶν τε Φρένης ἐμπεδοί εἰσι·

Τῶν καὶ τεθνεῶντι νόον πόρε Περσεφόνεια

Οἶον πεπνύσθαι· τοὶ δέ, σκιαὶ αἴττωσιν. 495

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·

Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσιν καθήμενος, ἔδεδε τι θυμὸς

Ἡθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρεαι φάος ἡλίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κερέσθην,

Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν. 500

Ὡ Κίρκη, τίς γὰρ πάντῃν ὁδὸν ἡγεμονεύσῃ;

Εἰς Αἴδος δ' ἔγωγε τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.

Ὡς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶν.

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,

Μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποτὴ παρὰ νηὶ μελέεσθαι· 505

Ἰσὺν ᾗ σήσεις, ἀνὰ δὲ ἰστὰ λώκᾳ πεπείσας,
 ἤσθαι· τίω δὲ κέ τι πνοιή Βορέας Φέρησιν.
 Ἀλλ' ὅπότ' ἂν δὴ νῆϊ δὲ Ωκεανοῖο περήσης,
 ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια, καὶ ἄλσος Περσεφονείης,
 μακρὰν τ' αἰγυροί, καὶ ἰπταὶ ὠλεσίκαρποι,
 510
 ἦντα μὲν αὐτὸν κέλομαι ἐπ' Ωκεανῷ βαθυδίνῃ·
 αὐτὸς δ' εἰς Αἰδέω ἰέναι δομον εὐρώεντα.
 ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
 Κωκυτός θ', ὅς δ' ἑ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ,
 Πέτρῃ τε, ζύνεσις τε θυῶ ποταμῶν ἐρδῶπων.
 515
 ἐνθα δ' ἔπειθ' ἥρας, χριμθεῖς πέλας, ὥς σε κελύω,
 βόθρον οὖρῃαι ὅσων τε πυγύστον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χολῶ χέεσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
 Πρωτὰ μελικορήτω, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἶνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφειτᾳ λώκᾳ παλύνειν.
 520
 Πολλὰ δὲ γυνῶσθαι νεκύων ἀμύμηνα κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, ζεῖραν βῆν ἥτις δαΐση
 ῥέξεν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν
 Τειρεσίῃ δ' ἀπένδιδεν οἶν ἱερὸν σέμεν οἶω,
 Παμμέλαν', ὅς μ' ἡλοισι μεταπρέπετ' ὑμετέροισιν.
 525
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν εὐχῇσι λίσσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐνθ' οἶν ἀρνεῖον ῥέξεν θῆλυν τε μέλαιναν,
 εἰς Ἑρέβοσ ἐρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέεσσι,
 ἱέμβρος ποταμοῖο ῥοάων· ἐνθα δὲ πολλάι
 530
 ψυχαὶ ἐλδύοντα νεκύων κατατεθνεώτων.
 Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀνώξαι
 Μῆλα τὰ δὴ κατεκεῖτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χάλκῳ
 Δέφραντας κατεκῆται, ἐπύχασθαι δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῇ, καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 535
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμηνος ὠδρᾷ μῆρ᾽
 ἤσθαι, μηδὲ ἑᾶν νεκύων ἀμύμηνα κάρηνα
 Αἵματος ἄοσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίᾳο πύθεσθαι.
 ἐνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλδύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελύθε,·
 540
 Νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλδύσεται ἰχθυόεντα.
 55

ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 Ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσεν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον Φᾶρος μέγα ἐννυτο Νύμφη
 Λεπτόν κ' χαρίεν, πῶς δὲ ζώνην βάλετ' ἱζυί,
 Καλὴν, χρυσέην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Διὶ δώματ' ἰὼν ἄτρυνον ἐταίρους,
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὥρσασσάδων ἄνδρα ἕκαστον,
 Μηκέτι νῦν εὐδόντες ἀωτέετε γλυκύν ὕπνον·
 Ἀλλ' ὅμεν'· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.

545

ὣς ἔφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπαίδετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους·
 Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος, ἔδὲ τι λῆν
 Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, ἔτε φρεσὶν ἦσιν δῆρως,
 Ὃς μοι ἄνευθ' ἐπαύρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 Ψυχὸς ἡμέραν κατελέξατο οἰνοβαρέων.
 Κινυμύων δ' ἐτάρων ὅμαδον κ' δῶπον ἀκῆσις,
 Ἐξαπίνης ἀνόρσσε, καὶ ἐκλάδετο φρεσὶν ἦσιν
 Ἀψορρόν καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 Ἀλλὰ κατανύκρ' ἔγχεος πέσεν, ὅκ δὲ οἱ αὐχὴν
 Ἀσραγάλων ἔαγῃ, ψυχὴ δ' αἰδόσδε κατῆλθε.
 Ἐρχομύροισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μὲν μῦθον ἔειπον.

550

555

560

Φάσθε νῦν πᾶ οἰκόνδε Φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 Ἐρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 Εἰς Αἶδαο δόμους, καὶ ἐπαινήσῃ Περσεφονείης,
 Ψυχῇ χρυσομύρῃς Θηβαίᾳ Τειρεσίᾳο.

565

ὣς ἔφάμην· τοῖσιν ᾗ κατεκλάσθη Φίλον ἦτορ.
 Ἐζόμενοι δὲ καταῦθι γούων, τίλλοντό τε χαίτας·
 Ἀλλ' ἔ' γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομύροισιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν κ' θῖνα θαλάσσης
 Ἡόμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νῆϊ μελαίνῃ
 Ἀρνείον κατέδησεν οἶν, θῆλιώ τε μέλαιναν,
 Ρεῖα παρεξελθῶσι· τίς ἂν θεὸν σὺν ἐθέλοντα
 Οφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἐνθ' ἢ ἐνθα κίοντα;

570

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Α Πανγάρηαι πῶς καὶ τὰς Κίρκης ὀντολάς εἰς ἄδ'α κατῆλθεν, καὶ ὡς ἤκουσε
Τειρεσίῃς ὅ μόντιπας πτελὲ τ' ἑαυτῷ καὶ τ' ἄλλων σωτηρίας, καὶ ὡς τὸς
Ἡρώας καὶ τὸς Ἡρώιδας εἶδεν ἐν ἄδ'α, καὶ τὴν μητέρα, ἔ τῶν εἰς Ἰλιον συγκα-
τόσαιτων οἷους, καὶ τ' ἐν ἄδ'α κελαρομένων πῖνας.

Α Λ Λ Η.

Λάμβδα δ' εἰν αἰδέω ψυχᾷς ἐρέτυχεν Οδυσσεύς.

Α Ἦτάρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπέπτων ἐρύσαμεν εἰς ἅλα δῖαν
Ἐν δ' ἰσὺν τιθέμεθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βάνομεν ἀχνύμῃροι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπιθε νεῶς κυανοπρώοιο
Ἰκμήρον ἔρον ἱεὶ πηλίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστε πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἡμεθα· τίω δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἰθιυέν. 10
Τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰστία ποντοπορέσης·
Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
Ἡ δ' εἰς πείραθ' ἵκανε βαθυρόος Ωκεανοῖο·
Ἐνθα ἦ Κυμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
Ἡέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι, εἶδε ποτ' αὐτὰς 15
Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐδ' ὅπ' ἂν σείχῃσι πρὸς ἔρανον ἀερόεντα,
οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρανόθεν προτρέπῃ.
Ἀλλ' ἐπὶ νῦν ὅλῃ τέταται δειλοῖσι βροτῶσι.
Νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλοισμεν ἐκ ἧ τὰ μῆλα 20

U

Εἰλό-

Εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ωκεανοῖο
 Ἦομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν Φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερήια μὲν Περμῆδης Εὐρύλοχός τε
 Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὅζυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ,
 Βόθρον ὀρυζα ὅσον τε πυγᾶσιον ἔνθα ἔ' ἔνθα·
 Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χροᾶς χέομεν πᾶσι νεκύεσσιν,
 Πρῶτα μελικρήτω, μετεπειτα δὲ ἡδὲ οἶνω,
 Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφεια λευκὰ πάλυνον.
 Πολλὰ δὲ γενέμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, εἴρειαν βῆν ἥτις ἀρίστη
 Ῥέζειν ἐν μεγάροισι, πυρρὴ τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἷν ἱερευσέμεν οἶω
 Παμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταπρέπῃ ἡμετέροισι.
 Τῆς δ' ἐπεὶ ευχολῆσι λιτήσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 Ἐλπισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαϊνεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 Ψυχὰ ἴσθ' ἔξ' Ἑρέβους νεκύων κατὰ τεθνηώτων,
 Νύμφαι τ', ἡἰθεοὶ τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 Παρθενικαὶ τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσι·
 Πολλοὶ δ' ἐτάμενοι χαλκῆρεσιν ἐγχεύουσιν
 Ἄνδρες ἀρήφατοι, βέβρωτα μῦρα τούχῃ ἔχοντες,
 Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλῃ
 Θεασέσθ' ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.
 Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
 Μῆλα τὰ δὴ κατεκεῖτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 Δείραντας κατὰ κῆαι, ἐπεύξαδ' δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφθίμω τ' Αἰδῇ, καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὅζυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ
 Ἥμην, ἔδ' ἔων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 Πρώτῃ δὲ ψυχῇ Ἐλπίνωρος ἦλθεν ἐταίρα·
 Οὐ γάρ πω ἐτέταπτο ἴσθ' Ἥχονος εὐρυοδότης·
 Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελεσσομένη
 Ἀκλαυστον καὶ ἄταπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.

Ελπύωρ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῳφον ἡρόεντα;

Εὐθὺς πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ;

Ὡς ἔφαμην. ὁ δὲ μὲ οἰμῶσας ἡμεῖβετο μύθῳ.

Διογήμες Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

ἄσε με δαίμονος αἴσα κακῆ, καὶ ἄδεσφατος οἶνῳ.

Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ κατὰ λέγμυρος σὺκ' ἐνόησα

Ἀφ' ὁρόν κατὰ βῆλαι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῇ,

Ἄλλα κατ' ἀντικρὺ τέγος πέσον, ἐκ δὲ μοι αὐχὴν

Ἀσραγάλων ἐάη, ψυχὴ δ' αἰδόσθ' ἐκατῇλθε.

Νῦν δὲ σε τῶν ὀπίθεν γυνάζομαι, καὶ παρεόντων,

Πρὸς τ' ἀλόχῃ καὶ πατρός, ὃς ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,

Τηλεμάχῃ δ', ὃν μένον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·

Οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κίων δόμῃ ἐξ Αἴδαο,

Νῆστον ἐς Αἰαίλῃ χήσεις εὐεργέα νῆα·

Εὐθὰ σ' ἔπειτα, ἀναξ, κέλομαι μνήσασθ' ἐμεῖο·

Μὴ μ' ἀκλαυτον ἄταπτον ἰὼν ὀπίθεν κατὰ λείπειν

Νοσφιδεύς, μή τοι τι θεῶν μήνιμα χθάρωμαι·

Ἀλλὰ με κακῆσαι σὺν τόλχεσιν ἄσσοι μοι ἐστίν,

Σῆμα τέ μοι χεῖραι πολλῆς ὀπί' Ἰνὶ θαλάσσης,

Ἀνδρὸς δυσλύνιο, καὶ ἑστομῆροισι πυθέσθαι·

Ταῦτα τέ μοι τελέσαι, πῆχ' αἶψά τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,

Τῷ καὶ ζῶος ἔρεσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένης προσέειπον.

Ταῦτά τοι, ὦ δύσλυνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένης συγεροῖσιν

ἡμεῖς· ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴχων,

Εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρῃ πολλὸν ἀγέρευεν.

Ἠλθε δ' ὀπί' ψυχὴ μητρός κατὰ τεθνεύσης,

Αὐπλύκῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,

Τὴν ζῶντ' ἐκατέλειπον ἰὼν ἐς Ἴλιον ἱρήν.

Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·

Ἀλλ' ἐδ' ὡς εἶων προστέρπνυ, πυκινόν περ ἀχάρων,

Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῃαο πυθέσθαι.

Ἠλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θεβαίῃς Τειρεσίας,

Χρῦσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

Τίπτ' αὐτ', ὦ δύσλινε, λιπὼν Φαός ἡελλίοιο
 Ηλυθες, ὅφρα ἰδὴς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
 Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρε, ἀπαχε ᾗ Φάσγανον ὄζυ,
 Αἵματος ὅφρα πῶω, καὶ τοι νημερτέα εἴπω.

95

Ὡς φάτ'. ἐγὼ δ' ἀναχασάμηνος, ξίφος δ' ἐρυρήλον
 Κελεύω ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν,
 Καὶ τότε δὲ μ' ἐπέεσσι προσήδα μάντις ἀμύμων.

Νόστον δὶζῆαι μελιηδέα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ.

Τὸν δὲ τοι δ' ἑρμείων θῆσθ' θεός· εἰ γὰρ οἶω
 Λήσσειν ἔννοσθαιον, ὃ τοι κέτον ἐνδετο θυμῷ,
 Χαώμηνος ὅτι οἱ ἦν Φίλον ἐξαλάωσας.

100

Ἀλλ' ἔτι μὲν γε καὶ ὥς κακὰ περ πάχοντες ἴκοιοδε,
 Αἶκ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων

Ὅπως δὴ πρῶτον πελάσσης εὐεργέα νῆα

105

Θερνακίῃ νῆσω, προσφυγῶν ἰοειδέα πόντον·

Βοσκομήνας δ' εὖρητε βόας καὶ ἵφια μῆλα

Ἡελίχ, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακχεῖ

Τὰς εἰ μὲν καὶ ἀσινέας ἐάας, νόστρον μέδῃαι,

Καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάχοντες ἴκοιοδε

110

Εἰ δὲ κε σῆμαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλεθρον

Νηί τε, ἔταίροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,

Ὅψε κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους,

Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματι οἴκῳ,

Ἀνδρὰς ὑπερφιάλκας, οἱ τοι βίοντα κατέδραυν,

115

Μνώμενοι ἀντιθέλω ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.

Ἀλλ' ἤτοι κένων γε βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι

Κτείνῃς, ἥ δ' ὀδῶ, ἥ ἀμφαδὸν ὄξεί χαλκῷ,

Ερχεσθ' δ' ἥπειτα λαδῶν εὐήρες ἐρετμόν,

120

Εἰσάκει σὺν ἀφίκηαι οἱ σὺν ἴσασι θάλασσαν

Ἀνέρες, ἐδὲ θ' ἄλεσι μεμιγμύον εἶδαρ' ἔδραυν,

Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήκας,

Οὐδ' εὐήρ' ἐρετμὰ, τὰ τε πηρὰ νηυσὶ πέλονται.

Σῆμα δὲ τοι ἐρέω μάλ' ἀμφραδές, ἐδὲ σε λήσθ'

125

Ὅπως δὲ

ὁπότε κεν δὴ τοι ζυμβλήμῃμος ἄλλος ὀδύτης
 φῆη ἀθηρηλοῖγ' ἔχειν ἀνὰ Φαιδίμῳ ὦμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἐρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Ἀρνεῖόν, ταῦρόν τε, σῶν τ' ὀπιθέτορα κάπρον,
 οἰκαδ' ἀποσείχην, ἔρδειν θ' ἱεράς ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανον εὐρυὶ ἔχουσιν,
 Πᾶσι μάλ' ἐξέης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ
 Ἀβηχρὸς μάλα πῶος ἐλεύσεται, ὃς κέ σε πέφνη
 Γῆρα ὑπὸ λιπαρῶν δρημῶν ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Ὀλβίοι ἔαγοντα· τὰ δέ τοι νημερτέα ἔρω.

130

135

ὧς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' πρὶ ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 Μητρὸς τίμῃ δ' ὀρώω ψυχὴν κατὰ τεθνεύσης,
 ἡ δ' ἀκέεσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, εἰδὲ ὃν υἱὸν
 ἔτλη ἑσπῆντα ἰδεῖν, εἰδὲ περὶ μνηστῆσσι δαῖ
 εἰπὲ, ἀναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίῃ τοῖον ἔοντα.

140

ὧς ἔφαμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 Ῥηϊδίον τοι ἔπος ἔρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θεῶν·
 Ὀντινα μὲν κεν εἰς νεκύων κατὰ τεθνεώτων
 αἵματος ἄσπον ἵμεν, ὃδ' εἰς νημερτὲς ἐνὶ ψῆ·
 ὦ, δὲ καὶ ὀπιθονέοις, ὃδ' εἰς πάλιν εἰσὶν ὀπίσσω.

145

ὧς φασμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Αἴδος εἴσω
 Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θεοφάτ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μῆλον ἔμπεδον, ὅφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἤλυθε, καὶ πῶϊεν αἶμα κελαινέφες· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 καὶ μὲν Ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

150

Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῳφον ἡερόεντα
 ζωὸς ἐὼν; χαλεπὸν δὲ τάδ' ἐξωῖσιν ὀράσθαι·
 μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα·
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν ἔπῳς ἐστὶ περῆσαι
 πεζὸν ἔόντ', ἣν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.

155

ἡ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις
 Νῆί τε καὶ ἐτάροισι πολλῷ χερόνῳ; εἰδὲ πρὶ ἦλθες

160

Εἰς

Εἰς Ἰθάκην; εἰδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναιῖκα;

ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Μῆτερ ἐμὴ, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Αἶδαο,

Ψυχὴν χερσὶ μῆρον Θηβαίης Τειρεσίαιο.

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Αἰαΐδος, εἰδὲ πω ἀμῆς

Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχων ἀλάλημαι οἷζυν,

Ἐξ ἧ τὰ πρῶτιοι ἐπὶ μῆνι Ἀγαμέμνονι δῖω

Ἰλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον

Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε πειηλεγέος θανάτῳ;

Ἡ δολιχὴ νῆστος, ἣ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐπιχομῆν κατέπεφνεν;

Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον

Ἡ ἔτι παρ' κείνοισιν ἐμὸν γέρας; ἥ τις ἦδη

Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχῃ; ἐμὲ δ' ὅσκι' ἔτι Φαοὶ νέεσθ.

Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχευ βαλλῶ τε νόον τε,

Ἡ ἐ μὲν ὡδὲ παῖδι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;

Ἡ ἦδη μιν ἐζημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἀρεῖστος;

ὣς ἔφαμην. ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.

Καὶ λίην κένη γε μῦθε τέτληότι θυμῷ

Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραί δέ οἱ αἰεὶ

Φθίνεσι νύκτες τε, καὶ ἡμέραι δακρυχεῖσσι.

Σὸν δ' ἔπω τις ἔχῃ καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκλεψεν

Τηλέμαχος τεμνὴν νέμεται, καὶ δαΐτας εἰσας

Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικαστόλον ἀνδρὶ ἀλεγύνειν

Πάντες γὰρ καλέεσσι. πατὴρ δέ σός αὐτόθι μίμνη

Ἀχρεῶ, εἰδὲ πόλινδ' ἐκατέρχεται· εἰδὲ οἱ εὐναί

Δέμνια καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·

Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὐδῇ, ὅθι θυμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,

Ἐν κόνι, ἄγχι πυρός· κακὰ δὲ χροὶ εἵματα ἔται

Αὐτὰρ ἐπὶν ἐλθῇσι θέρους τε θαλάγῃ τ' ὁπώρα,

Πάντῃ οἱ κατὰ γένον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο

Φύλλων κεκλιμμένων χθαμαλαῖ βεβλήα' εἰναί·

Ἐνθ' ὅγε κῆτ' ἀχέων· μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξῃ,

Σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνῃ.

165

170

175

180

185

190

195

Οὕτω

Οὕτω γὰρ ἔ' ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέαπον.
 Οὐτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν εὐσκοπὸς ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχομῆν κατεπεφνεν,
 Οὔτε τις ἔν μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστ'
 Τηκεδόνι συρρῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 Ἀλλὰ με σὺς τε πόθος, σά τε μήδεα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ,
 Σὴ τ' ἀγανοφροσυνὴ μελιηδέα θυμόν ἀπήυρα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἔδελον φρεσὶ μερμηρίζας,
 Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατεπεφνεύης.

Τελὺς μὲν ἐφωρμήτην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνωγε,
 Τελὺς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιὴ ἵκελον ἢ καὶ ὄνειρῳ
 Ἐπατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὅζῳ χυέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.

Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' εἰ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶπα,
 Ὄφρα καὶ εἰν Αἶδαο, Φίλας παῖ χεῖρε βαλόντε,
 Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπόμεδα γόοιο·
 Ἡ τί μοι εἰδῶλον τὶδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια
 Ὠτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμηνος σέναχίζω;

Ὡς ἐφάμην. ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
 Ὡ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 Οὔτι σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
 Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἵνες ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μῆρος αἶθοιμόιο
 Δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεῦκ' ὀστέα θυμός·
 Ψυχὴ δ' ἢ ἢτ' ὄνειρος δότοπλάμῃ πεπότηται.
 Ἀλλὰ φώωσθε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα γ' πάντα
 Ἰδ', ἵνα καὶ μετόπισθε τῇ ἐπὶ πηδα γυναικί.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
 Ἠλυθον, (ὥτρυεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνεια)
 Ὅσση ἀριστῶν ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θυγατρὲς·
 Αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαϊνὸν ἀολλέες ἠγερέοντο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βέλδρον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστω·
 Ἡδὲ δέ μοι κατὰ θυμόν δρῖσι φαίνεται βεβλή·
 Σπασσάμηνος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,

Οὐκ εἶων πινέειν ἅμα πάσις αἶμα κελαινόν.
 Αἱ δέ, προμνησῖναι ἐπῆσαν· ἡ δὲ ἐκάστη
 Ον γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.
 Ενθ' ἦτοι πρῶτῳ Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,
 Ἡ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι·
 Φῆ δὲ Κρηῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδας,
 Ἡ ποταμῷ ἠράσασατ' Ἐνιπῆος Δείοιο,
 Ὃς πολὺ κάλλιπος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι·
 Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πῶλεσκετο καλὰ ῥέεθρα.
 Τῷ δ' ἄρα εἰσαμύχλος γαῖόχοχος Ἐννοσγάι^Θ,
 Εν ποροχῷ ποταμῷ παρελέξατο δινῆεντος·
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περὶσσεύετο ἔρει ἴσον
 Κυρταῖον, κρύψεν τε θεὸν θνητῷ τε γυναιῖκα·
 Λῦσε δὲ παρθενίην ζῶν, κατὰ δ' ὕπνον ἔχθρεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 Εν τ' ἄρα οἱ Φῷ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Χαίρε γυναι Φιλότῃ· πεπλομένη δ' ἐνιαιτῶ
 Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ σὺκ Διοφώλιοι εὐναί
 Ἀθανάτων· σὺ δὲ σὺν κομέειν, ἀτιταλλέμενά τέ.
 Νῦν δ' ἔρχεαι πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, Περίῳ τέκε καὶ Νηληϊά·
 Τῷ κρατερῷ θεράποντι Διὸς μεγάλοιο χρυσέῳ
 Ἀμφότερῳ· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
 Ναῖε πολύρρηνος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθῆεν.
 Τὴς δ' ἐτέρης Κρητῇ τέκε βασίλειαν γυναικῶν,
 Αἴσωνά τ', ἠδὲ φέρητ', Ἀμυθᾶονά τ' ἱπποχάρμην.
 Τὴν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδον Ἀσωπίῳ θυγάτρῃ,
 Ἡ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκυῖνῃσι ἰαῦσαι,
 Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε, Ζητῶν τε,
 Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπὶ λαπύλοιο,
 Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ ἔμμεν ἀπύργων γ' ἐδυῶντο
 Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἑόντε.
 Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἀκοῖν,

235

240

245

250

255

260

265

H ρ

Η ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμένονα θυμολέοντα
 Γενατ', ἐν ἀγκυῖνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγῆσαι.
 Καὶ Μεγάρῳ, Κρέοντος ὑπερθύμοιο θύγατρά,
 Τῷ ἔχεν Ἀμφιτρυῶνος υἱὸς μῆρος αἰὲν ἀτειρῆς.
 Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἶδον καλὴν Ἐπικάστῳ,
 270
 Ἡ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖσσι νόοιο,
 Γημαμένη ὧ ἦεν· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἔξεναρίζας
 Γῆμεν ἄφαρ δ' ἀνάπτει θεοὶ θύσων ἀνθρώποισιν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θῆβῃ πολυχεάτῳ ἄλγεα πάσχων,
 275
 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὀλοὰς Διὶ βελάς·
 Ἡ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 Ἀψαμένη βρόχον αἰπὸν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρῳ,
 Ω, ἀχεῖ χρομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσασί τε μητρὸς Εἰρινύες ἐκτελέουσι.
 Καὶ Χλῶρην εἶδον παρκαλλέα, τῷ πτε Νηλεΐδῃ
 280
 Γῆμεν εὖν μὲν κάλλος, ἐπεὶ πῶρε μυρία ἔδνα,
 Οπλοτάτῳ κέρῳ Ἀμφίονος Ιασίδαο,
 Ὃς πτ' ἐν Ορχομενῷ Μινυηῖα Ἴφι ἄνασεν,
 Ἡδὲ Πύλῳ βασιλῆα· τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 285
 Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμερόν τ' ἀγέρωχον.
 Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμην Πηρῷ τέκε θάῤῥμα βροτοῖσι,
 Τὴν πάντες μνώοντο παρκατῖται· ἔδῃ π' Νηλεὺς
 Τῷ ἐδίδε· ὃς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπης
 290
 Ἐκ φυλάκης ἐλάσσει βίης Ἰφικληΐης
 Ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπεάχετο μάνης ἀμύμων
 Ἐξέλααν χαλεπὴ δὲ θεῶν κατὰ μοῖρα πῶδῃσε,
 Δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι, καὶ βεκάλοι ἀγροῖῳται.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες τε καὶ ἡμέραι ἔξετελεύητο
 Ἀψ' ἀπετελλομένῃς ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 295
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐης,
 Θεόφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βελή.
 Καὶ Λήδῃν εἶδον τῷ Τυνδαρέῳ παρκατῖται,
 Ἡ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονι ἐγένετο παῖδ',
 Καστορέ θ' Ἰπποδάμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδάκεια·
 300
 Τὸς ἀμφὺ ζῶες κατέχευε Φυσιζῶος αἶα·

Οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
 Ἀλλοτε μὲν ζῶσσι' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Τεθνήσιν, τιμὴν δὲ λελόγγασιν ἴσα θεοῖσι.
 Τὴν δὲ μετ', Ἰφιδέδαια Ἀλκίῳ παρὰ κλισίῳ
 Εἵπδον, ἣ δὴ φασκε Ποσειδάωνι μιγῆναι
 Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδες (μινυυπαδῶν δὲ ἡρώων)
 Ωτὸν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτὸν τ' Εφιάλτην,
 Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε Ζεῦ πάρος ἄρρεα,
 Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γὰρ κλυτὸν Ωρεῖωνα
 Εὐνέωροι γὰρ τοῖ γὰρ καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν
 Εὐρύτου, ἀπὲρ μήκος γὰρ ἡρώων ἐννεόργχοι.
 Οἱ γὰρ καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτῳ, ἐν Ολύμπῳ
 Φυλόπιδά σῆσεν πολυαῖκος πολέμοιο.
 Οὔσων ἐπ' Ολύμπῳ μέμασαν ἴμεν, αὐτὰρ ἐπ' Οὔσῃ
 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' ἔρανος ἀμφοτέρους ἦν.
 Καὶ νῦν κεν ἐξέτελεσσεν εἰ ἥρης μέτρον ἴκοντο
 Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς ὃν ἥκομος τέκε Λητώ,
 Ἀμφότερω, πρὶν σφῶν ἱππὸ κροτάφοισιν ἰσθῆς
 Αἰθήσῃ, πυκασσῇ τε γῆρην εὐωνυγείῳ λάχνη.
 Φαίδρῳ τε, Πρόκρινι τε ἴδον, καλὴν τ' Ἀριάδην,
 Κέρειον Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησέως
 Ἐκ Κρήτης ἐς γενὸν Ἀθηναίων ἱεράων
 Ἦγε μὲν, ἐδ' ὀτόνητο παῖρος δὲ μιν Ἀρτεμις ἔαχε
 Διὴ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσῃ μαρτυρίῃσι.
 Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, συζυγὴν τ' Εὐρυφύλλῳ,
 Ἡ χρυσὸν φίλῃ ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμῆεντα.
 Πάσας δ' ὅσῃ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω
 Οὔσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θυγάτρας
 Πρὶν γὰρ κεν ἔνθ' ὦθ' αἰὲρ ἀμφοτέρους. ἀλλὰ καὶ ὦρη
 Εὐδείν, ἣ δὴ πρὶν νῆα ἴδον ἐλθόντ' ἐς εταίρους,
 Ἡ αὐτὰρ πεμπὴ δὲ θεῶν ὑμῖν τε μέλῃσι.
 ὧς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγρήοντο σιωπῇ
 Κηληθμῶ δ' ἔρχοντο κατὰ μέγαρα σκιοέντα.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτῃ λωκυάλενος ἤρχετο μύθων.
 Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅγε φαίνε' εἶναι

Εἶδος τε μέγας τε, ἰδὲ Φρένας ἔνδον εἶσας·
 Ξάνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 Τῷ μὴ ἐπειγέμενοι δαπεπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χερσίζοντι κολάετε· πολλὰ γὰρ ὕμμιν
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέοντα.

340

Τοῖσι δὲ ἔμεπετε γέρον ἥρας Εχένηθ',
 ὅς δ' ἡ Φαιήκων ἀνδρῶν προχμέερος ἦεν.

Ω φίλοι, ἔμ' αὖν ὕμμιν ἀποσκοπῶ εἰδ' ἀποδόξης
 μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ τίθεσθε
 Αλκίνοος δ' ἔκ τ' ἔσθ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.

345

Τὸν δ' αὐτ' Αλκίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησέν τε.

Τῷ μὲν ἔτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶκεν ἔγωγε
 ζωὴς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 Ξάνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστιο χατίρῳ
 ἔμπος ἔν' ὀπιμείναι εἰς αὖρον, εἰσέκε πῖσαν
 Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσὶ μελήσῃ
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔσ' ἐνὶ δήμῳ.

350

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.

Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀρξάμενός σε λαῶν,
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνῶροίτ' αὐτόθι μένῃεν,
 Πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοιτε,
 καὶ κε τὸ βελόϊμιν, καὶ κεν πλὺ κέρδιον ἔη
 Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῳ εἰς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 καὶ καὶ αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν ἔην
 Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδ' ἰδοῖατο νοσησάντα.

355

360

Τὸν δ' αὐτ' Αλκίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησέν τε.

Ω Οδυσσεύ, τὸ μὲν ἔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες
 Ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ Ὀπίκλοπον, οἷά τε πολλὰς
 Βόσκη γαῖα μέλαινα πολυαπερέας ἀνθρώπων,
 ψάδεά τ' ἀρτύνοντες ὅθεν καὶ τις εἰδὲ ἰδοίτο·
 σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἑπέων, ἐνὶ δ' ὧ Φρένες ἐσθλαί·
 Μῦθον δ' ὥς ὅ, τ' αἰοῖδος ὀπιταμῶς κατέλεξας,
 Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτὸς κήδεα λυγρά.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατέλεξον,
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐπάρων ἴδεις, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ

365

370

Ιλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, καὶ αὐτὸς πότμον ἔπειπον.
 Νῦν δ' ἤδ' ἐμὰ μάλα μακρὴν, ἀθέσφατος· ἐδὲ πῶ ὦρ
 Εὐθεὶν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θεσκελα ἔργα·
 Καί κεν ἐς ἧν δ' ἴαν ἀναρχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σοὶ κηδεὰ μυθήσασθαι.

375

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.
 Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 Ὡρὴ μὲν πολέων μύθων, ὦρὴ δὲ καὶ ὕπνῃ·
 Εἰ δ' ἐτ' ἀκχεύμεθαί γε λιλαίεαι, σὸς ἂν ἔγωγέ
 Τάτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι
 Κηδὲ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 Οἱ Τρώων μὲν ὑπέξέφυγον σπένοςσαν αὐτῷ,
 Ἐν νόσῳ δ' ὀπτόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
 Αὐτὰρ ἔπει ψυχὰς μὲν ἀπιοκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
 Ἀγῇ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτέρων,
 Ἠλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Ἀχινυμένη· πρὶν δ' ἄλλα ἀνηγέραθ' ὅσασι ἅμ' αὐτῷ
 Οἴκῳ ἐν Αἰγιάδοιο θάνον καὶ πότμον ἔπειπον.
 Ἐγὼ δ' αἶψ' ἐμὲ κῆνος ἔπει πέναιμα κελαϊνόν.
 Κλαῖε δ' ὅγε λιγύως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἴβων,
 Πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέζασθαι μηριαίωνων.
 Ἀλλ' ἐγὰρ οἳ ἐτ' ἦν ἱς ἐμπέδος, ἐδὲ τι κύκυσ,
 Οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπήοισι μέλεσσι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

380

385

390

395

Ἀτρεΐδῃ κύδιζε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τίς νύ σε κηρ ἐδάμασσε πανηγυγέος θανάτοιο;
 Ἡέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
 Ὅσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν;
 Ἡέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,
 Βῆς πρὸς ἀμύνόμενον, ἡδ' οἶων πῶεα καλὰ;
 Ἡέ περὶ πόλιος μαχεσόμενον, ἡέ γυναικῶν;
 Ὡς ἐφάμην. ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε.
 Διογχεὺς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὐτ' ἐμὲ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,

400

405

Ὅσας

ὄρσας δὲ γαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῶ,
 οὔτε μ' ἀνάρσοι ἀνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ·
 ἀλλὰ μοι Αἰγιάδος τάξας θάνατον τε μορον τε,
 ἔκπα σὺν ἐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσαις,
 Δειπνίσας ὥς τίς τε κατέκτανε βῆν' ἐπὶ φάτῃ. 410
 ὣς θάνον οἰκτίσῃ θανάτῳ· πῶς δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 Νωλεμέως κτείνοντο, σῦν' ὥς δρυμόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα διωαμένοιο
 ἡ γάμῳ, ἡ ἐράνῳ, ἡ εἰλαπίνῃ τεταλῆν.
 ἦ δὴ μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησαις 415
 Μενᾶξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 ἀλλὰ κε κῆνα μάλιστ' ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὣς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πλεθούσας
 κέμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπνεδον δ' ἅπαν αἶματι θυῖν.
 Οἰκτροτάτῃ δ' ἤκασαι ὅππῃ Πελάμοιο θυγατρὸς 420
 Κασσάνδρης, τῷ κτεῖνε Κλυταμνήστῃ δολομήϊς
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ πῶπ' ἡ γὰρ χεῖρας αἵρων,
 βάλλον δ' ἀποθήσκων πῶς φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνώπις
 νοσφίσας, ἔδ' ἐμοὶ ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Αἶδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς· ἐλέειν, σὺν τε σόμ' ἐρέισαι. 425
 ὣς σὺν αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς
 ἡ τις δὴ τοιαῦτα μὲν φρεσὶν ἔργα βάλλεται·
 οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεὶ κῆς,
 κλειδίῳ τάξασα πῶς φόνον· ἥτοι ἔφην γε
 Ἀσπασίος παῖδες σὶν ἰδὲ δμῶες σὶν ἐμοῖσιν 430
 οἴκαδ' ἐλδύσεσθαι· ἡ δ' ἔρχοχα λύγρ' εἶδμα,
 ἦ, τε κατ' αἰχρὸς ἔχθρε, καὶ ἑσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἡ καὶ εὐεργὸς ἔησιν.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 ὦ πόπ'ι, ἡ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεΐος εὐρύοπα Ζεύς 435
 ἐκπαύλως ἤχθηρε γυναικείας ἀφ' ἐβλάς.
 ἔξ' ἀρχῆς Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 Σοὶ δὲ Κλυταμνήστῃ δόλον ἥρπυε τηλόθ' ἐόντι.
 ὣς ἔφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 Τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι, 440
 Μηδ'

Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκέμεν ὃν κ' εὖ εἰδῆς·
 Ἀλλὰ το μὲν Φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 Ἀλλ' ἔσσι γ', Οδυσσεύς, Φόνος ἔσσι) ἐκ τε γυναικίης·
 Λίλυ γδ' ὡινυτή τε καὶ εὖ Φρεσὶ μῆδεα οἶδε
 Κέρη Ἰκαρίοιο περὶ Φρων Πηνελόπεια.

445

Ἡ μὲν μιν νύμφῃ γε νέην κατελείπμεν ἡμεῖς,
 Ερχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶν
 Νήπιος, ὅς περ νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἔξ' ἀριθμῶν,
 Ολβίος· ἥ γδ' τὸν γε πατὴρ φίλος ἄψεται ἔλθων,
 Καὶ κείνος πατέρα προσπύσεται ἢ Θέμεις ἐστίν·
 Ἡ δ' ἐμὴ εἰδὲ περ ἵος ἐπιπλοῖσθαι ἀκρίως
 Οφθαλμοῖσιν ἔασσι· πέρος δὲ με πέφικε καὶ αὐτόν.
 Ἄλλο δὲ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ Φρεσὶ βάλλεα σῆσι,
 Κρύβδην, μὴ δ' ἀναφανδὰ, Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Νῆα καλεσέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὴ γυναικίη.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξων,
 Εἵπῃς ἐτι ζώντος ἀκέετε παῖδος ἐμοῖο,
 Ἡ περ ἐν Ὀρχομενῶν, ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαρτόεντι,
 Ἡ περ παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρέῃ;
 Οὐ γάρ πω τέθνηκεν Ἰπὶ χθονὶ Διὸς Ορέστis.

450

455

460

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένης προσέειπον.
 Ἀτρεΐδῃ, τί με τῶντα διέφρα; εἰδὲ τι οἶδα
 Ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμάλια βάλλειν.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συζηροῖσιν
 Ἔσμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἠλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Καὶ Πατρόκληος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός τ', ὅς ἄριστος εἴω εἶδος τε δέμας τε
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἐγὼ δὲ ψυχὴ με πῶδ' ἄετος Αἰακίδαο,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπειτα Πηρόεντα προσπύδα.

465

470

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ παλὺμήχαν' Οδυσσεύς,
 Σχέτλιε, τίπτ' ἐτι μείζον ἐνὶ Φρεσὶ μῆσσαι ἔργον;
 Πῶς ἐτλης αἰδῶσθε κατελθέμεν, ἐνθά τε νεκροὶ
 Ἀφραδέες ναίεσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;

475

Ως

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.

Ω Ἀχιλεὺ Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρεῖος, εἴπῃα βεβλήν
 εἴπι, ὅπως Ἰθάκην ἐς πατρίδα γαίαν ἐκίμην.
 Οὐ γάρ πω χρεδὼν ἦλθον Ἀχαιῖδες, ὅδε πω ἀμῆς 480
 Γῆς ἐπέσθην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακὰ· σέο δ' Ἀχιλεὺ
 οὐτις ἀνὴρ παρὰ τοῖς μακάρτασι, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 Πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτόμεν ἴσα θεοῖσιν
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατεῖς νεκρὸς εἶναι,
 ἐνθάδ' ἐὼν τῷ μῆτι θένων ἀκαχίζεω Ἀχιλεὺ. 485

ὣς ἔφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 Μὴ δὴ μοι θάνατόν γε πῶδ' αὖδα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 βελοίμην κ' ἐπάρσος εἶναι θητόμεν ἄλλω
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίωτος πολὺς εἴη,
 ἢ πάνσι νεκρὸς καταφθιμύμοισιν ἀνάσσειν. 490
 Ἀλλ' ἄγε μοι τεῶ παῖδός ἀγανῶ μῦθον ἔκασσε·
 ἢ ἔπετ' ἐς πόλεμον πόρος ἔμμεναι, ἢ κ' εὐκίη;
 εἰπέ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος ἔστι πέπυσσαι
 ἢ ἔτ' ἔχῃ τιμὴν πολλοῖσι μὲν Μυρμιδόνεσσιν;
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίῳ τε, 495
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχῃ χεῖρας τε πόδας τε;
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ἔσσω αὐγὰς Ἡελίοιο,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐν Τροίῃ εὐρέη
 Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμεινῶν Ἀργεῖοισιν.
 εἰ πῶς δ' ἔλθοιμι μῖνοντά περ ἐς πατὴρος δῶ, 500
 τῷ κε τῶ σῶζαί μιν καὶ χεῖρας ἀάπτειν,
 οἱ κείνον βιόωνται, ἑργασὶν τ' ἀπὸ τιμῆς.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 ἢ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔστι πέπυσμαί
 αὐτὰρ τοι παῖδός γε Νεοπτολέμοιο Φίλοιο 505
 Πᾶσαν ἀληθέην μυθήσομαι, ὥς με κελύβεις.
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἴσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρᾳ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 ἢ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βελῆς,
 αἰεὶ πρῶτος ἐβάζε, καὶ ἔχ' ἡμάρτανε μύθων 510

Νέσσωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεκάσκομεν οἶω.
 Αὐτὰρ ἔτ' ἀμφὶ πάλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
 Οὔποτε ἐς πλεῖστον μένεν ἀνδρῶν, εἴδ' ἐν ὀμίλῳ,
 Ἀλλὰ πολὺ προΐεσκε, τὸ δὲ μένος ἐδὲν εἰκῶν.
 Πολλὰς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δῆϊότητι.
 Πάντας δ' οὔκ' ἂν ἐγὼ μνησέσμαι εἰδ' ὀνομήνω
 Οἷόν λαὸν ἔπεφνεν, ἀμυῶν Ἀργείοισιν.
 Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 Ἡρῷ Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Κήτειοι κτείνοντο, γυναικῶν εἵνεκα δώρων.
 Κεῖνον δὲ κάλλιπον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτάπητο,
 Ἡ μὲν ἀνακλίνειν πυκινὸν λόχον, ἡ δ' Ἰπιδεῖναι,
 Ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 Δάκρυά τ' ὠμόρρηκτο, τρέμεν δ' ὑπὸ γῆρα ἐκάστῳ.
 Κεῖνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Οὔτ' ὠχρήσαντο χροῖα κάλλιμον, ἔτε παρειῶν
 Δάκρυ' ὁμορῶμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἐκόντων
 Ἰπποδῆεν ἐξίμεναι· ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπῃ,
 Καὶ δόρυ χαλκοβαρές· κακὰ δ' ἤ Τρώεσσι μενοῖνα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Περάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν,
 Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
 Ἀσκητῆς, ἔτ' ἂρ βεβλημένος ὄρεϊ χαλκῷ,
 Οὔτ' αὐτοχρῆδιν ἐπασμῆκος· οἶά τε πολλὰ
 Γίνεται ἐν πολέμῳ· Ὀπμιτὶς δὲ τε μανίαι Ἀρης.
 Ως ἐφάμην. Ψυχὴ δὲ πῶδάκεος Αἰακίδαο
 Φοίτα μακρὰ βιβῶσι κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀρδείουκετον εἶναι.
 Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνεώτων
 Ἔσσιον ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκάσῃ.
 Οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 Νόσφιν ἀφῆσκέη, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 Τὴν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ
 Τόχουσι ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δ' ὅττινι μῆτηρ

515

520

525

530

535

540

545

Παῖδες

Παῖδες δὲ Τρώων δίκασιν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοῖσδ' ἐπ' αἰέθλω
 τοῖσιν γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέχεν,
 Αἴανθ', ὅς περ μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τεύκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσ' ἀποσφύδων μελιχίοισιν.

550

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ἔκ ἄρ' ἐμελλες
 οὐδὲ θανάων λήσεσθαι ἐμοὶ χόλος ἔνεκα τῶ χέων
 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
 τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
 ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο

555

Ἀχύνεσθαι φθιμένοιο Διαιμπερές· ἐδὲ τις ἄλλ' ἔ
 Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 ἐκπύγλως ἤχθηρε· τείν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκέρως
 ἡμέτερον δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγένορα θυμόν.

560

Ὡς ἐφάμην. ὁ δὲ μ' ἐδὲν ἀμείβετο, βῆ δ' ἔ μετ' ἄλλας
 ψυχὰς εἰς Ἑρῆος νεκύων κατατεθνηώτων.

Εἶτα καὶ ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τὸν,
 Ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδεῖν κατατεθνηώτων.

565

Εἰθ' ἤτοι Μίνωα ἰδὼν Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
 χρύσειον σκήπτρον ἔχοντα, θεμισδύοντα νεκύεσσιν,
 ἡμῶν· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας ἔροντο ἄνακτα,
 ἡμῶι, ἐσπότες τέ, κατ' εὐρύπυλές Αἰδὸς δῶ.

570

τὸν δὲ μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 θῆρας ὁμῶς εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τὰς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰκόλοισιν ὄρεσσι,
 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.

καὶ Τιτυὸν εἶδον γαῖης ἐρικυδέος υἱόν,
 κέκμητον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·

575

γυῖπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημύω ἤπαρ ἔκλειρον,
 δέρτρεον ἔσω διώοντες· ὁ δ' ὅσα ἀπαμυνέτο χερσὶ·
 λητῶ γὰρ ἤλκησε Διὸς κυδρὴν ἀρσάκειτιν
 Πρωτόδ' ἐρχομένην Διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

580

Υ

Καί

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 Εξαότ' ἐν λίμνῃ, ἣ δὲ προσέπλαζε θμείω.
 Στεῦτο δὲ διφάων, πῆεν δ' ἔκ' εἶχεν ἐλέσθαι
 Οσάκι γ' οὐ κῦψ' ὁ γέρον πῆεν μνῆάνων,
 Τροσάχ' ὕδωρ δ' ἀπολέσκειτ' ἀναβροχθέν· ἀμφὶ δ' ὅσοντι 585
 Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
 Δένδρεα δ' ὑψιπέτῃλα κατακρηθεῖν χέει καρπὸν,
 Ορχναί, καὶ ροαί, ἔμηνεαι ἀγλαόκαρποι,
 Συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεθώσται.
 Τῶν ὅπ' ἰθύσι ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι, 590
 Τὰς δ' ἄνεμος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
 Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 Λᾶαν βαράζοντα πλώρον ἀμφοτέρῃσιν.
 Ἡ τοι ὁ μὲν, σκληροπύργος χερσὶν τε ποσὶν τε,
 Λᾶαν ἄνω ᾤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι 595
 Ἀκρον ὑπερβαλεῖν, τότε δ' ἀποσπρέψασκε κραταῖς
 Αὐτίς, ἔπειτα πέδονδε κυλινδετο λᾶας ἀναιδής.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀψ' ᾤσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς
 Ἐρρεεν ἔκ' μελέων, κνήνῃ δ' ἔκ' κρατὸς ὀρώρῃ.
 Τὸν δὲ μετ', εἰσενόησα βίην Ἡρακλεῆην, 600
 Εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανατοῖσι θεοῖσι
 Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥθην,
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσόπιδιλα.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 Πάντοσ' ἀτυχομένων· ὁ δ', ἐρεμνὴ νυκτὶ εἰκώς, 605
 Γυμνὸν πόρον ἔχων καὶ ἐπὶ νοσρήφιν οἰσὼν,
 Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰκώς.
 Σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ πῶε' ἐθήθεον ἀορτῇ,
 Χρῦσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 Ἀρκτι τ', ἀγρότεροί τε οὐεῖς, χαροπαὶ τε λέοντες, 610
 Ὑσμῖνά τε, μάχαί τε, φόνιοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
 Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνησάτω,
 Ὃς κῆνον τελαμῶνα εἴη ἐγκάτθετο τέχνη.
 Εἰγὼ δ' αὐτίκα κῆνος, ἐπεὶ ἴδ' ἐν ὀφθαλμοῖσι
 Καὶ μ' ὀλοφύρομενος ἔπειτα πῆρόεντα προσήυδα. 615

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Ἀ δέιλ', ἥ τινα καὶ σὺ κακὸν μῦθον ἠηλάζεις,
 ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπὸ αὐγὰς Ἡλίοιο.
 Ζῶνός μ' ἐν παῖσι ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οἷζ' ἔω
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χέρονι Φωτὶ
 Δεσμῆμην, ὃ δέ μοι χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης·
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄζοντ'. ἔ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τῷδ' ἐτι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἀέθλον.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤραγον ἐξ Αἴδαο·
 ἐρμείας δέ μ' ἐπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ὣς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτὶς ἔβη δόμον Αἴδος εἰσὼ·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μῦθον ἔμπεδον, εἴτις ἔτ' ἔλθοι
 ἀνδρῶν ἠρώων οἱ δὴ τοπρῶσθεν ὄλοντο·
 καὶ νῦν καὶ ἐτι πρῶτέρως ἴδον ἀνέρας, ἔς ἔθελόν περ,
 θησέα, Πειρίβοιόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
 ἀλλὰ πρὶν ὅππ' ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
 Ἥχῃ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν θεὸς ἤρει
 μή μοι Γοργέην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 ἐξ Αἴδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνεια.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων, ἐκέλευον ἐταίρους
 αὐτὰς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε περμύθησια λῦσαι·
 οἱ δ' αὖψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κλῆσι κάθητον.
 τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κύμα ῥόοιο,
 πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος ἕρος.

610

615

630

635

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Δ Ιηγείται τὴν ἐξ ἄδ' αἰθ' ἡμετέραν αὐτὰ ἐπ' αἰνέδον πρὸς Κίρκην· καὶ ὡς τὰς
Σειρήνας παρέπλευσε, ἔ τας πλαγκτὰς πίττας, Σκύλλαν τε ἔ Χάρυδο·
διν' καὶ τὴν ἑ αὐτὴ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων πνῆς ἥ Ἡλίου
βοῶν· καὶ ὡς μῶτος ἐπὶ ξύλῳ πρὸς Καλυψὶν διεσώθη.

Α Λ Λ Η.

Μῦ Σειρήνας ἔχει, πλαγκτὰς τ', ἰδὲ βῆς Αελί'.

Α Ἰτάρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπε ῥέον Ωκεανοῖο
Νῆυσ, δ' ἔκετο κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' ἦες ἡελιγμέτης
Οἶκια καὶ χοροὶ εἴσι, καὶ ἀντολαὶ ἡελίοιο·
Νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν φαρμάθοισιν,
Ἐκ ᾧ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ὅππ' ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν ἥω δῖαν·
Ἥμος δ' ἡελιγμέτα φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότε ἐγὼν ἐπάρξας πρῶσιν εἰς δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ελπίωρεα τεθνηῶτα.
Φιτρὸς δ' αἴψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρῶσ' ἀκτὴ,
Θάπτομεν ἀχνύμῃροι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τόλχεα νεκροῦ,
Τύμβον χόαντες, καὶ ἐπὶ στήλῳ ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρης ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα δίσπομεν· ἐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ Αἰδέω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἥλθ' ἐντυναμμένη ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῆτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶψα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσῳ ξῆσαι μετνήδα δῖα θεάων.

Σχέτλοι,

Σχέτλοι, οἱ ζῶντες ἰσώληθετε δῶμ' Αἰδαο,
 Διαθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαζ' θνήσκουσ' ἀνθρώποι·
 Ἀλλ' ἄγετ', ἐοδίετε βράμην, καὶ πίνετε οἶνον
 αὐτῇ πανημέριοι· ἅμα δ' ἦοι Φαινομένηφι
 Πλούσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδόν, ἥδ' ἕκαστι 25
 Σημανέω, ἵνα μὴ τι κακὸρραφίῃ ἀλεγεινῇ
 Ἡ ἀλὸς, ἥ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παύοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς τότε μὲν προσπῶν ἡμῶν ἐς ἥλιον καταδιώτα
 Ἡμεῖθα δαινύμενοι κρεῖα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. 30
 Ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ ἔπ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Οἱ μὲν κοιμήσαντο πῶρ' ἀπρυμνήσια νηὸς·
 Ἡ δὲ με χειρὸς ἐλῶσι Φίλων δῶπνόςφιν ἐταίρων,
 Εἶσε τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσ' ἀροσὴν δαίτνια Κίρκη.
 Ταῦτα μὲν ἔτ' ὧ πάντα πεπείραν· σὺ δ' ἄκασον
 Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσθ' δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίζεαι, αἱ ρά τε πάντας
 Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσιφίκηται. 40
 Οὔτις αἰδρίῃ πελάσῃ καὶ φθόγον ἀκέσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' ἔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
 Οἴκαδ' ἐνοσησύνῃ περιέσται, ἐδὲ γάνυται·
 Ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,
 Ἡμῶν ἐν λειμῶνι πολὺς δ' ἀμφ' ὀρεόφιν θῖς 45
 Ἀνδρῶν πυθομένων, πῶε δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
 Ἀλλὰ παρέξ' ἐλάαν' ἐπὶ δ' ἔατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων,
 Κηρὸν δευφύσας μελιθεῖα, μή τις ἀκέσῃ
 Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκχεῖμεν αἶκ' ἐθέλησθα,
 Διοσάντων σ' ἐν νηὶ θοῇ χεῖρας τε πόδας τε 50
 Ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτὰς πείρατ' ἀνήφθω·
 Ὀφρά κε τερπόμηνος ὅπ' ἀκῆς Σειρήνοισιν.
 Αἱ δὲ κε λίσσασθαι ἐπείρας, λῦσά τε κελάρης,
 Οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόονεσσ' ἐπ' ἐν δασμοῖσι δεόντων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς γε παρέξ' ἐλάσσωσιν ἐταῖροι, 55

Ενθά τοι σὺν ἔτ' ἔπειτα διηγεῖσθαι ἀγορεύσω
 Οπποτέρη δὴ τοι ὁδὸς ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βελλέειν ἔρεω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ενθεν μὲν γὰρ πέτραν ἐπηρεφέες, πορτὶ δ' αὐτὰς
 κύμα μέγα ῥοχθεὶ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τὰς γὰρ θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 Τῇ μὲν τ' ἔδδ' ὀπητὰ παρέρχεται, ἔδδ' πέλειαι
 Τρήρωνες, πῇ τ' ἀμειρόσῃν Διὶ πατρὶ φέρονται,
 Ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη,
 Ἀλλ' ἄλλην ἐνίκησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 Τῇ δ' ἔπω τις νῆυσ' φύζαν ἀνδρῶν ἥτις ἵκηται,
 Ἀλλὰ θ' ὁμᾶ πῖνακάς τε νεῶν, καὶ σώματα φωτῶν,
 Κύμαθ' ἄλως φέροισι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλα.
 Οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νῆυσ'
 Ἀργῶ πωσιμέλασαι παρ' Αἰήτωσιν ὀλέσσει.
 Καὶ νύ κε τὼ ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψε, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
 Οἱ γὰρ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ἔσανδον εὐρὺν ἱκάνη
 Ὀξείη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιέβηκε
 Κυανέη, τὸ μὲν ἔπαρ' ἔρωει, ἔδδ' ποτ' αἶθρη
 Κεῖνός ἐχθ' κορυφῇ, ἔτ' ἐν θέρῃ ἔτ' ἐν ὀπώρῃ.
 Οὐδὲ κεν ἀμβάϊη βροτῶς ἀνὴρ, καὶ καταβάσσει,
 Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι καὶ πόδες ἦεν.
 Πέτρη γὰρ λῖς ἐστὶ περικλυτὴ εἰκῆα.
 Μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπῆος ἡεροειδὲς
 Πρὸς ζόφον εἰς Ἑρῆος τετραμύλλον· ἥ περ ἂν ὑμεῖς
 Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἴθύνετε, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ.
 Οὐδὲ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζηῖος ἀνὴρ
 Τόξω οἰσεύσας κοῖλον σπῆος εἰσιφίκοιτο.
 Ενθα δ' ἐνὶ σκύλλῃ νῆαί τε δεινὸν λελακῆμα
 Τῆς ἦτοι Φωνῇ μὲν ὅση σκύλακος νεογνῆς
 Γίνετ', αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ κακός· ἔδδ' κε τίς μιν
 Γηθησεν ἰδὼν, ἔδ' εἰ θεὸς ἀντιάσσειν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δωδέκα πάντες ἄωροι.
 Εἴ δέ τε οἱ δειράν τιμιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάσῃ

60

65

70

75

80

85

90

Σμῆρδα-

Σμ
 Πυκ
 Μέσ
 Εξ
 Αὐτ
 Δελ
 Κη
 Τῇ
 Πα
 Φω
 Τον
 Πλ
 Τῶ
 Τῶ
 Τρι
 Δει
 Οὐ
 Αἴ
 Νῆ
 Εἴ
 Εἴ
 Τλι
 Σχ
 Κα
 Η
 Δει
 Οὐ
 Η
 Δει
 Τό
 Αἴ
 Μη

Σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τρεῖσι χροὶ ὀδόντες
 Πυκνοὶ καὶ θαμέες, παλαιοὶ μέλανος θανάτοιο.
 Μέσση μὲν τε κατὰ σπένος κοίλοιο δέδωκεν,
 ἔξω δ' ἐξίχθη κεφαλᾶς δεινοῖο βερέθρη.
 αὐτὰ δ' ἰχθυῖα σκοπέλον περὶ μακρῶν
 Δελφίνας τε, κύνας τε, καὶ ἔποθι μείζον ἔλησι
 Κῆτες, ἃ μυρία βόσκη ἀγάστανος Ἀμφιτρίτη.
 Τῇ δ' ἔγωγε πτε νῆαυται ἀκῆρτοι εὐχετόωνται
 Παρφυγέειν σπὺ νῆϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 φῶτ' ἐξαπαύσασα νέως κυανοσπέραιοιο. 95
 Τὸν δ' ἕτερον σκοπέλον χθαμαλώτερον ὄψατο, Ὀδυσσεύς,
 Πλησίον ἀλλήλων, καὶ κεν διοιεύσειας.
 Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μέγας φύλλοισι τεθελῶς·
 Τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροῖ δέ μὲλαν ὕδωρ.
 Τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίστην ἐπ' ἡμᾶτι, τρεῖς δ' ἀναρροῖ δέ, 105
 Δεινὸν μὴ σύ γε κῆρτι τύχοις ὅτε ροιδοῖσιν
 Οὐ γὰρ κεν ρύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακῶν εὐεστόχων.
 Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημύρος, ὥκα
 Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 ἔξ' ἐταίρου ἐν νῆϊ ποτήμῳ, ἢ ἄμα πάντας. 110
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμερόμυρος προσέειπον.
 Εἰ δ' ἄγε δή μοι τότ' ἰδὲ, νημερτὲς ἔνασσε,
 Εἰπὼς τὴν ὁλοὴν μὲν ἵππερ' ἀποφύγομι Χάρυβδι,
 Τὴν δὲ καὶ ἀμυνάμεν ὅτε μοι σῖνοιτό γ' ἐταίρους.
 ὣς ἔφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων. 115
 Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολέμηια ἔργα μέμνηε
 Καὶ πόνοσ· ἔδδ' ἐοῖσιν ὑπέτρεα ἀθανάτοισιν·
 Ἡ δέ τοι εἰ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ
 Δεινὸν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγχιον, ἔδδ' μαχητόν.
 Οὐδέ τις ἐς ἀλκήν φυγέειν κάρησιν ἀπ' αὐτῆς 120
 Ἦν γὰρ δηδιώκοι, κερυσόμυρος περὰ πέτρῃ,
 Δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσι κίχῃσι
 Τρώσῃσι κεφαλῇσι, τοσῶς δ' ἐκ φῶτις ἔληται.
 Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βαρύνειν ἢ Κραταῖν
 Μητέρα τ' Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτῶσιν. 125

Η μιν ἔπειτ' ὀλοπαύσῃ ἐς ὕπερον ὀρμηθῆναι.
 Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι, ἐνθα δὲ πῦλαι
 Βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἵφια μῆλα·
 Ἐπὶ βοῶν ἀγέλαι, τόσαι δ' οἴων τῶεα καλὰ,
 Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' ἔγνεται αὐτῶν,
 Οὐδὲ ποτε φθινύθῃσι· θεαὶ δ' Ἰηττομῆδες εἰσὶν,
 Νύμφαι εὐπλόκαμοι, Φαέθρα τέ, Λαμπετίη τέ,
 Ἀς τέκεν Ἡελίῳ ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
 Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκῆσά τε πότνια μήτηρ,
 Θρινακίῳ ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν,
 Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα, καὶ ἑλικας βῆς.
 Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάσας, νόσῃ τε μέδῃαι,
 Ἡ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάγχοντες ἴκοιαι·
 Εἰ δέ κε σῆναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλεθρον
 Νῆί τε, καὶ ἐταίροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξεις,
 Οὐδέ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους.

Ως ἔφατ'. αὐτίκα δ' ἤρως ἤλυθεν ἡώς.
 Η μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων
 Αἰτάρ' ἐγὼν Ἰππὶ νῆα κιῶν, ὥτρενον ἐταίρους
 Αὐτὰς τ' ἀμβάλλειν ἀνά τε πρυμνήσια λύσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθηζον·
 Εἴης δ' ἐξόμμοι, πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεῶς κυανοπρώροιο
 Ἰκμήμον ἔρον ἱεὶ πλοῆσιςτον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήσσαι.
 Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 Ἡμεῖθα, τίω δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἰθύνων.
 Δὴ τότε ἐγὼν ἐταίροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ.

Ω φίλοι, καὶ γὰρ καὶ ἕνα ἴδμεναι, καὶ δὲ δύο οἴκας,
 Θεόφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο δῖα θεάων
 Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάναμεν,
 Ἡ κεν ἀλδράμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγα θεαπεσιάνων
 Φθισθὸν ἀλδράσθαι, καὶ λειμῶν ἀνθεμόεντα.
 Οἶον ἐμ' ἡνώγα ὅπ' ἀκέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ

Δῆσας
 Ορθῶ
 Αἰ δ
 Τμῆ
 Η
 Τόφ
 Νῆσ
 Αὐτ
 Επλ
 Ανα
 Κα
 Εξο
 Αὐτ
 Τυτ
 Αἰψ
 Ηελ
 Εξο
 Οἱ δ
 Ορθῶ
 Αὐτ
 Αλλ
 Ριμ
 Εγγ
 Δ
 Νῆα
 Οὐ γ
 Περ
 Αλλ
 Ἰδμε
 Αργ
 Ἰδμε
 Ω
 Ηθε
 Οφρ
 Αὐτίκ

Δήσσιτ' ἐν θρηγαλέω, (ὄφρ' ἐμπεδον αὐτόθι μίμνω)
 Ὀρβον ἐν ἰσοπέδῃ· ὅκ' δ' αὐτὰ πείρατ' ἀνήφθω·
 Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσά τε κελύω,
 ἡμεῖς δὲ πλεόνεοσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πύζειν.

Ἡ τι ἐγὼ πὰ ἕκαστι λέγων ἐτάροισι πύφασκον· 165

Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νῆος εὐεργῆς
 Νῆσον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ ἕρος ἀπῆμων.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδ' ἔχολον
 Ἐπλετο νηνεμία, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων·
 Ἀνσάντες δ' ἐταροὶ νεὸς ἰστία μηρύσαντο, 170
 Καὶ πὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον· οἱ δ' ἐπ' ἑρετμᾷ
 Εὐόμοιοι λούκαινον ὕδωρ ξέσης ἐλάτησιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ κρηῖο μέγαν τροχὸν ὄξεί χαλκῷ
 Τυτθα διατμήξας, χερσὶ σταδάρῃσι πύζειν·
 Αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἱς, 175
 Ἡελίς τ' αὐγὴ ὑπεριονίδαο ἀνακτὸς·

Εἰσὶ δ' ἐτάροισιν ἐπ' ἕατα πᾶσιν ἄλκιφα.
 Οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδθησαν ὅμῃ χεῖρας τε πόδας τε,
 Ὀρβον ἐν ἰσοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτὰ πείρατ' ἀνήφαν·
 Αὐτοὶ δ' εὐόμοιοι παλιν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς. 180
 Ἀλλ' ὅτε ποσσιν ἀπῆμιν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 Ρίμφα διώκοιες, τὰς δ' ἐλάθεν ὠκύαλος νῆος
 Εγγύθεν ὀρτυμνὴν λιγυρὴν δ' ἔντυον αἰοιδὴν.

Δεῦρ' αὖ γ' ἰὼν, παλῦαν Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν· 185

Νῆα κατέσσησον, ἵνα ναῖτέρῃς ὅπ' ἀκέσσης·
 Οὐ γάρ πω τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 Περὶ γ' ἡμέων μελίγηρυν δότο σωματάων ὅπ' ἀκῆσαι·
 Ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.

Ἰδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρέτη 190

Ἀργεῖοι Τρῶες τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·

Ἰδμεν δ' ὅσα γήθηται ἴππ'ι χθονὶ πωλυβοτείρῃ.

Ὡς φάσαν, ἴεσαι ὅππ'ι κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ 195

Ἡφελ' ἀκκέμεναι, λῦσά τ' ὀκέλδον ἐταίρους,

Ὀφρύσι νδυσάζων· οἱ δὲ, παρπεσόντες ἔρεσαν.

Αὐτίκα δ' ἀνσάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195

Πλείοσι

Z

Πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσι δεόν, μάλλον τε πένθει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασεν, εἰδ' ἔτ' ἔπειτα
 Φθογγῆς Σειρλέων ἤκκομεν, εἰδὲ τ' αἰοιδῆς,
 ΑἰΨ δ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι,
 Οὐ σφιν ἐπ' ὧσιν ἄλειψ', ἐμὲ τ' ἐκ δεσμών ἀνέλυτον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τινὲ νῆσον ἐλείπμεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 Καπνὸν καὶ μέγα κύμα ἴδον, καὶ δῶπ' ἄκκοτον
 Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπιατ' ἑρετμά.
 Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥοόν· εἶχετο δ' αὐτὸς
 Νῆψ, ἐπεὶ σὺν ἔτ' ἑρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Διὶ νῆος ἰὼν ὤτρυνον ἑταῖρος
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν ὠτρυνάμεν ἄνδρα ἕκαστον.

ὦ Φίλοι, εἰ γάρ πω τι κακῶν ἀδαήμενες εἰμὲν
 Οὐ μὲν δὴ τόδ' ἐμείζον ἐπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 Εἶλε ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῶν κρατερῆφι βίηφι.
 Ἀλλὰ καὶ ἐνθεν ἐμῇ δρετῇ, βελή τε, νόω τε,
 Εκφύγομεν· καὶ πρὸς τῶν δὲ μνήσεσθαι οἶω.
 Νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπῶ, περὶ δώμεναι πάντες.
 Ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 Τύπτετε, κληΐδεσθιν ἐφήμεροι, αἰκέ περὶ Ζῴης
 Δώη τάνδε γ' ὀλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
 Σοὶ δ', κυβερνήθ', ὧδ' ὀπιτέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλω, ἐπεὶ νῆος γλαφυρῆς οἰκία νωμῆς)
 Τέτ' ἐμὲν καπνὸς καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργε
 Νῆα, σὺ δὲ σκοπέλῃς ὀπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
 Κεῖσ' ἐξορμήσῃσι, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθαι.

ὣς ἐφάμην. οἱ δ' ὅκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ὤκνοντο.
 Σκύλλην δ' ἐσκέτ' ἐμυθεόμην ἀπρηκτον ἀνίλιν,
 Μήπως μοι δείσαντες δολιχὴν ἔλαιον ἑταῖροι
 Εἰρεσῆς, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτῆς.
 Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 Λανθανόμενιν, ἐπεὶ ἔτι μ' ἀνώγ' ἑωρήσασθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς κλυτὰ τόλχεια, καὶ δύο δῶρε
 Μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, εἰς ἱέρα νῆος ἔβαινον
 Πρώρης· ἐνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανέσθαι

Σκύλλην πετρώειν, ἥ μοι Φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 Οὐδὲ πη ἀδρήσας διωάμην· ἔκαμον δὲ μοι ὅσπερ
 Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡρώεσσι πέτρῃν.
 Ἡμεῖς δὲ ξανωπὸν ἀνεπλέομεν γούαντες·
 Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρῳθι δὲ διὰ Χάρυβδιν
 Δεινὸν ἀνέρροίεθ' ἰταλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἡ τοι ὅτ' ἐξεμέσσει, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ,
 Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμῆν, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Ἀκροῖσι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεῖν·
 Ἀλλ' ὅτ' ἀναβροῇε ἰταλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,
 Πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κυκωμῆν· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 Δεινὸν ἐβέβρυχε· ὑπ' ἐνερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 Ἑάμμω κυανῇ· οὐδὲ χλωρὸν θεὸς ἦρθε.
 Ἡμεῖς μὲν πρὸς τινὺς ἰδομεν, δέισαντες ὀλεθρον.
 Τόφρα δὲ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐταίρους
 Ἐξ' ἐλεῖ, οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.
 Σκεφάμηνος δ' ἐς νῆα θοῶν ἅμα κ' μεθ' ἐταίρους,
 Ἡ δὴ τῶν ἐνόησι πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Τυφὸς αἰερομύμων· ἐμὲ δὲ φθγγόντο καλεῦντες
 Ἐξνομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμηνον κῆρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὅππ' ἀπὸ βροχέων ἀλίστως περὶ κῆρ
 Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων,
 Ἐς πόντον περὶ σὺν βοὸς κέρασιν ἀγρᾶλοιο,
 Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
 Ὡς οἳ γ' ἀσπαίροντες αἴροντο ποτὶ πέτρας.
 Αὐτὰρ δ' ἐνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δῆϊσσι.
 Οἰκίσσον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Πάντων ὅσ' ἐμὸς ἦν, πόδας ἀλὸς ἐξερσεύων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρυβδιν,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεῶν ἐς ἀμύμονα νῆσον
 Ἰκέμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 Πολλὰ δὲ ἵφια μῆλ' ὑπερμόνος Ἡελίοιο.
 Δὴ τότε γῶν ἐτι πόντῳ ἑὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Μυκηθμῷ τ' ἤκασσι βοῶν αὐλιζομένων,

235

240

245

250

255

260

265

Οἶων

Οἷῶν τε βληχὴν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ

Μάντιος ἀλαῶ Θηβαίῃς Τειρεσίαο,

Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν

Νῆσον ἀλδύασαι τερψιμβρότῃς Ἠελίοιο.

Δὴ τὸτ' ἐγὼν ἐτάροισι μετῆδων ἀχνύμῃος κῆρ. 270

· Κέκλυτέ μ' ἐμὺς μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι,

Οφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,

Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν,

Νῆσον ἀλδύασαι τερψιμβρότῃς Ἠελίοιο·

Εὐδα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἐμὲν βρῆαι ἄμμιν ἔφασκεν. 275

Ἀλλὰ παρέξ τιν' νῆσον ἐλαυνετε νῆα μέλαιναν.

Ὡς ἔφαμην. τοῖσιν ᾗ κατεκλάσθη Φίλον ἦτορ.

Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος συζευῶ μ' ἡμέβετο μύθῳ.

Σχέτλιος εἷς, Οδυσσεύ· περὶ τοι μῆτος, ἐδὲ τι γῆα

Κάμνεις· ἣ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκ', 280

ὅς ῥ' ἐτάρῃς καμάτῳ ἀδδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ

οὐκ ἐάας γαίης Ἰπτισημίῃ, ἐνθά κεν αὐτε

Νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυχοίμεθα δόρπον·

Ἀλλ' αὐτῷς Διὰ νυκτὶ θολῇ ἀλάλησθαι ἀνωγας,

Νήσω δότοπλαγχθέντας ἐν ἡρωειδῇ τῶντων. 285

Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,

Γίνονται. πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπιῷ ὀλεθρον,

Ἦν πως ἔξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,

Ἡ Νότῃ, ἣ Ζεφύροιο δυσσεός; οἳ τε μάλιστ'α

Νῆα Δι' ἀρράϊσσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πεσιδόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

Δόρπον δ' ὀπλισόμεθα θῆν' ὥρῃ νηὶ μένοντες·

Ἡῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρεὶ τῶντων.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος. Ἰπτι δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι.

Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων. 295

Καί μιν Φωνήσας ἔπια πειρόεντα προσσηύδων.

Εὐρύλοχ', ἣ μάλα δὴ με βιάζεστε μῆνον ἔοντα·

Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσαστε καρτερόν ὄρκον,

Εἴ κέ τιν' ἡ ἐβοῶν ἀγγέλλω, ἣ πᾶσι μεγ' οἷῶν

Εὐρώμεν, μή τις ἀπαδαλίῃσι κακῇσι 300

Ἡ βῆν, ἣ ἐτι μῆλον, δ' ἀποκτάνη· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἐοθιετε βράωμην τίνω ἀθανάτῃ πόρε Κίρκῃ.

Ὡς ἐφάμην. οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνον ὥς ἐκέλευον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 στήσασμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα

305

ἀγχι ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἔξαπέβησαν ἑταῖροι

Νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἵπταμένως τετύκοντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Μησιόμβριοι δ' ἤπειτα Φίλας ἐκλαίον ἑταίρους,

310

οὓς ἔφαγε σκύλλῃ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλῶσι·

κλαιόντες δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νηδυμος ὕπνῳ.

Ἥμος δὲ πείρα νυκτὸς ἔην, μὲν δ' ἄσρα βεβήκη,

ὤρσεν ὅππῃ ζαῖν ἀνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς

λαίλαπι θεαπεσίῃ· σὺν δὲ νεφέεσσιν κάλυψε

315

γαῖαν ὁμῶς καὶ πόντον· ὁρώρῃ δ' ἔρανόθεν νύξ.

Ἥμος δ' ἡελυγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,

Νῆα μὲν ὠρμίσασμεν κῆλον ἀπείας εἰσερύσαντες·

ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι.

καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος, μὲν μῦθον ἔειπον.

320

ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νῆϊ θοῇ βρώσις τε πόσις τε

ἔστιν, τῶνδε βοῶν ἀπεχάμεθα, μή τι πάθωμεν·

δεινὸν γάρ θεῶν αἶδε βόες καὶ ἵφια μῆλα

ἡελίς, ὃς πάντ' ἐφορεῖ καὶ πάντ' ἐπακρά.

Ὡς ἐφάμην. τοῖσιν δ' ἐπεπέθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Μῆνα δὲ πάντ' ἀλλήκτος ἄῃ νότος· ἔδῃ τις ἄλλῃ

325

Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.

οἱ δὲ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,

τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμβριοι βιότσιοι·

ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥια πάντα,

330

καὶ δ' ἄρην ἐφέπεσπον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,

ἰχθῦς, ὄρνιθες τε Φίλας, ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,

Γναμπλοῖς ἀγκίστροισιν ἔτειρε δὲ ραεῖρα λιμός.

Δὴ τότε ἔγων αἰνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὅφρα θεοῖσιν

εὐχαίμην, εἰτίς μοι ὁδὸν φήνεε νέεσθαι.

ἀλλ' ὅτε δὴ Δία ἦσθε ἰὼν ἡλυζα ἑταίρους,

335

Χεῖρας

Χεῖρας νιφάρμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 Ἡρώμεν πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐταῖροισι κακῆς ἐξήρχετο βελῆς.

Κέκλυτέ μιν μύθων κακὰ περ πάχοντες ἐταῖροι·
 Πάντες μὲν συζεοὶ θάνατον δειλοῖσι βροτῶσι,
 Λιμῶ δ' οἴκτισον θανέειν, καὶ πότμον ὀπιπτεῖν.
 Ἀλλ' ἄγετ', Ἡλίοιο βοῶν ἐλάσωντες ἀρίστες,
 Ρέζομεν ἀθανάτοισι τοὶ θρανὸν εὐρύω ἔχουσιν·
 Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικθήμεθα πατρίδα γαίαν,
 Αἰψά κεν Ἡλίω ὑπερέονι τίονα νηὸν
 Τόξομεν, ἐνθά κε θείμεν ἀγάματ' ἀπὸ πολλὰ ἔσοδ' αἶ·
 Εἰ δέ χολωσόμενός τι βοῶν ὀρθοκραεράων,
 Νῆ' ἐθέλη ὀλέσσει, ἐπὶ δ' ἑσπονται θεοὶ ἄλλοι,
 Βέλομ' ἀπᾶς πρὸς κύμα χανῶν δαπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Ἡ δὴ δαὶ σφύρεσθαι εἶον ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 Αὐτίκα δ' Ἡλίοιο βοῶν ἐλάσωντες θρίστεις
 Εγγύθεν, (ὃ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπέπρωιο
 Βασκέσκονθ' ἑλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι)
 Τὰς δὲ πρὸς ἤσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 Φύλλα δρεφάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψιμόμοιο·
 Οὐ γὰρ ἔχον κρεῖν λούκην εὐστέλμας ἐπὶ νηὸς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐζάντο, καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειραν,
 Μήρῃς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ σκάλυφαν,
 Δίπρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν
 Οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
 Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπὶ πᾶσι γέκατα πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' σκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν,
 Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἔχεσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
 Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς αὐτμή·
 Οἰμῶζας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνον.

340

345

350

355

360

365

370

Ζεῦ

Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

Ἡ με μάλ' εἰς ἅτλῳ κοιμίσαιτε νηλεὶ ὕπνῳ·

οἱ δ' ἐπαροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μύθοντες.

Ὡκέα δ' Ἡελίῳ ὑπερίονι ἀγγελὸς ἦλθε
λαμπρὴν τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.

375

Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετ' ἠΐδα χωόμενος κῆρ.

Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

τίσῃ δὴ ἐταῖρος Λαερτιάδῃ Ὀδυσσεύῳ,

οἱ μὲ βῆς ἔκτειναν ὑπέρβριον, ἧσιν ἔγωγε

χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς ἑρῆον ἀστροέντα,

380

Ἡ δ' ὅππῃ ἂν ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἑρῆον ὄξεν περὶ τ' ἀποίμην.

εἰ δέ μοι εἰ τίσῃσι βῶν Ἰπικέ' ἀμοιβῆν,

δύσμεν εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαίνω.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφελιγερὲς Ζεὺς.

Ἡλί', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάειν,

385

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρῃαν

τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα ἴσθην δερρήτι κεραυνῷ

τυτὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκιστα καλυψῆς ἠΰχεο μοιο·

Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείας διακτόρ' αὐτῇ ἀκῆσαι.

390

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,

Νέεον ἄλλοθεν ἄλλον Ἰπικεδόν· ἐδὲ τι μῆχος

εὐρέμεναι διωάμεθα· βόες δ' ἀποτέθνασιν ἤδη.

τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἐπέεσσιν ἔειπε θεὸς ἔρῃαινον·

εἰρπον μὲν ῥίνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκη

395

ὀπαλέα τε καὶ ὠμά· βῶν δ' ὥς γίνετο φωνή.

ἔγχεμαρ μὲν ἐπέεσσιν ἐμοὶ ἐρίφρες ἑταῖροι

δαίνωτ' Ἡελίοιο βῶν ἐλάσαντες ἀρίστους.

ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδόμον ἡμᾶρ ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρονίων,

καὶ τότε ἔπειτ' ἀνέμος μὲν ἐπ' αἰῶσι λαίλαπι θυῶν

400

ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεῖ πόντῳ,

ἰσὺν σπασάμενοι, ἀνά θ' ἰστὰ λῶκ' ἐρύσαντες.

ἀλλ' ὅτε δὴ πῶ νῆσιν ἐλέετομεν, ἐδὲ τις ἄλλη

φαίνετο γαῖαν, ἀλλ' ἑρῆος ἡδὲ θάλασσα,

δὴ τότε κυανέην νεφέλῃν ἔσχετο Κρονίων

405

Νηὸς

Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς ἤχλυσε ἣ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ἡ δ' ἔφη ἔμ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἶψα ἣ ἦλθε
 Κεκληγὰς Ζέφυρος μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων.
 Ἰσ' δὲ πρὸ τόνους ἔρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 Ἀμφοτέρως ἰσὺς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλά τε πάντα 410
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νῆϊ
 Πλῆξε κυβερνήτῳ κεφαλῇ, σὺν δ' ὅσ' ἄραξε
 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ὄρνυτ' ἔοικώς
 Κάππεσ' ἀπ' ἰκρυόφιν, λίπε δ' ὅσα θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ζῶς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆϊ κεραυνόν· 415
 Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς παληγεῖσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεῶν πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 Οἱ δὲ κερῶνῃσιν ἱκελοι παρὲς νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπαάνυτο νόστον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὅφρ' ἀπὸ πείχους 420
 Λῦσε κλύδων τρόπιος· τίω ἣ ψιλὴν φέρε κύμα·
 ἐκ δὲ οἱ ἰσὺν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίπτοντος βέβλητο βοὸς ρινοῖο τετάρχως.
 Τῷ ῥ' ἄμφω σῶεργον ὁμῶς τρόπιν ἦδε καὶ ἰσὺν·
 ἐξομνῶς δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν. 425
 ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπ' αὐτάτο λαίλαπι θύων
 ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὥκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεια θυμῷ,
 ὅφρ' ἐπὶ τίω ὀλοὴν ἀναμετρησάμην Χάρυβδιν.
 Παννύχιος φερόμεν· ἅμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκοπέλον, δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
 Ἡ μὲν ἀνερροῖσθῃσε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρνεὸν ὑφ' ὅσ' αἰεθεῖς,
 τῷ πρὸς φῶς ἐχόμεν, ὥς νυκτερίς, ἔδὲ πη εἶχον
 οὔτε σπρίζαι ποῖν ἐμπεδον, ἔτ' ὀππῆσθαι·
 ρίζαι γὰρ ἐκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
 μακροὶ τε, μεγάλοι τε, κατεσχίαον ἣ Χάρυβδιν.
 Νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὅφρ' ἐξεμέσσειεν ὀπίσσω
 ἰσὺν καὶ τρόπιν αὐτῆς· ἐλδομνῶν δέ μοι ἦλθεν
 ὀψ'. ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθην ἀνέστη,
 κρίνων νεέεα πολλὰ δικαζομνῶν αἰζηῶν, 440

Τῆμος δὴ πάγε δῶρα Καρύειδος ἐξεφαάνη.
 ἦκα δ' ἐγὼ κατ' ὑπέρθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεαδα,
 μέσσω δ' ἐνδὲ πησαι παρέξ' ὤβριμ' ἡμέα δῶρα.
 Εὐρύκλῆος δ' ὅππ' ἰπποὶ δῆρ' ἔσσι χερσὶν ἐμῇσι.
 Σκύλλην δ' ἔκ' ἐτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσδέειν· ἔ γάρ κεν ἱπποέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμεν· δεκάτη δέ με νυκτὶ
 Νῆσον ἐς Ωγυγίην πέλασεν θεοί· ἐνθα Καλυψώ
 Ναιεὺς εὐπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἡ μ' ἐφίλη· τ' ἐκόμει τε. τί τοι πάθε μυθολογῶ;
 ἦ δὴ γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοὶ τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν,
 αὐτὸς ἀριζήλως εἰρημνύα μυθολογῶειν.

445

450

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Κοιμώμενοι Οδυσσεὺς καὶ ὁ δῶρον ἀπαιτήσας οἱ Φαίηκες εἰς τὴν γῆν τῶν
 Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ταῦν αὐτῶν ὑποσέφουσιν, λίγον ποιεῖ Ποσειδῶν.
 Ἀθλῶν δὲ ἐπὶ τῇ αἰγυαλίᾳ ὅντι Οδυσσεὺς συμφορὰς ἀπὸ τῆς μετρηροφονίας· καὶ
 τὰ χεῖρ' αὐτοῦ ἐν πνι ἀπὸ λαοῦ ἀπὸ τῆς, ἔς εἰς μέροντα μεταμορφοῖ τὸ Οδυσσεὺς.

Α Λ Λ Η.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπέβη Φαίηκων πομπὴν Οδυσσεύς.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺν ἐχέοντο σιωπῇ,
 Κληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο Φώνησέν τε.
 Ὡς Οδυσσεύς, ἐπεὶ ἴκελ' ἐμὸν ποτὶ χαλκῶεσσι δῶ
 ἔφερε φέρε, τῷ α' ἔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω

Α α

5
Λ ψ

ΑΨ δ' ὀπνοσῆσιν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονδας.

Τμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ ἐφιέμενος τάδε ἔρω,
 Οοσοὶ ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθρα οἶνον
 Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκμάζεαθ' ἀοιδού·
 Εἴματα μὲν δὴ ξένῳ εὐχέσθ' ἐνὶ χηλῷ
 Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἀλλὰ τε πάντα
 Δῶρ' ὅσσι Φαιήκων βεληφόροι ἐνθάδ' ἐνεκαί·
 Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
 Ἀνδρακᾶς· ἡμεῖς δ' αὐτὲ ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 Τισάμεθ'· δ' ἔργαλέον γὰρ ἓνα περικὸς χαρίσασθαι.

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' Ἰππηνδανὲ μῦθος.

Οἱ μὲν κακχείοντες ἔσαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Ἥμος δ' ἤρχετο Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆ' ἄρ' ἐπεστέοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέστηχ' ἱερὸν μῦθος Ἀλκινόοιο,
 Αὐτὸς ἰὼν Διὶ νηὸς, ὑπὸ ζυγῶ, μὴ τιν' ἐταίρων
 Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅπote σπερχοῖατ' ἐρετμοῖς.

Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγχιον.

Τοῖσι δὲ βᾶν ἱέρδ' ἱερὸν μῦθος Ἀλκινόοιο

Ζῆνι κελαινεφεί Κρονίδῃ ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.

Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρκευδέα δαῖτα

Τερπόμενοι· μὲν δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

Δημόδοκος, λαοῖσι τέλει μῦθος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλῇ τρέπε παμφανόωντα,

Διῶα ἐπειρόμενος· δὴ γὰρ μῦθεαινε νέεσθαι.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρπιο λιλαίεται, ὥτε πανήμαρ

Νεῖον ἀνέλκητον βόε οἶνοπε πικτὸν ἄροτρον,

Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδ' ὦστος ἡλίοιο,

Δόρπον ἐπὶ χεῖρας, βλάβεται δὲ τε γένατ' ἰόντι·

Ὡς Ὀδυσῆ' ἄσπασεν ἔδ' ὦστος ἡλίοιο.

Αἶψα δὲ Φαιήκεσσ' Φιληρέτμοισι μετῆδα,

Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστ' ἀφαισκόμενος φάτο μῦθον.

Ἀλκίνοε κρεῖον πάντων ἀριδέκετε λαῶν,

Πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοῖ·

Ἦδη γὰρ τετέλεστο ἃ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς,

Πομπήν καὶ φίλα δῶρα· τὰ μοι θεοὶ ἔρανίανες
 Ὀλβία ποιήσκειαν· ἀμύμονα δ' οἴχοι ἀκρίτιν
 Νοστήσας εὐροιμι σὺν δῶτεμέεσσι φίλοισιν.
 Ἰμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναικάς
 καρδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετῇν ὀπάσειαν
 Παντοίην, καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον ἔη.

45

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον
 Περσέμεναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Αλκινόοιο.

50

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασάμενος, μέθυ νεῖμον
 Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
 τὸν ξείνον πεμπώμεν ἔην ἐς πατερίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἔπιζεδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπευσαν μακάρεσσι τοὶ ἔρανον εὐρυὸν ἔχουσιν,
 αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίη δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

55

Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, Διαμπερές, εἴσκιε γῆρας
 Ἐλθε καὶ θάνατος, τὰ τ' ἐπ' ἀνδράποισι πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 παυσί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Αλκινόῳ βασιλῆϊ.

60

Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ ἔδον ἐθήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τῷ δ' ἅμα κήρυκα παρῖει μῆκος Αλκινόοιο,
 Ἠγεῖσθαι ἔπι νῆα ἱοῦν καὶ θῖνα θαλάσσης.

65

ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἐπεμπε γυναικάς,
 τῷ μὲν, Φᾶρος ἔχουσιν εὐπλυγές ἡδὲ χιτῶνα,
 τῷ δ' ἐτέρῃν, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἐπεμπε κομίζειν·
 ἡ δ' ἄλλη σῖτον τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θαλάσσαν,
 αἶψα τὰ γ' ἐν νῆϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγῶνι
 Δεξάμενοι κατέθεντο, πῶσιν καὶ βρῶσιν ἄπασαν.

70

Καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ σῦρσαν ῥῆγός τε λίνον τε
 κηρὸς ἐπ' ἱκερόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήχετον εὐδοί,
 Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐθήσετο, καὶ κατέλεκτο

75

Σιγῇ τοὶ δὲ κάθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
 Κόσμων· πᾶσιμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λῖθοιο.
 Ἐνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτεον ἄλα πηδῶν·
 Καὶ τῶ νηδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτε,
 Νήχετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἀγγίζει εὐκίως. 80
 Ἡ δ', ὥς ἐν πεδίῳ τετραόροι ἀρσένες ἵπποι,
 Πάντες ἀμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πηληγῆσιν ἱμάδαλης,
 Τυφὸς αἰερόμενοι, ρίμφα πρῆσασσι κελόθον·
 Ὡς ἄρα τῆς πρύμνῃ μὲν αἰέετο, κύμα δ' ὅποθε
 Πορφύρεον μέγα ἦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
 Ἡ δ' ἢ μάλ' ἀσφαλέως ἦεν ἔμπεδον· εἰδὲ κεν ἱρῆς
 Κίρκης ὁμαρτήσκειν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
 Ὡς ἢ ρίμφα θέεσσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 Ἄνδρα φέρεσσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα·
 Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν, 90
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 Δῆ τότε γ' ἀτρέμας εὐδὲ, λελασμένος ὅσ' ἐπεπόνθη.
 Εὐτ' ἀσπὴρ ὑπέρερχε Φαάντατος, ὅς τε μάλιστ'
 Ἐρχεται ἀγγέλλων Φάος ἥες ἡελυγμένης·
 Τῆμος δὴ νησὶ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηὺς. 95
 Φόρκυος δὲ τις ἐστὶ λιμὴν ἀλίοιο γέροντος
 Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προελήτες ἐν αὐτῷ
 Ἀκταὶ ἀπορρώγες, λιμένος πολυπεπτηῆμα,
 Αἵ τ' ἀνέμων σκεπώσι δυσαιῶν μέγα κύμα
 Ἐκπῶθεν· ἔνθαθεν δὲ ἀνδρ' δεσμοῖο μένεσι 100
 Νῆες εὐσελμοι, ὅταν ὄρμῃ μέτρον ἵκωνται.
 Αὐτὰρ ὅππῃ κρατὸς λιμένος πανύφυλλος ἐλαΐη
 Ἀγχοῖθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἥροειδές,
 Ἰρὸν Νυμφάων, αἱ Νηιάδες καλέονται.
 Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν 105
 Λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαυδῶσσι μέλισσαι.
 Ἐν δ' ἰσὶ λίθιοι παρμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
 Φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπύφουρα, θάψμα ἰδέσθαι.
 Ἐν δ' ὕδατ' ἀεαδόντα· δύω δὲ τε οἱ θυραὶ εἰσὶν·
 Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταβαταὶ ἀνδρώποισιν, 110

Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότῃ εἰσὶ θεώτεραι· εἰδὲ τι κένη
 ἄνδρες ἐσέρχοντα, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
 ἔνθ' οἷγ' εἰσέλασιν πρὶν εἰδότες, ἡ μὲν ἔπειτα
 ἠπείρῳ ἐπέκελσεν ὅσῃ τ' ἐπὶ ἡμῖσι πάσης,
 Σπερχομήνῃ· τοίων γ' ἐπέεγέτο χέρσ' ἐρετάων.
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγῃ ἠπειρόνδε,
 Πρῶτον Οδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥηγεί σιχαλόεντι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῃ ἔδεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.
 Ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ φαίηκες ἀγροῖ
 ὠπάσαν οἰκαδ' ἰόντι, λαὸν μεγάλῃμον Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν ἔν τ' ὄρῳ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 ἑκτὸς ὁδοῦ, μή τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
 Πρὶν γ' Οδυσῆ' ἔρρεαθ', ἐπελθὼν δηλήσαιο.
 αὐτοὶ δ' αὐτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· εἰδ' Ἐνοσίχθων
 λήθεται ἀπειλάων τὰς ἀντιθέω Οδυσῆϊ
 Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξέρετο βελήν.

115

120

125

Ζεὺς πατέρ, ἐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Τιμῆις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ ἔτι τίησι
 φαίηκες, τοὶ περ τοὶ ἐμῆς ἔξεσι γυρόθλης.
 καὶ γ' οὖν νῦν Οδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἰκαδ' ἐλδύσεσθαι· νόστον δὲ οἱ ἔσσι ἀπήρῳ
 Πάγχῃ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο κατένευσας.
 οἱ δ' εὐδόντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδσαν δὲ οἱ ἅσπερ δῶρα,
 χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλῃς, ἐδῆτά θ' ὕφαντίν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν εἰδὲ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Οδυσσεύς,
 εἴπερ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν δόπο λήϊδος αἴσαν.

130

135

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὦ πόπῃ, Ἐννοσίγαι' εὐρυθενές, οἷον εἶπες;
 οὔτι σ' ἀτιμάξουσιν θεοί· χαλεπὸν δὲ κεν εἴη
 πρῶτον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν
 ἀνδρῶν δ' εἴπερ τις τε βίῃ καὶ κάρτει ἔκων
 οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

140

145

Τὸν

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σὺν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
 Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡρωιδεῖ πάντω
 Ραῖσσι, ἵν' ἤδη χῶνται, δόπολ' ἤζωσι ἢ πομπῆς
 Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὅρος πόλ' ἀμφικαλύψαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ὡ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄρ' ἔγω·
 Ὅππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται
 Λαοὶ δ' ὑπὸ πτόλιος, θείναι λίθον ἐγγύθι γαίης
 Νῆϊ θοῇ ἵκελον, ἵνα θωμάτωσιν ἅπαντες
 Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὅρος πόλ' ἀμφικαλύψαι.
 Αὐτὰρ ἔπει τὸν ἄκρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς Σχερίλυ, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
 Ἐνθ' ἔμεν· ἢ ἢ μάλα χρεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νῆς
 Ρίμφα διακομήνῃ· τ' δέ χρεδὸν ἤλθ' Ἐνοσίχθων,
 Ὅς μιν λαὸν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
 Χεῖρ' ἀπὸ πρυμνῶν ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
 Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 Φαίηκες δολιχέρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλείϊον ἄλλον.
 Ὡ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
 Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ πρὸ φάνετο πῦσα.
 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' ἔκ' ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετίειπεν.
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θεοφάθ' ἰκάνει
 Πατὴρ ἐμῷ, ὅς ἐφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι
 Ἡμῖν, ἔνεκα πομπῇ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων·
 Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡρωιδεῖ πόντῳ
 Ραϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὅρος πόλ' ἀμφικαλύψαι.
 Ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδ' ἐν νῦν πάντα τελεῖται.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, περὶ δώμεντα πάντες.
 Πομπῆς μὲν πάντα σθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται

Ἡμέτερον περὶ ἄστυ Ποσειδάωνι δὲ ταύρας
 Δώδεκα κεκερμυγὺς ἱερόσσομεν, αἶψ' ἐλεήσῃ,
 Μῆδ' ἡμῖν παύσηται ὅρος πόλιν ἀμφικαλύψῃ.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδουσιν, ἐπιμάσαντο δ' ἢ ταύρας.

ὣς οἱ μὲν ῥ' εὖχοντο Ποσειδάωνι ἀνακτι
 Δήμῳ Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

185

Ἐπώτερος πᾶσι βωμόν· ὃ δ' ἔρχετο δῖος Ὀδυσσεύς

Εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρώῃ· ἔδδ' αὖ μιν ἔγνω

Ἡδὲ δὴν ἀπείων· πᾶσι γὰρ θεὸς ἥερα χεῦεν

Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κέρη Διός· ὅφρα μιν αὐτὸν

190

Ἀγῶσιν τῶνδε, ἕκαστά τε μυθήσαιο·

Μὴ μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ, ἀσπί τε, Φίλοι τε,

Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίῃ δαυτοῖσιν.

Τῶν κ' ἄρ' ἀλλοεῖδεα φαίνεσκειτο πάντα ἀνακτι,

Ἀτραπιτοὶ τε δηνεκέες, λιμυρὲς τε πάντορ μοι,

195

Πέτραι τ' ἡλίεσσι, καὶ δένδρεα τηλεφάνεα.

Στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσὶδε πατρίδα γαῖαν·

Ὡμῶν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, καὶ ὡς πεπληγετο μῆρ' αὖ

Χερσὶ κατὰ πηγῆας· ὀλοφύρομην δ' ἔπος ἦνδα.

ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;

200

Ἡ ῥ' οἷγ' ὑβρίζεται καὶ ἄχαιοι, ἔδδ' ἐδίκαιοι;

Ἡὲ Φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής;

Πῇ δὴ χεῖματ' ἀπὸ πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δ' ἢ καὶ αὐτὸς

Πλάζομαι; αἰεὶ δ' ὅφελον μέναι πᾶσι Φαιήκεσσιν

Αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμυγέων βασιλῆων

205

Ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλῃ καὶ ἐπεμπε νέεσθαι.

Νῦν δ' ἔτ' ἄρ' πῇ γέαυ' ἐπίσταμαι· ἔδδ' αὖ μιν αὐτῶν

Καλλέψω, μήπως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γῆνται.

ὦ πόποι, ὅτι ἄρα πάντα νοήμονες ἔδδ' ἐδίκαιοι

210

Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο

Ἀεὶ εἰς Ἰθάκῃ εὐδέελλον· ἔδδ' ἐτέλεσαν.

Ζῶς σφέας τίσαιο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλος

Ἀνθρώπος ἐφορᾷ, καὶ τίνυται ὅς τις ἀμάρτη.

Ἀλλ' αἶγε δὴ τὰ χεῖματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδῶμαι,

215

Μῆτι

Μήτι μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.

Ὡς εἰπὼν, τρίποδας παρικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 Ἡρίθμῃ, καὶ χρυσόν, ὕφαντά τε ἱμάτια καλά·
 τῶν μὲν ἄρ' ἔτι πόρῃ· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
 Ερπύζων παρὰ θύνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πόλλ' ὀλοφύρομμος· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Αἴθνη,
 Ἄνδρι δέμας εἰκῆα νέω Ἰπιδώτορι μήλων,
 Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἑασιν·
 Δίπυχον ἄμφ' ὁμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέλδι' ἔχε, χεῖρι δ' ἄκοντα.
 Τὴν δ' Οδυσσεὺς γῆθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 Χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τι κακῶ νόῳ ἀντιβόλῃσσαις·
 Ἀλλὰ σάῳ μὲν ταῦτα, σάῳ δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγὼ γε
 Εὐχομαι ὥς τε θεῶν, καὶ σὺ φίλα γέναθ' ἱκάνω.
 Καὶ μοι ταῦτ' ἀγρόδυσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἄνδρες ἐχλεγάσιν;
 Ἡ πᾶ τις νήσων εὐδέελος; ἥ τις ἀκτὴ
 Κεῖθ' ἀλλ' κεκλημμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αἴθνη.
 Νήπιος εἷς, ὃ ξείν', ἣ τηλόθεν εἰλήλυσθας,
 Εἰ δὴ τῶνδ' ἐτε γαῖαν ἀνείρεαι· ἐδὲ τι λίλυ
 Οὕτω νώνυμός ἐστιν ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 Ἡ μὲν ὅσοι ναῖεσι παρὲς ἡῶ τ' ἡελίον τε,
 Ἡ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα.
 Ἡ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ ἔχ' ἱππῆλατος ἐστίν,
 Οὐδὲ λίλυ λυπεῖν, ἀτὰρ ἐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 Ἐν μὲν γάρ οἱ οἶτος ἀγροφάτος, ἐν δέ τε οἶνον
 Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλῆα τε ἔρση·
 Αἰγίβοτος δ' ἀραγῇ καὶ βέβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 Παντοίῃ, εὖ δ' ἄρδμοι ἐπηετανοὶ παρέασιν.

Τῷ τοι, ξείν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκοι,
 Τὴν περ τηλᾶ φασὶν Αἰχαιίδος ἐμμελῆαι αἴης.

Ὡς φάτο. γῆθησεν δὲ πλὺτλας δῖος Οδυσσεύς

Χαίρων

Χαίρων ἢ γαίῃ πατρώῃ, ὥς οἱ εἶπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρη Διὸς αἰγμόχοιο.
 Καί μιν Φωνήσας ἔπειτ' ἠερόεντα προσήδα·
 Οὐδ' οὔ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον,
 Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν.

255

Πρωτανόμῳ Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρέῃ
 Τηλεΰτερ' ὅντα· νῦν δ' εἰληλῆθα καὶ αὐτὸς
 Χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι λιπῶν δ' ἐπὶ πᾶσι ποσσὶν
 Φάργω, ἐπεὶ Φίλον ἦα κατέκτανον Ἰδομνῆος
 Ορηλοχον πόδας ὠκυῖ, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρέῃ
 Ἀνέρας ἀλφειῶς νῆα παχέεσσι πόδεσσιν·
 Οὐτεκά με σέρεσσε τ' ἡλίδος ἤθελε πάσης
 Τρωιάδος, τῆς ἐνὲκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων
 Οὐτεκ' ἄρ' ἔχ' ὦ πατερὶ χαλεζόμῃος φερέσθων
 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχεν ἑταίρων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ καλέοντα βάλλον χαλκῆρεϊ δούρῳ
 Ἀχράθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμῃος σὺν ἑταίρῳ·
 Νῦν δ' ἢ μάλα θνοφερῇ κατέχ' ἔρανον, ἔδ' τις ἡμέας
 Ἀνδρῶπων ἐνόησε· λάθον δέ ε' θυμὸν δούρας.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξεί χαλκῷ,
 Αὐτίκ' ἐγὼν ὅππ' ἠὲ κίων φοίνικας ἀγλαῦς
 Ἐκλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα λήϊδα δῶκα·
 Τὲς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε κατὰ σῆσσι ἔφθεσσαι,
 Ἡ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅτι κρατέσιν Επειοί.
 Ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπάσσοιτο ἰς ἀνέμοιο,
 Πόλλ' ἀεκαζομῆες, ἔδ' ἠθελον ἔξαπατήσασθαι.
 Κείθεν δ' ἢ πᾶσι γένεσθαι ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
 Σπῆδον δ' ἐς λιμὴν προερέεσθαι, ἔδ' τις ἡμῖν
 Δόρυ μῆστις ἔην, μάλα περ χατέσιν ἐλέεσθαι·
 Ἀλλ' αὐτῶς δόσαντες ἐκέμεθα νηὸς ἅπαντες.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 Κάθευον ἐνθά περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκέμην·
 Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐ ναιομύλῳ ἀναβάντες

260

265

270

275

280

285

B b

Ω.χοντ'

Ω, χοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμηρος ἦτορ.

Ὡς φάτο· μείδησεν ᾧ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χεῖρί τε μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί
 Καλὴ τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδήη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.

Σχέτλιε, πικιλομήτα, δόλων ἄτ', ἐκ ἅρ' ἐμελλες,
 Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξαι ἀπατάων,

Μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;

Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω

Κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσθὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων

Βελῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι

Μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν. εἰδὲ σὺ γ' ἐγνώσ

Παλλάδ' Ἀθηνᾶν κέρην Διὸς, ἥ τε τοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω;

Καὶ δέ σε φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔηκα·

Νῦν δ' αὖθις ἰχόμην ἵνα τοι σὺ μῆτιν ὑφῆνω,

Κρήματά τε κρύψω ὅσά τοι φαιήκες ἀγανοὶ

Ὤπασαν οἰκάδ' ἰόντι ἐμῇ βελῇ τε νόῳ τε·

Εἴπω θ' ὅσά τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ πηϊτῆσι

Κήδε' ἀναχέαθ'· σὺ δὲ τετλάμεναι ἔσ' ἀνάγκη,

Μηδὲ τω ἐκφάαθ', μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,

Πάντων ἔνεκ' ἅρ' ἤλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ

Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ἀργαλέον σε, θεᾶ, γῶναί βροτῶ ἀντιάσονται,

Καὶ μάλ' ὀπίσσω μὲν σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.

Τῷτο δ' ἐγὼ εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦοθα

Εἴως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν ἦες Ἀχαιῶν

Αὐτὰρ ἐπεὶ Πελάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν,

Βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῶς,

Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κέρη Διὸς, εἰδ' ἐνόησα

Νηὸς ἐμῆς ὀπίσσω, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκεις·

Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαίγμενον ἦτορ

Ηλώμην, εἰως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν
 Πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ
 Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσιν, καὶ ἐς πόλιν ἤραγες αὐτή.
 Νῦν δέ σε πρὸς πατρός γεγάσσομαι, (καὶ γὰρ οἶα
 90 ἤκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλῳ
 Γαῖαν ἀνασρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέεσθαι οἶω
 Ταῦτ' ἀγορεύμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπύσης)
 Εἰπέ μοι εἰ ἐπὶόν γε φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰκάνω.
 Τὸν δ' ἡμέτερόν περ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

335

Αἰεὶ τοι τιέσθαι ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 330 Τῷ σε καὶ ἐδύναμαι παρολιπεῖν δύσηνον εόντα,
 Οὐκ ἐπιτήεις τ' ἐστί, καὶ ἀγχίνοος, ἔχεφρων.
 Αἰσάσιος γάρ καὶ ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθῶν
 00 Ἰεὺ ἐνὶ μεγάροισι ἰδέειν παῖδας τ' ἄλοχόν τε·
 Σοὶ δ' ἔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι ἐδὲ πυθέσθαι,
 335 Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχευ παρήσεται, ἥ τέ τοι αὐτως
 ἤσται ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραί δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσι νύντες τε καὶ ἡμάτεα δακρυχεῖσι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔπειτ' ἀπίσσειν, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 05 Ἡδὲ ὁ νοστήσεις ὀλέσας δῶπ' πάντας ἐταίρους.
 340 Ἀλλὰ τοι σὺν ἐθέλῃσι Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἐνθετο θυμῷ
 Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεπνίθης.
 10 Φόρκυος μὲν ὁδὸς ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος·
 345 Ἡ δὲ δ' Ἰππὶ κρατὶς λιμένος πανύφυλλος ἐλαίη·
 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἀντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,
 Ἴσον Νυμφάων, αἱ Νηιάδες καλέονται·
 Τῶτό δέ τοι πωῆος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 350 Ερδίοκες Νύμφησι πεληέσας ἐκατόμβας·
 Τῶτό δὲ Νηλεΐδῃ ἐστὶν ὄρος κατὰέμμενον ὕλη.

350

Ὡς εἰπῶσα θεὰ σκέδασ' ἥερα· εἴσιτο δὲ χθών.
 Γῆησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἢ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρβραν.
 330 Αὐτίκα δὲ Νύμφης ἤρῃσιν χεῖρας ἀναχών.
 355 Νύμφαι

Νύμφαι Νηιάδες, κῆραι Διὸς, ἔπειτ' ἔγαυγε
 Ὀφειδ' ὑμὲν ἑφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγαθῆσι
 Χαίρετ'· ἀπὲρ κ' δῶρα διδώσμεν ὥς τοπάρους περ.
 Αἴκεν ἑὰ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγέλεη
 Αὐτὸν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.

360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Θάρσθ', μὴ τοι ταῦτα μὲν Φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Ἀλλ' ἄγε, χεῖματ' αὖ μὲν μυχῶ ἀντρεῖ θεασσέοιο
 Θεόμην αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σῶα μίμνη·
 Αὐτοὶ δὲ φραζώμεσθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γήνηται.

365

Ὡς εἰπῶσα θεὰ δύνε σπείος ἥρωειδες,
 Μαινομένη καθ' ἑμῶνας ἀνὰ σπείος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀσπον πᾶντ' ἐφόρῃ, χερσὸν κ' ἀτειρέα χαλκόν,
 Εἵματά τ' εὐποίηται, τὰ οἱ φάεικες ἔδωκαν,
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.

370

Τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν ἑλαίας,
 Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀλεθρον.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

375

Διογῆρες Παιρηνιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Φραζέσθ' ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήςης,
 Οἱ δὴ τοι τρέιπτες μέγαρον κατακείρανέεσσιν,
 Μνώμηροι ἀνλῖτέλω ἄλοχον, κ' ἔδνα διδόνῃες·
 Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόσον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν,
 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπη, κ' ὑπάρχειαι ἀνδρὶ ἐκάσῳ,
 Ἀγγελίας προῖεῖσαι· νόος δὲ οἱ ἄλλα μῆροινά.

380

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Αἰαμέμνονος Ατρεΐδου
 Φθίσσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκαστα, θεὰ, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτῆς·
 Πὰρ δὲ μοι αὐτὴ σῆθι, μένος πολυθαρσές ἐνεῖσα,
 Οἶον ὅτε Τροίης λυόμεν λιπαρὰ κρηδέμνα.
 Αἴκέ μοι ὥς μεμαῖα παρὰ σταθείης, Γλαυκῶπι,
 Καὶ κε τρηνήκοσιόισιν ἐγὼν ἀνδρῶσι μαχοίμην

385

390

ΣΥΝ

Σὺν σοὶ, πότνια θεᾷ, ὅτε μοι πρὸφρασ' ἐπαρήγοις.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Καὶ λίην τοι ἔγωγε πειρώσομαι, εἰδὲ με λήσεις

Ὀππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' οἶω

Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον εἶδαι 395

Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδραον.

Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τόλῃω πάντεσσι βροτοῖσι·

Κάρφῳ μὲν χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπήοισι μέλεσσι,

Ἐσθλὴς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δ' ἡ λαῖφος

Ἔστω ὅ κεν συγέησιν ἰδῶν ἄνθρωπος ἔχοντα. 400

Κλυζώσω δέ τοι ὅσπερ πάρος περικαλλέ' ἔοντε,

Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,

Σὴ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.

Αὐτὸς δὲ πρῶτιστε συβώτῳ εἰσιφικέσθαι,

Ὅς τοι ὧν ἐπάρους· ὅμως δέ τοι ἥπια οἶδε, 405

Παῖδά τε σοὶ φιλέει, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.

Δίεις τὸν γε σύεσσι παρήμυρον· αἱ δὲ νέμονται

Πὰρ Κόρακος πέτρη, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεΐδῃ,

Ἐσθλαὶ βάλανον μρωεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ

Πίνωσι, τά θ' ὕεσι τρέφει τεθαλίαν ἀλοιφήν. 410

Εἶθε μύειν, καὶ πάντας παρήμυρος ἐξερέεσθαι,

Ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτῃν ἐς καλλιγύναικα,

Τηλέμαχον καλέεσθαι, τέον φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ,

Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον

Ὡχετο, πεισόμενος μὲν σὸν κλέος, ἔπειτα ἔτ' ἔης. 415

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Τίπτε τ' ἄρ' εἰ οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδῆα;

Ἥ ἵνα περ καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσῃ

Πόντον ἐπ' ἀτρέγγειον; βίοτον δὲ οἱ ἄλλοι εἶδασι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 420

Μὴ δὴ τοι κείνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·

Αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,

Κῆσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ ἔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκηλος

Ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαι δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κῆται.

Ἡ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ, 425

Ἰέμενοι

Ιέμβροι κτεῖναι πρὶν πατέρωδε γαῖαν ἰκέσθαι·
 Ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξῃ
 Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.

Ὡς ἄρα μιν Φαίηκεν ῥάεδον ἐπιμάσασατ' Ἀθήνη·
 Κάρφε μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπήοισι μέλεοςσι,
 Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δ' ἔδερμα
 Πάντεοςι μελέεσσιν παλαιῷ θῆκε γέροντι.

Κνύζωσεν δὲ οἱ ὅσπερ πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
 Ἀμφὶ δὲ μιν ῥάχος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἥδε χιτῶνα,
 Ρωραλέα, ῥυτίωνη, κακῶ μεμερυγμῆα καπνῶ.

Ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέρμα πεχέης ἕως ἑλάφοιο
 Ψιλόν· δῶκε δὲ οἱ σκηπτρον καὶ ἀεικέα πήλην,
 Πυκνὰ ρωραλέην, ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῷ γ' ὥς βεβλόσσαντε διέτμαζον· ἡ μὲν ἐπειτα
 Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μὲν παῖδ' Ὀδυσῆα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ἐν τῇ ἀρχῇ πρὸς Εὐμαίαν, καὶ ποικίλη τις ἰμνολογία. Ἀλλως. Οδυσσεύς περυσία πρὸς Εὐμαίον, καὶ λόγῳ γίνονται ἀντιπλάττοντες ἑαυτὸν, καὶ πρᾶξις πρὸς ἐκπηγεμένην.

Α Λ Λ Η.

Ξῖ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν ἀρχῇ Εὐμαῖος ὑφορβός.

ΑΥΤὸν δ' ἐκ λιμῆος προσέβη τετραχῆαν ἀπαρτὸν,
 Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκρας, ἥ οἱ Ἀθήνη
 Πέφεραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότιο μάλιτα
 Κήδετο οἰκῶν ὅς κτήσαστο δῖος Οδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἐνθά οἱ αὐλή

ὑψιλή

Ἰψηλὴ δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 Καλὴ τε μεγάλη τε, παῖδ' ὁδός· ἦν ῥα συβώτης
 Αὐτὸς δέμαθ' ὕεσιν ἀποικυμύοιο ἀνακτὸς,
 Νόσφιν δασυοῖνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
 Ρυτίσι λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω·
 Σπυρὲς δ' ἐκτὸς ἔλασσε λαμπυρὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
 Πυκνὴς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
 Ἐνπῶθεν δ' αὐλῆς συφεῖς δυοκαίδεκα πόδες
 Πλησίαν ἀλλήλων, εὐνὰς συστίν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 Πεντήκοντα σύες χαμαιαινάδες ἐρχατόωντο
 Θήλειαι τοκάδες· τὴν δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
 Πολλὸν παυρότεροι· οὗ γὰρ μινύθεσκον ἐδονίης
 Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προῖαλλε συβώτης
 Αἰεὶ ζαυρεφίων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων.
 Οἱ δὲ τρηκασίῳ τε καὶ ἐζήκοντα πέλοντο.
 Παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν εἰκότες, αἰὲν ἴαυον
 Τέσσαρες, ἃς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν εἰς ἀράρκεα πέδιλα,
 Τάμωνων δέρμα βόειον εὐχρῆες· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ωχροντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἀμ' ἀποικυμύοιο σύεσσιν
 Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπείσθηκε πόλινδε,
 Σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 Ὀφρ' ἱερδύσαντες κρείων κρεσσαῖατο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δὲ Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμαροι·
 Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἔξετο κερδοσύνη· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐνθά κεν ὦ παῖδ' ἐσθμῷ αἰεκέλιον πάθην ἄλγος,
 Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών
 Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκύττος δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τὲς μὲν ὁμοκλήσας στυὲν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
 Πυκνῇσι λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἀνακτῶ.

ὦ γέρον, ἣ ὀλίγα σε κύνες διεδηλήσαντο
 Ἐξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχθεις.
 Καὶ δὲ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγέα τε συναχάς τε·
 Ἀντίθεος γὰρ ἀνακτος ὀδυρόμηνος καὶ ἀχρόων

Ἡμαί, ἄλλοισιν δὲ σῶας πάλῃς ἀπιπλάω
 Εδμήμα· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός περ ἐδωδῆς
 Πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 Εἶπε ἔτι ζῶει, καὶ ὅρα Φάος ἡλείοιο.

Ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 Σίτῃ καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
 Εἵπῃς ὅπως ὅθεν ἐσσι, καὶ ὅπως κηδὲ ἀνέτλῃς.

Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπὲρ ἔχονε δασείας·
 Εξόρεσεν δ' Ἰππὶ δέρμα ἰονθάδος ἀχνεῖα αἰγὸς,
 Αὐτὰρ ἐνδύαναιον, μέγα καὶ δασύ· χαίρε δ' Ὀδυσσεύς
 ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Ζῶς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθανάτῃ θεοὶ ἄλλοι
 Ο, τί μάλιν' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε σὺ βῶπα.
 Ξεῖν', ὅ μοι θέμις ἔς', ὅδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,

Ξεῖνον ἀλημῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 Ξεῖνοί τε πῖωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 Γίγνεται ἡμετέρῃ· ἢ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,

Αἰεὶ δεδιότων ὅτ' Ἰπικρατέωσιν ἀνακτεῖς
 Οἱ νέοι. ἢ γὰρ τῷ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδθησαν,
 ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλη, καὶ κτῆσιν ὅπως αἶψα,
 Οἷά τε ὧ οἰκῇ ἀναξ εὐθυμὸς ἔδωκεν,

Οἶκόν τε κληρόν τε, πολυμνήσῃν τε γυναικῶν,
 ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ.
 Ὡς καὶ ἐμοὶ τὸδε ἔργον ἀέχεται, ὧ ἐπὶ μίμνω.
 Τῷ κέ με πολλὴ ὤνησεν ἀναξ εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 Ἀλλ' ὅλεθ'· ὡς ὦφελ' Ἑλένης δὸτ' Φῦλον ὀλέαδ'·
 Πρόχῃ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν δὸτ' γένατ' ἔλυσεν·
 Καὶ γὰρ σκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
 Ἰλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

Ὡς εἰπὼν, ζῶσθ' ἑλθὼς σὺν ἑέρῃ χιτῶνα.
 Βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεῖς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
 Ἐνθεν ἐλὼν δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρως ἰέρωσεν·
 Εὐσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀδελοῖσιν ἔπειρεν.

45

50

55

60

65

70

75

Οπλήσας

Οπλή
 Θέρμ
 Εν δ
 Αὐτὰ

Ε

Χοίρ

Οὐκ

Οὐ μ

ΑΛΛ

Καί

ΑΛΛο

Πλησ

Καί μ

Οἶδε

Κένε

Μυῖα

Κτήμ

Οσομ

Οὐτὰ

Οἶνον

Η γὰ

Ανδρῶ

Οὐτ' α

Ες αὐ

Δωδὲκ

Τόσσα

Βόσκη

Ενθα

Εξαλί

Τῶν α

Ζατρεῖ

Αὐτὰρ

Καί σφ

Ὡς

Αρπαλ

Οπῆσαις δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Οδυσῆϊ
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λάκκῳ πάλυνεν·
 Ἐν δ' ἄρα κισσὺν κίρην μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν· ἐποτρύνων δὲ προσήδα.

Ἐοῖε νῦν, ὦ ξείνε, πᾶ τε δμῳέοσι πάρεςτι
 Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλκας γε σύας μνηστῆρες ἔδασιν,
 Οὐκ ὅπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν ἔδ' ἐλεητύν.
 Οὐ μὲν γὰρ ἐργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 Ἀλλὰ δικλὴν τίσσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 Καὶ μὲν δυσμυέες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
 Ἀλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς λήϊδα δάη,
 Πλησάμμοι δὲ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 Καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
 Οἷός τε τι ἴσασι, θεὸς δὲ τιν' ἐκλυον αὐδὴν,
 Κένος λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλῃσι δικαίως
 Μῖνᾶσθαι, ἔδ' ἐ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἐκηλοῖ
 Κτήματα δαρδάρησιν ὑπέρβιον, ἔδ' ἔτι φειδώ.

Ὅσση γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 Οὐκ ἔστιν ἐν ἱερῷ οὐδ' ἐν ἱερῷ, ἔδ' ἐν οἷῳ·
 Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 Ἡ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἀσπετὴ· ἔτινι πόσση
 Ἀνδρῶν ἡρώων, ἔτ' ἡπείροιο μελαίνης,
 Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· ἔτε ζυνεέκοσι φωτῶν
 Ἐς ἀφενος τοσούτων· ἐγὼ δὲ κε τοι κατὰλέξω.
 Δώδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλας, πόσα πάρεα οἶων,
 Τόσσα συνὼν συβόσια, πόσ' αἰπόλια παλατῇ αἰγῶν·
 Βόσκησι ξεινοὶ τε καὶ αὐτὰ βῶτορες ἄνδρες.
 Εἶδα δὲ τ' αἰπόλια παλατῇ αἰγῶν ἑνδεκά πάντα
 Ἐχθαλῆν βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐοῖλοι ὄρονται,
 Τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡμαῖ μῆλον ἀγνεί,
 Ζατρεφέων αἰγῶν ὅσις φαίνεται ἄριστος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ρύομαι τε,
 Καὶ σφι συνὼν τὸν ἄριστον εὐκλείνας ἀποπύμπω.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤδ' οἶνον
 Ἀρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτλυν.

C C

80

85

90

95

100

105

110

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπνε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ οἱ πλεσάμηνος δῶκε σκύφος, ὃν περ ἔπινεν,
οἶνός ἐνίπλειον. ὃ δ' ἐδέξατο χαῖρε δὲ θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ω φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
ὦδὲ μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὥς ἀγορεύεις;
φῆς δ' αὐτὸν φθιάσθαι ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς·
εἰπέ μοι αἴ κε παθὶ γνώω τιῶτον εἶναι.

Ζῶς γάρ περ τότε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἰ κέ μιν ἀγείλαμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' αἰλήθην.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτὰ συζῶντος ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Ω γέρον, ἔτις σκαῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμηνος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσσει γυναικὰ τε καὶ φίλον υἱόν.

Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχηρημένοι ἄνδρες αἰλήθην
ψάλλοντ', ἔδ' ἐθέλωσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὅς δ' ἂν ἀληθείων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει.

Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, Φιλέφ καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ·

καὶ οἱ οὐρομήνη βλεφάρων ἀπὸ δάκρυα πίπτει,

Ἡ, θέμισ ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.

Αἰψά κε καὶ σὺ, γεραίη, ἔπος ὠρατεκτίναιω,

εἴ τις τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δόη.

Τῷ δ' ἤδη μέλλασσι κυνέες, παχέες τ' οἰωνοὶ

γινὼν ἀπ' ὀσέοφιν ἐρύσσει· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·

Ἡ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάσιν ἰχθυέες, ὅσῃ δ' αὐτῷ

κεῖται ἐπ' ἡπείρῃ, ψαμάθω εἰλυμένα πολλῇ.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δ' κηδὲ ὀπίσσω

πᾶσιν, ἐμοὶ δ' μάλιστα, τετεύχεα· καὶ γὰρ ἔτ' ἄλλον

ἦπον ὥδε ἀνακταὶ κηχέσμεν ὀππὸς ἐπέλθω,

οὐδ' εἴ κεν πατὴρ καὶ μητὴρ αὐτὶς ἰκώμεν

οἶκον, ὅθι πρῶτον γυρόμεν, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.

οὐδὲ τι τῶν ἐτι πόσον οὐρόμαι, ἀχνυμένος περ,

ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, εἰς ἐν πατρίδι γαίῃ·

ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθος αἰνυται οἰχομήνοιο.

Τὸν μὲν ἐγὼν, ὃ ξέεινε, καὶ ἐπαρέοντ' ὀνομάζειν

145
Αἰδέομαι

Αἰδέομαι· ὡεὶ γάρ μ' ἐφίλη καὶ κήδετο θυμῷ
 ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἔοντα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Ω φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀνάνεια, ἔδε τι φηῖται
 κῆνον ἐλδύσεσθαι, θυμός δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.

150

Ἀλλ' ἐγὼ σὺν αὐτῷς μνηστέρῃσι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὡς νῦνταί Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσω,

αὐτίκ' ἐπεὶ κεν κῆνος ἰὼν τὰ ἀδῶμαθ' ἵκηται,

ἔσθῃ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ἑμάτα καλά·

Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχηρμένος, ἔτι δεχοίμην.

155

Ἐκθρὸς γάρ μοι κῆνος ὁμῶς Αἰδαο πύλῃσι

γίνεται, ὅς πενίῃ ἔκων ἀπατήλια βάζει.

ἰσὼ νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,

ἔσθῃ τ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω,

ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελεέεται ὡς ἀγορεύω.

160

τῷ δ' αὐτῷ λυκάεσσαντος ἐλεύσετ' ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·

τῷ μὲν φθίνοντος μῆνός, τῷ δ' ἱερμύροιο,

οἴκαδ' ἐνοστήσῃ, καὶ τίσεται ὅς κεν ἐκείνῃ

ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαιδίμον υἱόν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα.

165

Ω γέρον, ἔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τάδε τίσω,

οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκκλητος

πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδὲ με τέτων

μῆμνησκέ· ἢ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν

ἀχνυμαι ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακτός.

170

ἀλλ' ἥτοι ὄρκον μὲν εἴσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς·

ἔλθοι ὅπως μιν ἐγὼν ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια,

λαέρτης θ' ὁ γέρον, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

νῦν αὖ παῖδος ἄλαστον ὀδύρεμαι, ὃν τέκε Ὀδυσσεύς,

Τηλεμάχῃ· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσεν,

175

καὶ μιν ἐφίω ἔασεσθαι ἐν ἀνδράσιν ἔτι χερεῖω

πατρός ἐοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀρητόν·

τῷ δέ τις ἀθανάτων βλάβη φρένας ἐνδον εἴσας,

ἢ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μὲν πατρός ἀκελῶ

ἐς Πύλον ἡρατῆλιν· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ

180

οἴκαδ'

Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως δ' αὖτε Φῦλον ὄληται
 Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεσίῃς ἀνιδέοιο.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν εἰσόμεν, ἢ κεν ἀλάῃ,
 Ἡ κε Φύγοι, καὶ κεν οἱ ὑπέρχοι χεῖρα Κρονίων.
 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιέ, τὰ σωτὴρ κηδὲ ἐνιαστῇ.
 Καὶ μοι τῆτ' ἀγρόευσον ἐπήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 Τίς; πῶθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ' ἐποικῆς;
 Οπποῖός δ' ἔπ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἤραρον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἐμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Οδυσσεύς.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλα ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἔπ' ἐπὶ χρονον ἡμὲν ἐδωδῇ,
 Ἡδὲ μέθ' οὐ γλυκερὸν κλισίῃς ἐντοσθεν ἔξοι,
 Δαίνυσθαι τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν
 Γηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 Οὔτε Διὰ πηῖταιμι λέγων ἐμὰ κηδεὰ θυμῷ,
 Οσοῖά γε δὴ ζῦμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησται.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γῆρος εὐχομαι εὐρεῖάν,·
 Ἀνέρος ἀφνειοῖο παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 Τίεες ἐν μεγάροις ἡμὲν τράφην ἠδ' ἐχέοντο,
 Γυνῆσοι ἐξ ἀλόχῃς, ἐμὲ δ' ὠνήτη τέκε μήτηρ
 Παλλὰκις, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαχήμερον ἐτίμα
 Κάσῳρ Τλακίδης, τῷ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, τίετο δῆμα
 Ολβῷ τε πλεῖστον τε, καὶ ἡσίοι κυδαλίμοισιν.
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν κῆρυξ ἔβαν θανάτοιο φέρωνται
 Εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶντες ἐδάσαντο
 Παιῖδες ὑπὲρ θυμοῖ, καὶ ἐπὶ κλήρυς ἐβάλλοντο·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα πᾶντα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνεμαν.
 Ἠραχόμεν δὲ γυναιῖκα πολυκλήρων ἀνδράπων
 Εἵνεκ' ἐμῆς δρετῆς· ἐπεὶ σὺν δ' αὖτε Φώλιος ἦα,
 Οὐδὲ Φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν.
 Ἀλλ' ἐμῆς καλὰ μιν γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν· ἢ γὰρ με δῦν ἔχει ἤλυθα πολλή.

Η μὲν δὴ Θάρσος μοι Ἀρης τ' ἔδωκεν καὶ Ἀθήνη,
 καὶ ῥηξέμενοι, ὅποτε κρίνοιμι λόχονδε
 ἄνδρας ἀριστεύοντας, κακὰ δυσμυθέεσσι φυτεύων·
 οὐπότε μοι Θάνατον περιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμμος ἐγχεί, ἔλεσπον 210
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ, τέ μοι εἴξεε πόδεςσι.
 τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι ἔ' φίλον ἔσκεν,
 οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
 καὶ πόλεμοι, καὶ ἀκρόες εὐχέσσι, καὶ οἰσὶ, 215
 Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καὶ ἀεργηλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ Φίλ' ἔσκε τὰ περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὀπιτέρπεται ἐργοῖς.
 Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ὀπιθήμεναι ἦας Ἀχαιῶν,
 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσιν, 220
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς· καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα.
 τῶν ἐξαίρδύμην μυροεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 Λάγχανον· αἶψα δ' οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 Δεινὸς τ', αἰδοῖός τε, κατὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τιώδε συγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσσατο, ἡ πολλῶν ἀνδρῶν ἀπὸ γένατ' ἔλυσε,
 δὴ τότε μ' ἠνώρον καὶ ἀρακλυτὸν Ἰδομνῆα
 Νῆας ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· ἔδ' ἐτι μῆχ' ὦ
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμ' αὖ Φῆμις.
 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν ἦες Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δ' ἄλιν Πριάμης πέρσαντες ἔβημεν
 οἴκαδ' οὐδ' ἠέσσι· θεὸς δ' ἔκείδασεν Ἀχαιῆς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶ κακὰ μῆθετο μητιέτα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμενα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
 κεραιδὴ τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 αἰγυπλόνδε με θυμὸς ἀνώγῃ ναυτίλλεσθαι,
 νῆας εὐσεύαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας σείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ἔξῃμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
 δαίνυντο· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆα πολλὰ παρέϊχον, 250

Θεοῖσιν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 Εβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρέης,
 Επλέομεν βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
 Ρηϊδίῳ, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· ἔδὲ τις ἔν μοι
 Νηῶν πημάνθη· ἀλλ' ἀσκεθές καὶ ἄνυσσι
 Ημεῖς· πᾶς δ' ἀνέμὸς τε κυβερνήτῃ τ' ἰδυῶν.
 Περμπλαῖοι δ' Αἰγυπλὸν εὐρύετιν ἰκόμεσθαι·
 Στήσσι δ' ἐν Αἰγυπλίῳ πταμῷ νέας ἀμφιελίσσους.
 Ενθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήφας ἐταίρας
 Αὐτῶ παρ νήεσσι μῦθαι, καὶ νῆας ἐρυδάτ'
 Οπτῆρας δὲ κατὰ σκηπίας ὥτρυναι νέεσθαι
 Οἱ δ', ὕβρι' ἔζαντες, Πηλαγόμην μοι μῦθε σφῶ,
 Αἶψα μάλ' Αἰγυπλίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρῶς
 Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικῶν ἄγον καὶ νῆπια τέκνα,
 Αὐτῶς τ' ἐκτενον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτῇ
 Οἱ δὲ, βοῆς αἰόντες, ἅμ' ἡοὶ Φαινομήνηφι
 Ηλθον· πῶλῃτο δὲ πᾶν πῆδον πεζῶν τε ἔ' ἵππων,
 Χαλκῶ τε στροπῆς· ἐν δὲ Ζῶς τερπικέραυν' ὦ
 Φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, ἔδὲ τις ἔτλη
 Μείναι ἐναντίον· πῶς γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθ'.
 Ενθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὄφει χαλκῷ,
 Τῶς δ' ἄραγον Ζῶς, σφίσιν ἐργάζεσθ' ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζῶς αὐτὸς ἐνὶ Φρεσὶ τῶτο νόημα
 Ποίησ', ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πτόμον Πηλαγῶν
 Αὐτῶ ἐν Αἰγυπλίῳ· ἔτι γὰρ νῦν με πῆμ' ὑπέδεκτο.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κινέην εὐτυκτον ἔηκα,
 Καὶ σάκος ἁμοιβὴν δόρυ δ' ἐκβαλον ἐκποσε χειρός·
 Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
 Καὶ κύσσι γέναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσσετο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 Ες δίφρον δὲ μ' ἔσας ἄγεν οἰκαδὲ δακρυχέοντα.
 Ἡ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσαν μελίησιν,
 Ιέρμηναι· (δὴ γὰρ κεχαλῶατο λίην)
 Ἀλλ' ἀπὸ κῆνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 Ξεινίς, ὅς τε μάλιστ' ἀνέμεσσάται κακὰ ἔργα.
 Ενθα μὲν ἐπ' αἵετες μύθον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεσθαι

Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίῃς ἀνδρας δίδουσαν γὰρ ἅπαντες.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι Ὀπίπλομνον ἔπος ἦλθε,
 Δὴ τότε φοινῖξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδώς,
 Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐώρη·
 ὅς μ' ἄγε παρπεπθὼν ἦσι Φρεσὶν, ὅφρ' ἐκόμεσθα
 φοινίκην, ὅθι τῶγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκαστο.

290

Εὐδα παρ' αὐτῷ μείνα τελοσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελειῶτο
 Ἀψ' ὡς τελλομένης ἔτεος, καὶ ἐπῆλυθον ὥραι,
 Ες Λιεύω μ' Ὀπί νηὸς ἐίσσεται ποντοπόροιο,
 ψόδεα βελεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
 Κῆφι δέ μ' ὥς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.

295

Τῷ ἐπὶ μὲν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.
 Ἡ δ' ἔβρεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκρεαί, καλῷ,
 Μίσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μῆδετ' ὀλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτιν μὲν ἐλέπμεν, εὐδὲ τις ἄλλη
 φαίνετο γαῖάων, ἀλλ' ἄρανός ἦδ' ἐθάλασσοι,

300

Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δ' ὅς ποῖλος ὑπ' αὐτῆς.
 Ζῶς δ' ἀμυδὺς βρόντησε, ἔμβασε νηὶ κεραυνόν·
 Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσαι, Διὸς πᾶληγῆσσι κεραυνῷ,
 Εὐ δὲ θεῶν πᾶντο, πᾶσον δ' ἐν νηὸς ἅπαντες.

305

Οἱ δὲ, κορώνησιν ἱκελοι, πρὶν νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ὀδοαίνυτο νόστον.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζῶς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγος θυμῷ,
 Ἰσὺν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπέπρωιο

310

Εὐ χειρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἐπὶ πῆμα φύγοιμι.
 Τῷ γὰρ ὡς ἐπλεχθεὶς, φερόμεν ὀλοῖς ἀνέμοισιν·
 Εὐνημαρ φερόμεν, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Γαῖῃ Θεσπρωτῶν πέλασε μέγα κῦμα κυλίνδον.

315

Εὐδα με Θεσπρωτῶν βασιλεύς ἐκομίσσεται φείδων
 Ἡρώς ἀπεράτῳ τῷ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ διδμημύρον ἦγεν εἰς οἶκον
 Χείρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἴκετο δώματα πατρός·
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσθεν.

320

Εὐθ'

Ενθ' Οδυσσεὺς ἐγὼ πύθμεν κείνος ᾗ ἔφασκεν
 Ξεινίσσῃ ἥδ' ἐφίλῃσσι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυωγείρατ' Οδυσσεύς,
 Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
 Καὶ νῦν κεν ἐς δέκατ' ἔτη γυμὴν ἕτερόν γ' ἐπὶ βόσχοι,
 Τόσσοι οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κέτο ἀνακτος.
 Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεμα, ὅφρα θεοῖο
 Εκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βεβλήν ἐπακέσῃ,
 Οππῶς νοσήσῃ Ἰθάκης ἐς πόλιν αἰὲν ἄνθρωποι,
 Ἥδη δ' αὖτ' ἀπείων, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφιδόν.
 Ωμοσε γ' ὥς ἐμὶ αὐτόν, δόσσατ' ἐνδὸν ἐν οἴκῳ,
 Νῆα κατειρύσσει, καὶ ἐπαρτέας ἐμμέν' ἐταίρους,
 Οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσ' ἣν ἐρχομένη νῆος
 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελφίον πολύπυρον.
 Ενθ' ὅγε μ' ἠνώγαθ' ἀέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάσῳ
 Ενδυκέως· τοῖσιν δὲ κακῇ φρεσὶν ἤνδανε βελή
 Ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἐτι πάγχυ δῆς ἐπὶ πῆμα γυνοίμην.
 Ἀλλ' ὅτε γαῖης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νῆος,
 Αὐτίκα δελτιὸν ἤμαρ ἐμοὶ παρήμενον ἔλκετο·
 Εκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσα,
 Ἀμφὶ δὲ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἥδ' ἐχιτῶνα,
 Ρωγαλέα, πᾶσι καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
 Εσπέρῃσι δ' Ἰθάκης εὐδείλῃσ' ἔργ' ἀφίκοντο·
 Ενθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐστέλῳ ἐν νηϊ,
 Οπλῶ εὐσπρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἐδοσαντες
 Εσσυμένως πρὸς τὴν θαλάσσης δόρυον ἔλυντο.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγραμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ρηϊδίῳ· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 Ξεστὸν ἐφ' ὀλκαιοὺς καταβάς ἐπέλασσε θαλάσῃ
 Στῆθεσσι· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
 Νηχομήδης, μάλα δ' ὥκα θυρήφ' ἑὰ μ' ἀμφὶς ἐκείνων.
 Ενθ' ἀναβὰς, ὅτι τε δελίος ἦν πολυανθρώπος ὕλης,
 Κέμην πεπληγῶς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντες
 Φοίτων· ἀλλ' ἔγ' γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι

Μάκαδάω πρῶτέρω· τί μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Πηϊδῶες, καὶ με σταθμῶ ἐπέλασσον ἄροντες
 Ἄνδρὸς Ἰππικαμῆϊς· ἐτί γάρ νύ μοι αἴσα βιῶναι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶπα. 360

Α δαίε ξένων, ἥ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
 Ταῦτα ἕκαστα λέγων ὅσι δὴ πάθεις, ἡδ' ὅσ' ἀλήθης·
 Ἀλλὰ τίδ' εἰ κατὰ κόσμον οἶομαι, εἴδ'ε με πείσεις,

Εἰπὼν ἀμφ' Οδυσῆϊ· τί σε χρὴ τίον εἶναι
 Μαψιδῶες ψεύδεσσ; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365

Νόστον ἐμοῖο ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 Πάγχυ μάλ', ὅτι μιν ἔτι μῆ Τρώεσσι δάμασσαν,

Ἡὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπυσσε·

Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 Ἡ δέ κε καὶ ὦ παῖδι μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 370

Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυαὶ ἀνηρεύσαντ.

Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπότρεπος, εἴδ'ε πόλινδ'ε

Ερχομαι, εἰ μὴ τίς τι περίφρων Πηνελόπεια

Ελθμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.

Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμφοι ἐξερέουσιν, 375

Ἡ μὲν οἱ ἀχνυνται δλυ οἰχομῆοιο ἀνακτος,

Ἡ δ' οἱ χαίρουσι βίοτον νήπαινον ἔδοντες.

Ἀλλ' ἐμοὶ εἰ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρσασθαι

Εἴ εἰ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,

Ὃς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεύς, 380

Ἢλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον·

ᾗ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομνῆϊ ἰδέσθαι

Νῆας ἀκείομνον τὰς οἱ ξυνέαζαν ἀελλαι·

Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς Θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,

Πολλὰ χρέματ' ἄροντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι. 385

Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,

Μή τέ τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μή τέ τι θέλγῃ

Οὐ γὰρ τένεκ' ἐγὼ σ' αἰδήσομαι, εἴδ'ε Φιλήσω,

Ἀλλὰ Δία ξένιον δέσας, αὐτὸν τ' ἐλεήσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς. 390

D d

H μάλα

Η μάλα τίς ται θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀπίστος,
 Οἷόν σ' εἰδ' ὁμόοις περ ἐπήγαγον, εἰδὲ σε πείθω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὑπερθε
 Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τὸν Ολύμπῳ ἔχουσιν.
 Εἰ μὲν κεν νοσήσῃ ἀναξ τεὸς ἐς τὸδε δῶμα,
 395 Εἰσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔματα, πέμψαι
 Δελίχιον δ' ἰέναι, ὅθι μοι Φίλον ἐπλετ' ἑμῶν·
 Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς, ὥς ἀγορεύω,
 Δμῶας Πηιοεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 Οφρα καὶ ἄλλος πῶχός ἀλευέται ἡπεροπέυειν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Δῖος ὑφορβός.
 Ἔειν', ἔγω γ' ὃν κέν μοι εὐκλέη τ' ἀρετὴ τε
 Εἴη ἐπ' ἀνθρώπων ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 400 ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξένια δῶκα,
 Αὔθις ἧ κτείναιμι, Φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
 Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 Νῦν δ' ὦρ' ὀρσπιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
 Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκείμεθα δόρπον.

Ως οἱ μὲν ποιεῖντα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αὐχόμελον δὲ σῦες τε ἔ' ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,
 410 Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι·
 Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο σῶν αὐλιζομένων.
 Αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο Δῖος ὑφορβός.

Ἀξεδ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξένῳ ἱερεύσω
 Τηλεδάπῳ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οἴζυν
 415 Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἐνεκ' ἀγριοδόντων·
 Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήπινον ἔδουσιν.

Ως ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεὶ χαλκῷ·
 Οἱ δ' ὅν εἰσῆγον μάλα πόνονα πενταέτηρον·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἐσησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· εἰδὲ συβώτης
 420 Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· (φρεσὶ γ' ἐκέρχρητ' ἀγαθήσιν)
 Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
 Ἀργιόδοντος υἱός, καὶ ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι
 Νοστήσει Οδυσεῖα πολύφρονα ὅνδ' ὁμονοεῖ.
 Κόψε δ' ἀναρχόμενος χεῖρ' ὀδυρὸς ἦν λίπε κείων·

395

400

405

410

415

420

425

Τὸν

Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·
 Αἶψα δέ μιν διέχθον· ὁ δ' ὤμοθετέτο συῶτης,
 Πάντοθεν δ' ἐχόμενος μελέων, ἐς πόνα δημόν.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῃ ἀκτῇ,
 Μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα ἔ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

430

Ὀπτησάν τε πεφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 Βάλλον δ' ἐν ἐλεοῖσιν ἀολλέα. ἂν δὲ συῶτης
 ἱκτο δαιτρώσων· (πεὶ γὰρ φρεσὶν αἶσιμα ἦδη)

Καὶ τὰ μὲν ἔπληχα πάντα διμοιράτο δαΐζων·

τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος καὶ
 Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νῆμεν ἐκάσῳ·

435

Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διωκεέεσσι γέραιεν
 Ἀργιόδοντος υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτῶ·

Καὶ μιν Φωνήσας προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

Αἶψ' ἔγως, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γήοιο

440

ὦς ἐμοὶ, ὅτι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συῶτα.

Εἴδω, δαιμόνιε ξένων, καὶ τέρεο πῖσδ'·

οἷα πάρεστι θεός· ὃ τὸ μὲν δῶσθ', τὸ δ' εἰσθ',

ὅ, τί κεν ὦ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.

445

Ἡ γὰρ, καὶ ἄρ' ἔγωγε γυνεὶ θεοῖς αἰετὴν ἔμελλ'·

σπέσιος δ' αἶψοπα οἶνον, Ὀδυσῆϊ πολυπέρδῳ

ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἔξετο ἢ ὡρὰ μοίρῃ.

Σίπῳ δὲ σφιν ἔνειμε Μεσσήλιος, ὃν γὰρ συῶτης

αὐτὸς κτήσατο οἷος δ' ἀποχορμήοιο ἀνακτος,

450

Νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρτῳ γέροντος·

Παρ' δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν εἴοσιν.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔπειμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Σίπῳ μὲν σφιν ἀφείλε Μεσσήλιος· οἱ δ' ἐπὶ κρεῖτον

455

Σίτῃ καὶ κρεῖων κεκορημένοι ἐσσεύοντο.

Νῦν δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ἣ δ' ἄρα Ζεὺς

Πάννυχος· αὐτὰρ ἂν Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.

τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συῶτεω περητίζων,

εἰπὼς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταίρων

460

Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίλυ.

Κέκλυθι νῦν Εὐμμεε, Ἐἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
Εὐχάρμυρός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγῃ
Ἠλεός, ὅς ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἰῶσι,
Καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσσει, καὶ τ' ὀρχήσασθ' ἀνῆκεν,
Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὃ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον·

Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν τῳ πρῶτον ἀνεκραγόν, σὸν θῆπικεύσω.
Εἰθ' ὥς ἡδῶοιμι, βίη τε μοι ἐμπεδος ἔη,

Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤρμεν δρυτάναντες·

Ἠγείσθην δ' Οδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,

Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἤρχον ἐγὼ· αὐτοὶ γὰρ ἀνωγόν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος,

Ἡμεῖς μὲν πρὶ ἄστ' ἀπὸ ρωπήϊα πυκνὰ,

Ἀνδράνακας καὶ ἔλος ὑπὸ τούχεσι πεπληγῶτες

Κέμεσθα· νῦν δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέας πεσόντος,

Πηγυλῖς, αὐτὰρ ὑπέρθε χιὼν χέρετ' ἥτε πάχυν

Ψυχρῇ, καὶ σακέεσσι πῶς τρέφετο κρύσταλλος.

Ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,

Εὐδὸν δὲ εὐκηλοὶ σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·

Αὐτὰρ ἐγὼν χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐταίροισιν ἔλεπον

Ἀφραδίαις, ἐπεὶ σὸν ἐφάμην ῥιγασμένον ἔμψης·

Ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.

Ἀλλ' ὅτε ἤ τριῖχα νυκτὸς ἦν, μὲν δ' ἄσπερα βεβήκη,

Καὶ τότε ἐγὼν Οδυσσεῖα προσπύδων ἐγγυὸς εἶναι,

Ἀγκῶνι νύχτας· ὃ δὲ ἄρ' ἐμπαπείως ὑπ᾽ ἄκασε·

Διοχρὺς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεῖ,

Οὐτι ἐτι ζωῶσι μετέσσεσθαι, ἀλλὰ με χεῖμα

Δάμνα· ἔ γὰρ ἔχω χλαῖναν παρὰ μ' ἥπαφε δαίμων,

Οἰοχίτων ἔμενα· νῦν δ' σὸν ἐτι φυκτὰ πέλονται.

Ὡς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα νόον χέρε· τὸν δ' ἐνὶ θυμῷ,

Οἷος σκῆνος ἦν βεβλούμενον ἠδὲ μάχεσθαι·

Φθεγγάμενος δ' ὀλίγη ὅπ' με πρὸς μῦθον ἔειπε.

Σίγα νῦν, μή τις σέο Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκῶσῃ.

Ἡ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν χέρεν, εἶπε τε μῦθον,

Κλύτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·

Λίλυ γδ νηῶν ἐκάς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπέν Ατρεΐδῃ Αἰαμέμονι ποιμήνι λαῶν,
 εἰ παλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.

ὣς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα Θόας Ἀνδράϊμονος υἱὸς
 καρπιλίμω, δ'πὸ ἧ χλαῖναν θέτο φοινικέσσαν,
 βῆ δὲ θέειν ὅππῃ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κένε
 κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἥως.

500

ὣς νῦν ἠδῴοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σελιμοῖσι συφορβῶν,
 ἀμφοτέρον, φιλότῃ, καὶ αἰδοῖ φωτὸς εἵης·
 νῦν δὲ μ' αἰμάρζουσι κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα.

505

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα.

ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας·
 οὐδὲ τι πῶ παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς εἶπες·
 τῷ ἔτ' ἐδῆϊτος δόσησέ, ἔτε τευ ἄλλα,

510

ὣν ἐπέοιχ' ἱκέτῃ παλαπείρον ἀντιάσαντα
 νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ράκεα δνοπαλίζεις·
 οὐ γδ' ἀλλὰ χλαῖνας, ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
 ἐνθάδ' ἐννυσθαι, μία δ' οἷ φωτὶ ἐκάσῳ·
 αὐτὰρ ἐπὶ ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσῃ,
 πέμψῃ δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελόει.

515

ὣς εἰπὼν ἀνόρεσε· τίη δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγυὺς
 εὐνήν, ἐν δ' οἴῳν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἐβαλλεν.

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ ἧ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
 πυκνὴν καὶ μεγάλῃ, ἣ οἱ παρεχέσκει ἀμοιβὰς,
 ἐννυσθαι ὅτε τις χειμῶν ἐκπαγλὸς ὄροιτο.

520

ὣς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσεται· τοὶ ἧ παρ' αὐτὸν
 ἄνδρες κοιμήσαντο νειωῖαι· εἶδ' ἐκ συβῶτῃ
 ἠνδάνεν αὐτόθι κοῖτος, ὥν ἀπο κοιμηθῆναι·

525

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο (χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ρά οἱ βιότῃ περικηδέτο νόσφιν ἐόντῳ)

πρῶτον μὲν ξίφος ὅξυ πρὸ σταυροῖς βάλετ' ὤμοις·
 ἀμφὶ ἧ χλαῖναν ἔεσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν·
 ἀν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·

530

Εἶλετο

Είλετο δ' ὄζυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκίτῃρα καὶ ἀνδρῶν.
 Βῆ δ' ἴμβριαι κείων ὅτι περ σῦες δόρυμόδοντες
 Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδον, βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Τηλέμαχον Αθῶν ὄναρ ἐπιστῶσα, ἑς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν πατρὶς πέπλῳ
 ὃς δῶκε παρὰ Μενελάου λαῶν πέμπειν· ἔμμορναίην μέλαινα ἑς τὴν
 ναῦν, Θιοκλύμῃον πικὰ Ἀργεῖον μῆνιν ἀνελαιμόωνει ἐπὶ φόνῳ φόβῳ γένετα. καὶ
 Εὐμαιὸς Ὀδυσσεὶ διηγᾷ, ὡς Φοῖνικες αὐτὸν ληϊσπέμβοι ἐκ Συρίας νῆος, ἀπὶ
 δὲ Λαίρτη. καὶ ἡ Τηλεμάχῃ ναὺς κρητύρεται ἑς Ἰθάκην, ἔ τ' αὐτῇ εἰς ἄν
 δ' ἀποπέμψας, αὐτὸς ὡς Εὐμαιὸς ἔρχεται.

Α Δ Λ Η.

Οὐ ἐπέβη Ἰθάκης Ὀδυσσεΐδης ἐκ Λακεδαίμονος.

Η Δ' εἰς εὐρύχωρον Λακεδαίμονα Παλλὰς Αθήνη
 Ωχεῖτ', Ὀδυσσεὺς μεγαθύμῃ Φαίδιμον υἱὸν
 Νόστος ὑπομνήσασσι, καὶ ὀτρυνέσασσι νέεσθαι.

Εὐρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστωρος ἀγλαὸν υἱόν,

Εὐδοντ' ἐν παροδῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·

Ἦτοι Νεστωρίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·

Τηλέμαχον δ' ἔχ' ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

Νύκτα δ' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.

Αγχεῖ δ' ἱεταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τηλέμαχ', ἐκ ἔπι καλά δόμων ἀποδὴν ἀλάλησαι,

Κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν

Οὕτω ὑπερφιάλας μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι

Κτήματα δασυέμβροι, σὺ δὲ τηυσίην ὁδὸν ἔλθῃς·

Ἀλλ' ὅτρυνε τάχιστα βολεῖν ἀγαθὸν Μενέλαον,

Πεμπόμεν, ὅφρ' ἐπὶ οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης·

15

Η δὴ

Ἡ δὲ γὰρ ῥα πατὴρ τε κασιγνητοὶ τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθ' ὃ γὰρ παρ' ἑλλάδι πάντας
 Μνηστῆρας δάροισι, καὶ ἑξάφειλεν ἑσθνά·

Μὴ νύ τι, σέδ' ἀέκητι, δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.

Οἶδα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·

Κένε βέλεται οἶκον ὀφείλειν ὅς κεν ὀπτοί·

Παίδων δὲ πατρῶων καὶ κρηιδίοιο φίλοιο

Οὐκέτι μέμνηται τεθνήσκος, εἰδὲ μεταλλᾷ.

Ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ὀπιτηρέφεις ἑκάστῳ

Δμωάων ἥ τις τοι δέξῃ φαίνεται εἶναι,

Εἰσέκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοινον.

Ἄλλο ᾧ τοι γε ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σῶθ' οὖνο θυμῷ·

Μνηστῆρων σ' ὀπιτηδῆες δέξῃς λοχόωσιν

Ἐν προθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παλαιολόουσης,

Ἰέρμῃ κτεῖναι παρὲν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.

Ἀλλὰ τί γ' ἐκ οἴῳ· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθεῖξῃ

Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίαν κατέδρασι.

Ἀλλὰ ἐκάς νήσῳ ἀπέχεσθαι εὐεργέα νῆα·

Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν πέμψῃ δὲ τοι ἔρον ὅππῃθεν

Ἀθανάτων ὅστις σε φυλάσσει τε ρύεταί τε.

Αὐτὰρ ἔπην πρῶτον ἀκτὶν Ἰθάκης ἀφίκηται,

Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρύνει καὶ πάντας ἑταίρους·

Αὐτὸς δὲ πρῶτιστά σφ' ὥς τινι εἰσιφικέσθαι,

Ὅς τοι ὕῳν ἐπέρως, ὁμῶς δὲ τοι ἥπια οἶδεν·

Ἐνθα δὲ νύκτ' αἶσα· τί δ' ὀτρύνει πόλιν εἶσω

Ἀγγελίῳ ἐρέοντα παρ' ἑφρονι Πηνελόπειῃ,

Οὐνεκά οἱ σῶς ἐστί, ἔκ Πύλῃ εἰλήλασθαι.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.

Αὐτὰρ ὃ Νεστωρίδην ἐξ ἡδὸς ὕπνῳ ἐγείρεν,

Λαῖ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ἐρχεο Νεστωρίδη Πεισίσρατε, μώνυχας ἵππους

Ξεῖζον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα περήσωμέν ὁδοῖο.

Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Πεισίσρατος ἀντίον ἦνυδα.

Τηλέμαχ', ἔπως ἐστίν, ἐπειρομένης περ ὁδοῖο,

Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τίχα δ' ἔσται ἡώς·

Αλλὰ μὲν εἰσέκε δῶρα φέρων Ἰπιδίφρεα θείῃ
 Ἥρῳ Ατρεΐδης δερμκλείπῳ Μενέλαοι,
 Καὶ μύθοις ἀγανόισι παυροδύσας ἀποπέμψῃ.
 Τῷ γάρ τε ξείνος μιμνήσκειται ἡματα πάντα
 Ἄνδρὸς ξεινοδόκῃ, ὅς κεν Φιλότῃτε παρέσθῃ.

Ὡς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς·
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ἀντὶς ἐξ' εὐνῆς Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Οδυσσεύς Φίλος υἱός,
 Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα
 Δύνειν, καὶ μέγα φάρος Ἰπιδίφρεοις βάλετ' ὥμοις
 Ἥρῳ, βῆ δὲ θύραζε· παρσιμόμος δὲ προσήδα
 Τηλέμαχος Φίλος υἱὸς Οδυσσεύς θείοιο.

Ατρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέες, ὄρχαμε λαῶν,
 Ἡ δὴ νῦν μ' ἀπόπεμπε Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Ἡ δὲ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεταί οἱκαδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμέτερόν ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
 Τηλέμαχ', ἔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 Ἰέρμερον νόστοιο· νεμεσώμεναι δὲ καὶ ἄλλῳ
 Ἄνδρϊ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἐξοχα μὲν Φιλέησιν,
 Ἐξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα.
 Ἰσὸν τοι κακὸν ἐστ' ὅς σ' ὅκ' ἐθέλοντα νέεσθαι
 Ξείνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερύκη·
 Χρὴ ξείνον παρεόντα Φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
 Αλλὰ μὲν εἰσέκε δῶρα φέρων Ἰπιδίφρεα θείῳ
 Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· ἔγω δὲ γυναιξὶν
 Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἐνδον ἐόντων.
 Ἀμφοτέρων, κύδος τε, καὶ ἀγλαΐῃ, καὶ ὄνειρα,
 Δειπνήσαντας ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα ἔμμεσον Ἀργός,
 Ὀφρα τοι αὐτὸς ἐπωμῃ, ὑποδύξω δὲ τοι ἵππας,
 Ἀστὴρ δ' ἀνθρώπων ἡγήσεται· εἰ δέ τις ἡμέας
 Αὐτῶς ἀποπέμψῃ, δώσω δέ τι ἐν γῇ φέρεσθαι,
 Ἡέ τινα τριπόδων εὐχάλακων, Ἡέ λεβήτων,
 Ἡέ δὴ ἡμιόνους, Ἡέ χρύσειον ἄλειπον.

55

60

65

70

75

80

85

Τὸν

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἐβλομαι ἤδη νείσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· (ὃ γὰρ ὅππῃθεν
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ὅππῃ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι)

Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,

ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκκοσε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος,

αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῶσιν κέλδυσσε

δέπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκῆν ἄλῃς ἐνδον εὐντων.

Ἀγχίμολος δὲ οἱ ἦλθε Βοηθείδης Ετεωνίδης,

Ἀσπας ἔξ εὐνῆς, ἐπεὶ ἔκ πολυ νῆαιεν ἀπ' αὐτῶν

τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ὀππῇ τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκέσους.

Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατέβησιντο κηῶντα,

οὐκ οἶος, ἅμα τῶν' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι οἱ κειμήλια κείτο,

Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,

τίον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν

Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσταντο Φωρυαμοῖσιν,

ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπόικιλοι, ἔς κάμεν αὐτή.

τῶν ἐν αἰραμένη Ἑλένη φέρε δῖα γυναικῶν,

ὡς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος,

ἄσπερ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο ἢ νεάτορος ἄλλων.

ὣν δ' ἵεναι προτέρω δαΐ δάματος, ἕως ἵκοντο

Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Τηλέμαχ', ἥτοι νόσον ὅπως φρεσὶ σῇσι μνησινῶς,

ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν ἐρίγδεπας πόσις Ἥρης·

δώρων δ' ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται,

δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμῆσαι τὸν ἐστὶ.

Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· δρυγύρεος δὲ

ἔστιν ἅπας, χρυσῶν δ' ὅππῃ χεῖλεα κεκραϊάνηται·

ἔργον δ' Ἡφαιστοῖο· πόρεν δὲ ἐφαίδιμος ἥρως

Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν

καί με νοσήσαντα· τείν δ' ἐθέλω τὸδ' ὀπάσσαι.

ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πήχῃ δέπας ἀμφικύπελλον

Ε ε

90

95

100

105

110

115

120

Ἡρώς

Ἡρώς Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτὸν προπάρειθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρητος,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι,
Μνήμη Ἑλένης χειρῶν, πολυεράτα ἐς γάμους ὤρην
Σὴ ἀλόχῳ φορέειν· τέως δὲ φίλῃ πατρὶ μητρὶ
Κείδω ἐνὶ μεγάρω· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκριο
Οἶκον εὐκτίμῳ, καὶ σὺν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς εἰπὼς ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πατρὶναι τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμηνος, καὶ πάντα εἴω θήσαστο θυμῷ.
Τῆς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμῶν τε θρόνων τε.
Χερνίβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχθε φέρεσσι
Καλῇ, χρυσῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· πῦρά δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

Σίτον δ' αἰδοίῃ παμνίῃ παρέθηκε φέρεσσι,
Εἶδατα πολλὰ θηπιδεῖσαι, χαριζομένη παρεόντων.

Πὰρ δὲ Βοηθίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·
Ὡνοχόει δὲ υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἰππῆς τε ζεύγνυτ', ἀνά θ' ἄρμαλα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρας ἐρμυδάπε.

Τῆς δὲ μέτ' Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσῶ ἐν δέπαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοίτῳ.
Στῆ δ' ἵππων προπάρειθε· δεδισκόμενος ἢ προσήυδα.

Χαίρετον ὦ κέρω, καὶ Νέστορι πικρῇ λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε πατήρ ὥς ἦπιος ἦεν
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν ὑπὲρ Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
Καὶ λίλυ κένω γε διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις,

Πάντα τὰ δ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἱ γὰρ ἐγὼν ὥς
 Νοσήσεις Ἰθάκῃ κίων, Οδυσσεὺς ἐνὶ οἴκῳ
 Εἵποιμ', ὥς παρὰ σείο τυχῶν Φιλόπλοτος ἀπίσης
 Ἐρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ ἔ' ἐσθλά.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατο δέξιός ὄρνις, 160

Αἰετός, δ' ἐγὼν χῆνα φέρων ὀνύχεος πέλωρον,
 Ἡμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
 Ἄνδρες ἠδὲ γυναικες· ὁ δὲ σφιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 Δέξιός ἦϊξε παρόδ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
 Γῆστον, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Τοῖσι δὲ Νεστωρίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων. 165

Φάσκει δὴ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Εἰ κώϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἥ σι αὐτῷ.

Ὡς φάτο· μερμήριζε δ' ἀντιφίλος Μενέλαος 170

Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νήσας·
 Τὸν δ' Ἐλένη πανυπέπλος ὑποφθαμμένη φάτο μῦθον.

Κλυτὲ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατοι βάλλουσιν, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω.

Ὡς ὅθι χῆν' ἤρπασ' ἀπταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ 175

Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γῆρ᾽ ἐπὶ τόκος τε·
 Ὡς Οδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλιν ἐπιληθεὶς
 Οἰκαδὲ νοσήσει, καὶ τίσεται· ἥ καὶ ἤδη
 Οἶκoi, ἀπὲρ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσιν φυτεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῆν ἐρίγδωπος πόσις Ἥρης, 180

Τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῶν ὥς εὐχετάρωμι.

Ἡ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ ᾗ μάλ' ὤκα
 ἦσαν παεδίονδ' ἀπὸ πτόλιος μεμαῶτες.

Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες 185

Δύσσετό τ' ἠέλιος, σκιδώοντό τε πᾶσαι ἀγῆαι.

Ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα

Τίεος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσσαν· ὁ δὲ τοῖς πατρὸς ξένια θῆκεν.

Ἥμος δ' ἤρι· χάρεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ἰππας τε ζῶγῃωτ', ἀνά θ' ἄρματα πικίλ' ἔβαινον 190

Εκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέσης ἐριγδῆπα.
 Μάστιξεν δ' ἑλάαν τῷ δ' ὅκιν ἄκοντε πετέδην.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλας αἰπὺ Πηολίεθρον.
 Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστωρος υἱόν.

Νεστωρίδη, πῶς κέν μοι ὑπαχόμιμος τελέσειας
 Μῦθον ἐμόν; ζῆνοι δὲ Διαιμπερές εὐχόμεθ' εἶναι
 Εκ πατέρων Φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν.
 Ἡδὲ δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσθ.
 Μὴ με παρέξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτῷ,
 Μὴ με γέρων ἀέκοντα κατὰρχῃ ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἰέρμης Φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῖων θάλασσαν ἰκέσθαι.

Ὡς φάτο· Νεστωρίδης δ' ἄρ' ἐὼν συμφράσσατο θυμῷ,
 Οππῶς οἱ κατὰ μοῖραν ὑπαχόμιμος τελέσειεν.
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δάσασατο κέρδιον εἶναι·
 Στρέψ' ἵππας Ἰππὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξάνυστο καλλιμα δῶρα,
 Εἰδήσας, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
 Καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Σπῆδῃ νῦν ἀνάβαινε, κέλδύε τε πάντας ἐταίρους,
 Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
 Εὐὲ γὰρ ἐγὼ τόδῃ οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Οἷος ἐκείνῃς θυμὸς ὑπέρβιος, ἔσσε μεθήηθαι.
 Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δαῦρ' εἰσεται· ἐδὲ σε φημί
 Ἀψιέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμψης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτρίχας ἵππας
 Ἀψι Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δῶμαθ' ἵκανε.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρυνῶν ἐκέλευσεν.
 Εὐκοσμεῖτε τὰ τάχιστα, ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ·
 Αὐτοὶ τ' ἐμβαίνωμεν, ἵνα πησώσωμεν ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔμματα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπὶ θυμῷ. 220
 Αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιστον
 Ἥτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχετο θῦε δ' Ἀθήνη
 Νῆϊ πρὸ πρύμνῃ· χερόθεν δὲ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
 Τηλεδάπης, φεύγων ἐξ Ἀργεος, ἀνδρὰ κατακτάς,
 Μάντις· ἀτὰρ γῆρην γε Μελάμπος ἐκχρονος ἦεν,

ὅς περ ἐν μὲν ποτ' ἔναϊε Πύλῳ ἐνὶ μητέρι μήλων,
 Ἀφνειὸς Πυλίοισι, μέγ' ἔσχον δώματα ναίων·
 Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο πατρίδα Φεύγων,
 Νηλεὺς τε μεγάρυμον, ἀζανότατον ζώντων,
 ὅς οἱ ζῆματ' ἀπὸ πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230
 εἶχε βίη· ὃ δὲ πῶς μὲν ἐνὶ μεγάροισι φυλάκειο
 Δεσμῶν ἐν δ' ἑταλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 ἔνεκα Νηληϊὸς κέρης, ἄτης τε βαρέης
 τὴν οἱ Ἰπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ δασιλήτης Εἰρινύς·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐκφυγε κῆρα, ἃ ἤλασε βῆς ἐριμύκης 235
 ἐς Πύλον ἐκ φυλάκης, καὶ ἐτίσαστο ἔργον αἰεκές,
 ἀντίθεον Νηλεῖα, κασιγνήτω τε γυναικί·
 ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 ἄργος ἐς ἱππόβοτον· πόθι γάρ νυ οἱ αἴσιμον ἦεν
 ναϊέμβριαι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240
 εὖθι δ' ἔζημε γυναικί, καὶ ὑψερέφες ἦτο δῶμα·
 Γένετο δ' Ἀντιφάτιν καὶ Μάντιον, ἧε κραταιῷ.
 ἀντιφάτης μὲν ἐτίκτεν Οἰκλήν, ἀντιφάτιον·
 αὐτὰρ Οἰκλήης λαοσσόν, ἀμφιάρηον,
 ὃν πατρὶς κῆρι φίλῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος, ἃ ἀπὸλλων, 245
 Παντοίην φιλότιν· ἃ δ' ἵκετο γήραος ἔδον,
 ἀλλ' ὅλετ' ἐν Θῆβησι, γυναικῶν ἔνεκα δάρων.
 τῷ δ' ἡγεῖς ἐγγρόντ' Ἀλκμαίων ἀμφιλόχος τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδαν τε Κλεῖτον τε.
 ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡὼς, 250
 Κάλλεος ἔνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετέη.
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδαν μάντιν ἀπὸλλων
 ὅηκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν ἀμφιάρης,
 ὅς ῥ' ὑπερμήνηδ' ἀπενάσαστο πατρὶς χολῶφεις·
 εὖθ' ὅγε ναϊετῶν μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι. 255
 τῷ μὲν ἄρ' ἦος ἐπῆλθε, θεοκλύμμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὅς ποτε Τηλεμάχῃ πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, ἰοῖν πατρὶς νῆϊ μελαίνῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπαι πηρόεντα παρσύνει·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κίχονα τῶδ' ἐνὶ χώρῳ, 260
 Λίσσομαι

Λίσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 Σῆς τ' αὐτὸς κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων οἳ τοι ἐπονται,
 Εἰπέ μοι εἰρομήνῳ νημερτέα, μηδ' ὀπικεύσης·
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ' ἐτοκῆς;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, ξένε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Ἐξ Ἰθάκης γῆρος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
 Εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 Τῆνεκα νῦν ἐπάρης τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
 Ἠλθον πῶλύομμος πατρὸς δῶν οἰχομήνοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής.
 Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς
 Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγητοί τε ἔσται τε
 Ἀργος ἀν' ἰππόβοτον, μέγα δὲ κρατέσιν Ἀχαιοί·
 Τῶν ὑπαυλῶνάμμος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Φεύγω· ἐπεὶ νῦν μοι αἴσαι κατ' ἀνθρώπους ἀλάληδες.
 Ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε Φυγῶν ἰκέτῃσαι,
 Μὴ με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ οἶω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἴσης·
 Ἀλλ' ἔπευ, αὐτὰρ κείθι Φιλήσσαι οἷά κ' ἔχωμεν.

ὣς ἄρα Φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 Καὶ τὸδ' ἐπ' ἱερλόφιν πάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 Ἀν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο·
 Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο παρ δὲ οἱ αὐτῷ
 Εἴσε Θεοκλύμῃον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐπτρύνας ἐκέλευσεν
 Ὀπλων ἀπῆεσθαι· τοὶ δ' ἐσομῆκας ὀπίηοντο.
 Ἰσὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσσομένης
 Στήσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἐδήσαν·
 Ἐλκον δ' ἰσία λῶκα εὐσπρέπῃσι βοεῦσι.
 Τοῖσιν δ' ἔκμενον ἔρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 Νῆυσ ἀνύσει θέσσει θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Δύοστέ τ' ἥλιος, σκίοιάν τ' ἐπὶ πᾶσιν ἀγαυαί.

265

270

275

280

285

290

295

H δὲ

Ἡ δὲ φερέας ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς ἔρω,
 Ἡδὲ παρ' Ἡλίδας δῖαν, ὅθι κρατέσιν Εὔπειοι·
 Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν Ἰππικροέηκε Ἰσῆσιν,
 Ὀρμαίνων ἢ κεν θάνατον φύγοι, ἢ κεν ἀλώῃ.

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Οδυσσεύς καὶ δῖος ὑφορβός
 Δορπέτιν' ὥρ' αὖθις σφιν ἐδῶρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,
 Τοῖς Οδυσσεύς μετῆκε, συβώτῃσι περὶ τήνδ' ἔχων,
 Εἴ μιν ἐτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μείναι τε κελεύοι
 Αὐτοῦ ἐνὶ σελινοῖσιν, ἢ ὀτρύνειε πόλινδ'.

Κέκλυθι νῦν Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 Ἡῶθεν περὶ ἄστυ λιλαίεμαι ἀπονέεσθαι
 Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατὰ τρύχῃ καὶ ἐταῖρος.
 Ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόφην, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅππασον,
 ὅς κ' ἐμευ κείσ' ἀγάγῃ κατὰ τὴν πόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
 Πλάγχθωμαι, αἴ κέν τις κατόλῃ καὶ πύρρον ὀρέξῃ.
 Καὶ κ' ἐλθὼν περὶ δώματ' Οδυσσεύος θέοιο,

Ἀγγελίῃ ἐποιμι περὶ Φρονι Πύρρον ὀρέξῃ
 Καὶ κεν μνηστῆρες ὑπερφιάλοισι μιγείω.
 Εἴ μοι δαίπνον δοῖεν, ὄνειατα μυρὶ ἔχοντες,
 Αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μὲν σφίσι, ὅ, τί θέλοισιν.
 Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἴσῃς, καὶ μευ ἄκασον,
 Ἑρμείας ἐκῆτι Διαικόρως, ὅς ῥά τε πάντων
 Ἀνθρώπων ἔργοισι χαλεπὸν καὶ κύνος ὀπάσῃ,
 Δρηστονὴν σὺ δ' ἂν μοι ἐρίσειεν βροτὸς ἄλλος,
 Πῦρ τ' εὖ νήσῃ, Διὰ τε ζύλα δαναὰ κεάσῃ,
 Δαιτρεῦσά τε, καὶ ὀπτήσῃ, καὶ οἰνοχοῇσιν.
 Οἷά τε τοῖς ἀρχαῖοις παραδράωσι χέρηες.

Τὸν δ' ἐμὲν ὀχθήσας περὶ Φρονι, Εὐμαίε συβώτα.
 ὦ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ Φρεσὶ τῆτο νόημα
 Ἐπλετο; ἢ σὺ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτὸν ὀλέσθαι,
 Εἰ δὴ μνηστῆρων ἐθέλεις καταδιῶναι ὅμιλον,
 Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔρανον ἵκει.
 Οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
 Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ ἐμυδοὶ ἡδὲ χιτῶνας

300

305

310

315

320

325

330

Αἰεὶ

Αἰεὶ ᾧ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἵ σφιν ὑποδρώσιν· εὖρεσι δὲ τράπεζαι
σίτῃ καὶ κραιῶν ἡδ' οἶνῃ βεβρίθασιν.

Ἀλλὰ μὲν· ἔγάρ τις τοι ἀνιάται παρέοντι,
οὐτ' ἐγὼ, ἔτε τις ἄλλος ἐταίρων οἱ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὶ ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,
Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ἑμάτα ἑσθῇ,
Πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελόει.

335

Τὸν δ' ἡμέτερόν περ πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς.

Αἰῶ' ἔτῳς, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γήραιο
Ὡς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἐπαύσας ἄλγος καὶ οἰζύος αἰνῆς·
Πλαγχλοσύνης δ' ἔκ' ἐστὶ κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.

340

Ἀλλ' ἐνεκ' ἐλομυῆς γαστρός κακὰ κηδὲ ἔχουσιν
Ἀνέρες, ὃν κεν ἵκηται ἄλγος καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἰοχανάας, μαινά τε με κείνον ἄνωγας,

345

Εἴπ' ἄγε μοι πατρὸς Ὀδυσῆος θείοιο,

Πατρός θ' ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γῆρας ἑδῶ,

Εἴπῃ ἔτι ζῶσιν ὑπ' αὐγὰς ἡλίοιο,

Ἡ ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.

350

Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, Ζεῦ, μάλα ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ

Θυμὸν δ' ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν

Ἐκπαύγλως γὰρ παῖδός οἱ δόρυεται οἰχομυῖοιο,

355

Κερειδὴς τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἐμάλιστε

Ἡκαχ' ἀποφθιμῆς, καὶ ἐν ὠμῶν γῆραϊ θῆκεν.

Ἡ δ' ἀχρεὶς παῖδός ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,

Λαογαλέω θανάτῳ ὥς μὴ θάνοι ὅστις ἐμοιογέ

Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.

Ὀφρα μὲν ἔν δ' ἡ κῆρυξ ἦν, ἀχέουσι περ ἔμπτῃς,

360

Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσθαι καὶ ἔρεσθαι,

Οὐνεκά μ' αὐτὴ τρέφεν ἅμα Κλυμένη τανυπέπλω

Θυγατὴρ ἰφθίμη, πλὴν ὀπλοτάτῃν τέκε παίδων.

Τῇ ὅμῃ ἐτρεφόμεν, ὀλίγον δὲ τι μ' ἦσον ἐτίμα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦσεν πολυήρατον ἰκέμεθ' ἅμφω,

365

Τῇ

τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδδον, καὶ μυρὶ ἔλοντο
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ', ἐκείνη
 καλά μάλ' ἀμφίεσσαι, ποσὶν δ' ὑποδήματα δέσαι,
 Ἀργόνδε προσάλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
 Νῦν δ' ἤδη τέττων Ἰπιδόμοι' ἀλλὰ μοι αὐτὰ
 ἔργον ἀέχουσιν μάκαρες θεοὶ ὧ Ἰπμίνω·
 τῶν ἔφαζόν τ' ἐπὶόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης καὶ μέλιχόν ἐστιν ἀκῆσσι
 οὐτ' ἔπος ἔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα γ' ὀδυνῶες χατέεσιν
 Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἑκάστῃ πυθέσθαι·
 καὶ φαγμένον πέμεν τε· ἔπειτα γ' καὶ τι φέρεσθαι
 Ἀργόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσιν ἰαίνει.

370

375

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἔων, Εὐμαίε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 ἥε διεπράθeto πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγχα,
 ἢ, ἐνὶ ναιετάσκει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἢ σέ γε μὲνωθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ πρὸς βασιλῆα,
 ἄνδρες δυσμυθέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
 τῶδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.

380

385

τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.

ἔειν, ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάας,
 Σιγῇ νῦν ζυγίει καὶ τέρπειο, πίνε τε οἶνον
 ἡμενος· αἰδὲ γ' οὐκ ἔσφαται· ἔστι μὲν εὐδεῖν,
 ἐστὶ δὲ τερπιδόμοισιν ἀκχέμεν· ἔδδ' ἐπὶ σε χρὴ
 περὶ ὥρη καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὑπὸ θεῷ.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγα,
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἦοι φαινομένηφι
 Δαίτησας, ἅμ' ὕεσιν ἀνακτορίησιν ἐπέστω.
 Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαιτυμνῶν τε,
 κῆδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λουγαλέοισι,
 Μνωμένων· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
 ὅπῃ δὴ μέλα πολλὰ πείθῃ καὶ πᾶσι ἐπαληθῇ.

390

395

400

Τῆτο

F f

Τῷτο δὲ τοι ἔρέω ὃ μὲν ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 Νῆσός τις Συρίη κυκλήσκειται, (εἶπε ἀκχεῖς)
 Ορυγνῆς καθύπερθε, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο·
 Οὔτι πεπληγῆς λίην τόσον· ἀλλ' ἀρατὴ μὲν,
 405 Εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληγῆς, πολύπυρρον
 Πείνη δ' ἔσπετ' ἐπὶ δῆμον ἐσέρχετ', ἐδὲ τις ἄλλη
 Νῆσος ἐπὶ συγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ὅτε γρησώκωσι πόλιν κατὰ Φῦλ' ἀνθρώπων,
 Ελθὼν δ' ἐργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξυῖ,
 410 Οἷς ἀθανάτοισι βελέεσσιν ἐπιχόμενος κατέπεφνε.
 Ἐνθα δ' αὖ πόλις, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται
 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρησι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλκε
 Κτήσιος Ὀρμυρίδης, ὅππῃκελος ἀθανάτοισιν.
 Ἐνθα δὲ φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
 Τρώεσσι, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 415 Ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ φοίνικος ἐνὶ οἴκῳ
 Καλὴ τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδίχα.
 Τίω δ' ἄρα φοίνικες πολυπαῖπαλοι ἠπερόπουν·
 Πλωῦσση τίς πρῶτα μίγη κείλῃ παρὰ νηὶ
 420 Εὐνῇ καὶ Φιλότῃ· τίς τε Φρένας ἠπεροπέυε
 Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἰ κ' εὐεργὸς ἦσιν.
 Εἰρώτα δ' ἠπειλά τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑφ' ἐρεφὸς δῶ.
 Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλας εὐχομαι εἶναι·
 425 Κέρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο.
 Ἀλλὰ μὲν ἀνὴρ πᾶσαν Τάφιοι λήϊσσορες ἄνδρες
 Ἀχρόθεν ἐρχομένην πέρασαν δὲ με δεῦρ' ἀραχνῆες
 Τε δ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
 Τίω δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάτρη.
 430 Ἡ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἀμὲν ἡμῖν οἴκαδ' ἔπιο,
 Οφρα ἴδῃς πατὴρ ὅς μ' ἡμῖν ὑφ' ἐρεφὸς δῶ,
 Αὐτὰς τ' ἢ ῥ' ἐτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 435 Εἴη κεν καὶ τῶτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
 Ορκῶ πτωχῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.

405

410

415

420

425

430

435

Ως

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνον ὡς ἐκέλευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσύν τε, τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέπειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

Σιγῇ νῦν μή τις με προσπαδάτω ἐπέεσσιν
 ἱμετέρων ἐταίρων, συμβλήμενος ἢ ἐν ἀγῇ,
 ἢ παρ' ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἔξειπῃ· ὃ δ' οἴσάμενος καταδήσῃ
 δέσμαϊ ἐν λῆραλέῳ, ὑμῖν δ' Ἰπιφράσεται ὀλεθρον·
 ἀλλ' ἔχειτ' ἐν Φρεσὶ μῦθον, ἐπέγγετε δ' ὦνον ὀδαίων.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νῆὺς παλεὴν βιότῳ χύηται,
 ἀγέλη μοι ἐπειτα θῶς ἐς δῶματ' ἰκέσθω·
 οἷσιν γὰρ καὶ χερσὶν ὅτις χ' ὑποχέμενος ἔλθῃ·
 καὶ δὲ κεν ἀλλ' ἐπίσθαιθρον ἐγὼν ἐφέλωσά γε δόιν·
 Παιδα γὰρ ἀνδρὸς ἔηος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
 Κερδαλέον δὴ πῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,
 τὸν κεν ἀγοίμ' ἐπὶ νηὸς· ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἀλφοί, ὅπῃ περάσῃτε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνδράπας.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπ' ἀπέβη πρὸς δῶματ' ἀγαλά·
 οἱ δ' ἐνὶ αὐτῷ ἀπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες

ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοντα πολλὴν ἐμπολῶντο·
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νῆὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσσι,
 καὶ τότε ἄρ' ἀγγελον ἦκαν, ὃς ἀγέλειε γυναικί.
 Ἠλυθ' ἀνὴρ πολυίδρις ἐμὲ πρὸς δῶματ' ἀπὸ πατρὸς,

Χρῦσεον ὄρμον ἔχων, μὲν δ' ἡλέκτροισιν ἔερετο·
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χεῖρες ἀμφαφῶντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,

ὦνον ὑπαχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένδυσσε σιωπῇ·
 ἦτοι ὃ καννεύσας κοίλῃ ἐπὶ νῆα βεβήκει.

Ἡ δ' ἐμὲ χεῖρὸς ἔλθοι δόμων ἐξῆγε θύραζε.

Εὖρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμῖν δέπας ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἱ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο

οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν.

Ἡ δ' αἶψα τρεῖς ἄλεισα κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ
 ἐκφερέν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μῶν ἀεσιφροσυνῇσι.

Ἄνυστο τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

Ἡμεῖς δ' εἰς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὤκα κιόντες,
 Ἐνθ' ἄρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ἀκύαλος νῆς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 Νῶ ἀναβασάνθρωποι· ὅππῃ δὲ Ζῷς ἔρον ἰάλλεν.
 Εἴημαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ·
 Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἔδομον ἡμᾶρ ἐπὶ Ζῷς ἦκε Κρονίων,
 Τὼ μὲν ἐπεῖτα γυναιῖκα βάλλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·
 Ἀντλῶ δ' ἐνδέπησε πεισῆσ' ὥς ἐναλίη κῆξ·
 Καὶ τὼ μὲν Φάησι καὶ ἰχθύσι κύρμα χυράσθαι
 Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμηρος ἦτορ.
 Τὲς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε Φέρων ἀνέμος τε καὶ ὕδωρ·
 Ἐνθά με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν εἰοῖσι.
 Οὕτω τὼ δέ τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖ διοχμῆς Οδυσσεύς ἡμέτετο μύθων·
 Εὖμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρναις,
 Ταῦτ' ἐκαστα λέγων ὅσα δὴ πάστες ἄλγεα θυμῶ·
 Ἀλλ' ἦτοι σὸι μὲν παρὰ καὶ κακῶ ἐοδλὸν ἔθηκε
 Ζῷς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δάματ' ἀφίκεο πολλὰ μογησας
 Ἠπίε, ὅς δὴ τοι παρέχει βρώσιν τε πόσιν τε
 Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀχρεὶν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅσ' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Καδ' ὀρατὲν τὼ δ' ἐπὶ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθαι·
 Αἶψα γὰρ ἦν ἤλθεν εὐθρον· οἱ δ' ἐπὶ χέρσιν
 Τηλεμάχῃ ἔπαροι λυόν ἴσια· καδ' δ' ἔλον ἴσον
 Καρπαλίμως, τὼ δ' εἰς ὄρμον πεσέφυσαν ἐρετμοῖς.
 Ἐκ δ' εὐνᾶς ἔβαλον, κατὰ δὲ περὶ μνήσι' ἐδήσαν.
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Δείπνον τ' ἐντόνοντο, κερῶντό τε αἶθροπα οἶνον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δ' Τηλεμάχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων.
 Τμεις μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀχρεὶνδ' ἐπελώσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
 Ἐσπέρμος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
 Ἡῶδεν δὲ κεν ὕμνιν ὁδοιπρεῖον ᾄδω· θεῖμιν,

475

480

485

490

495

500

505

Δαῖτ'

Δαῖτ' ἀρχθὲν κρείων τε καὶ οἶν' ἡδυπότιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῃος Ἰεοειδής.

Πῇ γὰρ ἐγὼ, Φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δάμαθ' ἱκώμεν

Ἀνδρῶν οἱ κραναὴν Ἰθάκην καταχειρανέουσιν;

Ἡ ἱὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σὸν δόμοιο;

310

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.

Ἀλλως μὲν σ' ἂν ἐγὼ γὰρ καὶ ἡμέτερόνδ' ἐκελοίμην

ἔρχεσθ'· ἔ γάρ τι ξενίων πότῃ ἀλλὰ σοι αὐτῷ

Χείρον, ἐπεὶ τι ἐγὼν μὲν ἀπέσομαι, εἰδὲ σε μήτηρ

ὀφείτα· ἔ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρ' ἐνὶ οἴκῳ

φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπεραίῳ ἴσον ὑφαίνει.

315

Ἀλλὰ τι ἄλλον Φῶτα πιφαύσκομαι ὃν κεν ἴκηαι,

Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Τὸν νῦν ἴσσι θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορώσι.

Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστε

320

Μητὴρ ἐμὴν θαμῆειν, καὶ Οδυσσῆος γέρας ἔχειν.

Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ολύμπιος αἰθέρι ναίων,

Εἰ καὶ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπλητο δεξιὸς ὄρνις,

Κίρκης, Ἀπώλωνος παχὺς ἄγγελος· ἐν ᾧ πόδεςσι

325

τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,

Μεσσηγύς νηὸς τε καὶ αὐτῷ Τηλεμάχοιο.

Τὸν δὲ Θεοκλύμῃος ἐτέρων δαμόνοσφι καλέσας,

Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῷ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Τηλέμαχ', ἔ τοι ἄνευ Θεῶ ἐπ' ἄλσος δεξιὸς ὄρνις·

330

Ἐργῶν γὰρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν εἶόντα·

Τμετέρ' δ' ὅσ' ἐστὶ χθονὶ βασιλεύτερον ἄλλο

Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.

Αἰ γὰρ τότ' οἱ, ξένε, ἔπος τετελεσμένον ἔη

335

Τῷ κε τόχα γνώης Φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα

Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τις σε σταντόμῃος μακαρίζοι.

Ἡ, καὶ Πείραμον προσεφώνεε πρὶν ἐταῖρον.

Πείραμε Κλυτίδῃ, σὺ δὲ μοι τά περ ἄλλα μάλιστε

Πείδῃ ἐμῶν ἐτέρων, οἱ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο

340

Καὶ

Καὶ νῦν μοι τὸν ξένον ἄγων ἐν δώμασι οὔσιν,
 Ενδυκέως φιλέειν καὶ πέμεν, εἰσέκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος θερκλυτὸς ἀντίον ἦδα.
 Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνῃς,
 Τόνδε δ' ἐγὼ κρημῶ, ξενίων δέ οἱ εἰς πότῃ ἔσαι. 545

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, σκέλδουσε δ' ἐταίρους
 Αὐτὸς τ' ἀμβάσκειν, ἀνά τε πυρμνήσια λῦσαι·
 Οἷδ' αἰψ' ἐσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθηζον.
 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐθήσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀπαχμύζον ὄφει χαλκῶ, 550
 Νηὸς ἀπ' ἱερὸφιν τοὶ δὲ πυρμνήσιν ἔλυσαν.
 Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλεόν ἐς πόλιν, ὥς σκέλδουσιν
 Τηλέμαχος φίλος ἦος Ὀδυσσεὺς θεόιο.
 Τὸν δ' ὦκα προσβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν
 Ἐνθά οἱ ἦσαν ὕς μάλα μυρία, ἧσι συδῶτης 555
 Εὐθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΕΛθόντος εἰς τὰς ἀρχὰς Τηλεμάχου, πέμπει Εὐμαῖος εἰς τὴν πόλιν, ἵφει-
 λων ἐπαχθεῖλαι τὸν δεσπότην τὴν παρυσίαν. γίνεται ὅ ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσ-
 σέως πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ βάλῃσιν Ἀθηναῖς, ὅ ἐπὶ τὴν ἐνέδραν Τη-
 λεμάχου πετασθῶν ἐπὶ τῇ πόλιν ἀπεσφράγισται.

Α Λ Λ Η.

Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγρῶν πατέρων οἶον.

Τὸ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
 Ἐντόνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κειαμύρῳ πῦρ,
 Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀχρομένοισι σύεας.
 Τηλέμαχον δὲ περισσῆσαν κύνες ὑλακόμαροι,
 Οὐδ' ὕλαον προσβιβῶντα νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
 Σαῖνον-

Σαίοντάς τε κύνας, ὡς ἴτε κτύπος ἦλθε ποδῶν·

Αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εὐμῆϊ, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος,

ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες ἔχ' ὑλάσσειν,

ἀλλὰ πρῆσταίνεσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δῶπον ἀκέω.

10

Οὕτω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς

ἔσθ' ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρεσε συβώτης·

Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πῶσεν ἄχαια, τίς ἐπὶ νῆτο

Κρητὰς αἶψοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἀνακτῶ·

Κῶσσε δέ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

15

Χείρας τ' ἀμφοτέρας· θαλερον δέ οἱ ἐκπέσε δάκρυ.

Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφρονέων ἀραπάξῃ

ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἔνιαυτῷ,

Μῆνον τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·

Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα διὸς ὑφορβός

20

Πάντα κύσειν ὡς Φῦς, ὡς ἐκ θανάτιο φυγόντα·

καὶ ῥ' ὀλοφυρόμηνος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥλθες Τηλέμαχε, γλυκερον Φάος· ἔσ' ἔτ' ἐγώ γε

ὀφθαδα ἐφάμιλιν ἐπεὶ ὤχεο νῆϊ Πύλονδε·

ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ

25

τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον εόντα.

οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται, ἔδδ' νομῆας,

ἀλλ' ὀππιδιμδύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὖαδ' ἐθυμῷ,

ἀνδρῶν μνηστῆραν προσορᾶν αἰδήλον ὅμιλον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπτυμμένος ἀντίον ἦυδα·

30

Ἔσπετ' ἔτ' ὡς, ἅττα· σέθεν δ' ἐνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,

ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκέσω,

εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μῦθε, ἥε τις ἦδη

ἀνδρῶν ἄλλος ἐγήμεν' Ὀδυσσεὺς δὲ περὶ εὐνῇ,

κῆτ' ἐνδοναίων κακ' ἀράχνια κέεται ἔχουσι.

35

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.

καὶ λίλυ κένη γε μένει τετληότι θυμῷ

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ

φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεῖσαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχυον·

40

αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὅγ' εἶσω ἱέν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἔδον.
 Τῷ δ' ἔδρης Ὀπιδίον πατὴρ ὑπὸ βίβαν Οδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, Φώνησέν τε.

Ἦσ' ὦ ξείν' ἡμῖς ἣ καὶ ἄλλοι δῆοι μὲν ἐδρῶν
 Σταθμῶ ἐν ἡμετέρῳ· πᾶρα δ' ἀνὴρ ὅς καταΐησθαι.

Ὡς Φάθ'. ὁ δ' αὖθις ἰὼν κατ' αἶρ' ἔζετο· τῷ ἣ σὺ σώτης
 Χεῦν ὑπὸ χλωρὰς ῥώπας, καὶ κῶας ὑπερθεῖν
 Ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα Οδυσσεύς φίλος υἱός.
 Τοῖσιν δὲ κρειῶν πῖνακας παρέθηκε σὺ σώτης
 Ὀπιδάων, ἃ ῥα τῇ ὑποτέρῃ ὑπέλειπον ἐδόντες.

Σίτον δ' εὐσυμύτως παρενέειν ἐν κανέοισιν
 Ἐν δ' ἄρα κισυβίῳ κίρην μελιθεῖα οἶνον
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Οδυσσεύς θείοιο.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐπιμα προκέμνη χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὕφορβόν.

Ἄττα, πόθεν τοι ξείνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δὲ ἐναῦται
 Ἥραρον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γάρ τι ἐπεζὼν οἴομαι ἐνθάδ' ἵκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε σὺ σώτα.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεταὶ εὐρεάων
 Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ὅτι ἄστα δινηθῶμαι
 Πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν παῖ γὰρ δαίμων.
 Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς διποδράς
 Ἠλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δὲ σοὶ ἐγὼ ἀλίσσω
 Ἐρζον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δὲ τοι εὐχεταὶ εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα.
 Εὐμαῖ, ἣ μάλα τῷτο ἔπος θυμολγὸς ἔειπες,
 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέχομαι οἴκῳ;
 Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ἔγω χερσὶ πέποιθα
 Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις ὑπέρτερος χαλεπήνη
 Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίξει,
 Ἡ αὐτὰ παρ' ἐμοὶ τε μῆνη, καὶ δῶμα κομίζῃ,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσι, δῆμοί τε φῆμιν,

Ἡ ἤδη ἄμ' ἔπηται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξείνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
 Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελδέη.
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισσιν ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύχας·
 Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα
 Ἐδιδυμαι, ὥς ἂν μὴ σε κατατερέυχη καὶ ἐταίρους.
 Κάσσε δ' ἂν ἔμιν ἔγωγε μὲν μνηστῆρας εἴωμι
 Ἐρχεσθαι· λίλυ γὰρ ἀτάσθαλον ὕβρην ἔχθισι,
 Μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
 Πρῆξαι δ' ἄρ' ἀλλέον τι μὲν πλεόονεσιν ἐόντα
 Ἀνδρα καὶ ἰφθιμον· ἐπεὶ πολλὸν φέρτεροί εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

80

85

90

Ω φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμέτρητον θέμις ἐστίν,
 Ἡ μάλα μευ καταδάπτει ἀκρόντος Φίλον ἦτορ,
 Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσασθαι
 Ἐν μεγάροις, ἀεκητι σέθεν τοιότῃ ἐόντῃ.
 Εἰπέ μοι, ἥε ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἥ σέ γε λαοὶ
 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, Ὀππασόμενοι θεῶ ὀμφῇ;
 Ἡ τι κασιγνήτοις Ὀππιμέμψαι, οἷσιν περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοισι πέποιθε, ἔει μέγα νείκεος ὄρη;
 Αἰ γὰρ ἐγὼν ἔτω νέος εἴλω τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἡ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥε καὶ αὐτὸς
 Ἐλθοι ἀλητρώων (ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα)
 Αὐτίκ' ἐπεὶτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τέμνοι ἀλλότριος Φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γηροίμην,
 Ἐλθῶν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
 Εἰ δ' αὖ με πλεῖσθ' ἀμαρτάνοιο μῆνον ἐόντα,
 Βελοίμην καὶ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 Τεθνᾶμεν, ἥ τίδ' ἔγ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσασθαι,
 Ξένους τε συφελίζομενος, δμῳάς τε γυναικας
 Ρυτίζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
 Καὶ οἶνον Διφρυγασόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας.

95

100

105

110

Μὰ ψ,

Μὰ ψ', αὐτως ἀπέλεον, ἀνιόντω ὅππ' ἔργω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, ξῆνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

οὔτε τι μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμῃος χαλεπαίνει,

οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ

Μαρναμῆροισι πέπιθε, καὶ εἰ μέγα νείκεος ὄρηται·

ὦδ' ἔγδ' ἡμετέρῳ φιλῶ μένωσι Κρονίων·

Μῆνον Λαέρτῳ Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,

Μῆνον δ' αὖ Οδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Οδυσσεύς

Μῆνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, εὖ δ' ἐπὶ δαίητο·

τῶν νῦν δυσμῆρες μάλα μυρίοι εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὅσοι γὰρ νήσοισιν Ἰπικρατέεσσιν ἄριστοι,

Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

ἠδ' ὅσοι Κραναιὴν Ἰθάκῃν κατακυραεύουσιν,

τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχῃσι δὲ αἶκην.

Ἡ δ' ἔτ' ἀρνέεται συζυγὸν γάμον, ἔτε τελευτῶν

Ποῖσσι δυνάτα· τοὶ δὲ Φθινύθουσιν ἐδόντες

οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με Δι' ἀρράϊσσι καὶ αὐτόν·

ἀλλ' ἦτοι μὲν πάντα θεῶν ἐν γένεσι κείτα.

Ἀτῆα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶστον, ἔχεφρονι Πηνελοπείῃ

εἰς ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐν Πύλῃ εἰλήλθῃ.

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μῆνέω· σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,

οἷῃ ἀπαγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν

Πάθ' ἐδῶ· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανῶνται).

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συζῶντα.

Γινώσκω, φρονέω· τί γε δὴ νοέοντι κελόεις.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

εἰ καὶ Λαέρτη αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἔλθῃ

Δυσμῶρ' ὅς τέως μὲν Οδυσσεύς μέγ' ἀχάων

ἔργα τ' ἐποπιδέσκει, μὲν δ' ὁμῶν δ' ὅππ' οἴκῳ

Πῖνε καὶ ἦδ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνάγῃ·

αὐτὰρ νῦν, ἔξ' ἧς σὺ γε ὦχεο νηὶ Πύλονδε,

οὐπω μιν Φασὶν Φαγμένον καὶ πέμεν αὐτῶς,

οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ σοναχῇ τε γόῳ τε

ἦσαι ὀδυρόμενος, Φθινύθῃ δ' ἀμφ' ὀστέφιν χεῖρας.

115

120

125

130

135

140

145

Τῷ

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

Ἀλγόν, ἀλλ' ἐμπης μιν εἰσόμεν, ἀχνυμένον περ.

Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάρχεα πάντα βροτοῖσι,

Πρώτων κεν τ' ἐπατὴρ εἰλοίμεθα νόστιμον ἡμᾶρ.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἀγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀρχῆς 150

Πλάζεοθ' μετ' ἐκείνων· ἀτὰρ παρὸς μητέρα εἰπεῖν,

Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα

Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαρξείλεε γέροντι.

Ἡ γὰρ, ἥ ὥρσε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα·

Ἀπαμύχνης δ' ὑπὸ ποσσὶ, πόλιν δ' ἱέν· ἐδ' ἄρ' Ἀθήνην 155

Ἀἴθεν δ' ἀπὸ σπυγμοῖο κίων Εὐμαῖος ὑφορβός.

Ἀλλ' ἦγε χρεὼν ἦλθε, δέμας δ' ἦικτο γυναικὶ

Καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδὴν·

Στῆ ᾗ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆι Φανείσῃ.

Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον, ἐδ' ἐνόησεν 160

(οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς)

Ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἶδον· καὶ ῥ' ἐχ' ὑλάοντο,

Κυκλιθμῷ δ' ἐτέρωσε λῆξ' σπυγμοῖο φόβηθεν.

Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε ᾗ δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρέκ μέγα τείχιον αὐλῆς 165

Στῆ δὲ παροῖθ' αὐτῆς· τὸν ᾗ προσέειπεν Ἀθήνη.

Διοχμῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

Ἡδὴ νῦν σὺ παῖδι ἔπος φάο, μὴδ' ἐπὶ κλέθε,

Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε

Ἐρχομένῳ περὶ ἄστυ περικλυτόν· ἐδ' ἐγὼ αὐτῇ 170

Ἀπὸν δ' ἀπὸ σφῶιν ἐσσημι μεμαῖα μάχεσθαι.

Ἡ, καὶ χρυσέῃ ράβδῳ ἐπεμάσασατ' Ἀθήνη.

Φάρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνες, ἠδὲ χιτῶνα

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφειλλε καὶ ἥβην.

Ἀψ' ᾗ μελαγχροῖης χροῖα, γραθμοὶ δὲ τάνυσθεν 175

Κυάνεαι δ' ἐχέοντο ἐθειράδες ἀμφὶ χροῖον.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἐρχασαί, πάλιν κίεν αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Ἰέν ἐς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός·

Ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματά, μὴ θεὸς εἴη,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πηρόεντα προσήδα. 180

Αλλοῖός μαι, ζῆϊνε, Φάνης νέον ἢ παροίην,
 Ἀλλὰ ᾗ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς σὺν ἔθ' ὁμοῖος.
 Ἡ μάλα τις θεός ἐστι τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχων·
 Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσωμεν ἱρά,
 Ἡδὲ χρύσεια δῶρα τετυγμύρα· Φεῖδεο δ' ἡμέων.

185

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Οὐτίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
 Ἀλλὰ πατὴρ τέός εἰμι, τῷ ἐνέκα σὺ σvenaχίζων
 Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμυρος ἀνδρῶν.

190

Ὡς ἄρα Φωνήσας ἦν κύσε, καὶ δὲ παρείων
 Δάκρυον ἦκε χαμαῖζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμές αἰεί.
 Τηλέμαχος δ' (ὃ γάρ πω ἐπέθετο ὃν πατέρ' εἶναι)
 Ἐξαυτίς μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.

Οὐ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐστι πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων
 Θέλγῃ, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμυρος σvenaχίζω·
 Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
 Ω, αὐτὸς γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Γηϊδῶς ἐφέλων θέσῃ νέον, ἠδὲ γέροντα.

195

Ἡ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον καὶ αἰεκέα ἔσο,
 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας οἱ ἔρανον εὐρὺν ἔχων.

200

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Τηλέμαχ', ὅ σε ἔοικε Φίλον πατέρ' ἐνδον εὐνῶν
 Οὔτε τι θαυμάζειν περὶ σπον, ἔτ' ἀγάαδαί·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοῖός σε, πατρῶν κακὰ, πολλὰ τ' ἀνατλάς,
 Ἡλυθον εἰκοσῶ ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.

205

Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Αἰθιωῆς ἀγελέης,
 Ἡ τέ με πῶον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλῃ· (δύναται γὰρ)
 Ἀλλοτε μὲν πῶχῳ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἀνδρὶ νέω, καὶ καλὰ πῶε χροὶ εἶματ' ἔχοντι.
 Ρηίδιον δὲ θεοῖσι τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχων,
 Ἡ μὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσται.

210

Ὡς ἄρα Φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔζετο· Τηλέμαχος δὲ
 Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐδλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείων.
 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὕφ' ἡμέρος ὥρτο γόοιο·

215

Κλαῖων

Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἶωνοί
 φῆναι, ἣ αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 Ἀχρόται ἐξείλοντο πάρος πετέενα γυρόσθαι·
 ὣς ἄρα τοὶ γ' ἔλεεινον ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶδον.
 Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω Φάος ἡλίοιο,

220

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ἐν πατέρ' αἴψα.

Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ Φίλε, νῆί σε ναῦται
 ἤραρον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἐμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

225

Τοὶ γάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω,
 φαίης μ' ἄραρον ναυσίκλυτοι, οἷτε καὶ ἄλλες
 ἀνθρώπων πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
 καὶ μ' εὐδοντ' ἐν νηὶ Ἰσθὶ πόντον ἄγοντες
 κάτ' ἔσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπειτα δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλας, ἐσθῆτά δ' ὑφαντήν.

230

Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.

Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμεν ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης
 ὀφραῖ κε δυσμενέεσσι φόνος πέρι βελάσσωμεν.

Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,

235

ὄφρ' εἰδῶ ὅσοι τε, καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσὶ·

καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας,
 φράσσομαι εἶκεν νῶϊ διωησόμεθ' ἀνιφέρεισθαι
 μέγα ἀνδρῶν ἄλλων, ἣ καὶ διζησόμεθ' ἄλλας.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα.

240

ὦ πάτερ, ἥτοι σέο μέγα κλέος αἰὲν ἄκρον,

χεῖρας τ' αἰχμητῶν ἐμμεναι, καὶ ἐπίφρονα βελήν·

ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγε μ' ἔχθ'· εὐδὲ κεν εἴη

ἀνδρὲ δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.

Μνηστῆρων δ' ἔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές, εὐδὲ δύ' οἶαι,

245

ἀλλὰ πολὺ πλεονέες· τέχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

Ἐκ μὲν Δελιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα

κῆροι κεκρυμμένοι· ἔξ δὲ δρηστῆρες ἔπονται·

Ἐκ δὲ Σάμης πέντερες τε καὶ εἴκοσι κῆροι ἔασιν·

Ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἴκοσι φῶτες Ἀχαιῶν·

250

Εκ

Εκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι
 Καί σφιν ἅμ' ἐς Μεδῶν κῆρυξ, καὶ θεῖος αἰοιδός,
 Καὶ δοῖω φεράποντε δαίμονε δαιτυροσυνάων.
 Τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσωμεν ἔνδον ἑόντων,
 Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας διποτίσεται ἐλθῶν.
 Ἀλλὰ σὺ γ' εἰ δύνασθ' ἴν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 Φράζεο, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρὸ φρονι θυμῷ.

259

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἔρέω, σὺ δὲ σῴζεο, καί μευ ἄκχεσον,
 Καὶ φράστω εἰ καὶ νῶϊν Αἰθῆνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
 Ἀρκέσει, ἢ τίς ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.

260

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 Ἐδῶλό τοι τάτω γ' ἐπαμύντορε σὺν ἀγορῶεσσι,
 Ὡς περ ἐν νεφέεσσι καθημένω, ὥτε καὶ ἄλλοις
 Ἀνδράσι τε κρατέεσσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

265

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Οὐ μὲν τοι κείνω γὰρ πολλὸν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθαι
 Φυλόπιδος κρατερῆς, ὅπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μῦθος κρήνηται Ἀρηΐ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεο, ἅμ' ἡοὶ Φαινομένηφι,
 Οἴκαδ', καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλῃ.
 Αὐτὰρ ἐμὲ πρὸς αὖτο συβώτης ὕπερον αἶξει,
 Πτωχῷ λυγρὰ λέω ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
 Εἰ δέ μ' ἀλμῆσσι δόμον κάππε, σὺν δ' ἦ φίλον κῆρ
 Τέτλατάω ἐν σῆθεσσι, κακῶς πάχοντος ἐμῆο.
 Ἦν περ καὶ Διὶ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
 Ἡ βέλεσιν βάλλωσι, σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 Ἀλλ' ἦτοι πάυεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι πρὸ θυγῶν οἱ δὲ τοι ἔχῃ
 Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρέστα' αἴσιμον ἡμᾶρ.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Ὅπως κεν πολύβολος ἐνὶ φρεσὶ θῆσθ' Αἰθλίῃ,
 Νόσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσῃς
 Οὐδ' αὖ τοι ἐν μεγάροισιν δόξῃα τέλχεα κείτα,
 Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμης κατὰ θῆναι ἀέρας

275

280

285

Πάντα

Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Παρφάσασθαι, ὅτε κεν σε μεταλλῶσιν ποθέντες,

Ἐκ καπνῷ κατέβηκ', ἐπεὶ σὸς κέ τι πῖσιν ἐώκη
Οἷά ποτε Τροίηνδ' ἐκίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή·
Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδ' ἐμῆζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μηπως οἶνω φέντες, ἔρην σήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατακλύνῃτε τε δαῖτα
καὶ μνηστῶν· αὐτὸς γὰρ ἐφείλετ' ἀνδρὰ σιδήρεον.

290

Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο Φάσγανον καὶ δύο δόρυ
Καλλιπείην, καὶ δοιὰ βοάχρεια χερσὶν ἐλέσθαι
Ὡς ἂν ἐπιτύσωντες ἐλοίμεθα· σὺν δέ κ' ἐπειτὰ
Παλλὰς Ἀθηνᾶς θελήσῃ καὶ μητίετα Ζεὺς.
Ἄλλο δέ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐστι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκασσάτω ἐνδον ἐόντ',
Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσῳ τόλῃ, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγώ τε γυναικῶν γινώσκον ἰθύν.
καὶ κε τέο δμῶν ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
Ἡ μὲν ὅπ' ἂν τις νῶν τίει καὶ δαίδει θυμῷ,
Ἡ δ' ὅτις σὸς ἀλέγῃ, σὲ δ' αἰμῶν τῶν ἐόντα.

295

300

305

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός.
ὦ πατέρ, ἥτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐπειτὰ γ' οἶω
Γινώσκειν· ἐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν
Ἀλλ' ἔστι τόδ' ἐκέρδος ἐγὼν εἰσεσθαι οἶον
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηδὰ γὰρ αὐτῶς εἴσῃ ἐκάστ' ἐπειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἐκῆλοι
Χρήματα δαρδάρησιν ὑπέροισιν, ἐδ' ἐπὶ Φειδῶ.
Ἀλλ' ἥτοι σὲ γυναικῆς ἐγὼ δεδάσασθαι ἄνωγα,
Αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσὶν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταθμὸς ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα πάντεσσιν ἐνεσθαι
Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶδα Διὸς περὶ αἰγιόχοιο.

310

315

320

Ως

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐπεὶ Ἰθάκηνδε κατήγετο νῆς εὐεργής,
 Ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμῆος πολυβειθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 Νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
 Τάχιστα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράπυνες·
 325 Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Οδυσηΐῃ
 Ἀγγελίῳ ἐρέοντα Πείφρονι Πύρροιο Πύρρῳ,
 Οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀρχῇ, νῆα δ' ἀνάχῃ
 330 Ἀσπιδόποπλῆειν· ἵνα μὴ δέωσι· ἐνὶ θυμῷ
 Ἰφιδίμῃ βασιλείᾳ τέρεν κατὰ δάκρυον ἔειποι.
 Τῷ δὲ σταντήτῳ κῆρυξ καὶ δῖος ὕφορβος,
 Τῆς αὐτῆς ἐνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 335 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον· θεῖα βασιλῆΐῃ,
 Κῆρυξ μὲν ῥα μέσσησι μὲν δμῶσιν ἔειπεν,
 Ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλαθε.
 Πύρροιο δ' εἶπε συζῶτης ἄγχι παρὰ τῆς
 Πάνδ' ὅσαι οἱ φίλος υἱὸς ἀνάχῃ μνηστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
 340 Ἢ ῥ' ἱμῆμαι μεθ' ὑμᾶς, λίπε δ' ἔρκεα τε μέγαρόν τε.
 Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφισαν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρέκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδρῶντο.
 345 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβοι παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν.
 Ω φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεστο
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἡδὲ· φάμεν δὲ οἱ ἔτετελεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν ἥτις θείῃ
 350 Ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 Κείνοις ἀγγείλωσι θῶς οἰκονδὲ νέεσθαι.

Οὕτω πᾶν ἔρηθ' ὅτ' ἄρ' Ἀμφινόμος ἰδὲ νῆα,
 Στρεφθεῖς ἐκ χώρης, λιμῆος πολυβειθέος ἐντὸς,
 Ἰσία τε σέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
 355 Ἦδ' ἄρ' ὀκυγέλαστος μετεφάνεεν οἷς ἐταίροισι.

Μὴ τὴν ἐτ' ἀγγελίῳ ὁρῶμεν· οἷδε γὰρ ἐνδόν·

Ἡ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἣ εἶσιδον αὐτοὶ
 Νῆα παρερχομένην, τίω δ' ὅκ' ἐδύνατο κιχῆναι.
 Ως ἐφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.

Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
 Τάχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἔδδ' τιν' ἄλλων
 εἶων ἔτε νέων μεταίξεν ἔτε γερόντων·
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.

Ὡ πόποι, ὥς τοιῶνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 ἡμᾶς μὲν σκοπὸν ἴζον ἐπ' ἀκρεῖας ἠνεμοέσους
 αἰὲν ἐπικασύτεροι· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδιώτι,
 οὐπὶ ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 κῆρ' ἰσθ' ἀλείοντες ἐμίνομεν ἥω δῖαν,
 Τηλεμάχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόγης
 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἰκαδὲ δαίμων.
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδ' οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ· μήδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· ἔ γδ' οἶω
 Τότ' γε ζῶντος ἀνύσσεσθαι πάδε ἔργα·

αὐτὸς μὲν γὰρ Ἰθυσίμων βελῆ τε νόῳ τε·
 λαοὶ δ' ἔκ' ἐτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρονσιν.
 ἀλλ' ἄγετε πεῖν κεῖνον ὀμηγερέσιον αἰχμαῖς
 εἰς ἀγορῶν· ἔ γάρ τι μετ' ἐμὴν αἰὶν οἶω,
 ἀλλ' ἀπαμυνίσθ'· ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστῆς,
 οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπλομεν, ἔδ' ἐκίχημεν·
 οἱ δ' ὅκ' αἰνήσασιν ἀκρόντες κακὰ ἔργα·

μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
 τάως ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμετ' ἐδημόν.
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀρεῆ νόσφι πόληϊ,
 Ἡ ἐν ὁδῷ βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 δαοσάμβροι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας· οἰκία δ' αὐτὲ
 κέν' ἐμὴ τέρελ' δοῖμεν ἔχειν ἥδ' ὅστις ὀπίοι.

εἰ δ' ὑμῖν ὁδε μῦθος ἀφ' ἀνδάνη, ἀλλὰ βέλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρηματ' ἐπειτα ἄλλης θυμηδὲς ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγερόμβροι, ἀλλ' ἐν μεγάροιο ἕκαστος

Η h

Μνάσθω

Μνάσθω ἑέδνοισι διζήμενος· ἡ δ' αὖν ἔπειτα
Γήμαιθ' ὅς κεν πλείεσσι πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγχεύοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσσ Φαίδιμος υἱός, Ἀρηιάδαο ἀνακτός·
Ὅς ῥ' ἔκ Δελιχίης πολυπύργῳ, ποιεήεντος,
Ἠγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πύρροιο Πύρρον
Ἠνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν.
Ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

ὦ φίλοι, σὺν αὖν ἐγῶγε κατακτείνειν ἐθέλωμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βελάς·
Εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θεμίστες,
Αὐτὸς τε κτενέω, τὲς τ' ἄλλες πάντας ἀνώξω·
Εἰ δὲ κ' ὑποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἀνωγα.

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔσαν δῶμον εἰς Οδυσῆος,
Ελθόντες δ' ἐκάθισον ἱππὶ ζεσίοισι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε παρὶ φῶν Πύρρον Πύρρον,
Μνηστῆρεσσιν φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ὅς τ' αἰεὶ παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὀλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδαν, ὅς ἐπύθετο βελάς.
Βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥὰ παρὰ σάθμον τέρας πύκα ποιητοῖο,
Ἀντα παρειαῶν χορμῇ λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἀντίνο, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δὲ σε φασὶν
Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
Βελεῖν καὶ μύθοισι· σὺ δ' ὅκιν ἄρα τοῖος ἦσθα.
Μάργε, τίη ᾗ σὺ Τηλεμάχῳ θανάτον τε μόρον τε
Ράπῃς; ἔδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; ἔδ' ὅση κακὰ ράπῃσιν ἀλλήλοισιν.
Ἡ σὺκ οἶδ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φάργων
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίλυ,

395

400

405

410

415

420

425

Οὐρεκα

οὐνεκα λήϊσῃσιν Ὀππιδόμῃος Ταφίοισιν
 Ηκαχε Θεαπρωτῆς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
 Τὸν ῥ' ἔθελον φθίσαι, ἔ' ἀπορραίσαι φίλον ἦτορ,
 Ἡδὲ κατὰ ζῶντι φαγέειν μῆροικέα πολλήν·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρυκε, καὶ ἔαχεθεν, ἱεμύς περ.
 Τὸ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναικά,
 Παιδὰ τ' ἀποκλίνειεις, ἐμὲ δ' ἀμεγάλως ἀκαχίσεις·
 Ἀλλὰ σε πάνσοδ' ἀέλομαι, καὶ ἀνωγμένῃ ἄλλης.

430

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβοι παῖς ἀντίον ἦδα.

Κέρη Ἰκαρόιο, πᾶσι φρον Πίνελόπεια,
 Θαρσέ, μή τοι ταῦτα μὲν φρεσὶ σῇσι μελόων.
 Οὐκ ἔδ' ἔτος ἀνὴρ, ἔδ' ἔασεται, ἔδ' ἔλῃται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ ἡεὶ χεῖρας ἐπίσθι
 Ζῶντος γ' ἐμέθεν, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 Ὡδὲ γὰρ ἔξερέω, καὶ μὲν τετελεσμένον ἔσται,
 Αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρώσθ' ὡεὶ δαρυῖ
 Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολίπαρτος Ὀδυσσεύς
 Πολλὰκι γένασιν οἷσιν ἐφασάμενος, κρέας ὅππῃον
 Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέαχέ τε οἶνον ἐρυθρόν.
 Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλιατός ἐστιν
 Ἀνδρῶν· ἔδ' ἐτι μιν θάνατον προμέεσθ' ἀνωγα
 Ἐκ γε μνηστῆρων· θεόθεν δ' οἶκ' ἔς' ἀλέααθ'.

435

440

Ὡς φάτο Θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὀλεθρον.

Ἡ μὲν ἄρ' εἰσναβᾷσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εσπερίος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ ἡεὶ δῖος ὕφορβος
 Ἠλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον Ὀππιδόδον ὠπλίζοντο,
 Σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαυσίον· αὐτὰρ Ἀθλίῃ
 Ἀγχι παρισταμένη Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆα
 Ραδῶν πεπληγῆα, πάλιν πόησε γέροντα·
 Αὐρῆα δ' εἶματα ἔσσε περὶ χροῖ, μή ἐ σὺβάτης
 Γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πίνελοπέῃ
 Ἐλθοῖ ἀπαγγέλλον, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.

450

455

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.

460

Ἠλθεσ δ' ἰ Εὐμαίε· τί δὴ κλέος ἔς' ἀνὰ ἄστυ;

Ἡ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγνώορες ἔνδον ἔασιν

Ἐκ λόχῃ; ἢ ἐτι μ' αὐτ' εἰρύαται οἶκαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα.

Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεαθ

465

Ἀστυ κατὰβλώσκοντα· τέχιστα μὲ θυμὸς ἄνωγεν,

Ἀγχιλίην εἰπόντα, πάλιν δ' εὖρ' ἀπονέεσθαι·

Ωμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὤκευς

Κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτον ἔπος σὴ μητρὶ ἔειπεν.

Ἄλλο δέ τινι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

470

Ἡδὴ ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ερμαῖος λόφος ἐστίν,

Ἡα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιῆσαν

Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·

Βεβρίη δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·

Καὶ σφέας αἰάδην σὺν ἐμμεναι· ἔδδ' τι οἶδα.

475

Ὡς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχιο,

Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ' ὕφορβον.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόνε, τετύκοντό τε δαίτα,

Δαίνυντο· ἔδδ' τι θυμὸς ἐδάδετο δαιτὸς εἰσῆς·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

480

Δὴ τότε κοιμήσαντο, ἔ' ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΕΙΣ τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγᾶται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς δ' ἀπο-
δημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δ' Ὀδυσσεὺς ἀρχθεὶς ὑπὸ δ' Εὐμαίῃ εἰς ἱμέ-
κην δ' αὖτ' ἔρχων, εἰς τὸ συμπόσιον τ' μνηστέρων εἰσέρχεται· ὃ δ' ποιητὴς ἀπε-
ρίκει πῶς ὁ κύων ἀναγνώριζει τ' διαπύτῃ, καὶ ὡς Εὐμαιὸς μὲν εἰς τὸς ἀρχθεὶς
ὑπερίφει, Ὀδυσσεὺς δ' ἐν αὐτοῖς μένει.

Α Λ Λ Η.

Ρῶ βάλες, ἀπόλε τε, μνηστῆρ τε, κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἡμετέρηια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσαιτο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεοίοιο·

Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν δῆρει,
Ἀσπιδὲ ἱέρμερος, καὶ ἐὼν προσέειπε σὺδ' αὖτις.

Αἴη, ἦτοι μὲν ἐγὼ εἰμὶ ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
ὀψεται· (ὅ γάρ μιν προσέειπε παύσεσθαι οἶω

Κλαυθμῶ τε συγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,

Πρίν γ' αὐτὸν μ' ἐσιδῇ) ἀπαρ σοί γ' ὦδ' ἐπιτέλλω,

Τὸν ξείνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι

Δαῖτα πλωχέῃ· δώσθ' δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσι·

Πύρρον κ' κοτύλῃ· ἐμὲ δ' ὅπως ἐστὶν ἀπαντᾶς

Ἀνθρώπων ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.

Ὁ ξείνος δ' εἴπερ μάλα μνηΐει, ἄλγιον αὐτῷ

Εσσεταί· ἥ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθεία μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ὦ φίλος, εἴδ' ἐτι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μινεαίνω·

Πτωχῷ βελίον ἐστὶ κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀρχεὺς,

Δαῖτα πλωχεύειν· δώσθ' δέ μοι ὅς κε θέλῃσι·

Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,

20

25

Ὡς Πηπειλαμνῶν σιμάντορι πάντα πηθέσθαι.
 Ἀλλ' ἔρχε· ἐμὲ δ' ἄλ' ἀνὴρ ὅδε ἐν σὺ κελεύεις,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γήηται·
 (Αἰνῶς γὰρ τὰδε εἶματ' ἔχω κακὰ) μή με δαμάσῃ
 Στίβη ὑποπόϊη· ἕκαθεν δὲ τοι ἄστυ φάτ' εἴκα.

25

Ὡς φάτο. Τηλέμαχος δ' ἄλ' ἐσθμοῖο βεβήκει,
 Κραπνὰ ποτὶ παροῖσ' ἀκακὰ δ' ἡ μνηστῆρσι φύτλυν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 Εὐγχος μὲν ῥ' ἔθηκε Φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 Αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἑδόν.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτῃ εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
 Κῶεα κασπρῦσαι θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι·
 Δακρύουσι δ' ἔπειτα ἱγὺς κίον' ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλα
 Δμωαὶ Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερῆσθοντο,
 Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.
 Ἡ δ' ἵεν ἐκ θαλάμοιο περὶ φρῶν Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἥδ' ἑρυστῇ Ἀφροδίτῃ·
 Ἀμφὶ δὲ παῖδι φίλῳ βάλε πῆχυν δακρύουσαι·
 Κῦσε δὲ μιν κεφαλῇ καὶ ἀμφὶ φάεα καλὰ,
 Καὶ ῥ' ὀλυφυρομένη ἔπειτα πηρόεντα παροῖσ' ἔειπε.

30

35

40

Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· ἔσ' ἐτ' ἐγώ γε
 ὀφθαλμῷ ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆϊ Πύλονδε
 Λάτρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλῳ μὲν πατρὸς ἀκκήν·
 Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἦνθησας ὁπωπῆς.

45

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 Μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδὲ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 Ἀλλ' ὕδρην αμύλη, καθαρά χροὶ εἶμαθ' ἐλῶσα,
 εἰς ὑπερῶν ἀναβάσσει σὺν ἀμφιπέλοισι γυναικῶν,
 Εὐχέο πάσι θεοῖσι τελέσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἰεὶ περὶ Ζῴης ἀνιῖται ἔργα τελέσσει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδ' ἐλάσσομαι, ὅφρα καλέσω
 Ξεῖνον, ὅτις μοι κείθεν ἄμ' ἔσπετο δῶρο κίονι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς περὶ σὺν ἀντιθέοις ἐπείροισι
 Πείραιον δὲ μιν ἠνώγεα πρὸτὶ οἶκον ἄγοντα

50

55

Εὐδυκέως

Ενδυκέως φιλέειν, καὶ πέμεν εἰσὶκεν ἔλθω.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπίερος ἔπλετο μῦθος.

Ἡ δ' ὕδρηναμλῆ, καθάρᾳ χροὶ εἴμαθ' ἔλθοι,

εὐχέτο πᾶσι θεοῖσι τελευσάσας ἐκατόμβας

ῥέειν, αἰκέ ποθὶ Ζεὺς ἀνὴτα ἔργα τελέεσθαι.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἔκ μεγάροιο βεβήκει

εὐχὸς ἔχων· ἅμα τῷγε κύνες πόδας δροῖ ἐπώντο.

Θεασσέσθην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχθην Αθήνη·

τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῖντο.

Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγνώρες ἠγερέθοντο,

ἑδλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δ' ὅφρεσι βουκοδόμοισιν.

Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλόατο πᾶλιν ὁμίλον,

ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦεν, καὶ Ἀντίφος, ἡδ' Ἀλκίθερος,

οἳ τέ οἱ ἐξ δρχῆς πατρῷοι ἦσαν ἐταῖροι,

εἶτα καθέζετ' ἰὼν τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστι.

Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραιος δεξικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

ἔεινον ἄγων ἀγορήνδε Διὰ πτόλιν· ἐδ' ἄρ' ἐπὶ δὴν

Τηλέμαχος ξένοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη·

τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Τηλέμαχ', αἶψ' ὅτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,

Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπτυμμένος ἀντίον ἦδα.

Πέριαι, καὶ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγῆνορες ἐν μεγάροισι

λάτρη κτείναντες, πατρῷα πάντα δάσονται,

αὐτὸν ἔχοντά σε βέλομι ἐπαυρέμεν, ἢ τίνα τῶνδε·

εἰ δέ κ' ἐγὼ τέτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτάσω,

δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶμαλα χαίρων.

Ὡς εἰπὼν, ξείνον παλαπείροισιν ἤγεν ἐς οἶκον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐ ναιετάοντας,

Χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε·

ἐς δ' ἀσπαμίνδης βάντες εὐχέστας λίσσαντο.

Τὸς δ' ἐπεὶ ἐν δμῳαὶ λῆσαν καὶ χροῖσαν ἐλαίῳ,

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἔλας βαλον, ἡδὲ χιτῶνας,

ἐκ ῥ' ἀσπαμίνδης βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχώρα ἐπέχουε φέροντα,
 Καλή, χρυσείη, ὑπὲρ δρυγυρέοιο λέβητος,
 Νίψαδ'· πᾶρ δὲ ξεστὴν ἐπ' αὖτις τρέπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέροντα,
 Εἶδατα πόλλ' ὅττι θείου, χαριζομένη παρεούλων.
 Μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε πατρὸς στήθεσσι μενέροιο
 Κλισμῶ κεκλιμένη, λεπτὴ ἡλάκατα σρωφῶσα.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔποιμα προκειμένα χεῖρας ἰαλλόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τῶσι δὲ μύθων ἦρχε παρὶφρων Πηνελόπεια.

99

100

Τηλέμαχ', ἥτοι ἐγὼν ὑπεράϊον εἰσαναβάσας
 Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι γονόεσσα τέτυκται,
 Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ἧς Ὀδυσσεὺς
 Ωχέθ' ἀμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· ἔδδ' μοι ἔτλης,
 Πρὶν εἰλθεῖν μνηστῆρας ἀγένορας εἰς τόδε δῶμα,
 Νόσον σὲ πατρὸς σίφα εἰπέμεν, εἶπε ἀκῆσας.

105

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθέειν καταλέξω·
 Ωχόμεθ' ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 Δεξιὰ μιν δὲ μ' ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 Ενδυκέως ἐφίλει, ὥσπερ τε πατὴρ ἐὼν ἦα
 Ελθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 Ενδυκέως ἐκόμιζε σὺν ἡσίοισι κυδαλίμοισι.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς παλασίφρονος ἔπειτ' ἐφασκε
 Ζῶν ἔδδ' ἰανόντος ὀπιχθονίων τευ ἀκῆσαι,
 Ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδῃ δαρυκλυτὸν Μενέλαον
 Ἰπποῖσι πρὸς πέμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ενθ' ἴδον Ἀργεῖην Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι, μόγησαν.
 Εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ὅττιεν χερσὶν ἰκέμεν Λακεδαιμόνα διάν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθέειν κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν.
 Ω πόποι, ἥ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἠθέλον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ εὐνῆες.

110

115

120

125

Ως

Ως δ' ὅπῳτ' ἐν ἑυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 Νεβρὰς κοιμήσασα νηγήμεας γαλαθινὰς,
 Κημὺς ἐξέρεσι καὶ ἄγκυα ποίηεντα
 Βασκομήνη, ὃ δὲ τ' ὦκα ἐὼν εἰσέλυθεν εὐνὴν,
 Ἀμφοτέροισι ἣ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν· 130
 Ως Οδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσε.
 Αἱ γὰρ, Ζεὺ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, ἔσ' Ἀπὸλλον,
 Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' εὐκτιμήνῃ ἐνὶ Λέσῳ
 Ἐξ ἐριδος φιλομηλείδῃ ἐπάλαμιν ἀναστὰς,
 Καδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο ἣ πάντες Ἀχαιοί· 135
 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Οδυσσεὺς·
 Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γηροίατο πικρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾶς κ' λίσσεται, σὺ δ' ἂν ἔγωγε
 Ἀλλὰ παρέξ' ἐπιμι τῷ ῥακλίδον, ἐδ' ἀπατήσω·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρον ἄλιος νημερτῆς, 140
 Ὡν ἐδὲν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος ἐδ' ὀπικεύσω.
 ἦ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψίδος, ἥ μιν ἀνάγκη
 Ἰατρὶς ὃ δ' ἐδιδάταται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 Οὐ γάρ οἱ παρά νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἐταῖροι 145
 Οἱ καὶ μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ως ἔφατ' Ἀτρεΐδης δερκλυτὸς Μενέλαος.
 Ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδωκεν δέ μοι ἔρον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπέμψαν.
 Ως Φάτο' τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νείκε· 150
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμῃος Θεοειδής.
 Ω γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃω Οδυσῆος,
 Ἡ πεὶ ὅδ' ἐσσίφα οἶδεν' ἐμῷο ἣ σῶνδε μῦθον·
 Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, ἐδ' ὀπικεύσω.
 Ἴσῳ νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τρέπεζα, 155
 Ἐστὶ τ' Οδυσῆος ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω,
 Ως ἦτοι Οδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
 Ἡμῶς ἡ ἔρπων, πᾶδε πᾶσι μῶμος κακὰ ἔργα,
 Ἐστὶν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτάει.
 Τοῖον ἐγὼν οἶωνόν εὐοσέμευ ὅππῃ νηὶς 160

Ημῖνος ἐφραστόμῳ, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγγώνων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παῖφρων Πηνελόπεια.

Αἱ γὰρ τότ' οἱ, ξένε, ἔπ' τετελεσμένον ἔειπ'

Τῷ κε τόχα γνοίης φιλόπτη τέ πολλὰ τε δῶρα

Ἐξ ἑμεῦ, ὡς ἂν τις σε σταναντόμῃος μακαρίζοι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο

Δίσκοισιν ἑρποντο, καὶ αἰγανέησιν, ἰέντες

Ἐν τυκλῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.

Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνησὺς ἦν, καὶ ἐπῆλυθε μῆλα

Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤραρον οἱ τοπαίρος περ,

Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μένδων, ὅς γάρ ῥα μάλιστε

Ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίνετο δαίτι·

Κῆροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,

Ἐρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαίτῃ·

Οὐ μὲν γάρ τι χέρεον ἐν ὥρῃ δαίπνον ἐλέεσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστήλεις ἔσαν, πείθοντο δ' ἢ μύθῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,

Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε·

Οἱ δ' ἱέρδων ὅις μεγάλας, καὶ πόιντας αἶγας,

ἱέρδων δὲ σύας σιάλας, καὶ βῆν' ἀγελαίην,

Δαίτ' ἐντυνόμῃοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε

ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε σὺβωπῆς ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δ' ἤπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις

Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἀναξ' ἑμὸς, ἢ σ' ἂν ἔγωγε

Αὐτοῦ βελοίομῳ σαρδμῶν ρυτῆρα γνέσθαι·

Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, ἥ δαίδια μή μοι ὀπίσσω

Νεικέῃ χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλή·

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστε

Ἡμαρ, ἀτὰρ τόχα τοι ποτὶ ἑσπερα ρίγιον ἔσται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.

Ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα λαμπρὸς ἡγεμόνδε.

Δὸς δέ μοι εἴποδ' ἰοὶ ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶ.

Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἄριστά λ' ἔμμεναι ἔδον.

Ἡ γὰρ, καὶ ἅμφ' ὁμοῖσιν ἀεικέα βάλλετο πήλην

Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Εὐμαιος δ' ἄρα οἱ σκήπτρον θυμάρης ἔδωκεν.

Τῷ βήτην. σταθμὸν δ' κυνὲς καὶ βώτορες ἄνδρες

ῥυάτ' ὅπισθε μύοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἀνακλῖα

Πτωχῶν λούγαλέω ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,

Σκηπτόμυρον· τὰ δὲ λυγρὰ πρὸς χροὶ εἴματα ἔστο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σείχοντες ὁδὸν κατὰ παυπαλόεσσαν

ἄστος ἐγγυὲς ἔσταν, καὶ ἴππ' κρήνην ἀφίκοντο

Τυκτῖνι, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

τὴν ποίησ' Ἰθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλλος

Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ

Ἰφόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο

Νυμφάων, ὅθι πάντες ἵππ' ἐρέζουσιν ὁδίται·

Εἰς σφείας ἐκίχαν' ὑὸς Δολιχίου Μελανθίδης,

Αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπεσον αἰπαλίοισι,

Δείπρον μνηστήρεσσιν· οὗα δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.

Τὲς δὲ ἰδὼν νείκεασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε

Εκπαγλὸν καὶ ἀεικέες· (ὄρανε δὲ κῆρ Οδυσῆος)

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγνλάζει·

ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄλλ' θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.

Πῇ δὴ τόνδε μολεβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

Πτωχὸν ἀνηρόν, δαιτῶν δ' ὀπολυμαντήρα;

Ὃς πολλῇσι Φλιῇσι πρὸς φάλαγγας φλίψεται ὤμους,

Αἰτίζων ἀκόλως, σὺν ἄορας ἐδὲ λέβητας·

Τὸν καὶ ἐμοὶ δοίης σταθμῶν ρυτῆρα γνέσθαι,

Σηκοκόρον τ' ἔμμεναι, θαλλὸν τ' ἐρίφοισι Φορῆναι,

καὶ κεν ὁρὸν πίνων, μεγάλην ἵππ' ἐγξίνιδα θέσσει·

Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν δὴ ἔργα κακὰ ἔμμεναι, ἐκ ἐθέλησθαι

ἔργον ἐπαίχεσθαι, ἀλλὰ πῶσων κατὰ δῆμον

Βελεται αἰτίζων βόσκειν ἢν γαστὴρ ἀναλτον.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Αἱ καὶ ἔλθῃ πρὸς δώματ' Οδυσῆος θεῖοιο,

Πολλά οἱ ἀμφικαρῇ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλωραὶ ἄποτρίψουσιν, δόμον κάτα βαλλομένοιο.

Ὡς Φάτο. Ἐ παρῶν λαῷ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ιθάκῃ· ἐδὲ μιν ἐκτὸς ἀπαρπιτῆ ἐσυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἔμειν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
Ἡὲ μεταίχθας ῥοπαλῶ ἐκ θυμὸν ἐλοίτο,
Ἡ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ' ἔσθας αἰέρας·
Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔρχετο· τὸν δὲ συζώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδὼν· μέγα δ' εὖχετο χεῖρας ἀναχῶν.

Νύμφαι κρηναῖαι, κῆραι Διὸς, ἔπειτ' Ὀδυσσεύς
Τυμὶ ὅππῃ μῆρι ἔκχε καλύψας πῖονι δημῶ
Ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηναὶ ἐέλδωρ·
Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάροι δὲ ἐ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε Διαισκεδάσειεν ἀπάσας,
Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμυρος αἰεὶ
Ἄσυ κατ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάντιος αἰπίλος αἰγῶν.

ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
Τόν ποτ' ἐγὼν ὅππῃ νηὸς εὐοσέλμοιο μελαίνης
Ἀζῶ τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι δρυγρότοτος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ἔσθ' ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείῃ,
Ὡς Ὀδυσσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.

Ὡς εἰπὼν, στυγρὸν μὲν λίπεν αὐτὰρ ἦκα κιόντας·
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὤκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος.

Αὐτίκα δ' εἰσὼν ἔεν, μὲν δὲ μνηστῆρσι κάθηζεν
Ἀντίον Εὐρυμάχῃ· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.

Τῷ πρῶτ' αὖ μὲν κρείων μοῖραν θέσαιν οἱ πονέοντο·
Σίτον δ' αἰδοίῃ παμῆν παρέθηκε φέροντες,
Εδμήρα· ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεύς ἔδιδος ὑφορβος
Στήτην ἐρχομένο· περὶ δὲ σφίεας ἤλυθ' ἰωή
φόρμιγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλειτ' αἰεδαίν
φήμιος. αὐτὰρ ὁ χεῖρὸς ἐλών, προσέειπε συζώτῳ.

Εὐμυῖ, ἦ μάλα δὴ τὰδε δώματα κάλ' Ὀδυσσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.

Εξ' ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλή
 τοίχῳ καὶ θριγκῷσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
 Δικλίδες· σὸν ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.
 Γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγγι
 ἠπύει, ἣν ἄρα δαῖτ' ἑοὶ ποίησαν ἐταίρων.

270

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε σὺ δῶτα.
 γὰρ ἔγνωσ'· ἐπεὶ εἶδε τὰ τ' ἀλλὰ περ ἕως ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Ἡὲ σὺ πρῶτος ἐσελθε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 Δύσσο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολέεφομαι αὐτῶ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθε·
 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἐκποθε νοήσας
 ἢ βάλλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τὰ δὲ σε φράζεσθ' ἄνωγα.

275

Τὸν δ' ἡμέτεβ' ἐπεῖτα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 Γινώσκω, φρονέω· τὰ γὰρ δὴ φρονέοντι κελύβεις·
 ἀλλ' ἔρχεο προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολέεφομαι αὐτῶ·
 οὐ γάρ τι πωληγῶν ἀδαήμων, εἶδ' ἐβόλων.
 Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποιθα
 κύμασι καὶ πλέμῳ· μὲν ἔ τὸδε πῶσι χυρέσσω.
 Γαστέρα δ' ἔπῳς ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαίαν
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσι·
 τῆς ἐνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίσσονται
 πάντων ἐπ' ἀτρυγέλιον, κακὰ δυσμενέεσσιν φέροισαι.

280

285

Ὡς οἱ μὲν ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ ἔσπευ κέκμητος ἔαγεν
 Ἄργος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, εἰδ' ἀπὸ νηὶ πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱεῖν
 ὤχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγινέσκον νεοὶ ἄνδρες
 Αἴζας ἐπ' ἀρεστέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγῶας.
 Δὴ τότε καί τ' ἀπὸδεστος ἀποιοχόμοιο ἀνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ'· ὅφρ' ἂν ἄγοιεν
 Ἀμῶες Ὀδυσῆος τέμνος μέγα κοπτήσοντες.
 Ἐνθα κύων καί τ' Ἄργος ἐνὶ πλεῖσι κυνοραϊσέων.

290

295

300

Δη

Δὴ τότε γ' ὥς ἐνόησεν Οδυσσεύς ἐγγὺς εἶναι,
 Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθνε, καὶ ἔπειτα κάββαλεν ἄμφω
 Ἀσπὸν δ' ὅπκ' ἐτ' ἔπειτα διωήσαστο οἷο ἀνακτὸς
 Ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν δαυτομόρξατο δάκρυ,
 Ρεῖα λαθῶν Εὐμαιὸν ἄφαρ δ' ἐρεῖνέτο μύθῳ.

309

Εὐμαί, ἧ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ
 Καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδ' ἐγὼ σάφα οἶδα
 Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θένει ἔπιδ' εἶδει τῷδε,
 Ἡ αὐτῶς, οἷοί τε τραπέζης κύνες ἀνδρῶν
 Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἐνεκεν κομέεσιν ἀνακτεῖς.

310

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα.
 Καὶ λίλυ ἀνδρὸς γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
 Εἰ ποῖός δ' εἴη ἡμῖν δέμας, ἥδ' ἐκ' ἔργα,
 Οἷόν μιν Τροίηνδ' ἐκὼν κατέλειπεν Οδυσσεύς,
 Αἰψά κε θήσασαι ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκὴν
 Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 Κνωδάλον ὅ, τί ἰδοίτο, καὶ ἵχνεσι γὰρ πεσέσθῃ
 Νῦν δ' ἔχετ' ἀκατόνη, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 Ωλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες ἐκομέεσσι
 Δμῶες δ', εὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἀνακτεῖς,
 Οὐκ' ἐτ' ἔπειτ' ἐθέλωσιν ἐναΐσθαι ἐργάζεσθαι.
 Ἡμῖσι γάρ τ' ἀρετῆς δαυτοάνυται εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δέλιον ἥμαρ ἔλθῃ.

315

310

ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμος εὐ ναιετάοντας
 Βῆ δ' ἱστὺς μεγάροιο μὲν μνηστῆρας ἀζανέας.
 Ἀρξὸν δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 Αὐτίκ' ἰδόντ' Οδυσσῆα εἰκοσῶ ἐνιαυτῷ.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἰδὲ Τηλέμαχος θεοειδὴς
 Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτιν ὥκα δ' ἔπειτα
 Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέεσσι· ὁ δὲ, πατήννας ἔλε δῖφρον
 Κεῖμενον, ἔνθα δὲ δαιτρός ἐφίζεσκεν κρέα πολλὰ
 Δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαιτυμόεσσι.
 Τὸν κατέθηκε Φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 Ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κήρυξ
 Μοῖραν ἐλὼν ἐτίθη, κανέας τ' ὅκ' σῖτον ἀείρας.

315

330

335

Αγχιμέ-

Αγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δάματ' Οδυσσεύς,
 Πτωχῷ λάρυαλέω ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενος τὰ ἣ λυγρὰ παῖ χροὶ εἴματα ἔσθ'
 Ἰξὲ δ' ὅππ'ι μελίνῃ ἔδω' ἐντοσθε θυράων,
 Κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
 ἔεισεν Ὀππισταμύως, καὶ ἐπὶ σταθμῷ ἦννε.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ κάλεισας προσέειπε συβώτιν.

340

Ἄρτον δ' ἔλόν ἐλὼν παρικαλλέος ἐκ κανέοιο,
 Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνθανον ἀμφιβαλόντι,
 Δὸς τῷ ξένῳ ταῦτα φέρων, αὐτὸν τε κέλαιε
 Αἰτίξεν μάλα πάντας ἐπιχόμῃον μνηστῆρας·
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχηρημύῳ ἀνδρὶ προΐκτε.

345

Ὡς φάτο. βῆ δὲ συφορέος ἑπεὶ τὸν μυθὸν ἄκασεν·
 Αγχού δ' ἰσχυόμενος ἔπαυσε πρὸς αὐτὸν προσήδα.

Τηλέμαχος τοι, ξένε, δίδω' παῖδε, καὶ σε κελεύει
 Αἰτίξεν μάλα πάντας ἐπιχόμῃον μνηστῆρας·
 Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθῇ φησὶ ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτε.

350

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Οδυσσεύς.
 Ζεὺς ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
 Καὶ οἱ πάντα γήριθ' ὅσα Φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.

355

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, ἔκαστ' ἔθηκεν
 Αὔτι, ποδῶν προπαύροιεν, ἀεκελὶς ἐπὶ πύργῳ·
 Ἥτορ δ' ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
 Εὐθ' ὅδ' ἐδειπνήκει, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖος αἰοιδός.
 Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσιν ἀνὰ μέγαρ' αὐτὰρ Ἀθήνη

360

Αἰχμητὰς παρὰ Λαερτιάδῃ Οδυσσῆα
 ὦτρυν', ὡς ἂν πύργῳ κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι,
 Γνοίη θ' οἵτινές εἰσιν ἐναΐσμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς τὴν ἔμελλ' ἀπαλεξήσκειν κακότητος.
 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδὲξ ἱερὰ φῶτα ἕκαστον,
 Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 Οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδωσαν, καὶ ἐτάμνεον αὐτὸν·
 Ἀλλήλῃς τ' ἔροντο τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν.

365

Κέλνυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,

370

Τῆ

Τὴ δὲ πέρα ξένος· ἥ γάρ μιν πρόθεν ὅπωπα·
 Ἥτοι μὲν οἱ δεῦρο συδῶτης ἡγεμόνδεν,
 Αὐτὸν δ' ἔσσιφα οἶδα πόθεν ἥρος εὐχεται εἶναι.

Ὡς ἔφατ'· Αντίνοος δ' ἔπεσιν νέκυεσσε συδῶτινι.

Ὡ ρίγνωτε συδῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πάλινδὲ
 Ἥγαγες; ἥ ἔχ' ἄλις ἡμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 Ἡ ὄνοσσι ὅτι τοι βίοτον κατέδασιν ἀνακτος
 Ενθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ ποθι τόνδ' ἐκάλεσας;

375

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συδῶτα.

380

Αντίνο', ἔ μὲν καλά, καὶ ἐσθλὸς εἶν, ἀγορεύεις·
 Τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθῶν
 Ἀλλόν γ', εἰ μὴ τῶν οἱ δημοεργοὶ ἔασιν;
 Μάντιν, ἥ ἱητῆρα κακῶν, ἥ τεκτονα δέρων;
 Ἡ καὶ θέσσιν αἰοῖδον, ὃ κεν τέρπησιν αἰέδων;

385

Οὗτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·

Πτωχὸν δ' ἐκ' ἂν τις καλέοι τρύζοντα ἑαυτόν.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστῆρων
 Δμῶσιν Οδυσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

390

Οὐκ ἀλέγω, εἰς μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια

Ζῶει ἐνὶ μεγάροισ, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα.

Σίγα, μή μοι τῆτον ἀμέεσο πόλλ' ἐπέεσσιν·

Αντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθίζεμεν αἰεὶ

Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλης.

395

Ἡ ῥα, καὶ Αντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Αντίνο', ἥ μεν καλά, πατὴρ ὡς κήδεαι ἤτορ,

Ὃς τὸν ξείνον ἀνωγας ἀπὸ μεγάροιο διέδω

Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῆτο θεὸς τελέσειε.

Δός οἱ ἐλάν· ἔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

400

Μήτ' ἔν μῆτέρ' ἐμὴν ἄζευ τότε, μήτε τιν' ἄλλον

Δμῶν οἱ κατὰ δώματ' Οδυσῆος θεοῖο·

Ἀλλ' ἔ τοι τοιῆτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·

Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλεαι, ἥ δόμεν ἄλλῳ.

Τὸν δ' αὖτ' Αντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε.

405

Τηλέ-

Τηλέμαχ' ὑφαγώρη, μῆρος ἄραχτε, πῶον ἔειπες ;

Εἴ οἱ τόσπον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,

Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας δότοπροθεν οἶκος ἐρύκοι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ
κείμενον, ὃν ῥ' ἔπεχεν λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων·

410

οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδουσι, πῶλόν τ' ἄρα πῆρην

σίτῃ καὶ κραιῶν· τάχα δὴ ἔμελλεν Οδυσσεύς

αὐτὶς ἐπ' ὄδον ἰὼν παρὶς γόοισι Αἰχαιῶν·

σπῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Δὸς Φίλος· ἐμὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Αἰχαιῶν

415

ἐμμήμα, ἀλλ' ὤρεστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας·

τῷ σε χρὴ δόμῳ, καὶ λώϊον ἢ περ ἄλλοι,

σίτῃ· ἐγὼ δ' ἂν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

καὶ γὰρ ἐγὼ πότε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

ὀλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη

420

τείω ὁπῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχηρημένος ἔλθοι·

ἦσαν ἧ δμῶες μάλα μυριοί, ἀλλὰ τε πολλὰ

οἷσιν τ' εὖ ζῶσι καὶ ἀφνεοὶ καλέονται·

ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαζε Κρονίων, (ἤθελε γὰρ πα)

ὅς μ' ἅμα λήϊσῃσι πολυπλάγκτοισιν ἀνήκεν

425

Αἰγυπὶόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδόν, ὅφρ' ἀπολοίμην·

σῆσαι δ' ἐν Αἰγυπλίῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.

ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίφρας ἐταίρους

αὐτὰ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·

ὀπῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὠτρυνῶ νέεσθαι·

430

οἱ δ' ὕβρει ἐξάντες, Ὀππασόμῃ μοι σφῶν,

αἶψα μάλ' Αἰγυπλίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀχρῆς

Πόρθεον· ἐκ δὲ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,

αὐτὰς τ' ἐκτείνον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι

435

ἤλθον· πῶλόν τ' ὅτε πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,

χαλκῷ τε στροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος

φύζαν ἐμοῖς ἐταίροισι κακὴν βάλεν· ὃδὲ τις ἔτλη

στήναν ἐναντίσιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.

ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὄξεί χαλκῷ,

440

K k

Τῆς

Τὴς δ' ἀναγον ζώας σφίσιν ἐργάζεσθ' ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐς Κύπρον ξείνω δοσὼν ἀνιάσαντι
 Δμήτρει Ιασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἱφί' ἀνασεν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δέυρο τὸδ' ἰκὼ τῆματα πάχων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησεν τε.
 Τίς δαίμων πόδε τῶμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 Στῆθ' ἔτως ἐς μέσον, ἐμῆς ἀπάνδρθε τραπέζης,
 Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδῃαι;
 Ὡς τις θαιραιέος καὶ ἀναιδῆς ἐστὶ προΐκτης.
 Ἐξέης πάντεσσι παρέλυσαι· οἱ δὲ διδᾷσι
 Μαλιδίως· ἐπεὶ ἔτις ἐπάρχεις ἐδ' ἐλεητὺς
 Ἀλλοτρίων χαρίσασθ', ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.
 Ὡ πῖπι, σὲκ ἄρα σοίγ' ὅππ' εἶδ' εἰς χ' Φρενὲς ἦσαν
 Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ' ὀπίσσω ἐδ' ἄλλα δοίης,
 Ὡς νῦν ἄλλοτρίοισι παρήμυρος, ἔτι μοι ἔτλης
 Σίτῃς δόποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πᾶρεσιν.

Ὡς ἔφατ'. Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Νῦν δὴ σ' σὲκ ἔτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιο γ' οἶω
 Ἀψ' ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ οὐκ εἶδα βάξεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη. Ἐ θρήνῃν ἐλὼν βάλε δέξιόν ᾤμων,
 Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐξέστη ἥυτε πέτρῃ
 Ἐμπεδόν· ἐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
 Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομῶν.
 Ἀψ' δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πῆρην
 Θῆκεν εὐπλείλῳ μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλείης,
 Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Οὐ μὰν ἐδ' ἄχος ἐστὶ μὲν Φρεσὶν, ἐδὲ τι πένθος,
 Ὅππότε ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχαιρόμενος κτεάτεσσι
 Βλήεται, ἢ περὶ βυσσίν, ἢ δόρυ γυνῆς οἶεσσι·
 Αὐτὰρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε ρατέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 Οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 Ἀλλ' εἴπω πῶλῳ γὰρ θεοὶ καὶ Ἐρινύες εἰσιν,

Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτῳ κιχέη.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός.
 Ἐδὶ ἔκηλος, ξεῖνε, κατήλυτος, ἢ ἅπιδ' ἄλλῃ
 Μή σε νέοι Διὰ δάματ' ἐρύσσωσ', (οἱ ἀγορεύεις)
 Ἡ πόδος ἢ καὶ χεῖρος, δόποδρὺ φωσι δὲ πάντα.

480

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν.
 Ὡδὲ δὲ τις εἵπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.

Ἀντίνο', ὃ μὲν καλ' ἔβαλες δύσηνον ἀλήτῳ,
 οὐλόμεν', εἰ δὴ πᾶς τις ἐπεράνιος θεός ἐστι
 καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν εἰκότες ἀλλοδαπίσι,
 Παντοῖσι τελέθοντες, ὅπισσιν ὦσι πόληας,
 Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

485

Ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο μύθων.

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῳ μέγα πένθος ἄεξε
 βλημύς· ὃ δ' ἄρα δάκρυ χαμῶ βάλεν ἐκ βλεφάρων,
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομῶν.

490

Τῷ δ' ὥς ἔν ἤκαστε περὶ φρον Πηνελόπεια
 βλημύς ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῶσιν ἔειπεν.

Αἰθ' ἔτως αὐτὸν σε βάλοι κλυτοτόκος Ἀπὸλλων.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

495

Εἰ γὰρ ἐπ' ἀγῆσιν τέλος ἡμετέρῃσι γήροισι,
 οὐκ ἂν τις τέτων γε εὐθρονον ἦν ἴκητο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περὶ φρον Πηνελόπεια.

Μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόων·

500

Ἀντίνοος δὲ μάλιτα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν·

Ξείνός τις δύσηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,

Ἀνέρας αἰτίζων· (ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνάγκη)

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδρασαν τε·

οὗτος δὲ θρήνῳ περὶ μὲν βάλε δέξιον ὦμον.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μὲν δμῶσιν γυναιξίν,

505

Ἡμένῃ ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' ἐδείπνει δίος Ὀδυσσεύς·

Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσσαι προσήδα διὸν ὑφορβόν.

Ἐρχεο δ' ἔγχεαι, κίων τὸν ξείνον ἀνωχθί

ἐλθέμεν, ὅφρα τι μὲν προσπιύχομαι, ἢ δ' ἐρέωμαι

εἴ περ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἦε πέπυσται,

510

Ἡ ἰδὲν

Η ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γῶ ἔοικεν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶπι.

Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Αἰχαιοὶ

Οἳ ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι Φίλον ἦτορ.

Τρεῖς γῶ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρεῖς δ' ἡματ' ἐρύξα

Εν κλισίῃ, (πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νῆες Διποδράς)

Αλλ' ἔπω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

Ὡς δ' ὅτ' αἰοῖδον ἀνὴρ πολιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ

Αείδει δεδαῶς ἔπε' ἡμερόεντα βροτοῖσι,

Τῷ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκχέμεν ὁππότε' αἰεδή

Ὡς ἐμὲ κείνος ἐθέλγε παρήμυρος ἐν μεζάροισι.

Φησὶ δὲ Ὀδυσσεὺς ξείνος πατρώϊος εἶναι,

Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γῆρος ἐσίν.

Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματ' ἀπῶν,

Προπροκυλινδόμενος· εὖ περ δ' Ὀδυσσεὺς ἀκῆσαι

Αγχῆ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πόλει δῆμῳ

Ζωῆ· πολλὰ δ' ἄλγ' κειμήλια ὄνδε δομανδῆ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Πηνελόπεια·

Ερχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσσῃ.

Οὗτοι δὲ καὶ θυρήσι καθήμυροι ἐφιαάδων,

Ἡ αὐτὰ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων.

Αὐτῶν μὲν γῶ κτήματ' ἀκῆρατ' αἰετ' ἐνὶ οἴκῳ,

Σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν τ' οἰκῆς ἔδδον·

Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἡματ' ἀπάντα

Βῆς ἱερθόντες, καὶ οἷς, καὶ πόνας αἰχάς,

Εἰλαπινάζουσι, πόνοις τε αἰθόπα οἶνον

Μαλιδίως· τὰ γὰρ πολλὰ καταίνε'· καὶ γῶ ἐπ' ἀνὴρ

Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, δόλῳ δ' οἴκῳ ἀμύνει.

Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ καὶ ἵκηιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,

Αἴψα κε σὺν ᾧ παιδί βίας διποτίζεται ἀνδρῶν.

Ὡς φάτο. Τηλέμαχος γὰρ μέγ' ἔπαρεν ἀμφὶ τῷ δῶμα

Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·

Αἴψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ερχεό μοι, τὴν ξείνον ἐναντίον ὦδε κάλεσσον.

Οὐχ ὀρέας ὁ μοι γὸς ἐπίπλερε πᾶσιν ἔπεσιν;

519

520

525

530

535

540

545

Τῶ

Τῷ κέ καὶ σὸκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γήοιο
 Πᾶσι μάλ', ἐδὲ κέ τις θάνατον κ' κῆρας ἀλύξοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Αἷ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα.

Εἴσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά. 550

Ὡς Φάτω. βῆ ᾧ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκυσεν
 Ἀγχόδ' ὁ ἱεμέμχος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ξεῖνε πάτερ, καλέεις σε περίφρων Πηνελόπεια,

Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς
 Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, κ' κῆδεά περ πεπαθήη. 555

Εἰ δέ κέ σε γνώη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

Εἴσω σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, ᾧ σὺ μάλιστε

Χρηΐσεις· οἶτον δέ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,

Γαστέρα βροσκῆσεις, δάσῃ δέ τοι ὅς κ' ἐβέλῃσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς. 560

Εὐμαί, αἴψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέπιμι

Κῆρη Ἰκαρίοιο περὶ φρονι Πηνελόπειῃ·

Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κένε, ὁμῶν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζυν·

Ἀλλὰ μνηστῆραν χαλεπῶν ὑποδείδι' ὁμιλον,

Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔρανον ἵκει. 565

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε μ' ἔπος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα

Οὐπὶ κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,

Οὐτέ τι Τηλέμαχος τὸν ἐπῆρκεσεν, ἔτι τις ἄλλος.

Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνώχθι

Μῆναι, ἐπειρομένην περ, ἐς ἥελιον καταδιώτα. 570

Καὶ τότε μ' εἰρέσσω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,

Λοσπτέρω καθίσσας παρὰ πυρὶ· εἴματα γάρ τοι

Λυγρὰ ἔχω· οἶδα κ' αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέλευσα.

Ὡς Φάτω. βῆ ᾧ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' ὁ μῦθον ἄκυσεν.

Τὸν δ' ὑπερ' ἐδοδ' βάντα προσηύδα Πηνελόπεια. 575

Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὐμαίε; τί τῶτ' ἐνόησεν ἀλήτης;

Ἡ τίνα περ δέσους ἐξαΐσιον; ἢ καὶ ἄλλως

Αἰδέσται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶπα.

Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο κ' ἄλλος, 580

τῷ

Υβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερλυορέοντων.
 Ἀλλὰ σε μέναι ἀνωγειν ἐς ἥλιον καταδιώτα.
 Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
 Οἴην πρὸς ξείνον φάσθαι ἔπος, ἢ δ' ἐπακῶσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Πηλεΐδῳ Πηνελόπεια.
 Οὐκ ἄφρων ὁ ξείνος οἶεται, ὅσπερ ἂν ἔῃ
 Οὐ γὰρ πᾶ τινες ὦδε καλὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν. ὁ δ' ὤχετο δῖος ὑφορβός
 Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

Αἶψα ᾗ Τηλέμαχον ἔπεια πῆροεντα προσήδα,
 Ἀγχι γῶν κεφαλῇ, ἵνα μὴ παρθέοι' οἱ ἄλλοι.
 Ω φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κείνα φυλάζων,
 Σὸν δ' ἐμὸν βίον σὺ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
 Μή τι πάσθης· πολλοὶ ᾗ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν.
 Τὴς Ζῆτος ἐχολέσσει πρὶν ἡμῖν πῆμα γῆνέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 Εἴσεται ἔτως, ἄτλα· σὺ δ' ἔρχεο δευλιήσας.
 Ἡῶθεν δ' ἵέναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλὰ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσῃ.

Ὡς φασί. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐχέσθ' ἐπὶ δίφρῳ.
 Πλησάμηνος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ πιτήτος,
 Βῆ ῥ' ἱμῆαι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
 Πλεῖον δαιτυμόνων· πρὶ δ' ὄρχησθ' αἰοιδῇ
 Τέρποντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δέτελον ἡμαρ.

185

190

195

600

605

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Ο Διοσείας κ' Ἰσθ' πυγμὴ γένεται. φαίνεται ὅτι καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆ-
σι, κ' παρ' αὐτῶν δῶρον λαμβάνει. γένε' δὲ καὶ τις χρονολογία ἐν τοῖς
ὑπὸ Οδυσσεύς αὐτὸς Εὐρύμαχον.

Α Λ Λ Η.

Σίγμα δ' ἔειπεν Ἰσθ', εὖχος Οδυσῆος, δῶρα τ' ἀνάκτων.

Η ΛΘΕ δ' ὅππῃ πῶχ' ἰσθ' παυδῆμιος, ὅς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεισ' Ἰθάκης, μὲν δ' ἔπεπτε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς Φαλόμεν καὶ πύμεν' ἔδ' οἱ ἦν ἱς,

οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀρεάσας.

Ἀρναῖος δ' ὄνομα ἔσκε· τὸ γὰρ θετό πόντια μήτηρ

Ἐκ γῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίχλησκον ἅπαντες,

οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κίων ἔτε παρ' ἰς ἀνώγει.

ὅς ῥ' ἐλθὼν Οδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο.

καὶ μιν νεκρῶν ἔπειτα πλεονέκτησιν προσήδα.

εἶκε γέρον προφύρα, μὴ δὴ τάχα ἐπὶ ποδὸς ἔλκη.

οὐκ αἰεὶς ὅτι δὴ μοι ὀπιλίζουσιν ἅπαντες,

ἐλκέμεναι ὅτι κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπη.

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρως κ' χερσὶ γήνηται.

τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Οδυσσεύς.

δαμόνι, ἔπετι σε ῥέζω κακὸν, ἔτ' ἀγορεύω,

οὔτε τινα φθονέω δόμῳ καὶ πύλ' ἀνελόντι.

οὐδὲ δ' ἀμφοτέρωσ' ὅδε χεῖρεσσι· ἔδ' τι σε χεῖρ

ἀλγοτέρων φθονεῖν δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης

ὡς ἐγὼν· ὅλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάειν.

χερσὶ δὲ μήτι λήν· προκαλίζομαι, μὴ με χολώσης,

20

Μή

Μή σε, γέρων περ ἑὼν, σῆψος κ' χεῖλεα φύρσω
 Αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 Αὔριον· ἔμην γάρ τι σ' ὑπερέφραδα οἶω
 Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Οδυσσῆϊ.

Τὸν ᾧ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης.
 Ω πόποι, ὡς ὁ μολοδρὸς Ἰππιτροχάδην ἀγορεύει,
 Γρηῖ καμινοῖ ἴσθ' ὃν ἂν κακὰ μελίσσάμην,
 Κόπῃων ἀμφοτέρησι, χαμῶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
 Γναθμῶν ἐξελάσσαιμι, σὺς ὡς ληϊστοτέρης.
 Ζῶσσι νῦν, ἵνα πάντες ἴππινώωσι καὶ οἶδε
 Μαριναμύχης· τῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχοιο;

Ὡς οἱ μὲν τροπαίοιτε θυράων ὑψηλῶν
 Οὐδ' ἴππ' ἔξ' ἐπ' παρθυμαδὸν ὀκρῶντο.
 Τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μῦθος Ἀντινόοιο,
 Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρες.

Ω φίλοι, ἔμην πω τί πάρος τοῖσιν ἐτύχθη
 Οἶην τερπῶλλιν θεὸς ἤραγεν ἐς τόδε δῶμα·
 Ο ξεινὸς τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν
 Χερσὶ μαχέσασθ'· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὥκα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα πῶχ' ἐς κακῆμονας ἤρερέοντο.
 Τοῖσιν δ' ἄρ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγέωρες, ὄφρα τι ἔπω.
 Γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
 Κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσοιμες·
 Ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γήνηται,
 Τάων ἦν κ' ἐφέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδάσσεται, ἔδῃ τιν' ἄλλον
 Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσονται.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἴππινδανε μῦθ'.

Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμηλις Οδυσσεύς.
 Ω φίλοι, ἔπως ἐστὶ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχεσθαι
 Ἄνδρα γέροντα, δύν' ἀνημόν'· ἀλλὰ με ρασηρ
 Οτρύνει κακῶς ἵνα πλεγήσῃ δαμείω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσωτε καρτερόν ὄρκον,

μή τις ἐπ' ἱρῷ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
πληγῇ ἀπαθάλλων, τῷ δὲ με ἱφὶ δαμάσῃ.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυνον ὡς ἔκελευε.

τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο.

Ξῖν', εἴ σ' ὀτρύνῃ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ, 60

τῶν ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μὴ τιν' Ἀχαιῶν
δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεοσι μαχίσσεται ὅς κέ σε θείνῃ.

Ξηνοδόκος μὲν ἐγὼν· ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες

Εὐρύμαχος τε καὶ Αντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Οδυσσεὺς 65

ζώσαστο μὲν ῥά κ' ἐσιν πρὸς μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρὸς

καλὸς τε μεγάλῃς τε· φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι,

στήθεά τε, στήθοι τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθρήν

ἀγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμήνι λαῶν.

Μηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀράσαντο 70

ὣς δὲ τις εἰπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλοῖον ἄλλον.

Ἡ πέχρα ἱρὸς αἶρος ἐπίσπασον κακὸν ἔχ'·

οἴλω ἔκ ῥα κέων ὁ γέρον Ὀππυγνίδα φαίν'.

ὣς ἄρ' ἔφαν· ἱρῷ δ' κακῶς ὠρίνετο θυμός.

ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη, 75

δειδιότα σάρκας δὲ πετρωμένοντο μέλεσσιν·

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βεγαίει, μήτε γένοιο,

εἰ δὴ τῶν γε τρομέεις καὶ δαΐδας αἰνῶς,

ἄνδρα γέροντα, δὴν δρημύον ἢ μιν ἱκάνει. 80

ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

αἰ κέν σ' ἔπος νικήσῃ κρείστων τε γένηται,

πέμψω σ' ἡπειρόνδ' βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,

εἰς ἔχρετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

ὅς κ' ὀπὸ ῥῖνα τέμῃσι καὶ ἔσται νηλεὶ χαλκῷ, 85

μῆδεά τ' ἐξεύσας, δάη κυσὶν ὠμὰ δάσσειται.

ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γῆα·

ἐς μέσον δ' ἄναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.

ἤν τότε μερμήριζε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,

ἢ ἐλάσθ' ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὐτὸν πτόντα, 90

Ηέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, πανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 Ωδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δάσσαιτο κέρδιον εἶναι,
 Ἡκ' ἐλάσας, ἵνα μή μιν Ἐπιφρασσαίᾳτ' Ἀχαιοί.
 Δὴ τότ' ἀναρχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴρος, ὁ δ' αὖχέν' ἐλασεν ὑπ' ἄατος, ὅς τ' αἶσ'ω
 Εἴθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ σῶμα Φοῖνιον αἶμα,
 Καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κνήμῃσι μακρῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
 Λακτίζων ποδὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγανοὶ
 Χεῖρας ἀναρχόμενοι γέλω ἐκθανον· αὐτὰρ Οδυσσεύς
 Εἵλκε δι' ἐκ πρῶτοιο, λαβὼν ποδός, ὃφρ' ἵκετ' αὐλὴν
 Αἰθέσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἔρκιον αὐλῆς
 Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δὲ οἱ ἐμβαλε χεῖρϊ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ενταυθοῖ νῦν ἦσο, κύνας τε σῶας τ' ἀπερύκων,
 Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πῶχων κοίρανος εἶναι,
 Λυγρὸς ἐών· μή π' αὖ τι κακὸν καὶ μᾶζον ἐπαύρη.
 Ἡ γὰρ, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο τῆρην,
 Πυκνὰ ῥωραλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Ἀψ' δ' οὐ γ' ἐπ' ἐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν εἶσω
 Ἡδὺ γελῶντες, καὶ ἐδαικάνοντ' ἐπέεσσιν.

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 Ο, τί μάλις ἐθέλεις, καὶ τοι Φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 Ὃς τῷτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
 Εν δῆμῳ· τίχα γάρ μιν ἀνάζομεν ἡπειρόνδε
 Εἰς ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

Ως ἄρ' ἔφην. χαῖρεν ἣ κληδόνι θεῖος Οδυσσεύς.
 Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλῃν πρὸς γαστέρα θῆκεν
 Εμπλέτην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ
 Ἀρτὸς ἐκ κανέοιο δῦν παρέθηκεν αἶφρας,
 Καὶ δέπαι χρυσέω δαιδασκετο, φώνησέν τε.

Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ὥαπερ ὀπίσσω
 Ολβίῳ, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Ἀμφινόμ', ἥ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 Τοῖσδε γὰρ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐδδλὸν ἄκων,

95

100

105

110

115

120

125

Νίσον

κρίσον Δελιχίῃα εὖν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
 τῆς γὰρ Φασὶ γυνέσται, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 τάνεκά τοι ἐρέω· σὺ γ' οὐδέ τοι, καὶ μευ ἄκυσον
 οὐδέν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπιον
 πάντων, ὅσά τε γαῖαν Ἰπτιπνείη τε καὶ ἔρπη.
 οὐ μὲν γάρ ποτε Φηοὶ κακὸν πείσσεσθ' ὁπίσσω,
 οφρ' ὄρετ' ἰὺ παρέχουσι θεοὶ, ἔ γυναιτ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὲ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
 καὶ τὰ φέρε' ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν Ἰπτιχονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἀγῆσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὀλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀπείδαλ' ἔρεξα, βίη καὶ κάρτει εἴκων,
 πατρὶ τ' ἐμῷ πείσωρος ἔμοισι κασιγῆταισι.
 τῷ μὴ τις τοι πέμπειν ἀνὴρ ἀδεμίστιος εἴη,
 ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχει, ὃ, τί διδοῖεν.
 οἱ ὁρόω μνηστῆρας ἀπείδαλα μηχανόωντας,
 κτήματα κείροντας, καὶ ἀλιμάζοντας ἀκρίλιν
 ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 ἀμρόν ἀπείσεσθ'· μάλα γ' ἀχέδον' ἀλλὰ σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπέξαγάγοι· μὴδ' ἀντιάσειας ἐκένω,
 ὁππότε νοστήσειε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 οὐ γὰρ ἀναιμωτὶ γε διακρινέεσθαι οἶω
 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
 ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπειν μελιηδέα οἶνον·
 ἅψ' δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας χρυσήτορι λαῶν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τελευτημένος ἦτορ.
 Νέστωρ δ' ἔπειτα κεφαλῇ δὴ γὰρ κακὸν ὅσπερ θυμῷ.
 ἀλλ' ἔδ' ὡς φύγε κῆρα· πέδησε γ' ἔτι τὸν Ἀθήνη,
 τηλεμάχῃ ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἱφί δαμῆναι·
 ἅψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἐνθεν ἀνέστη.
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κέρη Ἰκαρίοιο περὶ φρονι Πύρροιο Πύρρον
 μνηστῆρας φανῆναι, ὅπως πετάσσει μάλιξται
 θυμὸν μνηστῆρων, ἵδ' ἐτιμήσεται γένοιτο

Μᾶλλον πρὸς ποῖός τε καὶ υἱός ἢ πάρος ἦεν.
 Αχρεῖον δ' ἐγέλασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Εὐρυόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, ὅτι πάρος γε,
 Μνηστῆρες Φανῆναι, ἀπεχθόμενοισί περ ἔμπης·
 Παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος τό κε κέρδιον ἔει,
 Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
 Οἷτ' εὖ μὲν βάζεσι, κακῶς δ' ὅπῃθεν Φρονέουσιν.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὼ παῖδι ἔπος φάο, μὴδ' ἐπὶ κούρῃ,
 Χρῶτ' ὀπνιψάμενη, καὶ ἐπιχρίσσαι παρειάς.
 Μὴδ' ἔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 ἔρχου, ἐπεὶ κάκιον πένθημα καὶ ἀκέραιον αἰεὶ.
 Ἡδὴ μὲν γάρ τοι πάϊς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιττα
 Ἡρῶ ἀθανάτοισι γηρεήσαντα ἰδέσθαι.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατρίφρων Πηνελόπεια.
 Εὐρυόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
 Χρῶτ' ὀπνιψέσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
 Αὔλαίη γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ολυμπον ἔχουσιν
 ὀλεσσω, ἐξ ὧ καίνος ἔβη κοίτης ἐνὶ νηυσίν.

Ἀλλὰ μοι Αὐτονοήν τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἀνάχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτον ἐν μεγάροισιν·
 Οἷη δ' οὐκ εἴσταιμι μετ' ἀνέρας αἰδέομαι γάρ.

ὣς ἄρ' ἔφη. γρη῏ς δὲ δι' οὐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀφελέσσα γυναικί, καὶ ὀφρυνέσσα νέεσθαι.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κέρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκίῳ ὕπνον ἔχουσαν·
 Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσαν λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτῇ ἐνὶ κλιντῇ· τέως δ' ἄρα διὰ θεῶων
 ἀμρότα δῶρα δίδε, ἵνα μιν θησαύατ' Ἀχαιοί.
 Κάλῃ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλά κάθηρεν
 ἀμρόσια, οἷω περ εὐσέφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὐτ' ἂν ἰὴ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
 Καί μιν μακροτέρῳ καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι
 Ἀδελφεῖον δ' ἄρα μιν θῆκεν περὶ ἑλέφαντος.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρχασ' ἀπεδήσαντο δῖα θεάων.
 Ἥλθον δ' ἀμφίπολοι λελυμένοις ἐκ μεγάροιο,
 φθγγῶν ἐπερχόμεναι· τίω δὲ γλυκύς ὕπνος ἀνῆκε,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς, φώνησέν τε.

Ἡ με μάλ' αἰνοπαῖνι μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν· 200

Αἴθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνή
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέεσσα φίλοιο
 Παντοίῳ δρετίνῳ· ἐπεὶ ἔρχομαι ἦεν Ἀχαιῶν.

Ὡς Φαρμάκῃ κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλέοντα, 205

οὐκ οἴη· ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 στήθεσσι πατρὸς πατρὸς τεύχεος πύκτα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειᾶν χοιμήνῃ λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 τῶν δ' αὐτὰ λύτο γένατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔδελχθεν·
 πάντες δ' ἠρήσαντο ὥρῃ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον ἱόν.

Τηλέμαχ', ἐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, εἴδ' ἐ νόημα·

παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας· 215

νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, εἴ ἤθης μέτρον ἱκάνεις,

καὶ κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίῃ ἀνδρὸς,

ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος φῶς,

οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, εἴδ' ἐ νόημα.

οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη, 220

ὅς τ' ἐξείνων ἐστας ἀεικιδήμεναι ἔτω.

Πῶς νῦν; εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

ἡμῶς, ὥδ' ἐπὶ πάντοις ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,

σοὶ καὶ αἰῶνος, λῶσθι τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα. 225

Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν εἴ σε νεμεσῶμαι κεχολῶσθαι

αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστε,

ἐδρά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νηπιὸς ἦα·

ἀλλὰ τοι εἰ δυνάμει πεπνυμένα πάντα νοῆσαι

ἐκ γὰρ με πᾶσι τοῖσι, παρήμμοι ἄλλοθεν ἄλλοι,

230
οἶδ' ἐ

Οἶδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ὅκ' εἰσὶν δ'ράωγ'οι.
 Οὐ μὲν τοι ξένος γε καὶ ἱερὸν μῶλος ἐτύχθη
 Μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν.

Αἰ γὰρ Ζεὺς τε πατήρ, καὶ Ἀθήνηαι, ἔ' Ἀπόλλων,
 οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 Νόοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 οἱ δ' ἔντοδ' ἐδόμοιο, λέλυτο δὲ γῆα ἐκάστῃ·
 ὧς νῦν ἱερὸς ἐκείνος ἐπ' αὐλῆσιν θύρησιν
 ἤσται νόστον κεφαλῇ, μεθύοντι εἰκάς,
 οὐδ' ὀρθὸς δύναται εἶναι ποῖν, εἰδὲ νέεσθαι
 οἴκαδ' ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γῆα λέλυσται.

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσιν ἀποσπύδα Πηνελόπειαν.

Κῆρη ἱκαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια,
 εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν ἱάσον Ἀργεὺς Ἀχαιοὶ,
 Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἠῶθεν δαίνυατ'· ἐπεὶ περιέεσσι γυναικῶν
 εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.

Τὸν δ' ἡμέτερος ἐπέεσσιν ἀποσπύδα Πηνελόπεια.
 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
 ὦλεσαν ἀθανάτωι, ὅτε Ἰλιον εἰσπνέβαινον
 Ἀργεῖοι, μὲν τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κενός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπλεεύει,
 Μείζον κε κλέος ἔη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω.

Νῦν δ' ἄχομαι· πόσι γάρ μοι ἐπέσθλην κακὰ δαίμων.
 Ἡ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ὅπῃ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσήδα.

ὦ γύναι, ἔ' γὰρ οἶώ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀποτρέεσθαι·
 καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἐμμελῆαι ἄνδρας,
 Ἡ μὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ρυτῆρας οἰσῶν,
 ἱππῶν τ' ὠκυπόδων ὀπιδήτορας, οἱ κε τάχιστα
 ἐκέρναν μέγα νεῖκος ὁμοῖος πολέμοιο·
 τῷ ὅκ' οἶδ' εἰ κεν μ' ἀνέσθ' ἑὸς, ἢ κεν ἀλώω
 αὐτὸς ἐνὶ Τροίῃ· σὺ δ' ἐνθάδ' ἐπ' ἅπαντα μελόντων.

Μεμνήσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
ὣς νῦν, ἣ ἔπ' μᾶλλον ἐμεῦ δαίμονός φιν ἐόντ'.

Αὐτὰρ ἔπην δὴ παῖδα φρεσίνωντα ἴδων,
Γήμαδ' ὧ καὶ ἐβλήσθαι, τὸν κατὰ δῶμα λιπᾶσαι.

Κεῖνός τ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελέσται. 270

Νῦν δ' ἔσται ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀνδραλήσῃ
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς δὲ Ζεὺς ὄλβον ἀπήυρα.

Ἀλλὰ τὸδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει· 275

Μηστήρων ἔχ' ἡδὲ δίκη τοπάρουδε τέτυκτο,

οἷτ' ἀρχὴν τε γυναιῖκα ἔα φειοῖο θυγάτρα 275

Μησεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐρίσωσιν·

Αὐτοὶ τοὶ γ' ἀπάγῃσι βόας καὶ ἵφια μῆλα,

Κέρης δαῖτα φίλοισι, ἔα γλαὰ δῶρα διδᾶσιν·

Ἀλλ' οἷα ἀλλότριον βίον νήπιον ἔδωκιν.

ὣς φάτο. γήθησεν ἣ πλὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 280

οὔνεκα τ' μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε ἣ θυμὸν

Μελιχίοις ἐπέεσσ', νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα.

Τῶν δ' αὖτ' Ἀντίνοος παρσέφη Εὐπείθεος υἱός.

Κῆρη Ἰκαρίοιο περίφρον Πηνελόπειαν,

Δῶρα μὲν ὅς καὶ ἐβλήσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι, 285

Δέξασθ'· ἔρ' καλὸν ἀνήμαδ' ὅσιν ἐσίν·

Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ἔτε πη ἄλλη,

Πρὶν γέ σε τῷ γήμαδ' Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆδυνε μῦθος.

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι παρσέειν κήρυκα ἕκαστος. 290

Ἀντινόῳ μὲν ἔνευκε μέγαν περικαλλέα πέπλον

Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔστιν περόνη δυοκαίδεκα πᾶσαι

Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτῳις ἀραρυῖαι.

Ὀρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνευκε 295

Χρύσειον, ἡλεκτροῖσιν ἐερμύρον, ἥελιον ὥς.

Ερμάτ' δ' Εὐρυδάμαντι δῶα θεράποντες ἔνεικαν,

Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπτο πολλή.

Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκλῶριδαο ἀνακτ'.

Ἰσθμῖον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.

Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἐνεῖκεν. 300

Ἡ μὲν

Η μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα διὰ γυναικῶν
 Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 Τρεφάμφοι τέρποντο· μῦθον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἔλθειν.
 Τοῖσι δὲ τερπόμενοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθεν.
 305
 Αὐτίκα λαμπήρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν,
 Οφρα φαένοιν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
 Αὔα πάλας, περίκηλα, νεον κεκεασμένα χαλκῶ.
 Καὶ δαΐδας μετεμισθον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
 Δμωαὶ Οδυσσεὺς παλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 310
 Αὐτὸς διοχμῆς μετέφη πολύμηλιν Οδυσσεύς.

Δμωαὶ Οδυσσεὺς δὴν οἰχομῆοιο ἀνακτῶ,
 Ερχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίη βασιλεία·
 Τῇ ᾗ παρ' ἡλάκατα σροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτῶ
 315
 Ἡμῶν ἐν μεγάρῳ, ἥ εἰμα πείκετε χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τέποισι Φάος πάντεσσι παρέζω·
 Ἡνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρόνον ἧῶ μίμνεν,
 Οὔτι με νικήσῃσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.

Ως ἔφαθ'· αἳ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας ᾗ ἴδοντο.
 Τὸν δ' αἰαχρῶς ἐνένιπτε Μελανθῶ καλλιπάρῃ,
 320
 Τῶν Δόλιος μὲν ἔπικτε, κέμιασε δὲ Πίλελοπεια,
 Παῦδα δὲ ὡς ἀτίπαιλλε· δίδε δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῶ·
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς χέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πίλελοπείης·
 Ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ Φιλέεσκεν·
 325
 Ἡ ῥ' Οδυσεὺς ἐνένιπτεν ὀνειδέοις ἐπέεσσιν.

Ζεῖνε πάλας, σὺ γέ τις Φρένας ἐκπεπαταγμῆρος ἐστί,
 Οὐδ' ἐτέλεις εὐδαιν χαλκῆϊον ἐς δόμον ἔλθων,
 330
 Ἡέ περ ἐς λέαλιν· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἐδὲ τι θυμῶ
 Ταρβείς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχῃ Φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ
 Τοῖστος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μετὰ μῶλια βάζεις.
 Ἡ ἀλυσίς ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτῳ;
 Μή τις τοι τάχα Ἴρῃ ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
 335
 Ος τις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,
 Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορυῖας αἵματι πηλῶ.

305

310

315

320

325

330

335

Τῇ

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

Ἡ πάχα Τηλεμάχῳ ἑρέω, κύον, οἱ ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελείῃσι τέμῃσιν.

Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσιν διεπλοίησε γυναικάς.

Βῆν δ' ἱμῆμαι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γῆρα ἐκάσσης 340

ταρβοσύῃ. Φῶν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Αὐτὰρ ὁ πᾶρ λαμπήρσιν φαείνων αἰθομυρήσιν

εἰσῆκε ἐς πάντας ὁρώμεντο· ἄλλα δέ οἱ κῆρ

ὀρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γήροντο.

Μνηστῆρας δ' ἔπεμπαν ἀγήνορας εἰα Αἴθιῃ 345

Λάῳις ἰσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον

δύη ἄχος κραδίῳ Παερηιάδew Ὀδυσῆος.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν,

Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἐτόλκεν.

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλείης, 350

ὅφρ' εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

οὐκ ἀφείδ' ὁδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει,

ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ

καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ ἔοι ἐνὶ τρήχεσ' ἔδ' ἡβαιαί.

Ἡ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πολίπορτον. 355

ἔειπε, ἥ ἄρ' κ' ἐθέλεις θηδέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,

ἀρχὴν ἐπ' ἐχαλῆς, (μιοδός δέ τοι ἄρκιος ἔσται)

αἰμασιᾶς τε λέγων, ἔδ' δένδρεα μακρὰ φυτεύων;

Εἴθε δ' ἐγὼ σπτον μὲν ἐτηστανὸν παρέχοιμι,

εἴματά τ' ἀμφιέσσαιμι, ποτὶν δ' ἱπποδήματα δοίην. 360

ἀλλ' ἐπεὶ ἔνθ' ἔργα κακ' ἔμματα, οὐκ ἐτελήσεις

ἔργον ἐπείχεσθαι· ἀλλὰ πλώσσειν κατὰ δῆμον

βῆλαι, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρως ἔργοιο γήροντο 365

ὦρ' ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡματα μακρὰ πέλονται,

ἐν πόῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,

καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργα

νήστιες ἄχει μάλα κνέφαος, πόῃ δὲ παρέσθι.

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἴεν ἐλαυνέμεν οἵπερ ἄριστοι,

Μ m 370

Αἰθῶνες,

Αἰθῶνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκροηότε ποιῆς,
 Ηλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε δένος σὺν ἀλαπαδόν,
 Τετράρχον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος δρότρεω,
 Τῷ κέ μ' ἴδοις εἰ ὦλκα δηνεκέα περταμοίμην.

Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάικος ἐστὶ καὶ δύο δῆρε,
 Καὶ κινέη πάγχαλκος ὅππ' κροτάφοις θάρσῃ·
 Τῷ κέ μ' ἴδοις πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγῆτα,
 Οὐδ' ἂν μοι τῶν ρασέρ' ὄνειδιζὼν ἀγορεύοις.

Αλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Καὶ πῦ τις δοκέεις μέγας ἐμμεναι, ἡδὲ κραταῖος,
 Οὐνεκα πᾶρ πάροισι καὶ σὺν ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Αἶψα κέ τοι τὰ θυρέτρα, ἔς εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
 Φεύγοντι ζένοιντο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.

ὣς ἔφατ'. Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσαστο κηρόθι μάλλον,
 Καί μιν ἱππόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Α δέϊλ', ἥ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἳ ἀγορεύεις
 Θαρσιλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἐδὲ τι θυμῷ
 Ταρβέεις. ἥ γὰρ σε οἶνος ἔχῃ φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ
 Τοιαῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μελαμῶλια βάζεις.
 Ἡ ἀλυσίς ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτῳ;

ὣς ἄρα Φωνήσας, σφέλας εἴλετο. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀμφινόμῃσθε πρὸς γῆνα καθέζετο Δελιχίῃθ',
 Εὐρύμαχον δέϊσας. ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
 Δέξιτερ' ἰὼν· πρόχοος δὲ χαμῶν βόμβησε πύσσας.
 Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώζας πέσεν ὑπὸ πῦρι ἐν κονίεσσι.
 Μνηστήρες δ' ὁμάδην ἀνὰ μέγαρα σκιοέοντα.
 Ὄδὲ δὲ τις εἰπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλοῖον ἄλλον.

Αἶθ' ὦφελ' ὃ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθ',
 Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ἔτι πόσιν κέλαδον μετῆκεν.
 Νῦν δὲ πρὶ πῶχῳ ἐρμυαίνομεν· ἐδὲ τι δαιτὸς
 Εὐδλῆς ἔσσεται ἥδως, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικά.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετ' ἐφ' ἱερῇ ἱς Τηλεμάχοιο.

Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ σῶκετι κούρῃε θυμῷ

375

380

385

390

395

400

405

Βρῶτων,

βρωτὸν, εἰδὲ ποτῆτα. θεῶν νύ τις ὑμῖν ὀραθύνῃ.
 ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ' ἰόντες,
 ὁππότε θυμὸς ἀνάγῃ· διώκω δ' ἔτιν' ἔγωγε.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶς ἐν χεῖλεσι φύντες,
 τηλέμαχον θαύμαζον ὃ ἱερσαλέως ἀγορεύεν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο ἔ μετέειπεν,
 Νίσυ Φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἀνακτος.

410

ὦ φίλοι, σὺκ' ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀνδράσις ἐπέεσσ' ἀπαπρόμηνος χαλεπαῖνοι.
 μήτε τι τὸν ξείνον συφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θεόιο.

415

ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάζουσιν,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείμεν οἴκαδ' ἰόντες·
 τὸν ξείνον δὲ εἴωμεν ἐνὶ μεγάροισι Ὀδυσῆος

τηλεμάχῳ μελέμεν. τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

420

ὣς φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον εἶπε.

τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσασατο μέλιος ἥρως

κῆρυξ δαλιχεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο.

νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν Ὀππιδόν· οἱ δὲ, θεοῖσι

σπείσαντες μακάρεσσιν, πόιον μελιηδέα οἶνον.

425

αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπὶ ὅσον ἤθελε θυμὸς,

βάν ῥ' ἱμῶμαι κείμεντες εἰς πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΣΤΗΝ Τηλέμαχον ἔκτισιν ποιῆται ὅ ὅπλων Οδυσσεύς, καὶ ὡς Πηνελόπειαν ἐκ Κρήτης εἶναι ἀποκρίνεται. γίγνεται δὲ αὐτῇ δι' ἑλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τὴν πόδας αὐτῇ νύκτωρ. Ἐκτὴ παρέκδοσιν ὁ ποιητὴς διηγᾶται ὡς ἐν Παρικοῦν ἀπὸ συὸς ἐπλήρη κυνηγῶν.

Α Λ Α Η.

Ταῦ δ' ἀναγνώριζει ἕξ ἑλῆς γῆρας Οδυσῆα.

ΑΤτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Οδυσσεύς,
Μνηστῆρεςτι φόνον σὺν Αἰθῆνῃ μερμηρίζων.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τηλέμαχε, γῆρ' ἔσχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακῶς ἐπέεσσιν
Παρφάδασι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνῷ κατέβη· ἐπεὶ σῶκέτι τοῖσιν ἑώκη,
Οἷά ποτε Τροίηνδ' ἐκίων κατέλειπεν Οδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισαι ὅσων πυρὸς ἔκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδ' ἐμείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μήπως οἶνωθέντες, ἔρην σήσαντες ἐν ἡμῖν,
Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατακρύψῃτε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστῆρ'· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.

Ὡς φάτο. Τηλέμαχος δ' ὅ φίλῳ ἐπεπέετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσάμενος προσέφη τρυφὸν Εὐρύκλειαν.

Μαῖ, ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,
Ὅφρα κεν ἐς θάλαμον καταθέομαι ἔντα πατρὸς
Καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδεά καπνὸς ἀμερόν,
Πατρὸς ἀπιχομύοιο. ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι ἢ ἐπὶ πυρὸς ἔζει' αὐτμή.

10
Τὸν

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
 Αἱ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνῃς ἀνέλοιο,
 οἷκόν κηδεσθ', καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετιχορμῇ, Φάος οἶσθ';
 Δμῶας δ' ὅκ' εἷας προβλωσκέμεν, αἳ κεν ἔφαινον. 25

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 ἕενος ὅδ'. ἔ γ' αἰετὸν ἀνέχομαι ὅς κεν ἐμῆς γέ
 Χοίνικος ἀπῆται, καὶ τηλόθεν εἰληλεθῶς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἀπῆρος ἔπλετο μῦθος
 κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων. 30

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς
 Εὐφόρεον κόρυθ' αἶψα καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσας,
 ἔγχυσαν δ' ὀξυόεντα. παύροιτε δὲ Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 χρύσειον λύχνον ἔχουσι, Φάος περικαλλὲς ἐπιεί.
 Ἀπὸ τότε Τηλέμαχος προσεφάνεεν ὃν πατέρ' αἶψα. 35

Ὡ πατέρ, ἧ μέγα θάῤῥμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμεν.
 Ἐμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλά τε μεσόδμα,
 εἰλατινά τε δοκοί, καὶ κίονες ὑφ' ὅσ' ἔχοντες
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὥσθ' πυρὸς αἴθροιο.

Ἡ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ ἔρανον εὐρυὶ ἔχουσι. 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς.
 Σίγα, καὶ κατὰ σὺν νόον ἴχνα, μήδ' ἐρέεινε.

Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἱ Ὀλυμπῶν ἔχουσιν.

ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπελέφομαι αὐτό,
 ὅφρα καὶ ἐτι Δμῶας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίσω. 45

Ἡ δὲ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἄμφω ἕκαστα.

Ὡς Φάτο. Τηλέμαχος δ' ἐπὶ δὲ ἐκ μεγάρῳ βεβήκει
 Κεῖον ἐς θάλαμον δαΐδων ὑπολαμπιμνῶν,

εἶδα πάρος κοιμᾶσθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι. 50

Ἐνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο, καὶ ἦν δ' ἴαν ἐμμενεν.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,

Μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθηνῇ μερμηρίζων.

Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο παύρων Πηνελόπεια,

Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἥδε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

Τῇ ὅτ' αἶ μὲν πλίστην πυρὶ κάτθεσθαι, ἐνθ' ἄρ' ἔφριζε, 55

Δινωτὴν

Δινωτίνῳ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἦν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνῳ ποσὶν ἦκε,
Προσφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.

Εὐθα καθεζέτ' ἐπειτα περὶ φρων Πηνελόπεια.

Ἠλθον δὲ δμῳαὶ λυκῶλενοι ἐκ μεγάροιο.

60

Αἱ δ' ὅτ' οὖν μὲν σίτον παλὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας,

Καὶ δεῖπ' ἐνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμυθεύοντες ἔπινον.

Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων χαμάδις βάλλον' ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν

Νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμην ἠδὲ θέρεσθαι.

Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνέειπε Μελανθῶ δαΐτερον αὐτῆς.

65

Ξεῖν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις Διὶ νύκτε

Δινδύων κατὰ οἶκον; ὀπιπτεύσεις δὲ γυναικάς;

Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, πέλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησ'

Ἡ πέχα καὶ δαλῶν βεβλημένος εἶδα θύραζε.

Τὴν δ' ἄρ' ὑπὸ δ'ρα ἰδὼν προσέφη πολὺμῆις Ὀδυσσεύς.

70

Δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;

Ἡ ὅτι εἰ λιπῶ; κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἴμαι;

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γ' ἐπέχη.

Τοῖσ' τοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.

Καὶ γ' ἐγὼ ποτὲ οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναμον

75

Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη

Τοίῳ ὁποῖος εἴμι, καὶ ὅτευ κεχηρημένος ἔλθοι.

Ἦσιν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ

Οἷσιν τ' εὖ ζῶσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων' ἥθελε γάρ πρ.

80

Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γυνὴ, ὅτ' ὅσον ὀλέσῃς

Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε κατὰ δμῶσιν κέκασται,

Μή πως τοι δέσποινά κοτεσάμην χαλεπήνῃ.

Ἡ Ὀδυσσεύς ἔλθῃ, ἔτι γ' καὶ ἐλπίδος αἰσὶ.

Εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ὀπλόωλε καὶ σῶκέη νόστιμός ἐστιν,

85

Ἀλλ' ἤδη πάντες τοῖος Ἀπώλωνός γε ἔκητι

Τηλέμαχος· τὸν δ' ἔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν

Λήθῃ ἀπαοδάλλασ', ἐπεὶ οὐκ ἐτι τηλίκος ἐστίν.

Ὡς φάτο. τῇ δ' ἤκαστε περὶ φρων Πηνελόπεια.

Ἀμφίπολον δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

90

Πάντως

Πάντως θαρσαλέη, κύον ἀδελῆς, ἔπι με λήθεις
 ἔρδου μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
 Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ'· ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
 ὧς τὸν ζῆνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 Ἀμφὶ πόσῃ εἶρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημα.

95

Ἡ γὰρ, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον εἶπεν.
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ,
 Ὄφρα καθ' ἐξομῆρος εἴπῃ ἔπος, ἧδ' ἐπακρόσῃ
 Ὁ ζῆνος ἐμεθεν, ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.

ὧς ἔφαθ'· ἡ δ' ἰ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσι

100

δίφρον εὐζέσον, καὶ ἐπ' αὐτῶ κῶας ἔβαλλεν
 εἴτα καθέζετ' ἑπείτα πλὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περὶ φρων Πηνελόπεια.

Ἔειπε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,

τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι ται πόλις ἦδ' ἐπὶ τοκῆς;

105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ὦ γυνίαι, ὅκ' ἂν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν

Νεκέοι· ἡ γάρ σευ κλέος ἔρανον εὐρὺν ἱκάνη.

Ὡς τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοδῆς

Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσων,

110

Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέροσι δὲ γαῖα μέλαινα

Πυρρὰς καὶ κελύδας, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶ·

Τικτὴ δ' ἐμπίδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρεχέ' ἰχθῶς

Ἐξ εὐχεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῇ.

Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετὰλλα σῶ' ἐνὶ οἴκῳ.

115

Μὴδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γῆρος καὶ πατρίδα γαῖαν,

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυράων

Μησαιμένων· μάλα δ' εἰμὶ πολύσπονδος· ἔδ' ἐ τι με χεῖρ

Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γούωντά τε μυρόμυθόν τε

Ἡδαι. ἐπεὶ κάκιον πενθήμηναι ἄκριτον αἰεὶ.

120

Μή τις μοι δμῶν νεμεσήσεται, ἥ ἐ σύ γ' αὐτῇ

Φῇ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.

Τὸν δ' ἡμέτερετ' ἑπείτα περὶ φρων Πηνελόπεια.

Ἔειπ', ἥτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδος τε δέμας τε

Ὀλεσται ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

125

Ἀργεῖοι,

Αργεῖοι, μὲν τοῖσι δὲ ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κενὸς γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπαλεύει,
Μεῖζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω.
Νῦν δ' ἄχομαι πόσα γάρ μοι ἐπέσθεν κακὰ δαίμων.

Ὅσοι γὰρ νήσοισιν Ἰπικρατέεσσιν ἄριστοι,
Δελχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἳ τ' αὐτῷ Ἰθάκῃ εὐδέελλον ἀμφινέμονται,
Οἳ μ' ἀεκαζομένῳ μνῶνται, τρύχῃσι δὲ οἶκον.
Τῷ ἔτε ξένων ἐμπάζομαι, ἔθ' ἱκετάων,

Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοεργοὶ ἔασιν
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσαι φίλον κατὰτήκομαι ἦτορ.

Οἳ δὲ γάμον σπένδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλῃς πολυπύῳ.
Φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνυσε Φρεσὶ δαίμων
Στῆσαι μὲν μέγαν ἴσον ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
Λεπτόν καὶ περιμέτρον ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέπειπον.

Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος
Ἐκτελέσω, (μὴ μοι μεταμῶλια νήματ' ὀλῃται)
Λαέρτη ἥρωϊ πατρίῳ, εἰστέ κέν μιν

Μοῖρ' ὅλοη κατέλῃσι πανηγυρὸς θανάτοιο.

Μὴ τις μοι κατὰ δῆμον Αἰακιδῶν νεμεσῇσιν,
Αἷ' κεν ἄτερ σπείρεσσι κεῖται πολλὰ κτεατίσσι.

Ὡς ἐφάμην. τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγένηρος.
Ἐνθά κεν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἴσον,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον ἐπὶ δαΐδας ὠρεαθήμεναι.

Ὡς τριέτες μὲν ἔληθον ἐγὼν καὶ ἔπειθον Αἰακίς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι
Μελῶν φθιόντων, περὶ δ' ἡμέατα πολλὰ ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δὴ με, Διὶ δμῶας κύνας σὺν ἀλεγχόσιν,
Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.

Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα ἔκ ἐθέλῃσ' ὑπ' ἀνάγκης.
Νῦν δ' ἔτ' ὅκφυξέιν δύναμαι γάμον, ἔτε τίς ἄλλην
Μῆτιν ἐφύρισκεν, μάλα δ' ὀτρύνῃσι τοκῆες
Γήμασθ'. ἀγαλαὰ δὲ παῖς βίον κατεδόντων
Γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστ'.

130

135

140

145

150

155

160

Οἶκος

οἶκον κηδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κύδος ὀπάσει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τεὸν γῆρας, ὁπαόθεν ἐστί·
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτης, ἐδ' ἀπὸ πέτρης.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ω γυνὴ αἰδοίη Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσσῆϊ,
 165

οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέεσσι;
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσι γε δώσεις
 Πλείεσιν ἢ ἔχομαι· ἢ γὰρ δίκη, ὅππότε πάτρης
 ἦς ἀπένησιν ἀνὴρ πῶσον χρόνον ὅσον ἐγὼ νῦν,
 Πολλὰ βροτῶν ὅππ' ἄσπερ ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 170
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.

Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ μέσσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Καλὴ καὶ πείρεα, περὶ ῥυτὸς ἐν δ' ἀνδρῶπι
 Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλλης·
 Ἀλλ' ὃ δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
 175
 ἐν δ' ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,

Δωριεὲς τε Τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
 Ταῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις, ἐνθά τε Μίνως
 Ἐνέωρος βασιλῆυς Διὸς μεγάλῃ βασιλῆς,
 Πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ μεγαθύμος Δευκαλίων·
 180

Δευκαλίων δὲ μ' ἐπικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτᾶ·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κερωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Ὡχέτ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴτω,
 Ὀπλότερος γῆρεϊ ὃ δ' ἄρα πρῶτερος καὶ θρεῖων.
 185
 ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδομένη, καὶ ξείνια δῶκα.

Καὶ γὰρ τὸν Κρήτινδ' ἐκατήρα κατήραγεν ἰς ἀνέμοιο,
 Ἰέμενον Τροίηνδ', ὥρα πλάγχθασσι Μαλειῶν.
 Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπείος Εἰλειθυίης,
 ἐν λιμέσιν χαλεπαῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 190

Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετὰλλα ἄσπερ ἀνελθῶν
 195
 ἔειπον γάρ μιν ἔφασκε Φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.

Τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡὺς
 Οἰχομένησιν ἐν νηυσὶ κερωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξέπρασσε,
 200
 ἐνδυκέως Φιλείων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·

Καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐπείροισι οἱ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 Δημόφην ἄλφειτα δῶκα, καὶ αἶθρα οἶνον ἀγέρας,
 Καὶ βῆς ἱρδ' οἰσάδ'· ἵνα πωλησζίατο θυμόν.

Εἵτα δὴ δώδεκα μὲν μύθον ἤματ' αἰδοί·

(Εἶλε γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας, ἐδ' ἔπει γαίῃ

Εἶα ἱσταδ'· χαλεπὸς δὲ τις ὥρορε δαίμων)

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.

Ἰσχε, ψύδ' αὖτε πολλὰ λέγων, ἐτόμοισιν ὁμοῖα·

Τῆς δ' ἄρ' ἀκχέσσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χεῖρας.

Ὡς δὲ γῶν κατὰ τήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,

Ἦντ' Εὐρὸς κατέτιγξεν ἐπὶ Ζεφύρος καταχθάνοι,

Τηκερμῆς δ' ἄρα τ' ὀπαμοὶ πηλὴθ' ὀρεσίντες·

Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεύσσης,

Κλαίεσσης ἐὼν ἄνδρα παρήμυρον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Θυμῷ μὲν γούωσεν ἦν ἐλέαιρε γυναικῶν·

Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσπερ κέρα ἔκυσαν, ἥε σιδήρε'·

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλω δ' ὅγε δάκρυα κεύθε.

Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφῃ πολυδακρύτιο γούοι,

Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν.

Νῦν μὲν δὴ στυ, ξένε, γ' οἶω περήσεσθαι,

Εἰ ἐτέον δὴ κείθι σὺν ἀνιδέοις ἐπείροισιν

Ξένισσας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.

Εἰπέ μοι ὅππῃ, ἄσφα περὶ χερσὶν εἴματα ἔσθ',

Αὐτὸς θ' οἷος ἔλιν, καὶ ἐταίρους οἱ οἱ ἔποντο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ὡ γύναι, δόξαλέον τόσον χρόνον ἀμφὶς εἶναι

Εἰπέμεν· ἥδη γὰρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν

Ἐξ ἧς κείθεν ἔσθ', ἥ ἐμῆς ἀπελήλυθε πατρὸς.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·

Χλαῖναν πορφυρέην ἔλιν ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,

Διπλὴν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσεῖο τέτυκτο

Αὐλοῖσιν διδύμοισι· παύροις δὲ δαίδαλον ἦεν·

Ἐν περὶτέροις πόδεσσιν κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν

Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,

Ὡς οἱ χρυσεοὶ ὄντες, ὁ μὲν, λάε νεβρὸν ἀπ' ἀγῶν,

200

205

210

215

220

225

230

Αὐτὰρ

Αὐτὲρ δ', ἐκφυγείν μεμαώς, ἤπαυρε πόδεςσι.

Τὸν δὲ χιτῶν ἐνόησεν περὶ χροὶ σπυγαλέοντα,

οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλίοιο·

Τῷς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν ἥελιος ὥς·

Ἡ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναικες.

235

Ἄλλο δὲ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

οὐκ οἶδ' εἰ τίδ' ἐστὶ περὶ χροὶ οἴκαδ' Ὀδυσσεύς,

Ἡ τίς περ καὶ ξένος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς

ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.

240

Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, ἔδῃπλακα δῶκα

καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμύοντες χιτῶνα·

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐσελμὰ ἐπὶ νηός.

Καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον παροχμέστροφος αὐτῷ

ἔειπετο· καὶ τὸν τοι μνησόμεαι οἷος ἔλω περ·

245

γυρὸς ἔλω ὤμοις, μελανόχρους, ἐλοκάρηνος·

Εὐρυδάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· πέν δέ μιν ἔρχον ἄλλων

ὦν ἐτέρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρῃα ἤδη.

Ὡς φάτο. τῇ δ' ἐτι μᾶλλον ὕφ' ἡμερον ὥρσεν γόοιο,

σηματ' ἀναγνέσθαι τὰ οἱ ἐμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

250

Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφῃ πολυδακρύτιο γόοιο,

καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε.

Νῦν μὲν δή μοι, ξένε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς

ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔστη αἰδοῖός τε·

αὐτὴ γὰρ τὰδ' εἶματ' ἐγὼ πύρον οἱ ἀγορεύεις,

255

Πύρρ' ἐκ θαλάμῃ, περόνῃ τ' ἐπέθηκα φαινήν,

κέῳ ἀγαλμ' εἶναι· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέχομαι αὐτὶς

οἴκαδ' ἐνοστήσαντες φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς

ῥαχέτ' ἐποφόρμος κακοίλιον σῆκ' ὀνομασθήν.

260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσσῆος,

μηκέτι νῦν χροῖα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

τήκε, πόσιν γόῳσσι· νεμεσώμεθ' ἡ μὲν ἔδεν·

καὶ γάρ τις τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα

265

Καὶ γάρ τις τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα

Κηρί-

Κερίδιον, τῷ τέκνα τέκη Φιλότῃ μιγῆσαι,
 Ἡ Οδυσῆ, ὃν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 Ἀλλὰ γὰρ μὲν πῶσαι, ἐμεῖο δὲ πῶθεο μῦθον·
 Νημερτέως γάρ τι μνηστῆμα, εἴδ' Ἰπικεύσω,
 ὣς ἤδη Οδυσσεύς ἐγὼ περὶ νόσῃ ἄκκοι, 270
 Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πόντι δῆμα,
 Ζῶς· αὐτὰρ ἄρ' κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
 Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρήφας ἐταῖρος
 ὦλεσε, καὶ νῆα γλαφυρῆν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θεσσακίης δ' ἀπὸ νῆσθ' ἰὼν ὀδύσαντο γδ' αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἡέλιος, τῷ γδ' βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρώπιος νῆος ἔκβαλε κύμῳ ἐπὶ χέρσῃ
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
 Οἱ δὲ μιν περὶ κῆρυ θεὸν ὥς πηγήσαντο, 280
 Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοῖ
 Οἴκαδ' ἀπήμαλλον· καὶ κεν πάλας ἐνταῦδ' Οδυσσεύς
 ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τότε κέρδιον εἶσατο θυμῷ
 Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν Ἰπὶ γαῖαν ἰόντι.
 ὣς ποῖ κέρδια πολλὰ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων 285
 Οἷδ' Οδυσσεύς· εἴδ' ἂν τις ἐρίσειε βροτὸς ἄλλῳ.
 ὣς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μνηστῆται φείδων.
 ὦμυε δὲ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, δῖπαπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 Νῆα κατειρύσσει, καὶ ἐπαρτέας ἐμμενὲς ἐταῖρος,
 Οἱ δὲ μιν πέμψουσι Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γδ' ἐρχομένη νῆος
 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχον πολύπυρον.
 Καὶ μοι κῆματ' εἰδείξεν ὅσα ξυναγείρατ' Οδυσσεύς·
 Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτῳ γῆρην ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
 Ὅσαί οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος. 295
 Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βῆμῳ, ὅφρα θεοῖο
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπακέσῃ,
 Ὅπως νοσήσειε Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἡδὴ δὴν ἀπείων, ἢ ἀμφιδόν, ἢ κρυφιδόν.
 ὣς ὁ μὲν ἔτιωσ' ἐστὶ σῶος· καὶ ἐλεύσεται ἤδη 300

Αγχι μάλ' ἐδ' ἐπὶ τῇλε Φίλων ἐ πατρίδος αἴης
 Δηρὸν ἀπεσείτα· ἔμπης δὲ τοι ὄρκια δώσω·
 ἰσῶ νῦν Ζεὺς πῶτα θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Ἐξίη τ' Οδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελέεσθαι ὡς ἀγορεύω·
 Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσετ' ἐνθάδ' Οδυσσεύς,
 Τῷ μὲν Φθίνοντος μίωος, τῷ δ' ἰσχυμένοιο.

305

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παῖφ' Ἰφρων Πηνελόπεια.
 Αἱ γὰρ τῷτο, ξέινε, ἔπος τετελεσμένον ἔη·
 Τῷ κε πᾶχα γνοίης φιλότητά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 Ἐξ ἡμεῶ· ὡς ἂν τις σὲ στυγερὸς μακαρίζοι.
 Ἀλλὰ μοι ὥδ' ἀνὰ θυμὸς οἴεσθαι ὡς ἔσται περ·
 οὐτ' Οδυσσεύς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται, ἔτε σὺ πομπῆς
 Τεύχε'· ἐπεὶ ἔτι σημαντόρες εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 Οἷος Οδυσσεύς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἴ ποτ' ἔηνγε)
 ξένους αἰδοίους δόπομπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 Ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, δαπάνησατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
 Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σφαλόνεσσά,
 Ὡς κ' εὖ θαλπίων χρυσοθρόνον ἦν ἵκηται·
 Ἡῶθεν δὲ μάλ' ἦε λούεσσά τε χρῆσά τε,
 Ὡς κ' ἐνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δαίπνοιο μέδεται
 Ἡμῶς ἐν μεγάρῳ τῷ δ' ἄλκιον ὅς κεν ἐκείνων
 Τῷτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, ἐδὲ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἐτι πρῆξῃ, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 Πῶς γ' ἡμεῖς σὺ, ξέινε, δαήσεαι, εἴτι γυναικῶν
 Ἀλλάων περίεμι νόον καὶ παρόφρονα μῆτιν,
 Εἴ κεν αὖτε λέος, κακὰ εἰμῶος, ἐν μεγάροισι
 Δαινύη; ἀνθρώποι δὲ μινυθᾶδιοι τελέθουσιν.
 Ὅς μὲν ἀπλῆς τ' αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
 Τῷ δὲ καθαῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὅπως
 Ζῶν, ἀτὰρ τεθνεῶτι γ' ἐφελιάωνται ἅπαντες·
 Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 Τῷ μὲν τε κλέος εὐρὺ δαΐξῃνοι φορέεσι,
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ δὲ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.

310

315

320

325

330

335

Ω γύναι

Ω γύναι αἰδοίη Παιερτιάδῃσιν Οδυσῆος,
 Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγαι σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 Νοσφισάμην ἴππ' ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
 Κέῳ δ' ὡς τὸ πάρος περ αὐπνῆς νύκτας ἴαον·
 Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίας ἐνὶ κρήτῃ
 Αἴεσα, καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον ἦῶ δ' ἰάν.
 Οὐ δέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπήρανα θυμῷ
 Γίγνεται· ἔδ' ἐ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 Τάων αἶ τοι δῶμα κάτα δρῆσειραι ἔασιν,
 Εἰ μὴ τις ῥηῆς ἐστὶ παλαιή, κεδνὸν εἶδμα,
 Ἦτις τέτληκεν τόσσα Φρεσὶν ὅσσι τ' ἐγὼ περ·
 Τήνδ' εἰ δ' ἂν ἐφθονέοιμι ποδῶν ἄφαδ' ἐμείο.

340

345

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Ξῆνε φίλ', ἐ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε
 Ξῆνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 Ως σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένος πάντ' ἀγορεύεις·
 Ἔστι δέ μοι ῥηῆς πυκινὰ Φρεσὶ μῆδ' ἔχουσα,
 Ἡ κείνον δύσλυνον εὐτρέφειν ἢ δ' ἀτίταλλεν,
 Δέξαμλῃ χεῖρας ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Ἡ σε πόδας νύφει, ὀλιγηπελέεσσι περ ἔμπης.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστήσασα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 Νύφον σείο ἀνακτος ὀμήλικα· καὶ πρὸς Οδυσσεύς
 Ἦδη τοῖος δ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ κατὰ γηράσκουσιν.

350

355

360

Ως ἄρ' ἔφη. ῥηῆς ἣ κατέχευτο χερσὶ πρόσωπι,
 Δάκρυα δ' ἐκβαλε ἱερμά· ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν.

Ω, μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζῆος
 Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδῆα θυμὸν ἔχοντα·
 Οὐ γάρ πω τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικραύνῃ
 Πίονα μηρὶ ἔκῃ, ἔδ' ἐξαίτης ἐκατόμβας,
 Οὔσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμμος ἕως ἴκαιο
 Γῆρας τε λιπαρὸν, θρεψαῖό τε Φαίδιμον ἰόν·
 Νῦν δέ τοι ὦδ' ἐ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμάρ.
 Οὕτω πρὸς κακείνῳ ἐφειλόωντο γυναικῆς

365

370
Ξένων

Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
 ὡς σέθεν αἱ κύνες αἰδέεσθαι κατεμύοντο· ἄπιστοι
 τῶν νῦν λώβην τε καὶ αἶχρα πολλ' ἀλεείνων,
 οὐκ εἰσὶν νίξιν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκυστον ἀνὼγ'
 Κέρη Ἰκαρίοιο περὶ φρον Πηνελόπεια.

375

Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελόπείης
 καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἐνδοθι θυμὸς
 κήδεσιν· ἀλλ' ὅγε νῦν ξυνίη' ἔπος ὅ, τί κεν ἔπω·
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
 ἀλλ' ἔπω τινά φημι εἰκότα ὥδ' ἰδέσθαι,

380

ὡς σὺ δέμας, Φωνῆν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ εἰκας.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ὦ γῆρ', ἔτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα ἱκέλω ἀλλήλοισιν
 ἐμμελῶ, ὡς σύ περ αὐτῇ σπυφρονέεσ' ἀγορεύεις.

385

ὡς ἄρ' ἔφη. γῆρ' ἢ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα
 τῷ πόδας ἔξαπνίξεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πελὺ
 ὕψυχρόν· ἔπειτα ἢ θερμόν ἐπήφυσεν αὐτὴρ Ὀδυσσεύς
 ἰξεν ἐπ' ἐχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκόπον ἐτρέπεται αἶψα·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμόν οἶσσετο, μή εἰ λαβῶσα

390

οὐλὴν ἀμφραόσασατο, καὶ ἀμφοδὰ ἔργα γήοιτο.
 Νίξε δ' ἄρ' ἄσπον ἰῶσα ἀναχθ' ἰόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλὴν, τίω ποτέ μιν σὺς ἤλασε λελκῶ ὀδόντι
 παρηγοσόνδ' ἐλθόντα μετ' αὐτόλुकόν τε καὶ ἡας,
 μήτερος ἦς πατέρ' ἐσθλόν, ὅς ἀνθρώποις ἐκέκαστο
 κλεπτοσύνη θ' ὀρκῶ τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ περὶ φρον ἀμ' ὀπήδῃ.
 αὐτόλукος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν εἰς ταῖονα δῆμον,
 παῖδα νέον γεραίῶτα κιχήσαστο θυγατέρος ἦς.

395

400

τὸν ῥά οἱ εὐρύκλεια φίλοις σπὶ γένεσσι γῆκε
 παυομένην δόρπειο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 αὐτόλук', αὐτὸς νῦν ὀνομ' εὐρεὸς ὅ, τί κε θεῆς
 παιδὸς παίδ' φίλω· πολυάρητος δὲ τοι ἐστὶ.

τὴν δ' αὖτ' αὐτόλукος ἀπαμειβετο, φωνήσεν τε.

405

Γαμβρός

Γαμβρός ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεο δ' ὄνομ' ὅ, τί κεν εἴπω·
 Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσαίμενος τόδ' ἱκάνω
 Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα παλυβότειραν·
 Τῷ Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔσω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 Ὄπποτ' ἂν ἡβήσας μητροῖον ἐς μέγα δῶμα
 410 ἔλθῃ Παρησσόνδ', ὅθι πρὸς μοι κτήματ' ἔασιν,
 Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω·
 Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκος τε, καὶ ἡέες Αὐτολύκοιο
 Χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, ἔπεισέ τε μελιχίοισι.
 415 Μήτηρ δ' Ἀμφιδέη μητρός, Πειφῦς δ' Ὀδυσῆϊ,
 Κῦς ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
 Αὐτολύκος δ' ἰοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
 Δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι τὸ δ' ὀτρύνοντος Ἀκχσαν·
 420 Αὐτίκα δ' εἰσάραγον βῆν ἄρσενά πενταέτηρον,
 Τὸν δέρον ἄμφω δ' ἔπον, καὶ μιν διέχθσαν ἅπαντα.
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' Ὀππιδάμῳ, Πείραν τ' Ὀβελόισιν,
 Ὡπῆσάν τε Πειφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
 Ὡς τότε μὲν πέπῃν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 425 Δαίνυντ'· ἔδῃ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 Ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.
 Ἥμος δ' ἡελύχθῃ φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Βᾶν ῥ' ἵμεν ἐς Θήρην ἡμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 430 Τίεες Αὐτολύκῃ· μετ' τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 Ἦεν· αἰπὺ δ' ὅρος προσέβαν καλαίμελρον ὕλη
 Παρησσόδ'· τάχα δ' ἱκανὸν πύχας ἠνεμοέσας.
 Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν δρεῖρας,
 Ἐξ ἀκαλαρρέϊταο βαθυρρόου Ωκεανοῖο·
 435 Οἱ δ' ἐς βῆσαν ἱκανὸν ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 Ἰχθυεὺς ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὅππῃ
 Τίεες Αὐτολύκῃ· μετ' τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 Ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχῳ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 440 Τὴν μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων Διὶ μένος ὕχρον ἀέντων,

οὔτε μιν ἥλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περάσκει χλαμπερές· ὥς ἄρα πυκνὴ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέλω χύσις ἤλιθα πολλή.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε παρὶ κλύπος ἤλθε παδοῖιν,
 ὧς ἐπάζοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο 445
 φρίξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 Σπῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόν· ὁ δ' ἄρα πρῶστις Ὀδυσσεύς
 ἔσσυτ' ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχεῇ,
 οὐτάμηναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φτάμενος ἔλασεν οὖς
 γένος ὑπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκεὺς ὀδόντι 450
 λικριφίς αἶψας, εἰδ' ὅσῃον ἵκετο φωτός.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεύς ἔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαεινοῦ δερὸς ἀκωκῆ·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν· δότο δ' ἔπιατο θυμός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκῃ παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο, 455
 Πτελὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 Δῆσαν Ὀπίσσεμύως· ἐπαιοδῆ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔαχον· αἶψα δ' ἱκόντο φίλῃ παρὸς δώματα πατρός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκός τε καὶ ἡέες Αὐτολύκοιο
 εὖ ἰσημέριοι, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες, 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλῃ χαίροντες ἐπεμπον
 εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ ἔπειναι μήτηρ
 χαῖρον νοσήσαντι, καὶ ἔξερέεινον ἔκαστα,
 οὐλήν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσι εὖ κατέλεξεν,
 ὧς μιν θηρόντ' ἔλασεν οὖς λίσκῳ ὀδόντι 465
 Παρησσιόνοδ' ἐλθόντα σὺν ἡάσιν Αὐτολύκοιο.

Τὴν γῆν χεῖρας καταπερηνέουσι λαβῶσι,
 Γινῶ ῥ' ὀπίσσεμύως· πόδα δ' ὡς πρὸς φέρεσσι
 ἐν δὲ λέβητι πίστε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός·
 Αἶψ' δ' ἐτέρωσ' ἐκλήθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἔχεχυσ' ὕδωρ. 470
 Τὴν δ' αἶμα χάσμα ἔαλγος ἔλε φρένα· τῷ δὲ οἱ ὅσῃ
 Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δὲ οἱ ἔαχετο φωνή·
 Αἶψα μὲν δὲ γῆρας Ὀδυσῆα προσέειπεν.

Ἡ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐστι, φίλον τέκος· εἰδὲ σ' ἔγωγε
 Πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάαδξ. 475

Ο ο

Η, χ

Η, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
 Περφεαδέειν ἐθέλῃσα φίλον πόσιν ἔνδον ἑόντα·
 Ἡ δ' ἔτ' ἀθρήσῃ δύνατ' ἀντή, ἔτε νοῆσται·
 Τῇ γ' Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Οδυσσεύς
 Χεῖρ' ἐπιμασσομένης Φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
 Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσασατο, Φώνησέν τε.

480

Μαῖα, τί μ' ἐθέλεις ὀλέσῃ; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτή
 Τῷ σῶ Ἰππὶ μαζῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 Ἥλυθον εἰκοσῶ ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 Σίγῃ, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθῃται.

485

Ὡδὲ γὰρ ἐξέρέω, τὸ δέ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανῆς,
 Οὐδὲ τροφῆ ἔσθης σέδ' ἀφεξομαί, ὅππότε ἂν ἄλλας
 Δμωῆας ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναικάς.

490

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια.
 Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Οἶδά μιν οἷον ἐμόν μένος ἐμπεδόν, ὅκ' ἴππεικτόν·
 Ἐξω δ' ὥς ὅτε τις σερρεὴ λίθος, ἥ ἐ σίδηρος.
 Ἀλλο δέ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Εἰ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανῆς,
 Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,
 Αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιταῖς εἰσιν.

495

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Μαῖα, τίη δέ σὺ τὰς μυθήσῃ; ἔδε τι σε χεῖρ;
 Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι καὶ εἰσομ' ἐκάστην·
 Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἴππιτρεψον δὲ θεοῖσιν.

500

Ὡς ἄρ' ἔφη. χεῖρ δὲ δι' ἑκὰς μεγάροιο βεβήκει,
 Οἰσομένη ποδάνιπρον· τὰ γ' ὅπως ἔκχυτο πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νύφεν τε καὶ ἤλειφεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Αὐτὶς ἄρ' ἀσπότηρ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Οδυσσεύς
 Θερσόμενος, ἔλῃν δὲ κατὰ ρακέεσσι κάλυψε.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια.

505

Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἐτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 Καὶ γὰρ δὴ κοίτιο τέχ' ἡδέος ἔσεται ὥρη,

510

ΟΥΤΙΝΑ

Οὔτινα γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός, καὶ κηδόμενόν περ
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πάρε δαίμων
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ τέρπον ὀδυρομένη, γούωσι,
 Ἐς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσι καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ
 Αὐτὰρ ἐπὴν νύξ' ἔλθῃ, ἔλῃσι τε κῆϊτος ἀπάντας,
 515
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 Ὁρέαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθισιν.
 Ὡς δ' ὅτε Πανδαρεὺς κέρη χλωρῆς ἀηδῶν
 Καλὸν αἰεῖδῃσιν, ἑαρος νέον ἱσταμένοιο,
 Δεινῶν ἐν πετάλοισι κατεζομένη πυκινόισιν,
 520
 Ἡ τε θαμὰ τρωπῶσα χεὶρ πολυχηέα φωνῶν,
 Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 Κτείνε δι' ἀφραδίας, κῆρον Ζήτοιο ἀνακτὸς
 Ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 525
 Ἢ μένω παρὰ παίδι, καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσω,
 Κτήσιν ἐμῶν, θυμῶς τε, καὶ ὑπερφῆς μέγα δῶμα,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δημοῖό τε φῆμιν·
 Ἡ ἤδη ἄμ' ἐπώμαι Ἀχαιῶν ὅσις ἄριστος
 Μῖνται ἐνὶ μεγάροισι, παρὼν ἀπερείσια ἔδνα.
 Πᾶς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἐπὶ πέλε νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
 530
 Γήμαδ' ἔμ' εἶα, πόσιος κατὰ δῶμα λιπῶσιν·
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνη,
 Καὶ δὴ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 Κτήσιος ἀχαλῶων τίω οἱ κατέδωσιν Ἀχαιοί.
 535
 Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ἰσπύριναί, καὶ ἄκωσον·
 Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἑκάσσι πυρὸν ἔδωσιν
 Ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσπρώσσει·
 Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, ἥ' ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 540
 Ἀθρόοι ἐν μεγάροισι· ὃ δ' ἐς αἵθερα διὰν ἀέρθη.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κλαίον καὶ ἐκώκων, ἐν περ ὀνείρῳ·
 Ἀμφὶ δέ μ' ἠγρέθητο εὐπλοκαμίδες Ἀχαιοί,
 Οἰκτρὸν ὀλοφυρομένην ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας·
 Ἀψ' δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ πρῶχονι μελάρῳ·
 545
 Φωνὴ δὲ βροτῇ κατερήτυε, φώνησέν τε.

Θάρσ', Ικαρίοιο κῆρη τηλεκλειτοῖο·
 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἑσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται·
 Χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 Ἡα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλασθα,
 Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν αἰκέα πότμον ἐφῆσω.

550

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνῆκε.
 Πατήνασσι δέ, χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 Πυρὸν ἐρεπτομένους ὥρᾳ πύελον, ἥχι πάρος περ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ὡ γυνὴ, ἔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 Ἀλλήλ' ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 Πέφραδ' ὅπως τελέει μνηστῆρσι ᾧ φαίνεται ὀλεσθῆναι
 Πᾶσι μάλ'· ἔδὲ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

555

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Ζεῖν, ἥτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
 Γίνοντ', ἔδὲ τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισι.

560

Δοιὰ γάρ τε πύλαι ἀμυληνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
 Αἱ μὲν γὰρ κερᾶσι τετεύχα, αἱ δ' ἐλεφαντῶν·
 Τῶν οἱ μὲν κ' ἐλθῶσι Διὰ πριεῖς ἐλέφαντῶν,

Οἷδ' ἐλεφαίρονται ἐπὶ ἀκράντα φέροντες·

565

Οἱ δὲ Διὰ ξέσων κερῶν ἐλθῶσι θύραζε,
 Οἱ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κεν τις ἴδῃ.

Ἀλλ' ἐμοὶ σὺκ' ἐντεύξιν οἶομαι αἰνὸν ὄνειρον
 Ἐλθέμεν· ἥ κ' ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παίδι γήροιο.

Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

570

Ἡδὲ δὴ ἤως εἰσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος

Οἶκον ἀποσχέσθαι νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,

Τὲς πελέκεας, σὺν κείνος ἐνὶ μεγάροισιν εἴοισιν

Ἰσχυρὴς ἐξέης, δρυόχης ὥς, δώδεκα πάντας·

Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἀνδρῶν, Διερρίπτασκεν οἰσόν·

575

Νῦν δὲ μνηστῆραςιν ἄεθλον τέττον ἐφῆσω.

Ὅς δέ κε ρήϊται ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι,

Καὶ Διοίσευσιν πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

Τῶν κεν ἀμ' ἐσποίμην, νοσφισαμένη τὸδε δῶμα

Κυρῖδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλευσεν βιότοισιν·

580

Τῆ

Τῷ ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι ἐν περ ὀνείρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

Ω γυνὴ αἰδοίη Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος,

Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τῶτον ἄεθλον·

Πρὶν γάρ τοι πολύμηλις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 185

Πρὶν τέτῃς τόδῃ τόξον εὔχοον ἀμφαφώωντας,

Νόσφ' ὧς τ' ἐντανύσῃ διόισ' αὖτις τε σιδήρεα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξείνε, παρήμυθος ἐν μεγάροισι

τέρπειν, ὅ μοι ὕπνος ὅππῃ βλεφάροισι χυθῆται. 190

Ἀλλ' ὅ γάρ πως ἐστὶν αὐπνῶς ἐμμύθῃαι αἰὲν

Ἀνθρώπων· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάσῳ μοῖραν ἔηκαν

Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρῃαν.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσιναβᾶσα,

Λέξομαι εἰς εὐνὴν ἣ μοι σονόεσσαι τέτυκται, 195

Αἰεὶ δάκρυς ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἧς ὅδ' Ὀδυσσεύς

Ωχετ' ἐποφόμενος κακοῖλιν ὅσῳ ὀνομασῆν.

Ενθά κε λέξάμην· σὺ δὲ λέξοο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ,

Ἡ χαμάδις σφρέσας, ἣ τοι καλὰ δέμνια γέντων.

Ὡς εἰπῶσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, 200

Οὐκ οἶη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλα.

Ες δ' ὑπερῶν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,

Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πῶσιν· ὅφρα οἱ ὕπνον

ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Βουληθεὶς ἀνελᾶν Ὀδυσσεὺς τὰς μηχανὰς τοῖς μνηστῆσι θεοπαυιδας, καὶ μεταγνῆς, ἀφ' ᾧ ἔξῃς πρὸς Εὐμαῖον ἔ Φιλοῖπον ἀφελίζεται· ὃν ᾧ καὶ τῶν μνηστῆρων γίνεται ὁμιλία.

Α Λ Λ Η.

Υ, Βερνταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεά, καὶ ῥέθ' Ἀχαιούς.

Α Τὰρ ὁ ἐν περδόμενῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς
καμμένῳ ἀδελφῆτον βοῆην σῶρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
κώεα πόλλ' οἶων ὄντι ἱερέεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυώμῃ δ' ἄρ' ἔπει χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ενθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ, 5
κεῖτ' ἐξεηγορόων· ταῖ δ' ἐκ μεγάρου γυναικες
ἦσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλησι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχοντα.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
πολλὰ γ' ἐμερμεριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
ἢ μετὰίχας θάνατον τόλχειν ἑκάσῃ,
ἢ ἐτ' εἴ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ἔσται καὶ πύματ'· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτι.
ὣς δὲ κύων ἀμαλῆσι πρὶ σκυλάκεσσιν ἐβῶσα,
ἀνδρ' ἀγροῖήσας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι 15
ὣς ῥὰ τῷ ἔνδον ὑλάκτι ἀγαιομήδης κακὰ ἔργα·
στήθεος δὲ πηλῆξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.

Τέτλαθι δὴ, κραδίη· ἔ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης,
ἡματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄχετος ἦοιε κύκλωψ
ἰφθίμης ἐτάρας· σὺ δ' ἐτόλμας, ὅφρα σε μήτις 20
ἐξάγαγ'

Ἐξάραυ' ἐξ ἀντροιο οἰόμηνον θανέεσθαι.

ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·

τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μέγ' ἐτετληῖα

Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὣς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25

Ἐμπλήην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα

Διόλλει, μάλα δ' ὤκα λιλαίεται ὀπήθηται·

ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων

Ὀππῶς δὴ μνηστῆσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσθ.

Μῆνος ἑὼν πόλεσιν· σχεδόνθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη, 30

Οὐρανόθεν καταβάσας, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.

Τίπτ' αὐτ' ἐξηγήσεις, πάντων πέρι κάμμορε Φωτῶν;

Οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστὶ, γῆνι δὲ τοι ἦδ' ἐν οἴκῳ,

καὶ παῖς οἷόν πε τις ἐέλδεται ἔμμελαι ἦα. 35

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεῶν, καλὰ μοῖραν ἔειπες·

ἀλλὰ τι μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

Ὀππῶς δὴ μνηστῆσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω

Μῆνος ἑὼν· οἱ δ' αἶεν ἀολλέες ἔνδον ἔασι. 40

Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,

εἴπερ γὰρ κτεῖναιμι, Διὸς τε σέθεν τε ἐκῆτι,

Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ γὰρ φράζεσθ' ἀνώγα.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίνονι πείθεσθ' ἐταίρω, 45

ὡς περ θνητὸς τ' ἐστὶ, καὶ ὅσα μῆδεα οἶδεν·

αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, Δαμπερές ἢ σε φυλάσσω

ἐν πάντεσσι πόντοις· ἐρέω δὲ τοι ἔξαναφάνδον·

εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων

Νῶϊ πεισῶνται, κτεῖναι μεμαῶντες Ἀρήϊ, 50

καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα.

ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ ἔσσι φυλάσσειν

πάννυχον ἐξηγῶντα· κακῶν δ' ὑπὸ δύσεαί ἤδη.

ὣς φάτο. καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχθον.

αὐτὴ δ' ἅψ' ἐς Ὀλυμπὸν ἀφίκετο διὰ θεάων,

Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμῷ,
 Λυσιμελὲς ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέχετο κέδν' εἶδμα·
 Κλαίει δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίῃσσι κορέσασατο ὄν κατὰ θυμόν,
 Ἀρτέμιδι πρῶτισιν ἐπέυξατο δῖα γυναικῶν.

60

Ἀρτεμι, πάντα θεᾶ, θύγατερ Διὸς, αἰδέ μοι ἤδη
 Ἴον ἐνὶ σήθεσσι βαλῶσ' ἔκ θυμόν ἔλοιο

Αὐτίκα νῦν, ἣ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 Οἶχοιτο προφέρουσα κατ' ἡρώεσσι κέλαιθα,
 Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφ' ὀρέας Ωκεανοῖο.

65

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρει κῆρας ἀνέλοντο θύελλα,
 Τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοὶ, αἱ δὲ λίπνῃο
 Ορφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισε δὲ δῖ' Αφροδίτῃ
 Τυρῶ, καὶ μέλει γλυκερῶ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·

Ἥρῃ δ' αὐτῆσιν περὶ πασῶν δῶκε γυναικῶν
 Εἶδος καὶ πινυτίῳ, μήκος δ' ἔπερ' Ἀρτεμις ἀγνῇ,
 Ἔργα δ' Ἀθηνᾶν δέδασε κλυτὰ ἐργάζεσθαι·

70

Εὖτ' Αφροδίτῃ δῖα προσέειχε μακρὸν Ὀλυμπον
 Κέρησ' αἰτήσασα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 Ἐς Δία τερπικέρανον· (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
 Μοῖραν τ', ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων)

75

Τόφρα δὲ τὰς κῆρας Ἀρπυιᾶ ἀνηρεύσαντο,
 Καί ῥ' ἔδωσαν συγερῆσιν Ερηνύσιν ἀμφιπολεύειν·
 Ὡς ἐμ' αἰσώσκειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

Ἡέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα
 Οοσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ συγερῇ ἀφικοίμην,
 Μηδὲ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραϊνοίμην νόημα.

80

Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅπως κέν τις
 Ἡμεῖς μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμημος ἦτορ,
 Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· (ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἅπαντων
 Ἐσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ)

85

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσθεν κακὰ δαίμων·
 Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτῷ,
 Τοῖος ἔων οἷος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Καῖρ', ἐπεὶ ἔκ ἐφάμην ὄναρ ἐμμελῆ, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.

90

95

ὣς ἔφατ'· αὐτίκα ᾗ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡώς.
 τῆς δ' ἄρα κλαύσεως ὅππῃ σιώνετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γινώσκουσι παρεστῆμεναι κεφαλῇφι.

Χλαῖναν μὲν σινελῶν, καὶ κώεα πῖσιν ἐνδύδεν,
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ὅππῃ θρόνον· ἔκ ᾗ βοέην
 ὄηκε θύραζε φέρων· διὲ δ' εὐχετο χεῖρας ἀναχών.

Ζεὺ πάτερ, εἰ μὲ ἐθέλοντες ἐπὶ τραπεζήν τε καὶ ὕβρην
 ἤγετ' ἐμὲν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μὲ ἐκακώσατε λίλυ,
 ἥμιν τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν, ἐκποδὲν ᾗ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἐκλύε μῆτις τε Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγληέντος Ὀλύμπου
 τῖφόςθεν ἔκ νεφέων· γῆθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.

ἥμιν δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προσέηκεν ἀλετρεῖς
 Πηνελόπειαν, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο πιμένῃ λαῶν
 τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναικες,
 Ἀλφειὴ τεύχεσσι καὶ ἀλείαται, μυελὸν ἀνδρῶν.

αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·
 ἡ δὲ μὲν ἔπειθ' ἔπειθ' ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 ἦ ῥα μύλην σήκοιαι, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτι.

Ζεὺ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' ἑρῶν ἀστερόεντος,
 οὐδὲ ποθὶ νέφος ἐστὶ τέρας νύ τινος τοῦδε φαίνεις·
 κοῖνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλὴν ἔπος ὅ, τίς κεν εἴπω·
 Μνηστῆρες τῶματόν τε καὶ ὕστατον ἡμῶν τῶδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
 οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμολογίῃ γένατ' ἔλυσαν
 Ἀλφειὴ τεύχεσσι, νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.

ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν ᾗ κληδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ζηῆς τε βροντῇ φάτο γὰρ τίσιδάμ' ἀλέεσταις.

αἱ δ' ἄλλαι δμῶαι κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
 Τηλεμαχὸς δ' εὐνήθεν ἀνίστατο ἰσότητος φῶς,
 εἶματα ἐσσήμιμος· περὶ ᾗ ξίφος ὄξυ γὰρ ὦμα·

Ποσὶ δ' ἔσται λιπαροῖσιν ἐδόκειτο καλὰ πόδιλα·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμήμον ὃξεί χαλκῶ·
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε.

Μαῖα Φίλη, πῶς ζῆνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐνῇ καὶ σπῶ; ἢ αὐτῶς κείται ἀκηδής;
 Τοιαύτῃ γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἔβσα,
 Εμπλήγδην ἑτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 Χείρονα, τὸν δὲ τ' ὀρεῖον ἀλμῆσις δατοπέμπῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια.
 Οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀνάτιον αἰτιόω.
 Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμιμος, ὅφρ' ἔδελ' αὐτός·
 Σίτῃ δ' ὁκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κρίτῃο καὶ ὕπνῃ μιμήσκοιτο,
 Ἡ μὲν δέμνι ἄνωγεν ἔσπερ' ὅσῃ δμῶνσιν
 Αὐτὰρ ὄγ', ὥς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄπτομος,
 Οὐκ ἔδελ' ἐν λέκτροισι· ἔν ῥηγεσσι κατ' ὄδῳ,
 Ἀλλ' ἐν ἀδελφῇτ' ὀϊῶ καὶ κώῃσιν οἰῶν
 Ἐδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ὀππείσασμεν ἡμεῖς.

Ὡς φάτο. Τηλέμαχος ᾧ δὲ ἔκ μεγάρῳ βεβήκει,
 Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας δόξοι ἔποντο.
 Βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Ἡ δ' αὖτε δμῶνσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν
 Εὐρύκλει', ὥπως θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.

Ἀγρεύθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσιντε πιπνύουσιν,
 Ράσαστέ τ', ἐν δὲ θρόνοις· εὐποιήτοισι τέπητας
 Βάλλετε πορφύρεας· αἱ δὲ ἀπόγῃσι τραπέζας
 Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
 Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· παῖς ᾧ μετ' ὕδαρ
 Ἐρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴαυτε θάσσον ἰῶσαι·
 Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάρῳ,
 Ἀλλὰ μάλ' ἤρ' νεόνεες, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.

Ὡς ἔφαθ'. αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπύθοντο.
 Αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον
 Αἱ δ' αὐτὰ κατὰ δῶμα ὀπισθεμύως πονέοντο.
 Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα

130

135

140

145

150

155

160
Εὐ

Εὐ καὶ Ὀπτιμερδῶς κέασαν ζύλα· αἱ δὲ γυναικες
 ἤλθον δ' ἀπὸ κρήνης· ὅππῃ δὲ σφισιν ἤλθε συβώτης,
 Τρεῖς σάλας κατέγων, οἱ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι·
 Καὶ σὺν μὲν ῥ' εἴασσε κατ' ἑρκεα καλὰ νέμεαδ',
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Οδυσῆα προσήδα μελιχίοισι.

165

Ξέν', ἢ ἄρτι σε μᾶλλον Αχαιοὶ εἰσορόωσιν;
 Ἡέ σ' αἰμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τοπαῖρος περ;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Οδυσσεύς.
 Αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τισαῖατο λῶβω,
 Ἡν οἷδ' ὑβρίζοντες αἰεκέα μηχανόωνται
 Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, εἰδ' αἰδῶς μοῖραν ἔχουσιν.

170

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγέρδον·
 Αγχίμολον δὲ σφ' ἤλθε Μελάντιος αἰπόλος αἰγῶν,
 Αἴγας ἄγων αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 Δάπνον μνηστήροισι· δύω δ' αἰμ' ἔπντο νομήες·
 Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδᾶπῳ,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Οδυσῆα προσήδα κερταμίοισι.

175

Ξέν', ἐτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις καλὰ δῶμα
 Ανέρας αἰτίζων; ἀτὰρ σὺκ' ἔχειοτα θυράζε
 Πάντως; σὺκέτι νῶϊ ἀνακρίνεσθαι οἶω,
 Πῶν χειρῶν γούσασθ'· ἐπεὶ σὺ περ καὶ καλὰ κέσμον
 Αἰτίσεις· εἰσιν δὲ καὶ ἄλλα δαῖτες Αχαιῶν.

180

Ὡς Φάτο· τὸ δ' ἔτι προσέφη πολύμηλις Οδυσσεύς,
 Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
 Ταῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἤλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Βῶν εἴραυ μνηστήροισιν ἄγων καὶ πόνοας αἴγας,
 (Πορθμῆες δ' ἄρα τὰς γε δῆραχον, οἷτε καὶ ἄλλες
 Ανδρώπες πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσιφικηται)
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδᾶπῳ·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτῳ ἀγχι πύργατος.

190

Τίς δὴ ὅδε ξένος νέον εἰλήλαθε, συβῶτα,
 Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; πῶν δ' ἐξεύχεται εἶναι
 Ανδρῶν; πῶς δὲ νῦν οἱ γυνὴ καὶ πατρίς ἄρερα;
 Δούσμορος, ἥτε ἔοικε δεμας βασιλῆϊ ἀνακτι.
 Ἀλλὰ θεοὶ δυώσι πολυπλάγκτους ἀνδρώπες,

195

Οππότε καὶ βασιλεύσιν ὀπικλώσονται οἱ ζῶντες.

Ἡ, καὶ δεξιτερῇ δεῖδισκετο χειρὶ παλαιάς.
Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πλερόντα προσήδα.

Χαῖρε πάτερ ὦ ξένε, γήροί τοι ἐσπερ ὀπίσσω
ΟΛΒΟΣ· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακῆς ἔχειαι πολλοῖσιν.

Ζεὺ πάτερ, ἔτις σέο θεῶν ὀλωότερος ἄλλος.

Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γένεαι αὐτοῖς,
Μισγήμεναι κακότητι καὶ ἀλγεσι λυγχαλέοισιν.

Ἰδίων, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυται δέ μοι ὅσσοι

Μησιμύρῳ Οδυσῆϊ· ἐπεὶ κακῆινον οἶω

Τοιαδὲ λαίφει· ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλητος.

Εἶπε ἔτι ζῶει, καὶ ὅρα Φάος ἡελίοιο.

Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν,

ὦ, μοι ἔπειτ' Οδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βροτῶν

Εἶσ' ἔτι τυτθὸν εἶοντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ.

Νῦν δ' αἶ μὲν γίνοντ' ἀδελφοί, ἐδὲ κεν ἄλλως

Ἀνδρὶ γ' ὑποσπαχύντο βροτῶν γῆρος εὐρυμετῶπων.

Τὰς δ' ἄλλοι με κέλοντ' ἀγνέμεναι σφίσιν αὐτοῖς,

Εδμεναι· ἐδὲ τι παῖδος ἐνὶ μεγάροις ἀλέγξει,

Οὐδ' ὅππῃ τρομέεσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη

Κτήματα δασσάσθαι δῶν οἰχομύριοι ἀνακτῶν.

Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

Πόλλ' ὀπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, ὅς ἐστιν εἶδος,

Ἀλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν

Ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς· τὸ γὰρ ῥίγιον, αὐτὶ μύρονται

Βροτῶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι κατὰ μῆλον ἄλγεα πάχειν.

Καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων

Εξικόμην Φεύγων· (ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται)

Ἀλλ' ἔτι τὸν δύσηνον οἶομαι, ἐπὶθεν ἐλθῶν

Ἀνδρῶν μνηστῆρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.

Βῆκόλ', ἐπεὶ ἔτε κακῶν ἔτ' ἄφρονι φωνῇ εἰκάς,

Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκη,

Τῶν καὶ σοὶ ἐρέω, καὶ πρὸς μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι·

Ἴσῃ γῶν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,

200

205

210

215

220

225

230

Εἰς

ἔστη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω,
 ἢ σέθεν ἐνθάδ' ἔοντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
 Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπύφειαι, αἶκ' ἔτλησθα,
 κτεινομένων μνηστῆρας, οἱ ἐνθάδε κοιρανέεσσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ. 235
 Αἱ γὰρ τῆτο, ζῆνέ, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 Γνοίης οἷη ἐμοὶ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαιὸς ἐπέυξατο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδ' ὁδομόνδ'.

Ὡς οἱ μὲν παιῶντα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 240
 Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόνον τε
 ἤρπυσον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ὀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνά πελειαν.

Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. 245
 ὦ φίλοι, ἔχ' ἡμῖν σωθῆσεται ἡδὲ γε βεβλή,
 Τηλέμαχοιο φόντον· ἀλλὰ μνησώμεθα δαυτός.

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος. τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος.

ἔλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο,
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε· 250
 οἱ δ' ἱέρουον οἷς μεγάλας καὶ πόνονας αἶρας,

ἱέρουον δὲ σύας σιάλας καὶ βέν ἀγελαίην·
 Σπλάγχχνα δ' ἄρ' ὀπήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον

κρητῆρσι κερύωντο· κύπελλα δὲ νείμε συνώτης· 255
 Σίτον δὲ σφ' ἐπένειμε φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐωνοχόῳ δὲ Μελανθόῳ.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔποιμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 260
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθύρνε, κέρδεα νωμῶν,
 ἔντος εὖστειθεὸς μεγάρε, πῶρ' αἰνὸν ἔδον,

Δίφρον ἀεικέλιον πῶρ' αἰετὸς, ὀλίγην τε τράπεζαν· 265
 Πᾶρ δ' ἐτίθη σπλάγχχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν
 ἐν δὲπαὶ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ἐνταῦθα νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποιάζων·
 Κερτομίας δὲ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 πάντων μνηστῆρων· ἐπεὶ ἔτοι δῆμιός ἐστιν 265
 οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος ἐμοὶ δ' ἐκτῆρσι κείνῳ.

Τρεῖς

Υμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀνίπης
καὶ χεῖρας, ἵνα μὴ τις εἰς ἡμῶν ὄρηται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ὁδᾶς ἐν χεῖλεσι φύγες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός. 270

καὶ χαλεπὸν περ εἶποντα δεχόμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχῃ· μάλα δ' ἦρην ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἵασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσαιμεν ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ εἶντ' ἀγορευτῆν.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἐμπάζετο μῦθων. 275

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερῶν ἐκατήρυλλον
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρσηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ἱππὸ σκιερὸν ἐκατηβόλῃ Ἀπῆλλων.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπλισαν κρέυπερτα καὶ ἐρύσαντο
μοῖρας δασυάμβροι δαίνυντ' ἐρυκτοῖα δαΐτα. 280
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θεσαν οἱ παλιόντες,
ἴσῃν, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὥς γ' ἀνὴρ ἄλλος
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεοῖο.

μνηστῆρας δ' ἐπὶ πᾶμπαν ἀγλῶρας εἶα Ἀθήνη
λαῶντος ἰχθεύειν θυμαλγέας· ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίῳ Λαερτιάδῃν Ὀδυσῆα. 285

Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
(κτῆσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν)
ὅς τῃ κτεάτεσσιν πεπειθὼς πατρός εἶο,
μνάσκειτ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτ'· 290

ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηνύδα.

κέκλυτε μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, ὅφρα τι εἴπω.
μοῖραν μὲν δὴ ξένος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
ἰσλὺν· ἐγὰρ καλὸν ἀπέμψαιν εἰδὲ δίκαιον
ξάνες Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δάμαθ' ἵκηται. 295
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξένιον· ὅφρα καὶ αὐτὸς
ἥε λοετροχόῳ δάῃ γέρας, ἥε τῷ ἄλλῳ
δμῶων οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θεοῖο.

Ὡς εἰπὼν, ἔριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείᾳ
κέκλυτον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεύς, 300

Ἡκα ὤρεα κλίνας κεφαλῶν· μείδῃσθε δὲ θυμῶ
 Σαρδάνιον μάλα πῖον· ὃ δ' εὐδρησεν βάλε πῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.

Κτήσιππ', ἢ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἐπλέο θυμῶ
 οὐκ ἔβαλες τ' ἔεινον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·

305

Ἡ γάρ κεν σε μέσον βάλλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 καὶ κέ τοι ἀντί γάμοιο πατὴρ πάφον ἀμφοτερόντι
 ἐνθάδ'· τῷ μή τις μοι ἀεικέας ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἔκαστε,
 ἐσθλά τε ἔτα χεῖρα· πάρος δέ τι νήπιος ἦα.

310

Ἀλλ' ἐμπης τὰδ' ἐμὲν καὶ τέτλαμεν εἰσπρόωντες,
 μήλων σφαζομένων, οἶναιό τε τῶνομῶνιο,
 καὶ σίτ'· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλῆς.
 Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμύροντες·
 εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 καὶ κε τὸ βαλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἔη
 τεθνάμεν, ἢ τὰδ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀρεάσασθαι,
 ξένους τε συφελίζομεν, δμῶάς τε γυναῖκας
 ρυτίζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλὰ.

315

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχθρόντο σιωπῇ.
 Ὀφείδ' δ' ἤ μετέειπε Δαμασσορίδης Ἀγέλαος·

320

ὦ φίλοι, σὺν ἂν δὴ τις ἐπὶ ρήσιν δικάει
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν καθαρπόμενος χαλεπαῖνοι.
 μήτ' ἔτι τὸν ξῆνον συφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο.

325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρα Φαίην
 Ἡπιον, εἰ σφῶιν κραδίη ἔδοι ἀμφοτέροισιν·
 ὦφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι εὐέλπῃ
 νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδ' ὀμόνοδ',
 τόφρ' ἔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχυρῶν τε
 Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 εἰ νόσῃσ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπὸ τρεοῖς ἵκετο δῶμα)
 νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
 Ἀλλ' ἄγε σὴ τὰδ' ἐμὲν μητρὶ παρεζόμενος καταλέξων,
 Γήμαθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστος πόρῃσιν,

330

335
ὦφρα

Οφθα οὐ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμμαι,
 Εσθων καὶ πίνων· ἢ δὲ ἄλλα δῶμα ἵκηται.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
 Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατὴρς ἐμοῖο,
 ὅς περ τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιπαι ἢ ἀλάληται,
 Οὔτι Διαιτρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
 Γήμαδ' ὧ κ' ἐθέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι·
 Αἰδέομαι δ' ἀέκυσσιν ἀπὸ μεγάροιο δίδεσθαι
 Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῷτο θεὸς τελέσειεν.

340

ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δ' Πάλλας Ἀθήνη
 Ἀσέβων γέλον ὥρσε, παρέπλαγγεν δ' νόημα.
 Οἱ δ' ἤδη γαστροῖσι γελῶν ἀλλοτρίοισιν·
 Αἶμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἥδιον· ὅσπερ δ' ἄρα σφέων
 Δακρυόφιν πῖμπλαντο· γόνον δ' αἶετο θυμός.
 Τοῖσι δ' ἐκ καὶ μετέειπε Θεοκλύμῃος Θεοειδής.

350

Ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
 Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρὸς ὤπα τε, νέρδε τε γένα·
 Οἰμωγὴ δὲ δέδηκε, διδάκρυται δὲ παρειαί·
 Αἶμα δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσοῖοι·
 Εἰδῶλαν δὲ πλεόν πρόθυρον· πλεῖσθι δὲ ἐκ αὐλῇ
 Ιερμῶν ἐρεβόςδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
 Οὐρανῷ ἐξαπάλωλε, κακὴ δ' ὀπίδεδρομεν ἀχλὺς.

355

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν.

360

Ἀφραίνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλαθώς.
 Ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμῃς ἐκπέμψαδε θύραζε
 Εἰς ἀγορὴν ἐρχεσθαι· ἐπεὶ πᾶσι νυκτὶ εἴσκει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῃος Θεοειδής.
 Εὐρύμαχ', ἔτι σ' ἀνῶρα ἐμοὶ πμπῆας ὀπάξιν·
 Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ἄσπετα, ἐκ πόδες ἄμφω,
 Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμῆρος· ἔδεν αἰκῆς·
 Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
 Ερχόμενον, τό κεν ἔτις ὑπεκφύγοι, ἔδ' ἀλέαιτο
 Μνηστῆρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέξ Ὀδυσῆος
 Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσασθε.

370

ὥς

ὣς εἰπὼν, ἔζηλθε δόμων εὖ ναιεταόντων·
 Ἰκέτο δ' ἔς Πείραιον, ὃ μιν πρὸ Φρων ὑπέδεκτο.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρώοντες,
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξένοις γελοῖοντες·
 ὦδ' ἔτις ἐπέσκε νέων ὑπερβυροέοντων.

375

Τηλέμαχ', ἔτις σέο κακώτερος ἄλλος
 οἷον μὲν τινα τῶτον ἔχεις ἐπίμασθαι ἀλήτῳ,
 Σίτῃ καὶ οἴνῳ κεχηρημένον· ἔδ' ἔτι ἔργων
 ἔμπαιον, ἔδ' ἔτι βίης, ἀλλ' αὐτῷ αἶχθος δέξερης.

380

Ἄλλος δ' αὐτὲς τίς ἔπος ἀνέστη μαντεύεσθαι·
 ἀλλ' εἰ μοι πείσοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον ἔη·
 τὸς ξένους ἐν νηὶ πολυκλήιδι βαλόντες
 ἐς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

ὣς ἔφασαν μνηστῆρες. ὃ δ' ἔκ ἐμπάζετο μύθων·
 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρεκετο, δέγμῃρος αἰεὶ
 ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσσε.

385

Ἡ δὲ καπάντησιν θεμλὴν περικαλλέα δίφρον
 κέρη Ἰκαρίοιο περὶ Φρων Πύρροιο Πύρροιο,
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάσθ' ἄκχε.

Δῆππον μὲν γὰρ τοῖς γε γελοῖοντες τετύχοντο
 ἠδὲ τε καὶ μῆροισι, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρβουσιν·
 δόρυ δ' ὅσῳ ἂν πῶς ἀχαρίστερον ἄλλο γήροιο,
 οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεῶν καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 θεσέμεναι· πρότεροι γὰρ αἰεκέα μηχανόωντο.

390

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Πηνελόπη τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογᾷ ὅτι αὐτῆς γαίμεν. Οδυσσεύς ᾗ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοτίμῳ ἐντελέφμενος πρὸς τῶν θυγῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος ἀπὸ τοῦ πελίκου, ἅλας τείναι τὸ τόξον μὴ διωκέντῃ.

Α Λ Λ Η.

Φί ᾗ βίον προτίθησιν ἄεθλον Πηνελοπείη.

ΤΗ, δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κῆρυ Ἰκαρίοιο πείφρονι Πηνελοπείη,
 Τόξον μνηστῆρεςσι θέμεν πολίον τε σίδηρον
 Εν μεγάροις Οδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνος δ' ἐχέτω.
 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο.
 Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
 Καλὴν, χαλκείην, κόπη δ' ἐλεφαντος ἐπῆεν
 Βῆ δ' ἱμῶν γάλαμόνδ' ἐπὶ ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν
 Εἶχετον· ἐνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
 Χαλκός τε, χρυσοῦς τε, πολύκιμητός τε σίδηρον.
 Ενθα ᾗ τόξον ἐκεῖτο παλίντονον, ἠδὲ Φαρέττη
 Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπονδόντες οἷσι,
 Δῶρα τὰ οἱ ξείνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχέσας
 Ἰφίτος Εὐρυτίδης, Ὀπίεκελος ἀθανάτοισι.
 Τῶ δ' ἐν Μεσσήνῃ θυμὸς ἔλπιον ἀλλήλοισιν,
 Οἴκῳ ἐν Ὀρπιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Οδυσσεύς
 ἦλθε μὲν ἄριστος τὸ ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
 Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσηνίῳ ἀνδρες αἶσαν
 Νηυσὶ πολυκλήϊσι τεμνέσσι, ἠδὲ νομῆας·
 Τῶν ἐνεκ' ἐξέστην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Οδυσσεύς,

10
Παιδὸς

Παιδὸς ἑὸν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφιος αὖθ' ἵππας διζήμενος, αἳ οἱ ὄλοντο
 Δώδεκα θήλειαι, ἔποδ' ἡμίονοι παλαεργοί,
 Αἳ δὲ οἳ καὶ ἔπειτα Φόνος καὶ μοῖρα γήνοντο,
 Ἐπειδὴ Δίος υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον 25
 Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἰππίσσορα ἔργων,
 ὅς μιν ζεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 Σχέτιλιος, ἔδδ' ἱεῶν ὅπιδ' ἠδέσαστ', ἔδδ' τραπέζαν
 τὴν δὴ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα ἧ πέφνε καὶ αὐτὸν·
 Ἴππας δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι. 30
 Τὰς ἐρέων Οδυσσῇ σωήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
 Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παῖδι
 Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς ξίφος ὄξυ ἐἴλαμιον ἐγχος ἔδωκεν,
 Ἀρχὴν ζεινοσυνῆς προσκηδέος· ἔδδ' τραπέζῃ 35
 Ἰνώτῳ ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Δίος υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφιστον Εὐρυτίδῳ, ἰππείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' ἔσπετο Δίος Οδυσσεὺς
 Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἡρεῖτ', ἀλλ' αὐτὸ μνηῖμα ξένοιο φίλοιο 40
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· Φόρβ' δέ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Οὐδὸν τε δρύνειν προσεθήσαστο, τὸν ποιετέων
 ἔεσσαν ἰππιζαμῆως, καὶ ἐπὶ σκεῦμην ἵθυσεν,
 Ἐν ᾧ σκεῦμ' ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς· 45
 Αὐτίκ' ἄρ' ἦ γ' ἰμάντα θοῶς ἀπέλυσε κερῶνι,
 Ἐν ᾧ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκροπεν ὀχῆας
 Ἀντα πτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥτε ταῦρος
 Βοσκόμμος λειμῶνι· τὸς ἔβραχε καλὰ θυρέτρα 50
 Πληγόντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σκαίδος βῆ, ἐνθα ἧ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματα κείτο.
 Εἵθεν ὀρεζαμένη δὲ πρὸ πιασάλῃς αἶνυτο τόξον
 Αὐτῷ γαρυτῷ, ὅς οἱ περὶ κείτο φαεινός.
 Ἐξομένη ἧ κατ' αὐτὴ φίλοισ ἐπὶ γάνασι θεῖσι, 55

Κλαίει μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρρε τόξον ἀνακτος.

Ἡ δ' ἔπει' ἐν πύρρῃ πολυδακρύτιο γόοιο,
 Βῆ ῥ' ἰμδραι μέγαρόνδε μὲν μνηστῆρας ἀγανῆς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χερσὶ παλίντωνον, ἠδὲ Φαρέτρην
 Ἰοδόκην· πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπυρόεντες οἰσσί.

60

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκός, αἰέθλια τοῖο ἀνακτος.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῇ ῥὰ πρὸς αἰθρὸν πέγχεσσι πύκα ποιητῶιο,
 Ἀντα παρειῶν χαρμῇ λιπαρὰ κρήδεμνα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ Φάτο μῦθον.

65

Κέκλυτε μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἱ τόδ' ἐδῶμα
 Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμυρὲς αἰεὶ
 Ἀνδρὸς δατοῖ· χαρμῶιο πολὺν χρόνον, ἐδὲ πιν' ἄλλην
 Μύθεα ποιήσασθαι ὅππασιν ἐδύνασθε,
 Ἀλλ' ἐμὲ ἱεμυροὶ γῆμαί, θέσθαι τε γυναιῖκα·
 Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδ' ἐφαίνετ' αἰέθλον·
 Θήσω γὰρ μέγα τόξον Οδυσσεὺς θεῖοιο.

70

Ὅς δὲ κε ρήϊται ἔντανύσῃ βίον ἐν παλάμῃσι,
 Καὶ διόισεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάνταν,
 Τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισιμῇ τόδ' ἐδῶμα
 Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότιοι,
 Τῷ ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι ἔνπερ' ὀνείρω.

75

Ὡς Φάτο. καὶ ῥ' Εὐμαιον ἀνώγῃ, δῖον ὑφορβόν,
 Τόξον μνηστῆρας θέμεν πολίον τε σίδηρον.
 Δακρύσας δ' Εὐμαιὸς ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
 Κλαίει ᾧ βυκέλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἀνακτος.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

80

Νήπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες,
 Ἀ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατέβρετον, ἠδὲ γυναικί
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὀρίνετον; ἥ τε καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκρίτιον·
 Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἢ θύραζε
 Κλαίετον ἐξελθόντες, κατ' αὐτόθι τάχα λιπόντες,

85

90

Μνηστή-

Μνηστῆρεςσιν ἄεθλον ἀάαπον· ἐ γὰρ οἶω
 ρηϊδίως τόδε τόξον εὖχοον ἐντανύεσθαι.

Οὐ γάρ τις μέλα τοῖος ἀνὴρ ἐκ τοῖσδεσι παῖσιν
 οἷος Οδυσσεύς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπωπαι·
 (καὶ γὰρ μνήμων εἰμι) παῖς δ' ἐπὶ νήπιος ἦα.

95

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώληπε
 Νόρῳ ἐντανύσειν, δλοῖσδ' ὅσων τε σιδήρεσ.

Ἦτοι οἷσδ' γε πρῶτος γούσσεσθαι ἐμελλεν
 ἐκ χειρῶν Οδυσσέος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
 ἤμυρος ἐν μεγάρω, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἐταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μεττείφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο.

100

Ὡς πῶπι, ἣ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα γῆκε Κρονίων.

Μήτηρ μὲν μοι Φησὶ Φίλη, πινυτή περ ἔσσι,
 Ἀλλ' ὅ μ' ἐφέσθαι, νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ, καὶ τέρπεται ἄφρονι θυμῷ·
 Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,

105

οἷη νῦν ἔκ ἐστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλῃ ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεος, ἔτε Μυκηνῆς,
 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτ' Ἠπείροιο μελαίνης·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴσσι· τί με χρεὴ μήτερος αἶνε·
 Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἐτι τόξῃ
 Δηρὸν Διοτρεωπῶδε πεινυτός, ὅφρα ἰδῶμεν.

110

καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῃ πειρησαίμην·
 εἰ δὲ κεν ἐντανύσω, δλοῖσδ' ὅσων τε σιδήρεσ,
 οὐδέ μοι ἀχνυμένην τάδε δώματα ποτνια μήτηρ
 Λέτπει ὅ μ' ἄλλω ἴσσι, ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιπαίμην,
 οἷός τ' ἦδη πατρός ἀεθλία κάλ' ἀνελέσθαι.

115

Ἦ, καὶ ἀπ' ὁμοῖον χλαῖναν ἴετο Φοινικέεσσαν,
 ὀρθὸς ἀναΐχας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὅξυ ἴετ' ὤμων.
 Πρῶτον μὲν πελέκειας σῆσεν, διὰ τὰ φρον ὀρύχας
 Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στίθμῳ ἰδυῖεν·
 ἀμφὶ δ' ἡ γαῖαν ἐνάχε· τὰ φος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας
 Ὡς εὐκῆσμως σῆσε· πάρος δ' ἐπ' ὅπως ὅπως.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔσθον ἰὼν, καὶ τόξῃ πειρήτιζεν.

120

Τρεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθ' ἑκατέρων,

125

Τρεῖς

Τεῖς ἣ μετῆκε βίης, Ἰππελπόμηνος τότε θυμῷ,
Νάρην ἐντανύσειν, διοίσειν τε σιδήρεα.

Καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐπ' αὖτις βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένδρε, καὶ ἔχεθεν ἱερὸν περ.
Τοῖς δ' αὖτις μετὰ Φ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο.

130

Ω πόποι, ἣ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσται καὶ ἄκικυς,
Ἡ νῦν νεώτερός εἰμι, καὶ ἔπω χερσὶ πέπιπτα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρῶτος χαλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμὸιο βίη πρῶτος φέρεται ἔστ',
Τόξ' αὖτε πειρήσασθε, καὶ σκετλέωμεν ἄεθλον.

135

Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ τοῦ θῆκε χαμαὶ ζε,
Κλίνας καλλητῆσιν εὐχέσης στανίδεσσιν·
Αὐτὰ δ' αὖτις βέλος καλὴν προσέκλινε κοράνη·
Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείδεος υἱός.

140

Ὀρνυθ' ἐξέστη Ἰπιδέξια, πάντες ἐταῖροι,
Ἀρξάμενοι τὰ χώρ' ὅθεν τέ περ οἶνοχοεῖται.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος. τοῖσιν δ' Ἰπηνόδανε μῦθος.

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
Ὁ σφι θυσοκρὸς ἔσκε, παρὰ κρητῆρα ἣ καλὸν
Ἰζε μυχοίτατος αἰεὶ ἀπαθάλια δέ οἱ οἶον
ἔχθραι ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστῆρες·
Ὁς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, καὶ τόξ' αὖτε πειρήτιζεν.

145

Οὐδὲ μιν ἐντανύσε· πρὶν γὰρ κάμει χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπιδας, ἀπαλάς· μὲν δὲ μνηστῆρσιν εἶπεν.

150

Ω φίλοι, εἰ μὲν ἐγὼ πανύω· λαβέτω ἣ ἔῃ ἄλλος·

Πολλὰς γὰρ τότε τόξον ἀριστῆας κεκαθήσει
Θυμὸν καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν· ἔθ' ἕνεκ' αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πολιδέγμενοι ἡμᾶτα πάντα.

155

Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ μενοιῶν
Γῆμιν Πινελόπειαν Ὀδυσσῆος παρὰ μοῖραν·

Αὐτὰρ ἐπὶν τόξ' αὖτε πειρήσεται, ἡδὲ ἰδῆται,

Ἀλλῶν δὲ τιν' ἐπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων

160

Μνάστω

Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα
Γήμαιθ' ὅς κεν παύεται πόροι ἔ μορσιμος ἔλθοι.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τόξου ἔθηκε,
κλίνας κολλητήσιν εὐχέσθης στανίδεσσιν,
αὐτὰρ ὡκυ βέλος καλὴν προσέκλινε κορώνην·
Ἀψ' δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἐνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

165

Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσῶμαι δὲ τ' ἀκῶων,
εἰ δὴ τῷτο γε τόξον ἀρλεῖας κεκαθήσει
θυμῶν καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ δ' δύνασσι οὐ πάνυσται
οὐ γάρ τοι σέ γε ποῖον ἐγένεατο πάντια μήτηρ,
οἷόν τε ρυτῆρα βιῶν τ' ἐμμεναι καὶ οἰσῶν·
ἀλλ' ἄλλοι πάνυσσι τάχα μνηστῆρες ἀζαυοί.

170

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν·
Ἀρρεῖ δὴ, πῶρ κείον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῖ,
παρ' ᾧ τίτῃ διφρόν τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτό,
ἐκ δὲ σέατος ἔνευκε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος,
οφρα νέοι θάλλοντες, ὀπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
τόξω πειρώμεθα, καὶ ἐκτελέσωμεν αἶθλον.

180

Ὡς φάτο· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάμαλον πῦρ·
παρ' δὲ φέρων διφρόν θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτό,
ἐκ δὲ σέατος ἔνευκε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος,
τῷ ῥα νέοι θάλλοντες, ἐπειρῶντ'· ἐδ' ἐδιώαντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ὀπιδωέες ἦσαν.

185

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπέειχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστῆρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοί.
τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω
Βακχίλος, ἡδὲ συφορβός, Ὀδυσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μὲν στυγρὰ δόμα ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκπὸς θυρῶν ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
φτεγγάμμος σφ' ἐπέεσσιν ἀποσηύδα μειλιχίοισι.

190

Βακχόλε, καὶ σὺ συφορβέ, ἔπος τί κε μυθήσασίμην,
ἡ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δὲ με θυμὸς ἀνώγῃ.
Ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἰ ποθεν ἔλθοι

195

Ωδε

Ωδε μάλ' ἔξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνέεικ·
 Ἡ κεν μνηστῆραςιν ἀμύνοιτ', ἢ Οδυσῆϊ;
 Εἵπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελύβη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν Ἰπτιβοκόλος ἀνὴρ.
 Ζεὺ πάτερ, αἶ γὰρ τῷτο τελευτήσῃας ἐέλδωρ,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀράγοι δέ ἐ δαίμων,
 Γνοίης χ' οἷή ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτως Εὐμαιὸς ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσῃ Οδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
 Ἐξ' αὐτῆς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβομένης προσέειπεν.

Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ· κακὰ πολλὰ μογήσεις,
 Ἥλυθον εἰκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Γινώσκω δ' ὥς σφῶϊν ἐλδομήροισιν ἱκάνω
 Οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων ἔτευ ἄκασσι
 Εὐχαμύρος ἐμὲ αὐτῆς ὑπέρτερον οἶκαδ' ἰκέσθαι.

Σφῶϊν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθέην καταλέξω·
 Αἱ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανῆς,
 Ἀζομῇ ἀμφοτέροισι ἀλόχῃς, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
 Οἰκίᾳ τ' ἐγγυὺς ἐμείο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα

Τηλεμάχῃ ἐτέρω τε κασιγνήτῳ τε ἔσεσθον.
 Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα δριφραδὲς ἄλλό τι δέξω,
 (Ὀφραῖ με εὖ γνῶτον, πρὶς ὠθήτῳ τ' ἐνὶ θυμῷ)
 Οὐλλῶ, τί μιν ποτὲ με σὺς ἤλασε λυκῶ ὁδόνῃ,
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν ἡέσιν Αὐτολύκοιο.

Ὡς εἰπὼν, ῥά κεα μεγάλης δῶπέρραθεν ἑλῆς·
 Τῷ δ' ἐπεὶ εἰσδεδίπνῃ, εὖ τ' ἐφραόσαντο ἕκαστα,
 Κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Οδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντῃ,
 Καὶ κύνεον ἀραπαζόμενοι κεφαλῆν τε καὶ ὤμους.
 Ὡς δ' αὐτως Οδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
 Καὶ νῦν κ' ὀδυρομήροισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Οδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε.

Παύεσθον κλαυθμοῖο γοοῖό τε· μή τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
 Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μῆδ' ἅμα πάντες·

200

205

210

215

220

225

230

Πρῶτος

Πρῶτος ἐγὼ, μὲν δ' ὕμμες· ἀπὲρ τὸδε σῆμα τετύχθω.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
οὐκ εἰσέσσιεν ἐμοὶ δόμῳ βίον ἠδὲ Φαρέτρεν·
Ἄλλὰ σὺ, δῖ' Εὐμαίε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,

ἐν χεῖρας ἐμοὶ θέμῃαι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
κλήισσι μεγάροιο θύρας πυκινῶς θραύρας· 235

Ἦν δέ τις ἢ στυγῆς, ἢ κτύπε, ἔνδον ἀκρόσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτὰ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργω.

Σοὶ δέ, φιλοίτιε δῖε, θύρας Ἰπιδέλλομαι αὐλῆς
κλήισσι κληῖδι, θῶας δὲ Ἰπιδέσμεν ἦλαι. 240

Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ κατεπύοντας·

Ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη.

Ἔς δ' ἄρα καὶ τὰ δμῶε ἵτλη θείῃς Ὀδυσσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὲν χερσὶν ἐνώμα, 245

θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν εἰδὼς

ἐπαιύσσει δύνάτω· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Ὡ πόποι, ἦ μοι ἄχος· οὔτε τ' αὐτὰ καὶ οὔτε πάντων.

Οὔτι γὰρ με προσέτον ὀδύρομαι, ἀχνυμένος περ· 250

(εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίοισιν)

Ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης Ἰπιδόεες εἰμὲν

Ἀντίθεος Ὀδυσῆος, ὅτ' εἰ δυνάμεσθα πανύσσει

τόξον· ἐλεγχέσθαι δὲ καὶ ἐσομῆμοισι πυθέσθαι. 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος παρσέφη Εὐπείθεος υἱός.

Εὐρύμαχ', εἴχ' ἔτῳς ἔσσι· νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.

Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο

Ἀγνὴ· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκκληοι

κάτθεται· ἀπὲρ πελέκεάς γε ἔεικ' εἰώμεν ἅπαντας 260

ἑστέμεν, εἰ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεισθαι οἶω,

ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.

Ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπείεσθιν,

ὄφρα σπείσαντες κατὰ θείομεν ἀγκύλα τόξα.

Ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265

R r

Αἴγας

Αἴας ἀγειν αἶ πᾶσι μέγ' ἔρχοι αἰπολίοισιν,
 Οφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Απόλλωνι κλυτοτόξῳ,
 Τόξ' ἀπειρώμεθα, καὶ σκετεώμεν αἶθλον.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆδαν μῦθος.

Τοῖσι ἣ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο,
 Νώμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι διπάεσσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σπείσαντ', ἔπιον θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλείης βασιλείης,

Οφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Εὐρύμαχον δὲ μάλιχα, καὶ Ἀντίνοον θεοείδεα

Λίοσμον, ἐπεὶ καὶ τότ' ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·

Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·

Ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσῃ κράτος ὧ κ' ἐθέλησιν.

Ἀλλ' ἄγε, μοι δότε τόξον εὖχρον, ὅφρα μὲθ' ὑμῖν

Χειρῶν καὶ δένεος περὶ ῥοσμον, εἰ μοι ἔτ' ἐστὶν

Ἰς οἴῃ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμῆτοισι μέλεσσιν,

Ἡ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλλη τ' ἀκομιστή τε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμεέσονται,

Δείσαντες μὴ τόξον εὖχρον ἐντανύσειεν,

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Ἀ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες εὐδ' ἡβαιαί·

Οὐκ ἀγαπᾷς ὅθ' ἐκηλὸς ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

Δαίνυσται; εὐδὲ τι δαιτὸς ἀμέρδαται; αὐτὰρ ἀκῆεις

Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; εὐδὲ τις ἄλλος

ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πῶχός ἀκῆει;

Οἶνός σε τρώει μελιηδὺς, ὅστε καὶ ἄλλος

Βλάβῃ, ὅς ἂν μιν χανθὸν ἔλῃ, μὴδ' αἴσιμα πῶνῃ.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα

Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ Πειριχόοιο,

Ἐς Λαπίδας ἔλθοντ'. ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἶνω,

Μαινόμενος κακ' ἔρεξε δόμον κατὰ Πειριχόοιο·

Ἡρώας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρης δὲ θύραζε

Ἐλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ἑατὰ νηλεῖ χαλκῷ

270

275

280

285

290

295

300

Ῥινός

Γινάσ τ' ἀμύσαντες· ὁ δὲ, Φρεσὶν ἦσιν ἀαδαίς,
 Ηῖεν ἦν ἅπλῃ ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
 Ἐξ ἑ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 Οἱ τ' αὐτῷ πρῶτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρέων.
 Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον 305
 Ἐντανύσης· ἔ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 Ημετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ· ἄφαρ δέ σε νῆϊ μελαίνῃ
 Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 Πέμφομεν· ἐνθεν δ' ἔτι σῴσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 Πιπέ τε, μῆδ' ἐρίδανει μετ' ἀνδράσι κροτέροισι. 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πῶϊφρων Πηνελόπεια.
 Ἀντίνο', ἔ μὲν καλὸν ἀτέμειν, ἔδδ' δίκαιον,
 Ἐξείης Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δάμαθ' ἵκηται.
 Ἐλπεαί, αἶχ' ὁ ξείνος Ὀδυσῆος μέγα τόξον
 Ἐντανύση, χερσὶν τε βίηφί τε ἴφι πιθήσας, 315
 Οἴκαδ' ἐμ' ἄγεσθαι, καὶ εἴην θήσεσθαι ἀκροῖτιν;
 Οὐδ' αὐτὸς περ τὸ γ' ἐνὶ στήθεσσι ἐολπεί,
 Μῆδ' ἐτις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ ἔδδ' ἐμὲν ἔδδ' εἴκεν.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβοι παῖς ἀντίον ἦυδα. 320
 Κέρη Ἰκαρίοιο περὶ φρον Πηνελόπεια,
 Οὔτι σε τόνδ' ἄγεσθαι οἴομεθ'· ἔδδ' εἴκεν·
 Ἀλλ' αἰχμυόμβροι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 Μῆ ποτε τις ἐπῆσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Ἡ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἀκροῖιν 325
 Μνῶνται· ὅτ' ἔδδ' ἐτι τόξον εὖξοον ἐντανύσπιν,
 Ἀλλ' ἄλλός τις πῶχός ἀνὴρ ἀλαλήμβρος ἐλθὼν,
 Ρηϊδίως ἐπάνυσσε βιὸν, Δία δ' ἦκε σιδήρεα.
 Ὡς ἔρεσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεται πάντα γήϊοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πῶϊφρων Πηνελόπεια. 330
 Εὐρύμαχ', ἔπως ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
 Ἐμμεναι, οἱ δὲ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδδσιν
 Ἀνδρὸς ἀρετῆος· τί δ' ἐλέγχεται πάντα τίθεσθαι;
 Οὔτως ὃ ξείνος, μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγής,
 Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῶ γένος εὐχεταί ἐμμεναι ἦός· 335

Αλλ' ἄγε, οἱ δότε τόξον εὖζοον ὄφρα ἴδωμεν.

Ὡδὲ γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Εἴ κέ μιν ἐνταῦνύσῃ, δῶν δέ οἱ εὖχος Ἀπλόων,

Εἴσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἑμάτα καλά·

Δώσω δ' ὅζυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκίτῃρα καὶ ἀνδρῶν,

Καὶ ξίφος ἀμφηκὲς· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πᾶσι δόρυ·

Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.

Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ἔστις ἐμεῖο

Κρέσσων, ὃν κ' ἐθέλω δόμῳαί τε καὶ δῆρ' ἡσυχᾷ·

Οὐδ' ὅσσοι κραναλὴν Ἰθάκην κατακοιρανέσθιν,

Οὐδ' ὅσσοι νῆοισι πρὸς Ἡλίδος ἵπποπότῃο.

Τῶν ἔστις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἳ κ' ἐθέλωμι

Καὶ καθάπαξ ξένῳ δόμεναι πᾶσι τόξα φέρεσθαι.

Αλλ' εἰς οἶκον ἴσσω, τὰ σωτῆς ἔργα κόμιζε,

Ἰσὼν τ' ἡλακάτῃν τε· καὶ ἀμφιπόλοισι κέλαιε

Ερρὼν ἐπείκεισθαι· τόξον δ' ἀνδρεςσι μελήσῃ

Πᾶσι, μάλιστ' ἐμοί· ἔγ' γὰρ κράτος ἔς' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ μὲν, θαμβήσεται πάλιν οἶκόνδ' ἐβεβήκει·

Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ·

Ες δ' ὑπὲρ ἄνασθαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον

Ἥδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ πᾶσι λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος Ὑφορβός.

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερβυρόντων.

Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτι,

Πλαγκτέ; πᾶν αὖ σ' ἐφ' ὕεσι κύνες ταχέες κατέδον·

Οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, ἔς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπλόων

Ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ὡς φάσαν. αὐτὰρ ὁ θεῖκε φέρων αὐτὰ ἐνὶ χώρῳ,

Δείσις, ἔνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσις ἐγγεγάνει.

Ἄπτα, πρὸς ὧν φέρε τόξα· (πᾶν ἔκ' εὖ πᾶσι πωθήσεις)

Μή σε, καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδ' εἰδωμαι

340

345

350

355

360

365

370

βάλλων

βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 Αἰ γὰρ πάντων πῶσον, ὅσι κατὰ δώματ' ἔασι,
 Μνηστῆρων χερσὶν τε, βίηφι τε, φέρτερος εἴλω.
 Τῷ κε τάχα συμεῶς τιν' ἐγὼ πέμψαμι νέεσθαι
 Ἡμετέρῃς ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.

375

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεπῷο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ. τὰ δ' ἔτι τάχα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῇ δαΐφρονι θῆκε ὠχραστῆς.
 Ἐκ δὲ καλεσάμηνος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.

380

Τηλέμαχος κέλεται σε, περὶ φρων Εὐρύκλεια,
 κλήισαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς θραύρας·
 Ἦν δέ τις ἢ συναχῆς, ἢ κτύπε, ἐνδὸν ἀκέσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτὰ ἀκλύ ἐμμεναι παρὰ ἔργῳ.

385

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπειρος ἐπλέτο μῦθος.
 κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὐ ναιετάοντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κλήισεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερέος αὐλῆς.
 Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
 βύβλινον, ὃν ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός.
 Ἔζετ' ἔπειτ' ὅππῃ δῖφρον ἰὼν ἐνθέν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὃ δ' ἤδη τῶνον ἐνώμα,
 Πάντη ἀναστροφῶν, περὶ αἰμῶνος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μή κέρα ἵπες ἐδοιεν λῃτοιχομύοιο ἀνακτῆρος.

390

395

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πωλησίον ἄλλον.
 Ἡ τις θηητὴρ καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἐπλετο τῶνων·
 Ἡ ῥα νῦν πᾶ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἰκοῦνται,
 Ἡ ὅγ' ἐφορμάται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶ
 Ναμᾶ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἐμπαιος ἀλήτης.

400

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερνηγορέοντων.
 Αἰ γὰρ δὴ τοσούτον ὀνήσιος ἀνίστασθαι,
 Ὡς ὅτος ποτε τῷτο διωθήσεται ἐντανύσειδαι.

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τῶνον ἐδάσσατο, καὶ ἰδὲ πάντη,

405

Ως

Ως ὅτ' ἀνὴρ, Φόρμιγλος Ὀπτιμέλινος ἔαιδ' αἰδῆς,
 Ρηϊδίως ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κέλλοπι χορδῶν,
 Ἀψας ἀμφοτέρωθεν εὐσφρες ἔντερον οἶός·
 Ως ἄρ' ἄτερ παρθῆς τάνυσσε μέγα τόξον Οδυσσεύς.
 Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν περιήσπειτο νόρῃς·
 410 Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν αἶσσε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδὴν.
 Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος ἦνέτο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χροῶς
 Ετραπέλο· Ζῶς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε σήματι Φαινων·
 Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
 415 ὅτι· ῥά οἱ πέρης ἦκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Εἴλετο δ' ὦκυν οἷσεν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε Φαρέτρης
 Κεῖατο, τῶν τὰχ' ἐμελλόν Αἰχαιοὶ περιήσσεσθαι·
 Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχ' ἑλὼν, εἶλκεν νόρῃν γλυφίδας τε
 420 Αὐτόθεν ἐκ δίφρου κατὰ θυμὸς· ἦκε δ' οἷσεν
 Ἀντα πισυρόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμδρωτε πένων
 Πρώτης σφειλῆς, Διὸς δ' ἀμπερές ἦλθε δύραζε
 Ἴος χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν.
 Τηλέμαχ', ὅ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχῃ
 425 Ἥμενος· ἔδ' ἐτι τῷ σκοπῷ ἤμδρωτον, ἔδ' ἐτι τόξον
 Δὴν ἔκαμον πάντων· ἐτι μοι μένος ἐμπεδὸν ἐστίν·
 Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀνιμάζοντες ὄνονται.
 Νῦν δ' ὦρ' ἡ καὶ δόρπον Αἰχαιοῖσιν τετυκέσθ'·
 430 Ἐν Φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψάαθ'·
 Μολπῇ καὶ Φόρμιγλ'· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαίτης.
 Ἡ, καὶ ἐπ' ὄφρυσιν νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφεθέλο ξίφος ὅζ' ὕ
 Τηλέμαχος φίλος ἦος Οδυσσεύς· θεοῖο.
 Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχρ'· ἄγχ' δ' ἄρ' αὐτὸς
 Παρ' Ἰφιδῶν' εἰσήκει, κεκορυθμῶς αἶσσι χαλκῶ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΤΑ πρὸ τῆς μνηστειοφονίας ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς θεοπαϊνίας διὰ Τηλέμαχον καὶ τὴν οἰκίαν κηρύττει, ἄμφω Μελανδίῳ.

Α Λ Λ Η

Χΐ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκκλίνοντο νηλεὲς χαλκῷ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύροητος Ὀδυσσεὺς
 Ἀλλοτ' ἐπὶ μέγαν ἔδον, ἔχων βίον ἥδε Φαρέττην
 Ἰῶν ἐμπλήην παχέας δ' ἐκχεύατ' οἷς ἔς

Αὐτὰ πρόσθε ποδῶν· μὲν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.

Οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκπτόλεσται·

5

Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ἔγωγε βούλεν ἀνὴρ,

Εἴσμεναι αἶψα κε τόχομεν πόρῃ δὲ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Ἡ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰδύνετο πικρὸν οἷόν.

Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειπεν ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε

Χρύσειον, ἄμφωτον καὶ δὴ μὲν χερσὶν ἐνώμα,

10

Ὀφρα τοῖσι οἶνοισι· Φόνος δὲ οἱ εἴη ἐνὶ θυρῷ

Μέμελετο τίς κ' οἶοντο, μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,

Μῆνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μέλας καρτέρως ἔη,

Οἱ τεύξεν θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα μελαίναν;

Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαμὸν ἐπαχρόρεος βάλεν ἰῶ·

15

Ἀντικρὺ δ' ἀπάλοισι δὲ αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.

Εκκλίνῃ δ' ἐτέρωσε, δέπας δὲ οἱ ἐκπέσσε χειρὸς

Βλημῆς· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἤλθεν

Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἴο τράπεζαν

Ωσε ποδὶ πηλῆας, ἀπὸ δ' εἶδατο χεῖρ' ἐρασέ·

20

Σίτος

Σῆτος πε, κρέα τ' ὅπλᾳ φορύνετο· τοὶ δ' ὁμάδῃσιν
 Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
 Εκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρυσθέντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοσε παπῆαίνοντες εὐτμήτες ποτὶ τοίχῃς·
 Οὐδὲ πῃ ἀσπίς ἦν, ἐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέαθ'.
 Νείκειον δ' Οδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

25

Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοῖς ἀζέαι· ἐκέτ' ἀέθλων
 Ἀλλων ἀνλῖάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλέθρου·
 Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἀέλως
 Κέρων εἰν Ἰθάκῃ τῷ σ' ἐνθάδε γυῖες ἔδονταί.

30

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν σὺκ ἐθέλοντα
 Ἀνδρὰ κατακτεῖναι· τὸ δὲ νῆποι σὺκ ἐνόησαν
 Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
 Τὰς δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾷ ἰδὼν προσεφῆ πολύμηλιν Οδυσσεύς.

Ὡ κύνες, ἔμ' ἐτ' ἐφάσκεθ' ὑπερσποὶν οἴκαδ' ἰκέαθ'.

35

Δῆμῳ δ' αὖτ' Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 Δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
 Αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάσαθε γυναιῖκα,
 Οὔτε θεὸς δέισαντες οἱ ἔρανον εὐρυὶ ἔχραον,
 Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπιθεν ἔθεαθε.
 Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

40

Ὡς φάτο. σὺν δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν θεὸς εἶλεν.
 Πάπῃηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύροι αἰπιῷ ὀλέθρον.
 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν.

Εἰ μὲν δὴ Οδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλεβας,

45

Ταῦτα μὲν αἶσιμα εἶπες, ὅσσι ρέζεσκον Ἀχαιοὶ,
 Πολλὰ μὲν ἐν μεράροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀρχῇ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· ἔτος γὰρ ἴπτηλεν τὰδ' ἔργα,

Οὔτι γὰμ' ὅσον κεχηρμένος, ἔτε χατίζων,

50

Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ σὺκ ἐτέλεσσε Κρονίων·

Οφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκλήμητις βασιλεύῃ

Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχίσις.

Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφατ'· σὺ δὲ φείδεο λαῶν

Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπίσθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,

55

Οσοῖ

οασά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
 Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκισάβοιον ἕκαστος,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσωμεν, εἰσέκε σὸν κῆρ
 Ἰανθῇ· πρὶν δ' ἔτι νειμίσσητον κεχολῶσθαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς. 60

Εὐρύμαχ', ἔδ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 οασά τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἔποθεν ἄλλ' ἔπιθ' εἴτε,
 οὐδὲ κεν ὥς ἐπὶ χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 Πρὶν πᾶσιν μνηστῆρας ὑπερβασίλῃ δόποισται.
 Νῦν ὑμῖν ὀδύρεται, ἐναντίον ἡε μάχεσθαι,
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας αλυσθῇ.
 Ἀλλὰ τιν' ἔφ' οὐχέσθαι οἴομαι αἰπὺν ὀλεθρον.

65

Ὡς φάτο. τῶν δ' αὐτὰ λῦτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δαΐτερον αὐτίς.

ὦ φίλοι, ἔγδ' ἀγασθ' ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτει· 70
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε πῆχον εὐχρον ἠδὲ φαρέτελιν,
 οὐδὲ δὸτ' ἕξ' ἑστ' τοξάσσεται, εἰσέκε πᾶντας

Ἀμμε κατακτενῆναι· ἀλλὰ μνησάμεθα χάριος·
 φάσγανά τε σπᾶσασθε, καὶ ἀντίχεσθε τραπέζας
 ἰὼν ὠκυμόρων· ἔπει δ' αὐτῶ πάντες ἔχωμεν 75
 Ἀθροοί, εἰκέ μιν ἔδδ' ἀπώσσωμεν ἠδὲ θυρῶν.
 Ἐλθῶμεν δ' ἀνὰ ἄστυ· βοὴ δ' ὤκισα γήρυτο·
 Τῷ κε πῆχ' ἔπος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσασατο.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσγανον ὄνυ·
 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχιδμόν· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ 80
 Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δ' ὁμαρτῇ διὸς Ὀδυσσεύς
 ἰὼν δόποπτοῖς βάλλε σῆτος παρὰ μαζόν,

Ἐν δὲ οἱ ἥπατι πῆξε θόον βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε· περὶ ῥοῆδης δὲ τραπέζῃ
 Κάππεσε διηθεῖς· δότ' δ' εἶδατα χεῦν ἔραζε, 85

καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὃ δ' ἔχθονα τύπη μετώπῳ,
 θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰσαίτο κυδαλίμοιο

Ἀντίος αἰῆτας· εἰρυτο δὲ φάσγανον ὄνυ, 90

S f

εἶπώς

Εἵπας οἱ ἔξαιρε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν Φῆη
 Τηλέμαχος κατόπιό τε βαλὼν χαλκῆρεϊ δαεῖ
 Ωμων μεσσηγὺς, Διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε.
 Δέπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

Τηλέμαχος δ' ἀτόρυσσε λιπῶν δολιχόσκιον ἔγχος
 Αὐτ' ἐν Ἀμφινόμῳ· ὡεῖ γὰρ διέ, μή τις Ἀχαιῶν
 Εὔχος ἀνελκόμηνον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσειε
 Φασγάνῳ αἰῖας, ἢ ἐπεπλήνεί τύφας.

Βῆ ἣ θέων, μάλα δ' ὤκα Φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν
 Ἀγχι δ' ἱσήμενος ἔπα πῆρόεντα περὶ ἡύδα.

Ὡς πῆτερ, ἦδη τοὶ σῆκος οἶσω καὶ δύο δέρε,
 Καὶ κινέην εὐχαλκον ὅππ' κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Αὐτὸς τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
 Καὶ τῷ βυκόλῳ ἄλλα· τετάρχῃ δα γὰρ ἄμεινον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἴσε θέων, εἰώσω μοι ἀμύνεσθαι πᾶρ ὅισι,
 Μὴ μ' ἀποκινήσωσι θυράων μένον ἐόντα.

Ὡς Φάτο. Τηλέμαχος δὲ Φίλῳ ἐπεπέθετο πατρί.
 Βῆ δ' ἱμῆρα θάλαμόνδ' ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
 Ἐνθεν πύσσαρα μὲν σῆκε ἔξελε, δέρας τε δ' ὀκτὼ,
 Καὶ πύσσας κινέας χαλκήρεας ἱπποδαμείας.

Βῆ δὲ Φέρον, μάλα δ' ὤκα Φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 Αὐτὸς δὲ πρόπτεα ὡεῖ· ἥροϊ δὲσσι τοὶ χαλκόν·
 Ὡς δ' αὐτῶς τῷ δμῶϊ δυνέειν τεύχεα καλά·

Ἔσπευ δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα περικλομήτιν.
 Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμυνάσθ' ἔσαν ἰοὶ,
 Τόφρα μνηστῆρων ἓνα γ' αἰεὶ ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Βάλλε πτυσκόμηνος· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἔππῃον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἰσδύοντα ἀνακταί,
 Τόξον μὲν πρὸς στήθεσιν εὐσεθέος μεγάροιο
 Ἐκλινεν ἐσάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σῆκος θέτο τετραθέλυμνον·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 Ἰππῶριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἐνδύεν·
 Εἵλετο δ' ἄλκιμα δέρε δύω κεκορυμβήρα χαλκῶ.

Ὀρσοθύρῃ δὲ πῖς ἔσκεν εὐδμήτω ἐνὶ τοίχῳ·
 Ἀκρότατον δὲ παρ' ἔδον εὖσταθ' ἑὸς μεγάρῳ
 Ἦν ὁδὸς εἰς λαύρην, σαινίδες δ' ἔχον εὖ θ' ἀραρυῖαι·
 Τὼ δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθ' ἀνάγκη δῖον ὑφορβόν
 Ἐπεὶ τ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἷη γίνετ' ἐφορμή.
 Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν ἔπος πάντεσσι παύσασκων.

130

ὦ φίλοι, σὺν ἂν δῆ τις ἂν ὀρσοθύρην ἀναβαίῃ,
 καὶ εἴποι λαοῖσι· βοή δ' ὤκισσε γήροιο·
 Τῷ κε τάχ' ἔπος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοῖσά σαιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν.
 Οὕτως ἔς· Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
 Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ θ' ἀρχαλέον σῆμα λαύρης·
 καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκει ἀνὴρ ὅς' ἄλκιμος ἐστὶ
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὑμῖν τόλχε' ἐνεύκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμης· ἔδδον γὰρ (οἶομαι) ἐδὲ πη ἄλλη
 Τόλχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

135

140

ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμης Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάρῳ·
 εἷδεν δώδεκα μὲν σάκε' ἐξέλε, ποσσὶ δὲ δέσρα,
 καὶ τόσσας κινέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
 δὴ δ' ἱμῆραι, μάλα δ' ὄκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
 καὶ τότε Ὀδυσῆος λύτο γένεσσι καὶ φίλον ἦτορ,
 ὣς περ βαλλομένης ἰδὲ τόλχεα, χερσὶ δὲ δέσρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον·
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

145

150

Τηλέμαχ', ἦ μάλα δῆ τις ἐνὶ μεγάρῳσι γυναικῶν
 Νῶϊν ἐπιδρύνει πόλεμον κακόν, ἥε Μελανθίδης.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα.
 ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τότε γ' ἤμεροτον, (ἐδὲ τις ἄλλ' ἔστι)
 Αἴτιος) ὅς θαλάμοιο θύρῃ πυκινῶς ἀραρυῖαν
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαίε, θύρῃσι θ' ἰτίδες θαλάμοιο,
 καὶ φράσαι ἐτίς ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ παῖδε' ῥέζει,
 ἢ υἱὸς Δολίῳ Μελανθίδι, τὸν περ οἶω.

155

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

160

Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδ'· Μελάνθιος, αἰπὸλος αἰγῶν,
οἴσων τούχ'· ἀλά· νόησε δὲ δῖος ὕφορβος,
Αἴψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς εὐνῆα.

Διοχρῆς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
Κείνος δ' αὖτ' αἰδήλος ἀνὴρ ὃν οἴομεθ' αὐτῷ, 165
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
ἦ μιν δ' ἀποκτείνω, αἶ κεν κρείσσω γέ γ' ἥλωμαι,
ἦε σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας δ' ἀποτίσῃ
Πολλὰς, ὅσους ἔπος ἐμήσαιο τῷ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλ' Ὀδυσσεύς. 170
ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγῶνι
σχίστομεν ἐντοθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶντας·
Σφῶϊ δ' ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν,
Εἰς θάλαμον βαλέειν, σαινίδας δ' ἐκδῆσαι ὅπασθε·
Σειρῆν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῶν περὶ νῆαντες, 175
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαι, πέλασσι τε δοκοῖσιν,
ὣς κεν δητὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσῃ.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔ' μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπήνουν.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον λαθέτῃ δέ μιν ἐνδον εὐνῆα.
Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τούχ' ἐρεῦνα· 180
τῷ δ' ἔσαν ἐκάτερθε πρὸς σπυγμοῖσι μένοντες·
Εὖθ' ὑπὲρ ἔδον ἔβαινε Μελάνθιος αἰπὸλος αἰγῶν,
τῇ ἐτέρῃ μὲν χεὶρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ, γέρον, πεπαλαγμῆρον ἄλκι·
Λαέρτῳ ἥρωος, ὃ κ' ἐκείων φορέεσκε· 185
Δὴ τότε γ' ἦδη κείτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλιπτο ἱμάντων·
τῷ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἐλέτῃ, ἐρυσάν τε μιν εἴτω
Κερίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμῶ βάλον ἀχνύμῃον κῆρ.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμολογῆι δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποσρέψαντε Δαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν 190
τίος Λαέρτῳ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Σειρῆν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῶν περὶ νῆαντες,
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασσι τε δοκοῖσι.
Τὸν δ' Ἰπικερτομέων προσέφη, Εὐμαίε σὺ βῶτα.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτ' αὖ Φυλάξεις 195
Εὐνή

Εὐνὴ ἐνὶ μαλακῇ κατὰλέγμυρος, ὥς σε ἔοικεν·
 Οὐδὲ σε γ' ἡραγῆνεια παρ' Ωκεανοῖο ῥοαῶν
 Λήσῃ ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἠνίκ' ἀγανεύς
 Αἴγας μνηστῆρες δόμον κάτα δαῖτα πένασθ'.

Ὡς ὁ μὲν αὖτις λέλεκτο παθεὶς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ· 200
 Τῷ δ' ἔς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε Φαιήν,
 Βήτην εἰς Οδυσῆα δαΐφρονα, πικιλομήτιν.

Ενθα μένος πνέοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' ἔδῃ,
 Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοθε δόμων, πολέες τε καὶ ἑσθλοί.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη, 205
 Μέντορ, εἰδομένη, ἤμεν δέμας, ἥδε καὶ αὐδήν.
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, ἔ μῦθον ἔειπε.

Μέντορ, ἄμμιον δῖον, μῆστη δ' ἐτέρωιο Φίλοιο,
 Ὃς σ' ἀρατὰ ῥέεσκον· ὀμηλικὴ δέ μοι ἐστί.

Ὡς ἔφατ', οἷόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνῃ. 210
 Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὀμόκλεον ἐν μεγάροισι·
 Πρῶτος τῷ γ' ἐνένιπτε Δαμαστροίδης Ἀγέλαος.

Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσιν ὤρσι πεπίθησιν Οδυσσεὺς
 Μνηστῆρες μάχεσθαι, ἀμμιέμεναι δέ οἱ αὐτῶ· 215
 Ὡδὲ γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶον·

Ὅπως κεν τῆς κτεόμεν, πατέρ' ἥδ' ἐ καὶ υἱόν,
 Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἐπέεσσιν πεφύσσαι, οἷα μενοιναῖς
 Ἐρδειν ἐν μεγάροισι· σὺ δ' αὐτὰ κράτι τίσεις.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ, 220
 Κτήμαθ', ὅποσά τοι ἐστὶ τὰ τ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θυρήφει,
 Τοῖσιν Οδυσσεὺς μετ' ἀμίζομεν· ἔδὲ τοι ἦας
 Ζῶειν ἐν μεγάροισιν εἴσομεν, ἔδὲ θύραττας,
 Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεῦειν.

Ὡς Φάτ'. Ἀθηναίη δὲ χολώσασθαι κηρόθι μάλλον· 225
 Νέεσσαν δ' Οδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

Οὐκέτι σὶ γ', Οδυσσεύ, μένος ἐμπεδόν, ἔδὲ τις ἀλκή,
 Οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λυκωλένῃ εὐπατερεῇ
 Εἰνάετες Τρῶεςσιν ἐμάρναο νωλεμέσ' αἰεὶ
 Πολλὰς δ' ἀνδρας ἐπέφνες ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 Σὴ δ' ἦλ' ἄλλω βελῇ Πελάμῃ πόλις εὐρυάγχα. 230

Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἰκάνεις,
 Ἄντα μνηστῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 Ἀλλ' ἄγε δέυρο, πέπον, παρ' ἐμὶ ἵστασθαι, καὶ ἰδεῖν ἔργον,
 Ὄφρ' εἰδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας δόποινεν.

235

Ἡ ῥα· καὶ ἔγω πάγχυ δίδωμι ἑτεραλκεία νίκην,
 Ἀλλ' ἐτ' ἄρα δένεός τε καὶ ἀλκῆς περὶ κτερίων,
 Ἡ μὲν Ὀδυσσεύς, ἡ δ' ἰοὺ κυδαλίμοιο.

Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 Ἔζετ' ἀναΐξασσα, χελιδόνι ἰκέλη ἄντην.

240

Μνηστῆρας δ' ὥττινε Δαμασπρίδης Ἀγέλαος,
 Εὐρύνομος τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπόλεμος τε,
 Πεισανδρὸς τε Πολυκτερίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
 Οἱ γὰρ μνηστῆρων δρετὴ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
 Ὅσοι ἐτ' ἔζων, περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο·
 Τῆς δ' ἤδη ἐδάμασσε βίος καὶ παρφύες ἰοί.

245

Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν ἔπος πάντεσσι παφάσκων.

ὦ Φίλοι, ἤδη γήσθ' ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀπλήξ·
 Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμάτα εἰπών·
 Οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θυρήσι.

250

Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δέρεα μακρὰ·
 Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσασθαι, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 Δάη Ὀδυσῆα βλήσας, καὶ κῦδος δρέεσθαι
 Τῶν δ' ἄλλων ἔκ κῆδος, ἐπὶν ἔτος γε πέσῃσιν.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευσεν,
 Ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

255

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθέος μεγάροιο
 Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θυρὴν πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 Ἀλλ' ἔν τ' οἴχῳ μελίη πῶσε χαλκοβαρεῖα.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ δέρεατ' ἀλεύαντο μνηστῆρων,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

260

ὦ Φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἵποιμι καὶ ἄμμι
 Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσασθαι, οἱ μεμασιν
 Ἡμέας ἐξαναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξεια δέρεα,

265

Ἄντα

Ἄντι τιτυσκόμοιο· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
 Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλάϊον ᾗ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ·
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶς ἔλον ἄσπετον ὁδᾶς.

Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροισι μυχόνδε·
 Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.

270

Αὐτίς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὄξέα δῆρα,
 Ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσα θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σαθρὸν εὖσα θεός· μεγάροιο
 Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θυρὴν πυκινῶς ἀραρυῖαν·

275

Ἄλλῃ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πᾶσι χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδαν δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 Λίγδην, ἄκρῳ δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὐμαίον ὑπὲρ σάκος ἔγχρ' μακρῷ
 ὦμον ἐπέχραψεν· τὸ δ' ὑπὲρ πλάτη, πίπτει δ' ἔραζε.

280

Τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὄξέα δῆρα.

Εὐθ' αὐτ' Εὐρυδάμανθα βάλε πολίπρηνος Ὀδυσσεύς,

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·

Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ

285

Βεβλήκει πρὸς γῆθ'· ἐπ' ἀχώμενος δὲ προσοῦδα.

ὦ πολυφροσίνη φιλοκέρταμε, μή ποτε πάμπαν

εἶκων ἀφραδὴς, μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι

μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολλοὶ φέρτεροί εἰσι.

Τῆτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινίον, ὃν ποτ' ἔδωκας

290

Ἀντιφῶν Ὀδυσῆϊ δῶμον κατ' ἀλγίσσοντι.

Ἡ γὰρ βοῶν ἐλίκων ἐπιβυκόλῃ· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

οὔτα Δαμαστρίδην αὐτοχρῆδον ἔγχρ' μακρῷ.

Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκρῆτον ἔτα

Δαρὶ μέσον κενεῶνα, Δία πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·

295

ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

Δὴ τότε Ἀθηναίη Φηισίμβροτον αἰγὶδ' ἀνέσχευ

Ἰφιδάμην ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπλοίγηθεν.

Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὥς ἀγελαῖαι,

τὰς μὲν τ' αἰόλος οἴστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν

300

Ωρη

Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡμάτα μακρὰ πέλονται.
 Οἱ δ', ὥς αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχῆλαι,
 Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
 Ταί μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώσσεσθαι ἵενται,
 Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκασιν ἐπάλμενοι· ἔδ' ἐτις ἀλκῇ
 Γίνεται ἔδ' Φυγῇ· χαίρεσι δέ τ' ἀνέρες ἄρρη·
 Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσύμενοι κατὰ δῶμα
 Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ ζόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς,
 Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπιν αἵματι θῦεν.
 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσύμενος λάβε γένων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεια πτερόεντα προσήδα.

305

310

Γενῆμ' ὅ σ' Ὀδυσσεύ· σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέησον.
 Οὐ γάρ πω τινὰ φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 Εἶπ' ἐν, ἔδ' ἐτι, ῥέζαι ἀπαύδαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλης
 Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 Ἀλλὰ μοι ἔπειθ' ὅλο κακῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεο δ'·
 Τῷ καὶ ἀπαυδαλίῃσιν ἀεικέα πόντον ἐπάσπον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυοσκόῳ, ἔδ' ἐν ἐργῶς,
 Κεῖσομαι· ὥς σὺκ' ἐστὶ χάρις μετέπειθ' εὐεργέων.

315

325

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.
 Εἰ μὲν δὴ μὲν τοῖσι θυοσκός εὐχεαι εἶναι,
 Πολλάκι περ μέλλεις δέξμεναι ἐν μεγάροισι,
 Τηλὲς ἐμοὶ νόστιο τέλος γλυκεροῖο ἡμέας.
 Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπείδω, καὶ τέκνα τεκέας·
 Τῷ σὺκ' ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύροισα.

320

330

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἕϊφος εἴλετο χεῖρὶ παχέῃ
 Κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος δ' ἀποπρόεηκε χαμᾶζε
 Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
 Φθελτομύχ' δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 Τερπιάδης δέ τ' αἰοῖδος ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
 Φήμιος, ὅς ῥ' ἦειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη
 Ἔσθ' ἐν χεῖρεσσι ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 Ἀγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
 Ἡ σὺκ' ὅδ' ἐμεγάραιο, Διὸς μεγάλῃσιν ἐπὶ βαμνόν
 Ερκεῖς ἵζοιτο τετυγμύρον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ

335

Λαέρτης

Λαέρτης Οδυσσεύς τε βοῶν ἔπι μηρὶ ἔκαιον,

Ἡ γένων λίσσεται προσαΐζας Οδυσῆα.

Ὡδὲ δὲ οἱ Φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι,

Γένων ἄφασθα Λαερτιάδῃ Οδυσῆϊ.

Ἡ τοι ὁ Φόρμιγχα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε

Μεσσηγύς κρητῆρος ἰδὲ θρόνα δρυροήλα·

Αὐτὸς δ' αὖτ' Οδυσῆα προσαΐζας λάβε γένων,

Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Γυνῆμ' σ' Οδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον·

Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοῖδον

Πέφνης, ὅτε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰεῖδω.

Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας

Παντοίας ἐνέφυσεν· εἰκα δέ τοι πρᾶξειν

Ὡς θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσται.

Καί κεν Τηλέμαχος τίδε γ' εἴποι, σὺς φίλος υἱός,

Ὡς ἐγὼ ἔπι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, ἔδδ' χατίζων,

Πωλδύμῳ μνηστῆρσιν αἰεσόμενος μὲν δαΐτας,

Ἀλλὰ πολὺ πλεόνες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἤκασ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,

Αἶψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγυς ἐόντα.

Ἰχέο, μηδὲ τι τέτον ἀνάτιον ἔσται χαλκῷ·

Καὶ κήρυκα μέδοντα σῴωσμεν, ὅς μιν αἰεὶ

Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παῖδος ἐόντος·

Εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε φιλοίτιος, ἥε συβώτης,

Ἡέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρνομήνῳ κατὰ δῶμα.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἤκασε Μεδῶν πεπνυμένος εἰδώς.

Πεπνυώς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δ' ἔδερμα

Ἐσθ βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν·

Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδινε βοέην·

Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐζας λάβε γένων,

Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ Φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ· σὺ δ' ἰχέο, εἰπέ δ' πατρὶ

Μὴ με περὶ δένεων δηλήσεται ὄξεί χαλκῷ,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔκειρον

Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι ἔδδ' ἐτίον.

Τὸν δ' Ἰημεϊθήσας προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.
 Θάρσ', ἐπειδὴ σ' ἔσται ἐρύσσαιτο καὶ ἐσαΐωσεν,
 Ὄφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἰπῆσθα καὶ ἄλλω,
 Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.

Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἐξεσθ' εὐραζε

375

Ἐκ φόνος εἰς αὐλήν, σὺ τε καὶ πολύφημος αἰοιδός,
 Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πνήσομαι ὅτιέο με χεῖρ.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἔξω βήτην μέγαροιο κίοντες.

Ἐξέσθην δ' ἄρα τῶγε Δῖος μεγάλας ποτὶ βωμόν,

Πάντοσε παπῆαινοντε, φόνον πελοδεγμύω αἰεῖ.

380

Πάπηνεν δ' Ὀδυσσεύς καθ' ἐὼν δόμον, ἔτις ἔτ' ἀνδρῶν

Ζωὸς ἱποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Τὸς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κοινήσι

Πεπληῶτας· πολλὰς ὥστ' ἰχθύας, ἔσθ' ἀλιῆς

Κοῖλον ἐς αἶμαλόν πολὺς ἐκποθε θαλάσσης

385

Δικτύω ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δὲ τε πάντες

Κύμαθ' ἄλως πλέοντες ὅππ' ψαμάθοισι κέχυνται,

Τῶν μὲν τ' ἥελιος φαέθων ἐξέλετο θυμόν·

Ὡς ποτ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.

Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

390

Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,

Ὄφρα ἔπος εἰποιμι τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν.

Ὡς φάτο. Τηλέμαχος ὃ φίλῳ ἐπεπέθειο πατρί·

Κινήσας δὲ θυρῶν, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.

Δεῦρο δὴ ὄρσο, χεῖρ παλαιγνῆς, ἥτε γυναικῶν

395

Δμωῶων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·

Ἐρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὅφρα τι εἴπῃ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπτερος ἐπλετο μῦθος.

Ὡίξεν δὲ θυρας μεγάρων εὐ ναιετιόντων·

Βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνδεν·

400

Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμύθοισι νέκυσιν,

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμύρον· ὥς τε λέοντα,

Ὅς ῥά τε βεβρωκὸς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,

Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν

Αἵματόεντα πέλε· δεινὸς δ' εἰς ὥπτα ἰδέσθαι·

405

Ὡς

ὣς Ὀδυσσεύς πεπαλάακτο πόδας ἔχειρας ὑπερθεν.

Ἡ δ' ὥς ἔννεκυσ τε, καὶ ἄσπετον εἶσιδεν αἶμα,

Ἰηυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἔπει μέγα εἶσιδεν ἔργον·

ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρυκε, καὶ ἔχευεν ἱερμήην περ·

καὶ μιν Φωνήσας ἔπαι πέρροντα προσήυδα. 410

Ὡς θυμῷ γρηῷ χαῖρε, ἔῃχεο, μήδ' ὀλόλυξε·

οὐχ' ὅση καταμήροισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάαδαι.

Τῆς δὲ δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ χέτλια ἔργα·

οὔτινα γὰρ τίεσκον δῖπληθονίων ἀνδρῶπων,

οὐ κακόν, ἔδδ' ἐμὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκητο. 415

Τῷ καὶ ἀπαδαλίῃσιν αἰκέα πώτμον ἐπέσπον.

ἀλλ' ἄγε, μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,

αἱ τὲ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιταῖς εἰσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.

τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείῃ καταλέξω. 420

Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες

Δμῳαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,

εἰρήν τε ζαίνειν, καὶ δαλοσύνης ἀνέχεσθαι·

τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδέης ἐπέευσαν,

οὐτ' ἐμὲ τίεσσι, ἔτ' αὐτῶν Πύρρον Πύρρον. 425

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέχετο, ἔδδ' ἐ μήτηρ

σημαίνειν ἑάσκειν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλέονηα,

εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς. 430

μήπω τίωδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδ' εἰπέ γυναιξίν

ἐλθέμεν αἱ περ πρόσθεν αἰκέα μηχανόωντο.

ὣς ἄρ' ἔφη. γρηῷς δὲ δι' ἑκ μεγάροιο βεβήκει,

ἀγγελίσσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βυκόλον, ἠδὲ συῶτιν, 435

εἰς ἐκαλεοσάμενος, ἔπαι πέρροντα προσήυδα.

ἀρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωγε γυναικας·

αὐτὰρ ἔπειτα θρόνας πακαλλέας, ἠδὲ τραπέζας

ἴδατι καὶ ἀπόγγρσι πολυτρήτοισι καθαίρειν

αὐτὰρ ἐπὶν δὴ πάντα δόμον καθαρομήσοιτε, 440

Δμῶας ἔξαγαγόντες εὖσε θεός μεγάροιο,
 Μεσσηγύς τε θόλῃ καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς
 Θεινέμβρυα ξίφεσιν πανυήκεσιν, εἰσέκε πασῶν
 Ψυχὰς ἔξαφελοῖσθε, καὶ ἐκλεάθουσιν Ἀφροδίτης,
 Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσχονθ' ὅτε λάθῃ.

445

Ὡς ἔφαθ'. αἱ δ' ἡ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 Αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 Πρῶτα μὲν ἔν νεκυας φόρεον κατατεθνεώτας,
 Καθ' δ' ἄρ' ὑπ' αἰθήρῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
 Ἀλλήλησιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δὲ Ὀδυσσεύς
 Αὐτὸς ἐπιπέρχων· παῖ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας
 ὕδατι καὶ ἀπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βεκέλος, ἠδὲ συβώτης,
 Λίφροισιν δάπεδον παῖκα ποιητοῖο δόμοιο

450

455

εὖον· παῖ δ' ἐφόρεον δμῶα, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 Δμῶας ἔξαγαγόντες εὖσε θεός μεγάροιο,
 Μεσσηγύς τε θόλῃ καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 Εἴλεον ἐν σέει, ὅθεν ἔπως ἦεν ἀλύξαι·
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπτυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.

460

Μὴ μὲν δὴ καθαῖρῶ θανάτῳ δαπὶ θυμὸν ἐλοίμην
 Τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
 Μητέρι δ' ἡμετέρῃ, πῶρ' αὖτε μνηστῆρσιν ἱαυον.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ πρῶσμα νεὸς κυανοπρώροιο
 Κίονος ἔξ' αἶψας μεγάλης, περιβάλλε θόλοιο,
 Τυφὸς ἐπεντανύσας, μή τις ποῖν ἔδρας ἱκῆται.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι πανυσιπτεροί, ἢ πέλειαι,
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐσῆκε ἐνὶ θάμνῳ,
 Αὐλὴν ἐπέμβρυα, συγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτ' ὅθι
 Ὡς αἰγ' ἐξέτης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκτιζαὶ θάνοιν.

465

470

Ἠσπαιρον δὲ πόδες μινυνθά περ, ἔτι μάλα δὴν.
 Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πτόθυρόν τε ἔς αὐλήν.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ρῖνας τε, καὶ ἔατα πηλεί χαλκῶ

475

Τάμνον

Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὦμά δάσαια,
Χεῖράς τ', ἥδε πόδας κῆπτον, κεκοητότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἄποινι φάμην· χεῖράς τε πόδας τε,
Εἰς Οδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλῳ τροφὸν Εὐρύκλειαν. 480

Οἷσε θέειον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
Οφρα θεείωσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ελθέῖν ἐνθάδ' ἀνωχθὶ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν·
Πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεαθ'.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια. 485

Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Ἀλλ' ἄγε, πῖ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνέικω·

Μῆδ' ἔτω ράκεσιν πεπυκασμῆος εὐρέας ὤμους

Εξαθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Οδυσσεύς. 490

Πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γηέωδω.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶθήσε Φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·

Ηνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Οδυσσεύς

Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καλὰ Οδυσῆος, 495

Ἀγχιέεσσα γυναῖξιν, καὶ ὄτρυνέεσσα νέεαθ'·

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι.

Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Οδυσῆα,

Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους,

Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρδ' 500

Κλαυθμῷ καὶ συναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Α Ναυηελισμός Οδυσσεύς πρὸς τὴν γυναῖκα, ἑ τῶν ἑ πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσας, καὶ Οδυσσεύς καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἐξοδῶ.

Α Λ Λ Η.

Ψὶ δ' ἀναγνώριζει πόσιν ὅν ποτε Πηνελόπεια.

Πρὺς δ' εἰς ὑπερῶν ἀνεβήσαιο καυχχαλόωσαι,
Δεσποίνῃ ἐρέσσαι φίλον πόσιν ἐνδον ἔοντα.
Γέναϊα δ' ἐρρώσαιντο, πόδες δ' ὑπερμταίνοντο
Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Εγχεο Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
Οφθαλμοῖσι ποῖσι τὰ τ' ἔλδαι ἡμάτα πάντα·
Ἥλθ' Οδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται ὅφρα περ ἔλθῶν
Μνηστῆρας δ' ἐκτείνεν ἀγήνορας, οἳ δ' εὖ οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Πηνελόπεια.
Μαῖα φίλη, μάρρην σε θεοὶ θέσαν οἵτε δυνάμει
Αφρονα ποιῆσαι, καὶ δῖαφρονά περ μάλ' ἔοντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σιοφροσύνης ἐπέδωκεν
Οἱ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσήμεν ἦδα.
Τιτῆ με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρέχ' ἐρέσσαι; καὶ ἐξ ὑπὸ μ' ἀνεγείρεις
Ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδωκε φίλα βλέφαρ ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοῖόνδε κατέδραμον, ἐξ ἧ Οδυσσεύς
Ωχετ' ἐποφύμμος κακοῖλιον σὸν ὀνομασῆν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατέβηθι, καὶ ἄψ' ἔρχε μέγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλῃ γε γυναικῶν αἰ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθῶσ' ἡγήσει, καὶ ἐξ ὑπὸ μ' ἀνεγείρει,
Τῷ κε τάχα συγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὐτὶς ἔσω μεγάρων σέ δὲ τῶτό γε γῆρας ὀνήσθαι.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.

25
Οὕτως

οὔτι σε λαβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τι
 ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
 ὁ ξείνῳ, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.
 Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἑόντα,
 ἀλλὰ σιοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἐκείθεν,
 ὦφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίῃν ὑπερβυρόεντων.

30

ὣς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ δῶπ' ἐκτετατο θορόσσι
 Γρηῖ πεπλήχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μάϊα φίλη, νημερτὲς ἐνίπτε,
 εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
 Μῆνος ἐὼν, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμμενον.

35

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.

οὐκ ἴδον, εἰ πυθόμην, ἀλλὰ γόνον οἶον ἄκρον
 κτεινομένων· ἡμεῖς ἢ μυχῶν ἱελάμων εὐπλήκτων
 ἡμεῖς ἀτυζόμεναι, σαινίδες δ' ἔχον εὖ δαρυῖα·
 πρὶν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο καλέσας
 Τηλέμαχος· τὴν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσιν
 ἐσκόψ· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἔδρας ἔχοντες,
 κείατ' ἐπ' ἀλληλοισιν ἰδῶσσι καὶ θυμὸν ἰάνης
 αἵματι καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένων, ὥς τε λέοντα.

40

Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐν αὐλῇσι θύρῃσιν
 ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεεῖσθαι περικαλλές,
 πῦρ μέγα κειάμεν· σὲ δὲ με προέηκε καλέσσαι.

45

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ὀπιθῇτον
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτο, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποθε.

Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὖρε δὲ καὶ σέ,
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπέρ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες, σὺν πάντας ἐπίσσιτο ὦ ἐνὶ οἴκῳ.

50

55

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε παρὶφρων Πηνελόπεια.

Μάϊα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχσο καυχалоώσῃ·
 οἶσθα γὰρ ὡς κ' ἀπαγασὺς ἐνὶ μεγάροισι φανέη

60

Πᾶσι

Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ ἡεῖ, τὸν τεκόμεσθαι.
 Ἀλλ' ὅκ' ἐὼδ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγῶνους,
 ὧς ἔριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
 Οὔτινα ἦδ' τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸν, εἴδ' ἐμὲν ἐὼδ' ὅλον, ὅτις σφέας εἰσαφίχεται·
 Τῷ δ' ἀπαοθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
 ὦλεσε τηλοῦ νόσον Ἀχαιῶδες, ὤλετο δ' αὐτός.

65

Τὴν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
 Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Ἡ πόσιν ἐνδον ἔοντα παρ' ἐσχάρῃ, ἔπ' ἔφησθα
 Οἴκαδ' ἐλδύσεσθ; θυμὸς δέ τι αἰὲν ἄπιστος.
 Ἀλλ' ἄγε, τοι καὶ σῆμα δειφραδὲς ἄλλό τι εἴπω·
 Οὐλήν, τίω πότε μιν σὺς ἤλασε λυκῶ ὀδόνῃ,
 Τίω δατονίζουσα φρασάμεν· ἔθελον δέ σοι αὐτὴ
 εἰπόμεν· ἀλλὰ με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
 Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυιδρώεσι νόοιο.

70

75

Ἀλλ' ἔπει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περὶ δώσομαι αὐτῆς,
 Αἰ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖνά μ' οἰκτίσῃ ὀλέθρῳ.

Τὴν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα περὶ φρων Πηνελόπεια.
 Μαῖα Φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰετρεπείων
 Δῆνεα ἐρύσθ, μάλα περ πολυιδρὼν ἐῴσαν·
 Ἀλλ' ἐμπης ἴομεν μὲν παῖδ' ἐμόν, ὅφρα ἴδωμαι
 Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας· ἦδ' ὅς ἐπεφνεν.

80

Ὡς φάμην, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὦρμαιν', ἢ ἀπὸνδύθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,
 Ἡ παρστῆσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβῶσα.
 Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἐδόν,
 Εἶζεν ἔπειτ' Οδυσσεὺς ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 Τοίχεα τῷ ἐτέρῳ· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
 Ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος εἴ τι μιν εἴποι
 Ἰφθίμη παρὰ κοίλῃς, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἡ δ' ἄνευ δῖω ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανε.
 Οὐδ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπίῳ εἰσίδεσκεν,
 Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χερσὶν ἑματ' ἐχούσῃ.

85

90

95

Τηλέμα-

Τηλέμαχος δ' ἐνὲνιππεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' ἔτω πατὴρ νοσφίζεαι, ἔδδ' παρ' αὐτὸν
Εὐρομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, ἔδδ' μεταλλάς;
Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδ' γυνὴ τετλήοτι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσάκη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ελθοὶ ἐεικοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στυγερτέρῃ ἐστὶ λίθοιο.

100

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περὶφρων Πηνελόπεια.
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθ' δύναμαι ἔπος, ἔδδ' ἐρέεσθ',
οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθ' ἐναντίον· εἰ δ' ἔτεον δὴ
Ες Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεταί, ἥ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λαῖον· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν
Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.

105

110

ὣς φάτο. μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀῖψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τηλέμαχ', ἥτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν εἶσπον
Πειράζειν ἐμέθεν· τίχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον
Νῦν δ' ὅτι ρυπῶ, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἴμαι,
Τᾶνεκ' ἀλμιάζει με, καὶ ἔπω Φησὶ τὸν εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζόμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γήηται·
καὶ γάρ τις θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ὦ, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοοσητῆρες ὅπωςω,
φεύγῃ, πῆγς τε πορολιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλης ἀπέκταμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι
Κέρων ἐν Ἰθάκῃ τῷ σε φράζεσθ' ἄνωγα.

115

120

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα.
Αὐτὸς πάντ' ἄγε λεῦσσε, πατέρ Φίλει· σὴν γὰρ ἀρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνδράποισι φάσ' ἔμμεναι· ἔδδ' κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσσει καταδνητῶν ἀνδρώπων.
Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἐφόμεθ', ἔδδ' τι Φημί
Ἀλκῆς δαδῆσεσθ', ὅση δύναμὶς γε πάρεστι.

125

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·

130

U u

Πρώτα

Πρῶτα μὲν ἄρ' λῆσασθε, καὶ ἀμφιέσσιθε χιτῶνας,
 Δμῶας τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι·
 Αὐτὰρ θεῖος αἰοῖδος, ἔχων φόρμιγγα λιγυῖαν
 Ἡμῖν ἡγέσθω φιλοπαύγμονος ὀρχηθμοῖο,
 Ως κέν τις φαίη γάμον ἐμμελῆ, ἔκτος ἀκῶν,
 Ἡ ἀν' ὁδὸν σείχων, ἣ οἱ παλαιαῖταισιν·
 Μὴ παρότε κλέος εὐρὺ φόνος κατὰ ἄστυ γήηται
 Ἀνδρῶν μνηστέρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθόμεν ἔξω
 Ἀχρὸν εἰς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 φερασόμεθ' ὅ, τι κε κέρδος Ολύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

135

140

Ως ἐφαθ'. οἱ δ' ἄρα ἔ' μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπύθοντο.
 Πρῶτα μὲν ἔν λῶσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
 Οπλιδεν ἣ γυμναῖκες· ὁ δ' ἔειπε θεῖος αἰοῖδος
 φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ᾤρσεν
 Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
 Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα παρῖστανάχιζετο πᾶσιν
 Ἀνδρῶν παίζοντων, καλλιζώνων τε γυμνακῶν·
 Ωδὲ δὲ τις εἶπσκε δόμων ἐκποθεν ἀκῶν.

145

Ἡ μάλα δὴ τις ἔημε πολυμνήσῃ βασιλείαν·
 Σχετλίη, ἔδ' ἔτλη πόσιος ἔ' κερδίοιο
 Εἵρυσθ' μέγα δῶμα Δαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκοιτο.

150

Ως ἄρα τις εἶπσκε· τὰ δ' ἔκ' ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 Αὐτὰρ Οδυσῆα μεγάλῃτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμῃ ταμίῃ λῶσεν, καὶ χερσὶν ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα.
 Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
 Μείζονά τ' εἰσδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητι
 Οὔλας ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἀνθὶ ὁμοίας.
 Ως δ' ὅτε τις χρυσὸν παρῖχάεταί δ' ἐγγύρῳ ἀνὴρ
 Ἴδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Τέχνῳ παντοίῃν, χαρίεντα δὲ ἔργα τελέει·
 Ως μὲν τῷ παρῖχάε χάριν κεφαλῇ τε ἔ' ὤμοις.
 Ἐκ δ' ἀσπεμίνθ' βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοίῃ·
 Ἀψ' δ' αὐτὶς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἐνδεν ἀνέστη,
 Ἀντίον ἥς ἀλόχῃ· καὶ μιν παρὸς μῦθον εἶπε.

155

160

165

Δαίμο-

Δαιμόνη, περὶ σὶ γε γυναικῶν θηλυτεράων
 Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ολύμπια δώματ' ἔχοντες·
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 Ἀνδρὸς ἀφεςαῖη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐκκοσῶν ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.

170

Ἀλλ' ἄγε μοι, μάϊα, σῶρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 Λέξομαι· ἢ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.

Δαιμόνι, ἔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, ἔδ' ἀφ' ἑρρίζω,
 Οὐδὲ λίην ἄραμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἦσθα
 Ἐξ Ἰθάκης ὅππῃ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·

175

Ἀλλ' ἄγε, οἱ σῶρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 Ἐκτὸς εὖσταθὲς θαλάμῳ, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίῃ·
 Ἐνθά οἱ ἐκθῆσθαι πυκινὸν λέχος, ἐμβαλετ' εὐνήν,
 Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα.

180

ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος παρωμυῖη· αὐτὰρ Οδυσσεύς
 Οχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' εἰδύαν.

ὦ γύναι, ἢ μάλα τῷτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.

Τίς δέ μοι ἄλλοτε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 Καὶ μάλ' ὀπισθαμύων, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 Πηϊδίῳ ἐθέλων θῆτ' ἄλλη ἐνὶ χώρῃ.

185

Ἀνδρῶν δ' ἔκ' ἂν τις ζῶος βροτὸς, ἔδ' ἔμ' ἠδ' ὧν,
 Ρῆα μετοχλίσσεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 Ἐν λέχῃ ἀσκητῶ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, ἔδ' ἐτις ἄλλ' ὅς.

Θάμνος ἔφυ τανυφύλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς,

190

Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἥύτε κίων·
 Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θαλάμον δέμον, ὅφρ' ἐτέλεσσα
 Πυκινῆς λιθάδεσσιν, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·

Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς δραρυμὰς·
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκρυψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·

195

Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης παροπαμῶν ἀμφέξεσσι χαλκῷ

Εὖ καὶ ὀπισθαμύων, καὶ ὅππῃ σταθμὴν ἴδυα,

Ἑρμῖν ἀσκήσας· τέτρενα δὲ πάντα τερέτρεν.

Ἐκ δὲ τῷ ἀρχόμυτος λέχος ἔχρον, ὅφρ' ἐτέλεσσα,

200

Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλεφάντι·

Εκ δ' ἐπάνυσα ἱμάντα βοὸς Φοίνικι Φαινόν.
 Οὕτω τοι τόδε σῆμα πφαύσκομαι· ἐδὲ π οἶδα
 Εἴ μοι ἐτ' ἐμπεδόν ἐστι, γυνάη, λέχος, ἢ τις ἤδη
 Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε ταμῶν ἱσὸν πυθμέν' ἐλαίης.

Ὡς Φάτο. τ' δ' αὐτὰ λύτο γένεα ἔ φίλον ἦτορ
 Σήματ' ἀναγνῶσθαι τὰ οἱ ἐμπεδα πέφραδ' Οδυσσεύς.
 Δακρύουσαι δ' ἔπειτα ἱγὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Δειρὴ βάλλ' Οδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσήδα.

Μῆ μοι, Οδυσσεύ, σκύζευ, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλιστ'
 Ἀνθρώπων πένυσσο· θεοὶ δ' ὅπασον οἷζυν,
 Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μύροντε
 Ἡβης παρπλῦσαι, καὶ γήρας ἔδον ἱκέσθαι.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,
 Οὐνεκά σ' ἔ, τοπῶτον ἐπεὶ ἴδον, ὦδ' ἀγάπησσι.

Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Φίλοισιν
 Ἐρρίχθαι, μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 Ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ καὶ κέρδεα βελεύουσιν.

Οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ελένη Διὸς ἐκγεγαῖα
 Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη Φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 Εἰ ἤδη ὁ μιν αὐτὶς ἀρήιοι ἦες Ἀχαιῶν

Ἀξέμεναι οἰκόνδε Φίλην ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 Τίω δ' ἦτοι ρέζαι θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰεκές·
 Τίω δ' ἄτιω ἔ πρόοθεν ἐὼ ἐγκάθετο θυμῷ
 Λυρῆν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
 Εὐνῆς ἡμετέρης, τίω ἔ βροτὸς ἄλλος ὁπώπῃ,
 Ἀλλ' οἷοι σὺ τ' ἐγώ τε, ἔ ἀμφίπολος μία μῆνη
 Ἀκτοῖς, (ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἐτι δέυρο κίεση,
 Ἡ νῶϊν ἐρύτο θυράς περικινῶ θαλάμοιο)

Πείθεις δὴ μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.

Ὡς Φάτο. τῷ δ' ἐτι μᾶλλον ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο·
 Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὴ εἰδύαν.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομήροισι φανείη,
 Ὡντε Ποσειδάων ἐνέργεα νῆϊ ἐνὶ πόντῳ
 Ραῖσιν ἐπειρομήνῃν ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ,

205

210

215

220

225

230

235

Παῦροι

Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολίης ἀλὸς ἡπειρόνδε
 Νηχοῖμυροι, πολλή γ' περὶ χροὶ τέτροφεν ἄλμη,
 Αἰσάσιοι δ' ἐπέσαν γαίης, κακότητε φυγόντες·
 ὣς ἄρα τῇ ἀσπασὸς ἔλυ πόσις εἰσορώσῃ
 Δείρης δ' ἔπω πάνπαν ἀφίετο πῆχυν λάκκῳ. 240
 Καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδόδακτυλος ἥως,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν χέειν, ἥν δ' αὖτε
 ῥύσαιτ' ἐπ' Ωκεανῷ χρυσόθρονον, ἔδ' ἔα ἵππας
 Ζεύγνυοθ' ὠκύποδας, φάος ἀνδρώποσι φέροντας, 245
 Λάμπον καὶ φαέθονθ', οἷτ' ἥν πῶλοι ἄγασσι.
 Καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.

ὦ γυναῖ, ἔ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἤλθμεν, ἀλλ' ἐτ' ὀπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
 Πολλὸς ἔ χαλεπός, τὸν ἐμε χρεὶ πάντα τελέεσθαι. 250
 ὣς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαο,
 Ἡματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον αἰδὸς εἴσω,
 Νόστον ἐταίροισιν διζήμενθ', ἡδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἔρχεο, λέκτρον δ' ἴαμεν, γυναῖ, ὅφρα καὶ ἡδὴ
 ἱππῶ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντε. 255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Εὐνὴ μὲν δὴ σὶ γε τότε ἔσεται ὅππότε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλης· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ πόησαν ἱκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμητον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260
 Εἰπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν (οἶώ)
 Πάσσομαι· αὐτίκα δ' ἐς δαήμεναι ἔτι χέρεον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς.
 Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέσθαι κελεύεις
 Εἶπες; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, ἔδ' ἵππεύσω· 265
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· ἔδδ' ἡδ' αὐτὸς
 Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀνωγεν
 ἔλθειν, ἐν χείρεσσι ἔχοντ' εὐήρες ἑρετμόν,
 Εἶσθε δ' αὖ ἀφίκωμαι οἱ σὲκ ἴσασι θάλασσαν
 Ἀνέρας, ἔδδ' ἔ' ἄλλοισι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδωκιν, 270
 Οὐδ'

Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσοισι νέας Φοινικηπαρήας,
 Οὐδ' εὐρὲς ἑρετμά, τά τε πέρα νηυσὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς· (ἰδὲ σε κούτω)
 Οππότε κεν δῆ μοι ἑυμβλήμῃος ἄλλος ὁδίτης
 Φῆη ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἑρετμόν,
 Εἶρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Ἀρνειον, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 Οἰκαδ' ὀποσεῖχεν, ἔρδειν θ' ἱεράς ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ ἕρανόν εὐρὺν ἔχουσι,
 Πᾶσι μάλ' ἔξέτης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ
 Ἀβλήχρως μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 Γῆρα ὑπὶ λιπαρῷ δρημύον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Ολῆιοι ἔσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περὶ φρων Πηνελόπεια.
 Εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 Ελπυρῇ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσειδθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον·
 Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμῃ τε, ἰδὲ τροφὸς, ἔντυον εὐνήν
 Ἐδῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπυρμύων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 Γρῆυς μὲν κέεσαι, πάλιν οἰκνὸνδε βεβήκη.
 Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμηπύλος ἡγεμόνδεν
 Ερχομύροισι λέχοςδε, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσι·
 Ἐς θαλάμον δ' ἀγαγῶσι, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
 Ἀσπασιοὶ λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βακέλος, ἡδὲ συβώτης,
 Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν ἧ γυναῖκας·
 Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μεγάρα σκιοέντα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἔν Φιλοτήτος ἐπαρπήτιν ἑρατεινῆς,
 Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Ἡ μὲν ὅς ἐν μενάρροισιν ἀνέχετο διὰ γυναϊκῶν,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσορῶσ' αἰσθηλὸν ὅμιλον,
 Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἵφια μῆλα,
 Ἐσφαζον, πολλὸς δὲ πώϊδων ἡφύσσετο αἶνθ'·

Αὐτὰρ ὁ Διοχῆς Ὀδυσσεύς, ὅσσι κῆδ' ἔθηκε
 Ἀνθρώποις, ὅσ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησε,
 Πάντ' ἔλεγ'· ἣ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκασσ', ἐδὲ οἱ ὕπνῳ
 Πίπην Ἰπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
 ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίχονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα 310
 Ἠλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν τῷεραν ἄρσραν.
 Ἡδ' ὅσσι Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσαστο ποιήν
 Ἰφθίμων ἐπάρων, ἐς ἥσθιν, ἐδ' ἐλέαιρεν.
 Ἡδ' εἰς Αἰόλον ἵκεθ', ὃ μιν πρόσφρων ὑπέδεκτο,
 Καὶ πέμπ'· ἐδὲ πῶ αἰοῦ Φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθ 315
 Ἠλυ, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπύσασα Δύελλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα.
 Ἡδ' ὡς τηλέπυλον Λαιρρυγονίῳ ἀφίκανεν,
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἐταῖρας
 Πάντας· Ὀδυσσεύς δ' οἷος ὑπέκφυγε νῆι μελαίνῃ. 320
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε.
 Ἡδ' ὡς αἰδέω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
 Ψυχῇ χρησόμην· ὀφθαλμοῖσιν Τειρεσίῃ
 Νῆϊ πολυκλήϊδι, καὶ εἶπιδε πάντας ἐταῖρας,
 Μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τειχὸν ἑόντα. 325
 Ἡδ' ὡς Σειρῶων ἀδινάων φθόγον ἀκασεν
 Ὡς θ' ἵκετο πλαγκτῆας πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλην θ', ἣν ἐ πάποτ' ἀκέραιοι ἄνδρες ἄλυζαν.
 Ἡδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
 Ἡδ' ὡς νῆα Διὶ ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ 330
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· διὸ δ' ἐφθίθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς ἧ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
 Ὡς θ' ἵκετ' Ωγυγίην νησον, Νύμφην τε Καλυψώ,
 Ἡ δὲ μιν κατέρυκε, λιλαϊομένη πόσιν εἶναι,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, ἔτρεφεν, ἥδ' ἐφασκε 335
 Θήσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 Ἀλλὰ τῷ ἔπτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθεν.
 Ἡδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
 Οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο,
 Καὶ πέμψαν σὺν νῆϊ Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 340
 Χαλκόν

Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλῃς, ἐδῆτ' αἰ δόντες.
 Τῷτ' ἄρα δευτέρῳ ἔπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνῳ
 Λυσιμελὴς ἐπύρσσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
 Ἡ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ὅππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχευε ταρπήμηναι, ἥδ' ἐκὼς ὕπνου,
 Αὐτίκ' ἀπ' Ὀκείαν' χρυσόθρονον ἡεργύρεαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὥρτο δ' Ὀδυσσεύς
 Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

345

Ὡ γυναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορημέθ' αἰθέλων
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
 Κλαίεις· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 Ἰέρμερον πεδάσσκον ἐμῆς διπτοπατρίδος αἴης.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρων πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνῆν,
 Κτήματα μὲν, τὰ μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι
 Μῆλα δ' ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήισομαι· ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δώσω, εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλης.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
 Οἴφρομος πατέρ' ἐδλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
 Σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ὀπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐσση
 Αὐτίκα γὰρ φάτις ἐσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, ὅς ἐκτανον ἐν μεγάροισιν
 Εἰς ὑπερῶν ἀναβάσαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἡδαι, μηδὲ τίνα προτιόασσο, μηδ' ἐρέεινε.

350

355

360

365

Ἡ ῥα, καὶ ἅμφ' ὥμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
 ὤρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βεκόλον, ἥδ' ἐκὼς οὐδῶτιν,
 Πάντας δ' ἐντὶ ἀνωγνείᾳ ἀρήϊα χερσὶν ἐλέαδαι.
 Οἱ δέ οἱ σὺν ἀπίησιν ἐθωρήσαντο δὲ χαλκῷ,
 ὠίζαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Ἡδὴ μὲν Φαίος ἦεν ἐπὶ χθόνα· σὺν δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Νυκτὶ κατακρύψασα, φάος ἐξῆγε πόλιν.

370

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ΤΑΣ τῶν μνηστέρων ψυχὰς Ερμῆς εἰς ἅδου κητάγει· καὶ ἀναγνωρομὸς Ὀδυσσεὺς γίγνεται πρὸς τὸ ἑαυτοῦ πατέρα Λαίρτην· καὶ παρεχθὴν τοῖς ἱθακησίοις γυμνηδὴν ἐπὶ τῇ τῶν μνηστέρων ἀναιρέσει Ἀθλῶν ἀφικαλύει.

Α Λ Λ Η.

Ω δ' Ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μέγα τ' Ἀχαιοῖς.

Ερμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλένιος ἐξεκαλεῖτο
 Ἀνδρῶν μνηστέρων ἔχε δ' ῥά ῥαδον μὲν χερσὶν
 Καλὴν, χρυσέην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμμαῖα θέλγῃ
 ὣν ἐθέλει, σὺν δὲ αὐτῇ καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.

Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταῖς δὲ τρίζουσι ἔποντο.

5

ὣς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶν ἄντρα θεασασίῳ

Τρίζουσι ποτόντα, ἐπεὶ κέ τις διτοπέσῃσιν

Ὀρμαῖς ἔκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται

ὣς αἱ τετεργυῖαι ἅμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

10

Ερμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλαιθα.

Πάρ δ' ἴσαν Ωκεανὸν τε ροὰς ἔλδαικάδ' ἀπὸ πέτρῃ,

Ἡδὲ παρ' ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων

ἦσαν· αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Εὐθα τε ναῖοσι ψυχὰς, εἶδωλα καμόντων.

15

Εὖρον δὲ ψυχῶν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,

Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,

Αἰαντός δ' ὅς ἑρως ἦεν εἶδος τε δέμας τε

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὀμίλειον ἀγχίμολον δὲ

20

Ἠλυθ' ἔπει ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

Ἀχινύμην· περὶ δ' ἄλλαι ἀνηγάρατ', ὅσας ἅμ' αὐτῷ

Οἶκῳ ἐν Αἰγιάδοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσσον·

Τὸν πρωτότερη ψυχὴν προσεφώνεε Πηλεΐωνος.

Ἀτρεΐδη, πέρι μέν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ

25

Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἡμάτε πάντα,

X x

Οὐνεκα

Οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀναστές
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
 Ἦτ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παρρησέσθαι ἐμελλε
 Μοῖρ' ὅλην, πλὴν ἔτις ἀλεύαται, ὅς κε γῆρηται.
 Ως ὄφελες, τιμῆς δότον ἡμῶς ἥς περ ἀναστές,
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον ἔσ' ὅτμον ὀπιπᾶν.
 Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν πάναχαιοί,
 Ἡ δέ κε καὶ σὼ παῖδι μέγα κλέος ἦρα ὀπίσσω.
 Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίσω θανάτῳ ἑμάρτο ἀλῶνα.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδῃο.

ΟΛΒΙΕ Πηλέος υἱέ, θεοῖς ὀπιπέκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ὅς θάνες ἐν Τροίῃ ἐκὰς Ἀργεος, ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἦες ἄριστοι,
 Μαρινάμφοι περὶ σῆο· σὺ δὲ σφοδράλγχι κονίης
 Κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων
 Ἡμεῖς δ' ὅτε πρόπαν ἡμᾶρ ἑμαρνάμεθ'· ἐδὲ κε πάμπαν
 Παντοσάμεθα πολέμῳ, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι πῶπεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνεέκαμεν ἔκ' πολέμοιο,
 Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσιν, καθήραντες χροῶν καλὸν
 ὕδατι τε λιαρῷ καὶ ἀλείφαλι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας·
 Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλίσσῃν,
 Ἀγγελίης αἴεσσα· βόη δ' ὅττι πόντον ὁρώσῃ
 Θεασέσθῃ ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιῆς.
 Καὶ νῦν ἀναΐζαντες ἔσαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, ὃς καὶ πρόδθεν ἀρίστη φαίνετο βελή,
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσαιο καὶ μετέειπεν·

Ἰαχεῖδ' Ἀργεῖοι, μὴ Φεύγετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
 Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδ' ἐσὺν ἀθανάτῃσ' ἀλίσσῃν
 Ἐρχεται, ὃς παῖδος τεθνηϊότος ἀνιήσῃ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἔχοντο φόβος μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κῆραι ἀλίοιο γέροντος,
 Οἰκτρ' ὀλοφύρομηναι, πᾶσι δ' ἄμβροτα ἑμάλα ἔσαν·
 Μῆστον δ' ἔννεα πᾶσιν, ἀμειβόμεναι ὅππῃ καλῇ.

Θρήνεον.

Θρήνεον· ἔνθα κεν ἔπιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τίον γὰρ ἰπώρρε Μῆσσι λίγεια.
 Ἐπ' ἡκαίδεκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 Κλαίμεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 Οκτωκαίδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς 65
 Μῆλα κατεκπνέομεν μάλα πίονα, καὶ ἑλικας βῆς·
 Καίεο δ' ἔν τ' ἐόδητι θεῶν, Ἐσ' ἀλείφαλι πολλῶ,
 Καὶ μέλιτι γλυκερῶ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ
 Τεύχεσιν ἐρώσαντο πυρὶν πέρι καιομένοιο,
 Πεζοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώσῃ. 70
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἡφαίστιο,
 Ἡῶθεν δὴ τοι λέρομεν λευκ' ὅσ' Ἄχιλλεῦ,
 Οἶνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφαλι· δῶκε δὲ μήτηρ
 Χρυσέον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκι' ἔμμευα, ἔργον ᾧ περικλυτὸς Ἡφαίστιο. 75
 Ἐν τῷ τοι κεῖται λούκ' ὅσ' ἄε, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Χωρεῖς δ', Ἀνιλόχοιο, τὸν ἔτοχα τίεις ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐπείρων, μὲν Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἐπέστα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80
 κεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς σρατὸς αἰχμητῶν
 Ἀκτῇ ἐπὶ περὶ χερσὶ, ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλησπόντῳ,
 ὣς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντοφιν ἀνδράσιν ἔη
 τοῖς οἱ νῦν γεράσσι, καὶ οἱ μετόπισθεν ἔσονται.
 Μήτηρ δ' αἰτήσοισα θεῶς περικαλλὲς ἄεθλα, 85
 ὅῃ κε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστέωσιν Ἀχαιῶν·
 Ἡδὴ μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόληται
 Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμὸς βασιλῆος
 ζώνωνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 Ἀλλὰ γε κῆνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεια θυμῷ, 90
 οἱ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλὲς ἄεθλα
 Ἀργυρόπεζα θεῖς· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὣς σὺ μὲν εἶδ' ἰανῶν ὄνομ' ὦλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπων κλέος ἔσσε' ἰσθλόν, Ἀχιλλεῦ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλοον; 95

Εν νόσῳ γάρ μοι Ζεύς μήσαιτο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγιάδῃ ὑπὸ χερσὶ, καὶ ἐλομύης ἀλόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰγων, Οδυσῇ δαμνύτων.

100

Τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἴθυσ κίον, ὥς ἐσιδέσθην·

Εἰγὼ δὲ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

Παῖδα Μελαγχῆος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·

Ξῆνος γάρ οἱ ἔλω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖων.

Τὸν προτέρῃ ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο.

105

Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνίῳ γαῖαν ἔδυτα

Πάντες κεκρυμμένοι καὶ ὁμήλικες; ἔδὲ κεν ἄλλος

Κριναίμνος λέξαιτο κατὰ πόλιν ἄνδρας ἀρίστους,

Ἡ ὕμμι' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,

Ὀρσας ἀργαλέας ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ;

110

Ἡ πρὸ ἀνάρσοι ἀνδρὲς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χερσὶ

Βῆς περὶ ταμνόμενους ἢ δ' οἷων πάῃα καλὰ;

Ἡ ἐπεὶ πόλιος μαχευόμενοι ἢ δὲ γυναικῶν;

Εἰπέ μοι εἰρομνῶν Ξῆνος δὲ τοι εὐχομένη εἶναι.

Ἡ δ' ἐμὲ μνησθε ὅτε κῆϊσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,

115

Ὀτρυνέων Οδυσῆα, σὺν ἀνιδέῳ Μενελάῳ,

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἐπείδω ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν;

Μηγὶ δ' ἄρ' ἔλω πάντα περὶ σπασμένον εὐρέα πόντον,

Σπυδῇ παρπεπληγόντες Οδυσῆα πολίπληγον.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος,

120

Ἀτρεΐδῃ κύδιζε ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

Μεμνημένη τὰδὲ πάντα καὶ ἀτρεκέως καλαλέξω,

Ἡμετέρῃ θανάτῳ κακὸν τέλος οἷον ἐτύχθη.

Μνώμεθ' Οδυσῆος δὴν οἰχομνῶσι δάμαρτα·

Ἡ δ' ἔδ' ἥρνεϊτο τυχερὸν γάμον, ἔτ' ἐτελεύτα,

125

Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.

Ἀλλὰ δόλον τὴν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·

Σπῆσαι μὲν μέγαν ἴσον ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε

Λεπτόν τ' ἐπερίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·

Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Οδυσσεύς,

130

Μίμνεν·

Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἑμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος
Εκτελέσω, (μὴ μοι μετ' αἰμῶλια νήματ' ὀληται)

Λαέρτη ἥρωϊ πατρίῳ, εἰσέκε κέν μιν

Μοῖρ' ὅλη κατέλυσι πανηγυρέος θανάτιο·

Μή τις μοι κατὰ δῆμον Αἰαϊάδων νεμεσήσῃ,

135

Αἴκεν ἄτερ σπείρος κέτα πολλὰ κτεατίσους.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπαύετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Εὐθα κεν ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰσόν,

Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας ὤρεαθ' ἔειπε.

Ὡς τρίετες μὲν ἔλθ' ἐδῶλ' αἰετὶν Αἰαῖες·

140

Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, ἔ' ἐπ' ἡλύθη ὥραι,

Μηνῶν φθιόντων, περὶ δ' ἡμῖνα πόλ' ἔτελεσθη.

Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἢ σάφα ἦδη,

Καὶ τίω γ' ἀλλύεσκον ἐφύρομεν ἀγλαὸν ἰσόν.

Ὡς τὸ μὲν ἔξετέλεσε καὶ ἐκ' ἐφέλ' ὑπ' ἀνάγκης·

145

Εὖθ' ἢ Φᾶρος ἔδειξεν, ὑφῆνασα μέγαν ἰσόν,

Πλύν' αἶμα, Ἡλίου ἐναλίγκιον, ἢ Σελήνῃ.

Καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς πρην ἤραζε δαίμων

Ἀρεῶν ἐπ' ἐχάτην, ὅθι δάματα ναῖε συδῶτης·

Εὐθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θεόιο

150

Εκ Πύλ' αἶμα θόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·

Τὼ δ' ἐμνηστῆσιν θάνατον κακὸν ἀρτιύαντε,

Ἰκόντο περὶ ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς

Τετρός, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμόνδε.

Τὸν δ' ἐσυνῶτης ἦγε κακὰ χροὶ εἶματ' ἐχόντα,

155

Πτωχῶ λαυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἢ δὲ γέροντι,

Σκηπτόμῃον· τὰ δ' ἡ λυγρὰ περὶ χροὶ εἶματ' ἔσθ'.

Οὐδέ τις ἡμῶν δύνατο γινῶναι τὸν εόντα,

Ἐξάπνης προφανέντ', εἰδ' οἱ προσηγόμενοι ἦσαν·

Ἀλλ' ἐπεὶν τε κακοῖσιν ἐνίπλομεν ἢ δὲ βολῆσιν.

160

Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἶσι

Βαλλόμενος καὶ ἐνιστόμῃος, τετληότες θυμῶ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,

Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τύχε' αἶψας,

Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὄχληας·

165

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὃ ἦν ἄλοχον παλυκερδέεισιν ἄνωγε
 Τόξον μνηστήρεσσι δέμεν παλιν τε σιδήρον,
 Ἡμῖν αἰνομόροισιν αἰθλία, καὶ Φόνα ἀρχήν·
 Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατερῶο βιοῖο
 Νύκτῃ ἐντανύσαι, πολλοὺ δ' ἐπιδόεες ἦμεν·
 170
 Αλλ' ὅτε χεῖρας ἱκανὴν Οδυσῆος μέγα τόξον,
 Ενθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπείεσσι
 Τόξον μὴ δοῦναι, μηδ' εἰ μάλα πάλλ' ἀγορεύοι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐπατρύων ἐκέλευσεν·
 Αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
 175
 Ρηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, ἅλα δ' ἦκε σιδήρεα.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰῶν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἰσάσας,
 Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Αντίνοον βασιλῆα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα σπένοντα,
 180
 Ἄντα τιτυσκόμηνος· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπλόν.
 Γνωτὸν δ' ἦν ὅρά τις σφι θεῶν Ὀππιδάρροτος ἦεν·
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μῆνι σφῶν
 Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῷ δὲ σῆνος ὄρνυτ' αἰεὶ κῆς,
 Κράτων τυπτομένοων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 185
 Ως ἡμεῖς, Ἀράμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὦν ἐπὶ καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκήδεα κεῖται ἐνὶ μεγάροισι Οδυσῆος·
 Οὐ γάρ πω ἴσσοσι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάσθας,
 Οἳ κ' ἄπο νῆϊ φαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 Κατ' ἐμὲ μοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτων.
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο.
 190
 ΟΛΒΙΕ Λαέρταο παῖ, πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
 Ἡ ἄρα σὺ μεγάλη ἀρετὴ ἐκτέσσω ἄκαϊόν.
 Ως ἀρ' αὖτ' ἔφρενες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 Κῆρη Ἰκαρίῃ, ὡς εὖ μέμνητ' Οδυσῆος,
 195
 Ἄνδρὸς κερκίδ'· τῷ οἱ κλέος ἔπ' ὀλέεται
 Ἡς ἀρετῆς· τόλῃσιν δ' Ὀππιδανίοισιν αἰοιδῶ
 Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
 Οὐχ ὡς Τυνδαρεὺς κῆρη κακὰ μήσσειτο ἔργα,
 Κερκίδιον κτείνασα ποσσιν· συγγεῖν δὲ αἰοιδῇ
 200
 Ἔσσειτ' ἐπ' ἀνδράπῃ· χαλεπὴν δὲ τέ φῆμιν ὀπίσσει

Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἐπειὶ εἰν αἶδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πύλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀχρὸν ἵκοντο

Καλὸν Λαέρτῃα τετυγμένον, ὃν ῥα πατὴρ αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτιδας, ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἐμόγησεν

Ἐνθά οἱ οἶκος ἦν, περὶ δὲ κλίσσον θῆε πάντη,

Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἱαυον

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ Φίλα ἐργάζοντο

Ἐν δὲ γυνὴ Σικελῇ θῆγυς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα

Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀχρὲ νόσφι πύλης.

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ ἑβί μῦθον ἔειπεν.

Τμείς μὲν νῦν ἔλθει εὐκτιμῶσιν πολίεθρον
Δαῖπρον δ' ἀέψα σῶων ἱερεύσατε, ὅστις ἄρχος

Αὐτὰρ ἐγὼ πατὸς παρηγόσσω ἡμετέροιο,

Αἱ κ' ἐμ' ἐπιγνοίη, καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,

Ἡέ κεν ἀγνοίησι, πολλὸν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς οἶον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Αἶσαν ἱὲν πολυκαρπῆ ἀλαῆς παρηγίζων

Οὐδ' εὖρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐς καλὰ βεαίνων,

Οὐδὲ τινα δμῶων, ἐδ' ἕεον· ἀλλ' ἄρα τοίγε

Αἶμασιὰς λέγοντες, ἀλαῆς ἐμυδαίεσκον,

Ὡχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνονδεν.

Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὖρεν εὐκτιμῆν ἐν ἀλαῇ,

Λισσρόντα φυτὸν· ῥυπάντα δὲ ἔστο χιτῶνα,

ῤαπτόν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας

Κνημῖδας ῤαπίδας δεδετο, ῤαπτοῦς ὠλεένων

Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἑνὲ· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

Αἰγείλῃ κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος αἰέζων.

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

Γῆραϊ τερόμῃον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

Σταῖς ἄρ' ὑπὸ βλεφάρῃ ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβε.

Μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,

Κῦσσι καὶ πεφωῖαι ἔον πατέρ', ἠδὲ ἑκάστῃ

205

210

215

220

225

230

235

Εἰπὼν,

Εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἵκηιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·

Ἡ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἑκάστ' τε πειρήσαιο.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶναι,

Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρήθιυαί.

Τὰ φρονέων ἱγὺς κίεν αὐτῶ δῖος Ὀδυσσεύς.

240

Ἡτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε·

Τὸν δὲ περιτάμνους προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός.

Ω γέρον, σὸκ ἀδαημονίη σ' ἔχῃ ἀμφιπλεεύειν

Ὀρχαπὸν· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχῃ· ἐδὲ τι πάμπαν

Οὐ φυτὸν, ἔ σукη, σὸκ ἀμπελος, ἔ μὲν ἐλαίη,

245

Οὐκ ὄγχην, ἔ πρᾶσθι τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.

Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·

Αὐτὸν σ' ἔκ ἀγαθῇ κομιδῇ ἔχῃ· ἀλλ' ἅμα γῆρας

Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμῆς τε κακῶς, καὶ ἀεικία ἔσται.

Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ' ἐνεκ' ἔ σε κομίζει,

250

Οὐδέ τι τοι δάκειον ὀπιπρέπῃ εἰσορᾶσθαι

Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῇ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας·

Τοιᾶτω δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λῦσαιτο φάροι τε

Εὐδέμνυα μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.

Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδ' εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,

255

Τεὺ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεὺ δ' ὄρχαλον ἀμφιπλεεύεις;

Καί μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκῃ τινὶδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν

Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ θυμὸν ἔχων ἐνθάδ' ἰόντι,

Οὔτι μάλ' ἀντίφρων· ἐπεὶ ἔ τολμήσεν ἑκάστω

260

Εἰπεῖν, ἡδ' ἐπαύσατο ἑμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον

Ἀμφὶ ζεῖναι ἑμῷ, εἰπεὶ ζῶει τε καὶ ἐστὶ,

Ἡ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν.

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σιώητο, καί μευ ἄκυσσον·

Ἀνδρά ποτ' ἐξείνισαι φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,

265

Ἡμετερόνδ' ἐλθόντι· καὶ ἔπω τις βροτὸς ἄλλος

Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἑμὸν ἵκετο δῶμα·

Εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γῆρος ἑμμεναί, αὐτὰρ ἔφασκε

Λαέρτιν Ἀρκεισιπύλῳ πατέρ' ἑμμεναί αὐτῶ·

Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσι

270

Ενδυ-

Ενδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια οἷα ἐώκει
 Χρυσᾷ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ τάλαντα,
 Δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τῶσδε ἢ τέπηλας, 275
 Τόσσα ἢ Φάρεα καλὰ, τῶσδε δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας
 Χωρὶς δ' αὐτε γυναικάς ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤτελεν αὐτὸς ἐλέσσει.

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πατὴρ καλὰ δάκρυον ἔβων.
 Ξεῖν', ἥτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἦν ἐρεείνεις, 280
 Τελευτῇ δ' αὐτῷ καὶ ἀπάσταλοι ἄνδρες ἔχουσι.
 Δῶρα δ' ἐτάσσει πάντα χαρίζεο μυρὶ ὀπάζων
 Εἰ γάρ μιν ζῶον γ' ἐκίχης Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 Τῷ κεν σ' εὖ δάροισιν ἀμεψάμενος ἀπέπεμψε,
 Καὶ ξενίη ἀγαθῇ ἢ γὰρ θῆμις, ὅστις ὑπάρξῃ. 285
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξων
 Πόσον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνεσσας ἐκείνων
 Σὸν ξείνον δύσηνον, ἐμὸν παῖδ' ; εἶποτ' ἔην γε
 Δύσμορον, ὃν περ τῆλε Φίλων καὶ πατρὶδος αἵης,
 Ἡε περ ἐν πόντῳ Φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῃ 290
 Θηροὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γῆρετ'· εἰδὲ ἐ μήτηρ
 Κλαῦσε περὶ εἰλάσει, πατὴρ δ' , οἱ μιν τεκόμεσθαι
 Οὐδ' ἄλοχος πολύδαρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Κώκυς ἐν λεχέεσσι Φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
 Οφθαλμὸς κατελῆσαι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 295
 Καὶ μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆς ;
 Ποῦ δὲ νῆὺς ἔστηκε θοῇ, ἢ σ' ἤγαγε δειῦρο,
 Ἀντιθέας δ' ἐπάρης ; ἢ ἔμπρος εἰλήλαθας
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν ; 300

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Εἰμὶ γὰρ ἐξ Αλφειῶντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
 Τίος Αφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶν Επήριτος· ἀλλὰ με δαίμων 305
 Ὑ γ Πλάγξ

Πλάγζ' ἀπὸ Σικανίης δειρ' ἐλθέμεν σὸν ἐθέλοντά·
 Νηὺς δέ μοι ἥδ' ἔσηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πάλης.
 Αὐτὰρ Οδυσσῆϊ τόδε δὴ πᾶμπλον ἔτος ἐστίν
 Εἴς τ' κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πατρὸς,
 Δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 Δέξιοι, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 Χαίρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἐτι νῶϊν ἐώλη
 Μίξεσθαι ξενίῃ, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.

310

ὣς φάτο· τὸ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν σπασίζων.
 Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δὲ οἱ ἦδη
 Δριμὺ μῦθος πρῆνυψε, φίλον πατέρ' εἰσπρόωννι·
 Κύσε δὲ μιν περὶ φῦς ὀππάλμυρος, ἥδ' ἐπ' ἀσπίδα.

315

Κείνος μὲν τοι ὁδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μετ' ἀλλῶς,
 Ἠλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

320

Ἀλλ' ἴχθεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος·
 Ἐκ γάρ τοι ἑρέω, (μάλα γ' ἤρησεν ἀπενδύμενος ἔμψης)
 Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 Λάβω πινύμυρος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.

325

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησεν τε.
 Εἰ μὲν δὴ Οδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 Σῆμά τι μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφρα πεπείθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Οὐλὴν μὲν πρῶτον τίωδε φράσσω ὀφθαλμοῖσι,
 Τίω ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 Οἰχόμενον· σὺ δὲ με προΐεις καὶ πτόνια μήτηρ
 Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς Φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 Δῶρα τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέρχαιο καὶ κατένδυσεν.
 Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκλήμην κατ' ἀλῶν
 Εἶπω ἃ μοι πῶτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἥτεόν σε ἔκαστα,
 Παιδὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπαπόμενος· Διὶ δ' αὐτῶν
 Ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἶπες ἕκαστα.

330

335

Οὐχ ἄγε μοι δῶκας τρεῖςκαίδεκα, καὶ δέκα μηλίας,
 Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχας δὲ μοι ὡδ' ὀνόμηνας

340

Δάσσειν

Δώσιν ὡντήκοντα, Ἀχαιεύς δ' ἕκαστος
 ἦν· ἔνθα δ' ἄνα σφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 Ὀππότε δὴ Διὸς ὦρα ἵππερίσταν ὑπερθεν.

Ὡς φάτο. ἔ δ' αὖτ' ἔλυτο γέναλα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς. 345
 Ἀμφὶ δ' αὖ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχῃ· τὸν δὲ τροπὴ οἱ
 εἶλεν ὀποψύχοντα πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, ἔς ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεη,
 Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε.

Ζεὺ πάτερ, ἥ ῥα ἔτ' ἐστὶ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον, 350
 εἰ ἐτέον μνηστῆρες ἀτάοταλοι ὕβριν ἔτισαν.
 Νῦν δ' αἰνῶς δέδοικα κατὰ φρένα, μὴ τέχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 Πάντη ἐποτρυνώσι Κεφαλλίδων πολέεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς. 355
 Θάρσθ, μή τοι τῶντα μῦθ' ἔρσι σῆσι μελόντων·
 Ἀλλ' ἴομεν τροπὴ οἶκον ὅς ὀρχάτῃ ἐγγύθι κεῖται.
 ἐνθα δὲ Τηλέμαχον, καὶ Βακχόλον, ἠδὲ συβώτιν
 Πρῆπεμψ', ὥς ἂν δαῖπνον ἐφοπλίωσσι τέχιστα.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δάμαρτα καλά. 360
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμοις εὖ ναιετάοντες,
 Εὖρον Τηλέμαχον, καὶ Βακχόλον, ἠδὲ συβώτιν,
 Ταμνομήνες κρέα πολλὰ, κερῶντας τ' αἶθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαερτίῳ μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Ἀμφίπολος Σικελὴ λῶσεν, καὶ χρεῖσεν ἐλαίῳ· 365
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Αἴθνη
 Ἀγχι περιεταμνὴ μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 Μένονα δ', ἥε πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθ.

Ἐκ δ' ἀσπαμίνθη βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος υἱός,
 Ὡς ἰδὼν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἀντίῳ 370,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ πάτερ, ἥ μάλα τίς σε θεῶν αἰεττορετάων
 εἶδος τε, μέγας δὲ, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθ.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα.
 Αἰ γὰρ Ζεὺ τέ πάτερ, καὶ Αἰθναίῃ, καὶ Ἀπλλῶν, 375
 Οἷος

Οἷος Νήριχον ἔλλον εὐκτιμήμον πολίεθρον,
 Ακτῖν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεοσιν ἀνάσων,
 Τοῖος ἑὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεσάμεναί καὶ ἀμύνειν
 Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γέναιτ' ἔλυσαι
 Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἔφρενας ἔνδον ἰάνθης.

380

Ὡς οἱ μὲν τιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόνε, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Εἰσέης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνος τε·
 Ἐνθ' οἱ μὲν δαίπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
 Ἥλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺ δ' ἦεις τοῖο γέροντος
 Ἐξ ἔργων μογεόνῃς, ἐπεὶ πρὸς μολεῖσαι κάλεσεν
 Μήτηρ γρηῖς Σικελῇ, ἣ σφέας τρέφε, καὶ ῥα γέροντα
 Ἐνδυκῶς κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
 Οἱ δ' ὥς ἔν Οδυσῆα ἴδον, φράσαντό τε θυμῷ,
 Ἔσταν ἐν μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Οδυσσεύς
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι κατὰ πτόλμος προσέειπεν.

385

390

ὦ γέρον, ἴζ' ἐπὶ δαίπνον ἀπεκλεάθεατε δ' ἰάμβευς·
 Δηρὸν γὰρ σίτω δ' ἔπιχειρήσειν μεμαῶτες
 Μιμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας παιδὲ γυμνοὶ αἰεὶ.

395

Ὡς ἄρ' ἔφη. Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσας
 Ἀμφοτέρας· (Οδυσσεύς δ' ἰδὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ)
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ φίλ', ἐπεὶ νοσήσας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
 Οὐδέ τ' οἰομύροισι, θεοὶ δέ σε ἤραγον αὐτοῖ,
 Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβία δοῖεν.
 Καὶ μοι τὰτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Ἡ ἤδη σίφα οἶδε περὶ φρων Πύρροιο Πύρροιο
 Νοσήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.

400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλῃς Οδυσσεύς.

405

ὦ γέρον, ἤδη οἶδε τί σε γρηῖ παῦτα πένεαδαι;

Ὡς φάθ'. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐχέσθ' ἐπὶ δίφρῳ.
 Ὡς δ' αὖτως παῖδες Δολίῳ κλυτὸν ἄμφ' Οδυσῆα
 Δεικανώωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φύαντο·
 Εἰσέης δ' ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν.

410

Ως

Ως οἱ μὲν παρὶ δῆπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
 Οὔσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὤκα κατὰ πόλιν ὥχθεο πάντη,
 Μνηστῆρων συγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπρασσε·
 Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 Μυχμῶ τε, σωναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος· 415
 Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπλον ἕκαστον.
 Τὰς δὲ ἔξ ἀλλήων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
 Πέμπων ἄγειν ἀλιεῦσι, θῆης ἔπι νηυσὶ πέντες.
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγμόντο, 420
 Τοῖσιν δ' Εὐπέης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπεν·
 Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἐκείτο
 Ἀντινόε, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τὸ ὄγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Ω φίλοι, ἣ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσσει Ἀχαιοῖς· 425
 Τὰς μὲν σὺ νῆεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλὰς,
 Ωλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, δόπ' δ' ὤλεσε λαὸς·
 Τὰς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τῆτον ἢ εἰς Πύλον ὤκα ἰκέσθαι,
 Ἡ καὶ εἰς Ἡλίδα δῖαν, ὅθι κρατέσιν Εὔπειοι, 430
 Ἰομέν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεὶ
 Λῶβη γὰρ ταῦδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομῆμοισι πυθέσθαι.
 Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε φονῆας
 Τισόμεθ', οἷον ἂν ἐμοίγε μὲν φρεσὶν ἡδὺ γήμοιτο
 Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανάτων φθιμύμοισι μετέειπεν· 435
 Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκείνοι.

Ως φάτο δακρυχέων οἴκλος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιῆς.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἤλθε Μένδων, καὶ θεῖος αἰοῖδος,
 Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνιος ἀνῆκεν·
 Ἔσαν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον. 440
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μένδων πεπνυμένα εἰδώς.

Κέλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· καὶ γὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ταῦδε μήσατο ἔργα.
 Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
 Ἐγγύθεν εἰσήκει, καὶ Μέντορα πάντα ἐώκει. 445
 Ἀθάνα-

Αθανάτος ὃ θεὸς ποτὲ μὲν παρπαροῖτο Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δὲ μνηστῆρας δρύνων
οὔνε κατὰ μέγαρον τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπύον.

Ὡς φάτο. σὺ δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἦρξ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλκίφρονης
Μαζαρίδης· ὃ γὰρ οἷος ὅρα πάσῳ καὶ ὀπίσσω
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσαιο καὶ μετέειπεν.

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τί κεν εἴπω.

Τμετέρη κακότητι, φίλοι, πάδε ἔργα γήοντο·

οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ'· ἔμντορ· ποιμένοι λαῶν,

τμετέρως παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·

οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀπαδαλίῃσι κακῆσι,

κτῆματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἀκρίαν

ἀνδρὸς ἀρίστου· τὸν δ' ὅκ' ἐπὶ φάντο νέεσθ'.

καὶ νῦν ὥδε γήοιτο· πείθεσθ' ἐμοὶ ὥς ἀγορεύω·

μὴ ἴομεν, μὴ πᾶσις Ἰππασσῶν κακὸν εὕρη.

Ὡς εἶφατο· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλα ἀλαλητῶ,

ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθροοὶ αὐτόθι μέναι·

οὐ γάρ σφιν ἄδ' ἐμῆς ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' εὐπέειθε

πέφοντο· αἶψα δ' ἐπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσδύνοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐσσαντο παρὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν,

ἀθροοὶ ἠγέρεθοντο παρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.

τοῖσιν δ' εὐπέειθ' ἠγήσαιο νηπιέεσιν.

φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδος φόνον· ἔδ' ἄρ' ἐμελλεν

Ἀψ δ' ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτὰ πότμον ἐφέψεν.

αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσήδα·

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νῦν τοι νόος ἐνδοθι κεύθῃ;

ἢ προτέρῳ πόλεμόν τε κακὸν, καὶ φύλοπιν αἰνὴν

τεύξεις; ἢ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι;

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερὲς Ζεὺς.

τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διέρεαι ἡδὲ μεταλλῆς;

οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβλάδυσας νόον αὐτῇ,

ὥς ἦτοι κείνης Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθὼν;

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δὲ τοι ὥς ἐπέοικεν.

450

455

460

465

470

475

480

Επειδὴ

Επειδὴ μνηστῆρας ἐτίματο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὀρκια πῶτ' ἀπαμόντες, ὃ μὲν βασιλεύετω αἰεὶ,
 Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγῆτων τε, φόνοιο
 Ἐκκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων
 Ὡς τοπαίρος· πᾶσι δὲ καὶ εἰρήνῃ ἀλῖς ἔσω.

485

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε παῖρος μεμαῖναν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρπύων αἶψα.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σίττιο μελίφρονος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἐξελθὼν τις ἴδοι μὴ δὴ χεδὼν ὥσι κiónτες.
 Ὡς ἔφατ'· ὅκ δ' ἦος Δολίε κίεν ὥς ἐκέλευεν·
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, στυγρὴν ἤ χεδὼν εἶπιδε πάντας.
 Αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

490

Οἶδε δὴ ἐγγυὲς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θάσσον.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρ' ἄρ' ἔντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,

495

Τέσσαρες ἄμφ' Ὀδυσῆϊ, ἔξ δὲ ἦεις Δολίοιο·

Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδωκον,

Καὶ πολλοὶ περ εόντες, ἀναγκαῖοι πολέμισσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο πῶε χροὶ νόροπα χαλκόν.

Ωἶζαν δὲ θύρας, ὅκ δ' ἦιον, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.

500

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

Μέντορ μὲν εἰδομένη, ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδήν.

Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν.

Τηλέμαχ', ἦ δὴ μὲν τοδὲ γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,

505

Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονταί ἄριστοι,

Μῆτι κατασχύνειν πατέρων γῆρας, οἱ τοπαίρος περ

Ἀλκῇ τ', ἡγορήῃ τε, κεκασμέθ' αἴψαν ἐπ' αἶαν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα.

Ὀφθαλμοῖσιν αἶψ' ἐτέλεσσα, πάτερ Φίλε, τῶδ' ἐνὶ θυμῷ,

510

Οὔτι κατασχύνοντα τέον γένος, ὥς ἀγορεύεις.

Ὡς φάτο. Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον εἶπε.

Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρω·

Τίός θ', υἱόνός τ', ἀρετῆς πῶτερ δῆριν ἔχουσι.

Τὸν ἢ παρισταμένην προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

515

Ω Αρχαι-

Ω Αρκεισιάδη, πάντων πλὺ φίλταθ' ἐταίρων,
 Εὐξάμηνος κέρη γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
 Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖφ' δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ως φάτο· καὶ ῥ' ἐμπνέουσε μῆνος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Εὐξάμηνος δ' ἄρ' ἐπεῖτα Διὸς κέρη μέγαλοιο, 520
 Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖφ' δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος Διὶ χαλκοπαρήκῃ·
 Ἡ δ' ὅκ' ἔγχος ἔρυτο, Διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
 Δέπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐν δ' ἐπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδημος υἱός· 525
 Τύπλον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Καὶ νῦν κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόςους,
 Εἰ μὴ Ἀθηνᾶν, κέρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
 Ἡῦσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔαχε θεὸν λαὸν ἅπαντα.
 Ἰαχεάτε πολέμευ, Ἰθακήσιοι, δαγαλέοιο, 530
 Ως κεν ἀναιμωτέι γε Διὰ κροινθεῖτε τάχιστα.
 Ως φάτ' Ἀθηνᾶν· ὅτ' ὁ δὲ χλαυρὸν θεὸς ἔειλε.
 Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἔκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
 Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ ᾤπηε, θεᾶς ὅππῃ φωνησάσης·
 Πρὸς δὲ πῶλιν τρωπῶντο, λιλαιόμηναι βιότιο. 535
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς,
 Ωρμησεν δὲ αἰεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίφ' ὦλόεντα κεραυνὸν,
 Κάδδ' ἐπεσεν παρὰθεν γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη. 540
 Διοχλὺς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Ἰαχεο, πάντε δὲ νείκεος ὁμοίῃς πολέμοιο,
 Μήπως τοὶ Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύσπα Ζεὺς.
 Ως φάτ' Ἀθηνᾶν· ὃ δ' ἐπέειπετο, χαῖρε ἧ θυμῷ.
 Ὀρκια δ' αὖ κατόπιθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε 545
 Παλλὰς Ἀθηνᾶν, κέρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη, ἡμὲν δέμας, ἥδ' ἐκ αὐδὴν.